Introductio in historiam medicinae litterariam / D. Jo. Frid. Blumenbachii.

Contributors

Blumenbach, Johann Friedrich, 1752-1840. University of Glasgow. Library

Publication/Creation

Goettingae: Apud Jo. Christ. Dieterich, 1786.

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/ptm2c769

Provider

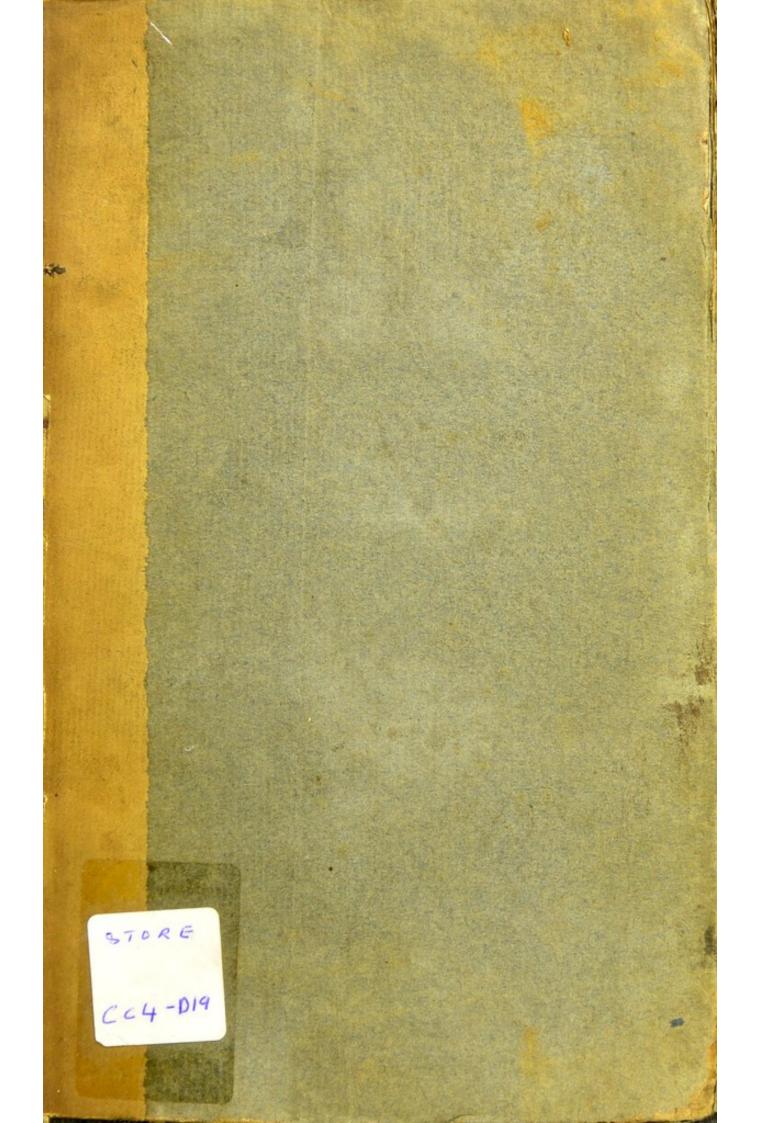
University of Glasgow

License and attribution

This material has been provided by This material has been provided by The University of Glasgow Library. The original may be consulted at The University of Glasgow Library. where the originals may be consulted. This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

9/ g.d. 23

STORE

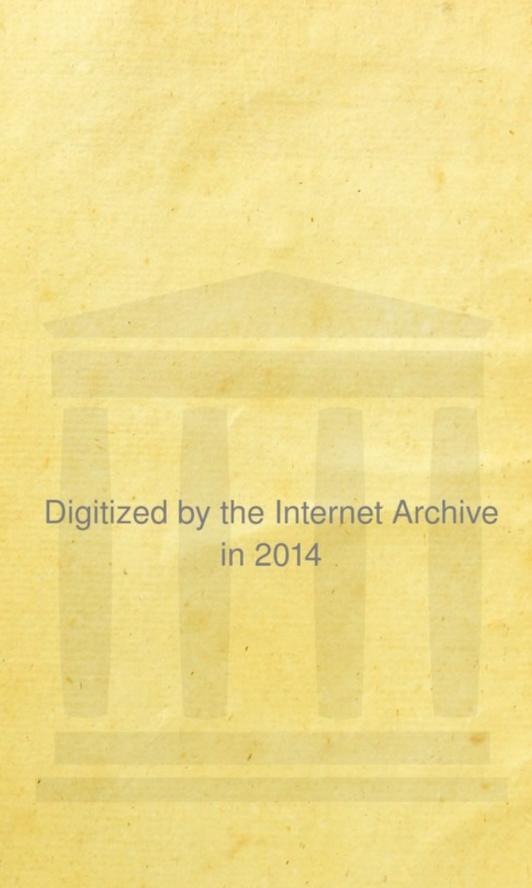
CC4-D19

29 MAY 2008	

ALL ITEMS ARE ISSUED SUBJECT TO RECALL

GUL 96.18

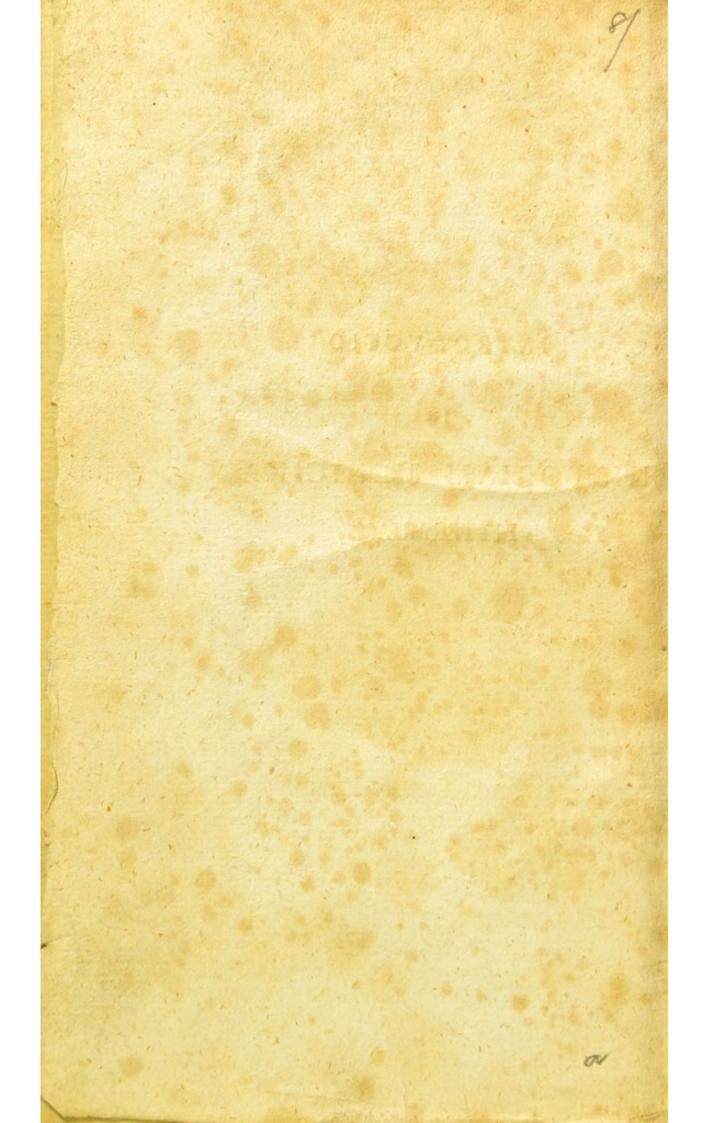

INTRODVCTIO

IN

HISTORIAM MEDICINAE

LITTERARIAM.

D. JO. FRID. BLVMENBACHII

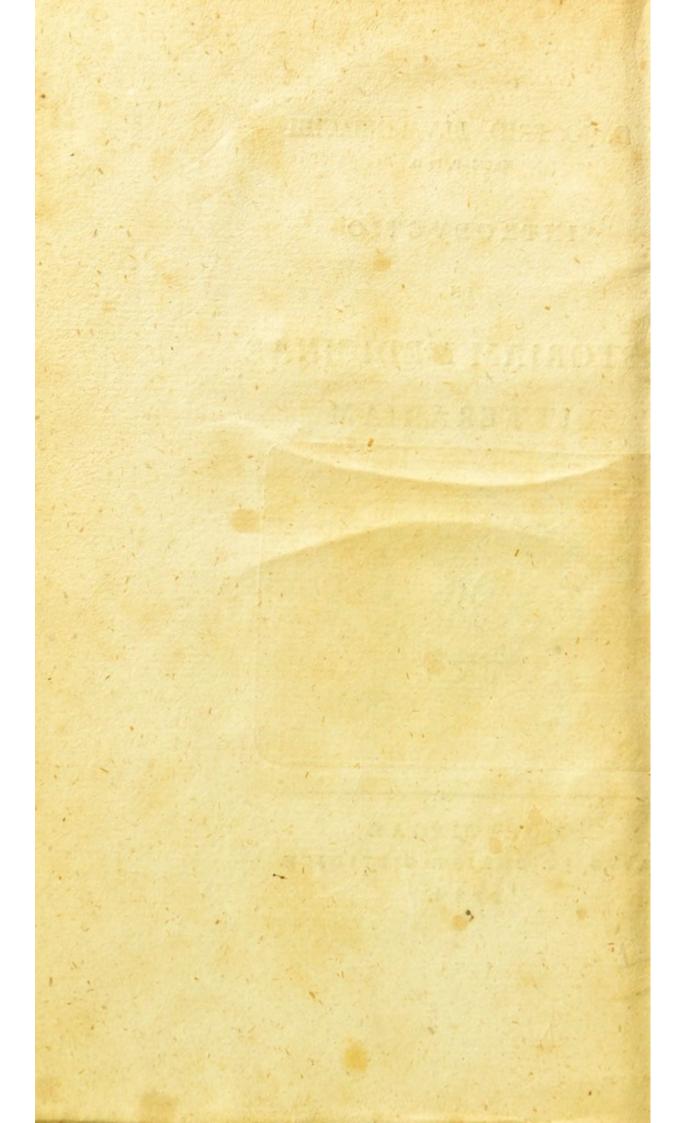
INTRODUCTIO

IN

HISTORIAM MEDICINAE LITTERARIAM

GOETTINGAE
APVD JO. CHRIST. DIETERICH.
1786.

VIRO PERILLVSTRI AC GENEROSISSIMO

GEORGIO L. B. AB ASCH

S. CAES. MAJ. RVSSIARVM IMPERATRICI

CONSILIARIO STATVS PUBLICA

EXERCITYVMQVE MEDICO PRIMARIO

TAM OB PLVRIMA
IN VNIVERSAM REM MEDICAM
MERITA

OB SCIENTIAE INCREMENTA

QVAE

AD HISTORIAM NATURAE SPECTANTIBUS

M V N E R I B V S

IN MVSEVM ACADEMICVM
COLLATIS

PERCIPERE SIBI LICVIT

D. D. D.

JO. FRID. BLVMENBACH.

PRAEFATIO.

uoties de historia artis nostrae litteraria scholas habul, maxime molestum et importunum videbatur, quod desectu compendii ad praelegendum apti, nomina auctorum et titulos librorum * 4 audito-

auditoribus in calamum dictare et filum orationis quouis fere momento interrumpere necesse erat.

Huic incommodo praesenti introductione mederi studui: ita tamen, vt et in vniuersum synopsin quandam praecipuorum medicinae satorum exhiberem, vtque manualis in ea historia liber esset.

De ordine, quem seruaui, non est quod moneam, cum per se pateat, chronologicum omnibus aliis hactenus praestare, si non annos, sed rerum successiones, vicissitudines et mutationes sequatur, vt adeo ortum, progressum et incrementa artis, et qua ratione alterum eorum ex altero altero natum sit, quid casus, aut acumen aut ingenii aliqua felicitas obtulerit, vno quasi conspectu ante oculos ponat. Non tamen adeo seruiliter huic ordini me adstrinxi, quin subinde aut eiusdem sectae viros, maxime si breuis aeui ea fuerit, iunctim exhiberem; aut aliqua nomina, quae alias intacta relinquere oportuisset, obiter, si occasio ita serebat, attingerem. A restauratione autem inde litterarum quam vocant, in quaque periodo iterum secundum disciplinae capita, quae praecipue ab vnoquoque tractata suere, recensus eorum sactus est;

De selectu, quem servare necesse
fuit, magis laborandum erat. — Non
nist meritissimos de artis incremento viros
* 5 recipere

recipere oportebat; — fed meritorum ambiguum faepe iudicium est!

Paucis ergo quae mihi in eo conflituendo norma fuerit, expediam.

Veteres quos dicunt, medicos, ad vnum fere omnes recensere aequum putaui, quod, etsi minime eodem loco ac dignitate sunt, in vniuersum tamen primi et principes in re medica austores et quasi eius sontes extiterunt.

Inter latinobarbaros et qui restaurationem litterarum proxime exceperunt, seuerior quidem selectus erat habendus; passim tamen vnius alteriusue minus noti auctoris, praesertim inter Germanos, memoriam studiosius excitaui, quod haec pars pars historiae medicae non vnam ob caussam omnium maxime neglecta et inculta iacet.

In recentioribus feculis ex classicis auctoribus vix quenquam me omissse puto, vnico excepto Hier. Mercuriali, cuius quidem scripta non vno loco citaui (p. 22.24.32.), quem tamen p. 181. cum reliquis Hippocratici studii ea aetate restauratoribus denuo nominasse debebam.

Auctores sectarum et dogmatum praecipuorum prae ceteris in medium protuli, vt tamen Wirdigios, Hauptmannos aliosue huius farinae somniatores lubens tacerem.

Inuentores

Inventores aut vtili nouo instituto de re medica bene merentes, laudaui, etiamsi pauca ediderint, vt Wirsungius, Davielius, alii; aut ignoti fere obierint, quales suerunt Joach. Strüppe, Jo. Rey, Seb. Albinus etc.

Porro tales excitaui viros, qui etsi non nouis inuentis auxerint artem, schotis tamen suae aetatis illustrandis inclaruerunt, vt Rolfinccius, Wedelius, aliique.

Denique nec alios memorabiles euentus neglexi, quae rei medicae aut valde
falutares aut fatales fuerunt, vt nouorum
morborum exortus, pharmacorum celebrium inuentum etc., aut qui, quamuis
non proxime ad medicinam pertinere
videren-

viderentur, tamen summo eidem emolumento suerunt, vt Indiae vtriusque detectio, inuentum artis icones ligno incidendi et s. p.

Sed cum in omni huiusmodi delectu multum maneat arbitrarii, facile praevideo, forte alios alium habituros fuisse; liceat tamen et heic Senecae verba mea facere: multum magnorum virorum iudicio credo, aliquid et meo vindico.

Auctores in arte nostra illustres recensui ad a. 1785. — eos puta, qui ad
hunc vsque annum diem suum obierunt.
Viuorum enim delectum litteris mandare,
nimis anceps soret negotium. — Curaui
interim, vt in nouissima libri sectione ad
calcem

calcem cuiusuis capitis vacuum relictum fit spatium, cui quiuis, quos ipsi libuerit, e viuentium numero inscribere possit.

Goettingae d. 27. Febr. 1786.

SYNOPSIS

SYNOPSIS SECTIONVM.

I.	Ortus medicinae	
II.	Medicina Aegyptiorum	7
III.	Orientis quorundam populoru medicina	m 11
IV.	Medicina Graecorum	16
V. 1	Medicina inter Romanos	46
VI.	Arabes	86
VII.	Latinobarbari	95
VIII.	Restauratio litterarum	110
IX.	Seculi XVIti prius dimidium	117
	Seculi XVIti dimidium posterius	
		XI.

XVI SYNOPSIS SECTIONVM.	
XI. Seculi XVIImi prius dimidium	)]
XII. Seculi XVIImi dimidium posterius 23	16
XIII. Seculi XVIIIvi priora feptem	
lustra 3	10
XIV. Seculi XVIIIvi propiora lustra 37	72

SECTIO I.

ORTVS MEDICINAE.

S. I.

oties agitata perque magnae contentionis disputationes a medicis saepe tractata quaestio de origine medicinae sacilem admittere solutionem videtur, dummodo binae probe distinguantur periodi. — altera scilicet qua primum medicamentis aduersus morbos vii ceperunt homines. — altera qua empirice collectas notitias tum morborum tum remediorum ad certa principia referre, et ita in artis formam redigere studuerunt medicinam.

S. 2

Haec scientifica methodus, vt infra patebit, ad Hippocratem referenda videtur. Ista vero empiria, ni grauiter fallimur, ad ipsas humani generis origines pertinet.

S. 3.

Morbi enim a natura humana vix ac ne vix quidem separabiles sunt, cum, vt dentitionem dolorificam, et menstrui fluxus et partus incommoda taceam, ne quidem inter ferocissimas gentes iniuriae externae quae vitae genus duriusculum affert, aut subitanea aêris vicissitudo, aliaque id genus morborum feminia et potentiae euitari queant. Tum vero etiam incommodis istis non vno modo mire prospexit creator. Primum enim voces, quas vocant internas, f. molimina naturae medicatricis machinae humanae indidit, quorum ope ingruente morbo, coeco quasi impetu ac instinctu siue a nociuis arcetur, (vt a carnium esu in morbis biliosis, putridis etc.) fine ad falutares res assumendas, (v. c. ad antiseptica in iis, quos diximus, morbis) vehementi desiderio fertur. Porro autem Deus curauit, ne vlli defint regioni medicamina, plantae praesertim, morbis eiusdem endemiis accommodatae. ita maritimis cochleariam, montosis arnicam, largitus est.

S. 4.

Facile exinde patet, quomodo simplex observatio morbi cuiusdam, et criseos praesertim eundem levantis, tum vero casu et experientia intellecta vis plantarum similes istis crisibus esfectus producens, primaeuos inducere potuerit homines, vt in simili morbo, similem salutarem crisin simili pharmaco excitarent a).

A 2 S. 5.

a) Parum e contrario tribuo iis, quae vulgo de medicamentis et chirurgicis adminiculis narrantur, quorum víum homines ab animantibus didicerint.

Adeant super his, quorum interest, praeter notissimos Clerici et Halleri sontes, Ger. Jo. Vossium de theologia gentili s. de orig. ac progressu idololatriae, L. III. cap. 67. pag. 398. sqq. edit. Amstelodam. 1700. fol.

D. W. T. (Triller) Hippocratem atheifmt falso accusatum, contra Gundlingium. Rudolst. 1719. 8. pag. 37. sqq.

Dan. Vinkii amoenitates philologico - medicas. Ultraj. 1730. 8. pag. 464. fq.

Jo. Frid. Schreiber almagestum medicum, peg. 20. sq.

S. 5.

Atque ita procul dubio nata est domestica medicina, simplex primum et non nisi paucarum herbarum scientia; qualis hodieque apud barbaras gentes existit; vtpote quarum vniuersa fere medicina in promouendis crisibus versatur, et ad purgantia, emetica, sudorifica, vt chirurgia earum ad scarificationes aut venaesectiones b) et cauteria redit.

S. 6.

Vbi vero in difficiliore morbo propria cuiusuis familiae domestica medicamina non sufficiebant, vicini consulebantur. Hincque sensim

b) Mirum quam vniuersalis haec chirurgica enchiresis etiam apud gentes maxime barbaras reperiatur. Est inter splendida dona, quibus generos. Baro de Asch museum academiae nostrae ditauit, lanceola ex prasina gemma studiosissime excisa qua Kurilicarum insularum quae Kamtschatkae subiacent, incolae, venas sibi secant. Frontalem praesertim quando cephalaea laborant. etc.

fensim originem duxit antiquissimus mos expositionis aegrotorum ad vias publicas c).

S. 7.

Cumque demum vnus alterue maiore experientia et feliciore medicaminum applicatione emineret, prae aliis in eo confidebant eius populares; et sic nati medici.

S. 8.

Hi primi medici temporis progressu pro inuentoribus medicinae habiti, et haud secus ac aliarum rerum vtilium repertores in deorum numerum relati, ipsique praeterea medicinae vt aliis vtilissimis artibus dii deaeque praesides dati sunt d). Maxime cum et morborum quorundam, pestilentialium praesertim,

A 3 vehe-

- c) C. Frid Hundertmark de aegrotorum apud veteres in vias publicas et templa expositione, ed. 2. Lips. 1749. 4.
- d) Idem Hundertmark de dis artis medicae ap, veteres Graecos et Romanos. Lips. 1735. 4.
  - Jul. C. Schläger vir celeb. de diis hominibusque servatoribus. Helmst. 1737. 4.

6 SECTIO I. ORT VS MEDICINAE.

vehementia et epidemica vniuersitas, tum mortes subitaneae, imo et heroica quorundam
medicaminum virtus, diuini quid inuoluere
videretur; tum facile etiam ea superstitio accederet, vt in magicis incantamentis et carminibus auxilium quaererent aegri, aut fanis
deorum incubantes per insomnia salutares exspectarent reuclationes e).

S. 9.

Ita vero vitro effectum est, vi religio medicinae immisceretur, ipsaque salutaris ars in sacerdotum potestatem transiret: id quod itidem hodiernum barbarorum exemplum testatur, vipote penes quos similiter sacerdotes et sascinatores morbis mederi, vulgo constat.

e) H. Mei bom (praes. Herm. Conring) de incuhatione in fanis deorum medicinae caufa fastis. Helmst. 1659, 4.

SECTIO II.

MEDICINA AEGYPTIORVM.

S. 10.

Haec quae diximus prima in vniuersum fuisse medicinae incunabula a verosimili parum nobis abesse videtur. Iam in singularium priscarum gentium medicinam abeamus: et quidem vt ordine progrediamur, primum de Aegyptiis videamus, antiquissima gentium, de quarum re medica certiora quaedam relata legimus f).

S. II.

Celebratur vero apud hos, vt aliarum, ita et medicae artis inuentor Thorn, sub qua persona allegorica generatim inuentionis genium sibi eos sinxisse probabile est.

A 4

Idem

f) Super vniuersa veterum Aegyptiorum re medica conferatur viri doctiss. Guil. Warburton divine legation of Moses. Vol. II. L. IV. Sect. 3. pag. 39. sq.

It. Profp. Alpini medicina Aegyptiorum c. Jac. Bontii medicina Indorum. Lugd. Bat. 1718. 4. Idem ceterum est, qui HERMES graccorum, quem vi multa alia, ita et de re medica L. VI consignasse ferunt, eundemque chemiae parentem faciunt Trismegistum g).

S. 12.

Sed et Osiridi primo Aegypti regi medicinae inuentum tribuunt; quem Iovem Juperum interpretantur vt Serapidem pro Iove infero s. Plutone habent.

S. 13.

Coniugem Osiridi tribuunt Isidem, itidem medica scientia celebrem, et natum ex ea Horum qui graecis Paeon, aut sicut Romanis Apollo dictus, similiter pro salutaris artis inuentore habitus est.

S. 14.

Quod vero ipsam Aegyptiorum medicam scientiam attinet, eam sane haud exiguam fuisse, non vno patescit argumento: quanquam

- g) Horm, Conringii de hermetica medicina Lib. II. ed. 2. Helmft. 1669. 4.
  - Ol. Borrichii Hermetis aegyptiorum et chemicorum sapientia ab Herm, Couringii animaduersionibus vindicata, Hasu, 1674. 4.

quam praestantiam eius minime ex eorum artificiosa cadauerum pollinctura et mumiarum conditura probare vellem; vtpote quam neque ad anatomen neque ad pharmaciam excolendam multum profuisse credo. Sectionem enim cadaueris condiendi non nisi tumultuariam et satis rudem fuisse, tum Herodoti et Diodori Siculi de ea re narrationes testantur, tum et ipse satis luculenter intellexi, cum ante aliquot annos in curiofa circa eam disquisitione desudarem, et ea fine in numerofis non vnius generis mumiarum fragmentis facerem experimenta. Verum et ipsa haec condiendi methodus non tam ardua et secreti artificii plena videbitur consideranti, id omne eo fere rediisse, vt cadauer, postquam cerebrum aliaque viscera corruptioni facilius obnoxia fatis rudi enchiresi euulsa erant, per 40 dies natro f. sali alcalino minerali immergeretur, et ita adeps reliquique humores eluerentur, exsuccae et exsangues reliquiae cedria pice aut etiam asphalto obducerentur et perfunderentur; imo subinde ita incoquerentur, vt pix in ipsam ossium plano-A 5

rum diploën et cylindricorum meditullium penetraret.

S. 15.

At enim vero Aegyptios, eorumque cumprimis sacerdotes multum incubuisse medicinae, sacrae aeque ac profanae testantur litterae, et Herodoti praesertim auctoritate patet, vtpote qui vniuersam Aegyptum medicorum plenam et singulorum morborum curam singularibus medicis commissam suisse, memoriae prodidit.

SECTIO III.

ORIENTIS QVORVNDAM POPVLORVM MEDICINA.

S. 16.

Antequam ad Graecorum rem medicam accedamus, quorundam Asiae veteris populorum medicinam tribus saltem verbis tetigisse operae pretium erit. Hebraeorum scil. Brachmanorum, et Sinensium.

S. 17.

Hebraeos vt reliquas scientias ita et salutaris artis notitiam apud Aegyptios didicisse extra omnem dubitationis aleam positum videtur. Studiosius autem eos eandem excoluisse et auxisse, praeter alia h) ex legibus eorum ritualibus, quas Mosaici libri complechuntur i), luculenter apparet. Multa enim

- h) Io. Sim. Lindinger de ebraeorum veternm arte medica, de daemone et daemoniacis. Servest. 1774. 8.
- i) Io. Dav. Michaelis v. cel. Mosaisches Recht; praesertim Vol. II. IV. et V.

hi continent, eaque haud vulgaria, tum ad historiam naturalem, animalium v. c. ruminantium etc., tum ad physiologiam et vniuersam rem medicam spectantia, cuius generis sunt, quae circa menstrua mulierum, coitum, puerperium, tum circa lepram aliosque morbos etc. praecipiuntur. Imo et medicinae sorrensis prima rudimenta iis insunt capitibus, quae de virginitatis notis, incessu, lustratione, homicidio etc. agunt.

S. 18.

Brachmanis k) a carnium esu abstinentibus multo curatius vegetabilia in edulia inquirendum suit, adeo, vt vniuersa botanice a nulla alia prisci aeui gente diligentius exculta sit, et tum res alimentaris, tum medica materies, haud exigua incrementa ceperit. Idemque eximium sudium ad hodiernam vsque diem in iisdem australis Asiae regionibus

** Palladius de gentibns Indiae et Bragmanibus. S. Ambrofius de moribus Brachmanorum. Anon. de Bragmanibus. iunctim edid. Ed. Briffaeus. Lond. 1665. 4. florere l), magnus ille hortus malabaricus, cuius infra denuo mentionem faciemus, praeclaro est documento ll).

S. 19.

Quod vero ad Sinensium m) medicinam attinet, ad mythica, imo antediluuiana tempora eius origines referunt, auctoremque eiusdem

- 1) In celebratissima et antiquissima Benianum academia, quae Benarasi sloret, nullam aliam praeter botanicen medicinae partem tractari, pluribus me docuit ill. Braun magni Halleri gener, meique amantissimus, qui Tribunus legionis Britannicae diu in istis Hindostani regionibus versatus est.
- m) Andr. Cleyeri Specimen medicinae Sinicae Frf. 1682. 4.
- Io. Bapt. du Halde Description de la Chine. Vol. III. pag. 461 652.

eiusdem celebrant regem Hoang. TI, ipsique artis eorum Sphygmicae, vtpote in qua sere omnis eorum Semiotice versatur, tum et radicis Gin-seng (panacis quinquesolii L.) quam pro panacea habent, inuentum tribuunt.

Fuerunt nuper viri quidam clarissimi, qui nescio quam similitudinem Sinenses inter et veteres Aegyptios se deprehendisse contenderunt; ad quam vlterius probandam etiam vtriusque gentis chirurgia vsi sunt, vtpote quae penes vtramque maxime ad scarificationes n) et ad cauteria actualia redeat. At enim vero vt in vniuersum omnis ea Sinensium ab Aegyptiis derivatio non nisi vanis hypothessibus innititur; ita id quod diximus argumen-

tum

Iapanenses vti solent. Cfr. Wilh. ten
Rhyne diss. de arthritide c. mantissa schematica, de acupunstura etc. Lond. 1683. 8.
Engelb. Kaempfer amoenitates exoticae. Lemgov. 1712. 4. pag. 582 segq.
Ipsa acupuncturae instrumenta a Kaempfero reportata, elegantissime sabrefacta iam in museo academico extant.

tum co minus ponderis habet, cum vt supra (§. 5) iamiam innuimus, vtraque haec chirurgica enchiresis non Aegyptiis solum et Sinensibus, sed omnibus fere barbaris, ipsisque Americae incolis, sit samiliaris.

SECTIO IV.

MEDICINA GRAECORVM.

S. 20.

Maioris nobis momenti sunt, quae Graecorum, cultissimae gentis, medicinam attinent, vtpote apud quos primum artis formam nacta est, vnde solidiora hodiernae nostrae scientiae sundamenta iacta sunt.

S. 21.

In vniuersum autem est memorabile medicinam omnium primam extitisse scientiam, quae apud Graecos numini cuidam dicata suerit, eidemque quem supra iam obiter dizimus Apollini s. Soli, cui dedicationi procul dubio acuti et pestilentiales praesertim morbi ansam praebuerunt, quos solis ardori tribuerunt: et quos multo plus terroris mortalibus incussisse, quam diuturnae et sporadicae aegritudines, in aprico est.

S. 22.

Praeter Apollinem nonnullae Deae quoque praesides medicinae, aut peculiaribus saltem tem eius partibus, praefixae sunt: vt HyGIEA 0) quae tam cum Pallade Medica
quam cum Romanorum Dea Salvte convenit, et specie seminae maturioris, altera
manu patellam tenentis, altera serpentem,
exhibetur.

S. 23.

DIANA vel etiam IVNO LVCINA S. ILI-THYIA tum partu dolentibus tum puerperio decumbentibus praeerat. Quibus gravissimis functionibus alias insuper deas v. c. Alemonam alendi in vtero soetus; et Nonam et Decimam a maturi partus temporibus; et Par-TVLAM quae partum gubernet, praesecerunt.

S. 24.

Quin et postmodum ipsos morbos in deorum numerum recipere non veriti sunt, vt DEAM FEBREM, quam Romani ad minus nocendum, templis colebant.

\$ 25.

o) Chr. Gottl. Schwarz expositio veteris inscriptionis de Aesculapio et Hygea diis φιλανθρωποις. Altors. 1742. 4.

S. 25.

Verum e mythicis tenebris in heroici aeui diluculum emergimus; vbi primum offendimus Chironem, Thessalum, inde quod populares eius primi equitationi incubuerint, Centauri forma fictum. Argonautis, classica expeditione claris, eum aequalem suisse, ferunt, et Sec. aerae vulgaris XXVII^{mo} claruisse: excelluisse autem, vt astronomia aliisque physicis scientiis, ita praesertim salutari arte, inque ea Hercylem, Orpheym, aliosque heroas erudiuisse.

S. 26.

Longe clarissimus eius in medicina discipulorum extitit Aesculativs, quem primum omnis medicinae clinicae auctorem, et fasciarum multorumque aliorum ad rem medicam et chirurgicam pertinentium inuentorem, perhibent p).

Vulgo exhibetur figura viri barbati, nodofo innixi baculo, cui ferpens circumflexus, quod genus animalium ipfi prae aliis confecratum

p) Io. Alb. Sebiz de Aesculapio inuentore medicinae. Argent. 1669. 4. cratum erat, adeo vt sub eius specie ipsum colerent et a. u. c. 460 grassante Romae sebre pestilentiali salutiserum numen ingentis serpentis sorma Epidauro adueherent.

Inter reliqua illi attributa symbola q) gallus erat, vigilantiae signum, et a latere ipsi adstans Telesphorys, cuculatus puer, dubiae interpretationis r).

Templa Aesculapii celebratissima colebantur Epidaurium, Pergamenum, et Coum, vbi in fanis praecipue, vt diximus, incubabant aegroti et historiam morbi cum reuelatis medicaminibus tabulis inscriptam s) in ipso templo suspendebant, quibus maxime vsum suisse

B 2 Hippo-

- q) Iust. Godofr. Günz δαδουχια in sacris Aesculapii. Lips. 1737. 4.
- r) Io. Matth. Gefneri explicatio marmoris Cassellani quo Aesculapius, Hygea, Telesphorus celebrantur. In Commentar. Societ. scient. Gotting. Tom. II. p. 281 sq. maxime pag. 299 sqq.
- s) Specimen eiusmodi tabularum videsis in Gruteri corp. inscript. Vol. I. pag. LXXI, ed. Graeuii,

Hippocratem in coacis suis compilandis, vetus suspicio est ss).

S. 27.

Filii erant Aesculapio Machaon et Popalirivs, Agamemnonem in samosum bellum Trojanum secundum seu decennale, quod a. m. 2790 erupit, secuti, ast vulneribus duntaxat medentes. Vnde ieiuna satis disputatio ortum duxit, vtrum medicina an chirurgia antiquior censenda sit. t)

S. 28.

Sequentia medicinae fata, Trojanis a temporibus, mirum dictu, vt Plinii verbis vtar, in nocte densissima latuere vsque ad Peloponesiacum bellum.

5. 29.

- ss) Quod Aesculapii nomen sert, de morborum descriptionibus et cura scriptulum, Argent. 1533 sol. supposititium et desormem latinobarbari cuiusdam soetum esse, vix mentione indiget.
- t) Cfr. post alios Iac. Palmerii a Grentemesnil inquisitio, an medicina tempore mythico in vsu suerit, in Miscell. observat. critic. Vol. X. T. III. pag. 336 sqq.

S. 29.

Aesculapii posteri, arcanorum medicorum heredes Asclepiadum nomine veniebant, sensimque in duas extensae samae scholas abierunt, Cnidiam alteram, alteram Coam, valde a se inuicem dissentientes.

S. 30.

Interim et philosophi quidam inclaruerunt de re medica bene merentes, inter quos primus nominandus venit PYTHAGORAS, qui quinto circ. seculo ante C. n. obiit, et primus tum morbos chronicos, tum etiam dies criticos observasse dicitur.

S. 31.

Ex coëtaneis aut discipulis Pythagorae, aut qui aeuum eius proxime exceperunt, et Hippocratem praecesserunt, sequentes maxime memoria digni sunt:

EMPEDOCLES Agrigentinus, in physiologicis, vt videtur, haud vulgariter versatus.

ALCMAEON Crotoniata, qui zootomiae naviter incubuit, primusque de ea scripsisse fertur.

HERACLITYS Ephesius, qui praeter alia in generationis negotium curatius inquisiuit.

В 3 ДЕМО- .

Democritve Abderita, vir egregius, totus praesertim in anatome practica et comparata.

Acron, popularis Empedoclis eiusdemque aemulus, quem Plinius auctorem sectae empiricae habet; quae tamen vt infra patebit, recentioris aeui censenda est.

HERODICVS demum aut Prodicvs, sine Thrax suerit sine Siculus, quod liquidum non est, pro Hippocratis magistro et vel pro auctore, vel pro instauratore medicinae gymnasticae tt) s. exercitationis diaeteticae habetur.

S. 32.

Ita iam ad summum in arte nostra lumen peruenimus Hippocratem Coum, virum arte et facundia insignem, cui sama et auctoritate perenni vix par extitit.

Natus

tt) Hier. Mercurialis de arte gymnastica Lib. VI. Venet. 1563. 4. Amstel. 1672. 4.

Petr. Fabri agonisticon Lugd. 1592. 4. (quod tamen magis ad athleticam gymna-sticam pertinet, a medica probe distinguendam).

Io. Zach. Platner progr. de arte gymnastica veterum. Opusculor. T. II. p. 11. sq.

Natus est anno primo olympiadis LXXX, qui est 460 a. C. n. patre Heraclide, auo Gnosidico, medicis. Obiit Larissae, si fides auctoribus, fummo fenio confectus anno a. C. n. 350. Reliqua de eius vita satis obscura imo fabulis inficetis confula funt, cum praeter propria eius scripta pauci neque hi omnes genuini fontes biographici ad eum facientes extent. Praeter Herodicum Democrito maxime in philosophia naturali praeceptore eum vsum fuisse ferunt. Artem exercuit primum in Thaso inf., tum vero Abderae, quin et in Asia minore. Praeterea tyrones quoque erudiuit, vnde Coa schola prae Cnidia valde eminuit. In vniuersum autem si doctrinam et ingenium viri tantum e genuinis eius quotquot supersunt libris ponderemus, omnis medicae professionis et methodi scientificae conditor censendus est.

S. 33.

Vt autem in vita Hippocratis, ita similis eaque multo maioris momenti et molestiae confusio circa scripta eius regnat, quae iam a Ptolemaeorum Aegypti regum tempori-

B 4

Alexandrina colligenda occupati, in eo negotio cum Pergami regibus certantes, a lucri cupidis hominibus spuriis quoque et supposititiis libris, quibus clarorum auctorum nomina fraudulenter praesigebant, decipiebantur.

Pridem quidem Galenus, vir summus, et sanioris criticae parens, studiose in id incubuit, vt iniuriis istis, quae Hippocraticis scriptis illatae sunt, mederetur. Cum vero perquam arduum sit, tantae labi medelam afferre, imo cum post Galeni egregia tentamina librariorum describentium negligentia aut dessipientia malum recruduerit; quidam cl. viri inde ab annis ducentis iterato studio genuina Hippocratis scripta restituendi curam susceptunt.

Pertinent huc praesertim:

Hier. Mercurialis censura et dispositio operum Hippocratis. Venet. 1583. 4.

Hallerus cum in amplissimis ad Boerhaavii methodum studii mediti commentariis, pag 573. sq. 670. 686 709 959 tum in editione sua medicae artis principium, quorum Vol. I.
ea Hippocratis scripta continet, quae ipsi sola
vere genuina visa sunt. tum denique bibliothecae practicae T. I. pag. 31. sqq.

Cl. Chr. Gottfried Gruneri censura librorum Hippocraticorum. Vratisl. 1772. 8.

S. 34.

Quae Hallerus pro genuinis habet, sequentia sunt Hippocratis opera:

1. Epidemicorum s. de morbis popularibus. L. I. et III.

Gr. lat. c. comment. Jo. Freind. Lond. 1717. 4. et in hui. oper.

it. gr. lat. s. t. H. Cope demonstratio medicopractica prognosticorum Hippocratis, ea conferendo cum L. I. et III. epidemicorum. Dublini 1736. 8. Jenae 1772. 8.

- 2. Libri II. praenotionum s. praesagiorum vulgo disti (a spurio coacarum praenotionum opere, infra memorando, probe distinguendi). His continentur
  - a) prognostica et
  - b) prorrheticorum s. praedictionum Lib. Ildus.

B 5

Extant

Extant in vulgatis nonnullis aphorismoram editionibus.

it. gr. lat. inter Zwingeriana Hippocratis opuscula. Basil. 1748. 8. de quibus infra.

3. De diaeta in acutis s. de ptisanis s. contra Cnidias sententias L. IV.

Ed. gr. lat. Just. Gottfr. Günzii ad calcem l. de humoribus. Lips. 1745. 8.

Germ, per Jo. Fr. C. Grimm v. cl. Altenb. 1772. 8. et operum versionis vernaculae Vol. I.

it. in quibusdam aphorismorum editionib.

4. Aphorismorum Sect. VII.

Ex ingenti editionum nube paucas saltem prae reliquis memorabiles indicasse sufficiat.

a) Graecae

Ex fide vetustissimi codicis cum aliis Hippocratis et Galeni libris aliquot, ex recognitione Franc. Rabelaesii. Lugd. apud Seb. Gryphium 1543. 12.

Glasgoviensis 1748 15.

b) Graeco - latinae

Theodor. Jans. ab Almeloveen. Amst. 1685. 12. Lipf. 1756. 12.

Annae Car. Lorry. Parif. 1759. 1782. 24.

Jo. B. Lefebure de Villebrune.

Constantinop. (Parif.) 1779. 16.

c) Latinae

Versio tetrapla; sc. Constantini Africani, Laur. Laurentiani, Nic. Leoniceni et Theodori extat in Articella infra recensenda.

Andr. Pastae c. praenotionibus etc. Bergomi 1750. 1762. 12.

Galeni in aphorifmos commentaria infra

E nuperiorum interpretum farragine no-

Jac. Hollerii comment. Genev. 1620. 8.

Jo. de Gorter medicina Hippocratica.

Amst. 1755. 4.

5. De aëribus, aquis, et locis.

Ed. gr. lat. c. l. de flatibus, studio Jani Cornarii. Basil. 1529. 4.

c. comm.

c. comm. Hieron. Cardani Bafil. 1570 fol.

Angl. c. comm. F. Clifton Lond. 1734. 8.

6. De natura hominis.

cum aphorismorum editionib. quibusdam. De Galeni commentariis infra.

- 7. de locis in homine.
- 8. de humoribus purgandis. gr. lat. ex ed. Just. Gottfr. Günzii c. l. de diaeta in acutis. Lips. 1745. 8.
  - 9. de alimento
  - 10. de articulis
  - 11. de fracturis

lat. c. commentariis Andr. Maximini. Rom. 1776. 4 maj.

12. mochlieus.

ne confundatur cum dubio eiusdem tituli libello, qui de offium natura agit.

13. de capitis vulneribus.

Jul. Caes. Arantii Comm. LB. 1639.12. Petr. Pavii succenturiatus anatomicus. LB. 1616.4. 14. de officina chirurgi f. medici.

Spurii e contrario aut saltem dubii Hallero videntur sequentes:

- a) ad methodum studii medici facientes.
- 1. Iusiurandum.

gr. lat. c. comment. Jo. H. Meibomii. LB.

2. Lex.

Passim cum aphorismis edita; vt in editione Rabelaesii etc.

- 3. de veteri medicina.
- 4. de arte.
- 5. de medico medicine officio.

itidem quibusdam aphorismorum editionibus

- 6. de decoro s. de honestate s. decenti habitu. gr. lat. c. comment. G. Matthiae. Gotting.
- 7. Praeceptiones.
  - β) Anatomica et phyfiologica.
- 8. de anatome.

gr. lat. ex ed. D. W. Trilleri cum prospecta nouae editionis operum. LB. 1728 4.

9. de

9 de osium natura s. mochlicus.

cf. supra dictos genuinos, n. 12,

10. de principiis s. carnibus.

11. de corde.

12. de glandulis.

13. de genitura.

14. de natura pueri.

15. de vita.

16. de partu septimestri et octimestri.

17. de superfetatione.

γ) Pathologica, therapeutica, diaetetica.

18. de morbis. L.IV.

19. de affectionibus.

20. de internis affectionibus.

flantior) VI. et VII.

22. prorrheticorum L. Ius.

cf. supra genuinos. n. 2. b)

23. coacae praenotiones.

ed. elegans gr. lat. Amst. ap. Elzevir. 1660.12.

c. comm. Jac. Hollerii. Lugd. 1576. fol.

Lud. Dureti interpretationes et enarratioin coaca. Par. 1588. fol. Lugd. Bat. 1737. fol. Lugd. et Argent. 1784. fol.

- 24. de iudicationibus.
- 25. de diebus criticis.
- 26. de insomniis.
- 27. de videndi acie.
- 28. de flatibus.
- 29. de morbo sacro s. epilepsia.
- 30. de insania.
- 31. de haemorrhoidibus.
- 32. de virginum affectionibus.
- 33. de morbis mulierum. L. II.
- 34. de natura muliebri.
- 35. de sterilibus.
- 36. de dentitione.
- 37. de victus ratione L. III.
- 38. de salubri victus ratione.

vulgo Polybo tribuitur, de quo infra.

Nonnullis Scribonii Largi et scholae Salernitanae editionibus subiunclus.

- 39. de liquidorum vsu.
- 40. de medicamentis purgantibus.
- 41. de purgatione, helleboro facta.
  - d) Chirurgica, obstetricia etc.
- 42. de vlceribus s. vulneribus.
- 43. de fistulis.

44. de exsectione foetus.

ad vitam propriam.
 Epistolae.

S. 35.

Editiones operum Hippocratis.

a) Graecae.

princeps Veneta ap. Aldum (1526.) fol. Jani Cornari Basil. 1538. fol.

B) Graeco - latinae.

Hier. Mercurialis Venet. 1580. II Vol.

Anut. Foësii Frf. 1595. Genev. 1675. fol. Jo. Ant. v. der Linden. LB. 1665. II Vol. 8.

c. Galeni operibus per Renat. Chartier, Paris. 1639. XIII Vol. fol.

inchoata saltem ed. Steph. Mackii, Vindob. 1743. Il Vol. fol.

y) Versiones latinae.

Fabii Calvi Rom. 1525. fol.

Jani Cornarii Basil. 1546. fol. et alias. c. commentariis Jo. Marinellii, Venet. ap. Jo. Valgrisium 1575. fol. (ed. classica sed immensae raritatis.)

Ex

Ex verfione Cornarii cum comm. Marinellii et indice Pini. Venet. 1737. III Vol. fol.

Halleri medicae artis principes Vol.1-IV. Laufannae 1769 - 71. 8. (ex Marinelli versione.)

d) Germanica

Jo. Fr. C. Grimm v. cl. qui et annotationes adiecit. Altenb. 1781. II Vol. 8.

Lexica Hippocratica aliaque id genus sub-

Galeni explicatio vocabulorum Hippocratis. Erotiani collectio vocabulor. Hippocratis.

Ed. princeps H. Stephani c. priore in huius vilissimo opere cui titulus est: Distionarium medicum vel expositiones vocum medicinalium ad verbum excerptae ex Hippocrate, Aretaeo, Galeno, Oribasio, Ruso Ephes., Actuario et Corn. Celso. (it. ex Julii Pollucis onomassico) (Paris.) 1564. 8.

Jo. Gorraei definitionum medicarum L. XXIV. Paris. 1564. fol.

Anut. Foësii oeconomia Hippocratis. Frf. 1588. Genev. 1662. fol.

Petr.

Petr. Matth. Pini compendium instar indicis in Hippocratis opera. Venet. 1597. fol. et cum ed. Hipp. lat. quam diximus.

Prosp. Martiani notationes in Hippocratem. Rom. 1626. Venet. 1652. fol. Patav. 1719. fol.

Selecta opuscula, in quibus Hippocrates explicatur, edita ab E. Gottfr. Baldinger v. cl. Gotting. 1782. 8.

S. 37.

Cum Hippocrates primus et princeps scriptorum medicorum sit, non incongruum videbitur, antequam vlterius progrediamnr, hic loci collectiones medicorum veterum praestantiores inserere.

Est autem eorum antiquissima eademque summae quondam auctoritatis latina, vulgo sic dicta Articella, quod artem paruam denotare videtur, procul dubio a Salernitanae scholae quodam medico curata. Saepius recusa prodiit Venet. 1483. fol. 1523. fol. etc. continet tetraplam quam diximus aphorismorum Hippocratis versionem, c. commentario Galeni; progno-

prognostica, de diaeta in acutis, de aère aquis et locis etc. iusiurandum, it. Galeni artem parvam, Theophilum de vrinis etc.

Alia est collectio Aldina, s.t. Medici antiqui omnes latini. Venet. ap. Aldi silios. 1547. fol. Complectitur Celsum, Serenum Samonicum, Scribonium Largum, Soranum Ephes., Antonium Musam et Apulejum, Aemilium Macrum et Strabonem Gallum, Caelium Aurelianum, Theodorum Priscianum etc.

Classica hos sequitur H. Stephani magna collectio latina s. t. medicae artis principes post Hippocratem et Galenum latinitate donati. (Paris.) excudebat H. Stephanus 1567. II Vol. sol. Continet Aretaeum, Rusum, Oribasium, Paulum, Aëtium, Alexandrum, Actuarium, Myrepsum; et ex latinis Celsum, Scribonium Largum, Marcellum empiricum, Cassium Felicem, Serenum Samonicum et Rhemnium Palaemonem.

Celsi Crassi collectio minor est, eaque s.t. medici antiqui graeci Arevaeus, Palladius, Rufus, Theophilus, omnes a Junio Paulo Crasso Crasso latinitate donati. accessit Stephanus Atheniensis, et ipsius Crassi quaestiones medicae. Basil. ap. Petr. Pernam 1581. 4.

Halleri collectio latina manualis prodiit curante D. Vicat Laufannae inde ab a. 1769ad 74. XI Vol. 8. I-IVum continetur Hippocrates, V. Aretaeus, VI. Alex. Trallianus, VII. Rhazes de variolis et morbillis, VIII. IX. Celfus, X. XI. Cael. Aurelianus.

Quibus nuper iuncla est vernacula sylloge v. cl. Chr. Gottfr. Gruner Bibliothek der alten Aerzte. Lips. inde ab a. 1780. 8.

S. 38.

Similes quaedam extant collectiones chirurgicae:

Libri chirurgorum veterum de fracturis et luxationibus per Vidum Vidium. Parif. 1544. fol.

Graecorum chirurgici libri, Sorani vnus de fracturarum signis, Oribasii II. de fractis et luxatis; e collectione Nicetae ed. Ant. Cochi Florent. 1754. fol.

Collectiones gynaeciorum:

Volumen gynacciorum. ed. Casp. Wolf. Basil. 1566. 4.

Gynaeciorum s. de mulierum affectibus commentarii graecor. latinor. barbaror. etc. in III tomos digesti (sudio Casp. Bauhini) Basil. 1586. 4. (quod IVti Vol. titulum mentitur opus et 1588. prodiit, non nisi Lud. Mercatum de morbis mulierum continet.)

Gynaeciorum dibri graecorum, arabum, latinorum, veterum et recentiorum quotquot exstant, per I er. Spachium. Argent. 1597. fol.

Contenta omnium trium exhibet Jo. Alb. Fabricius bibl. gr. T. XII. p. 700. sqq.

Quibus demum et veterinarias collectiones subiungimus:

Veterinariae medicinae f. hippiatricarum L. II. Basil. 1537. 4.

Graecos continent Absyrti, Hieroclis etc. libros et eclogas, iussu Constantini Porphyrogeniti collectas. Singulorum auctorum, vnde hae sunt petitae, indicem videsis in J. Alb. Fabricii bibl. gr. T. VI. p. n. 494-500.

C 3 lidem

lidem duo libri iam antea latino idiomate excusi erant Jo. Ruellio interprete, Paris. 1530. fol.

Germanice prodierunt s. t. zwey Bücher von Gebrechen der Rosse (Eger) 1571. fol.

S. 41.

Sed e diuerticulo in viam revertimur, vbi post Hippocratem primum eius silios ossendimus, Thessalvm et Draconem, atque generum Polybom quibus plura e dubiis Hippocratis scriptis tribuuntur: vt Polybo l. de salubri vistus ratione, quem \$.34. n.38. citauimus.

S. 42.

Thycyprois classici inter historicos viri, qui c. 3520. claruit, mentionem iniicere aportet ob egregiam famosae issius pestis Atheniensis descriptionem, quam et Lucretius L. VIto poematis de natura rerum, et Joan. Boccaccius, lepidus Milesiarum auctor, in praesatione decameronis imitati sunt. Ea tamen, virum veri nominis pestis suerit, Halleri alierumque doctor. viror. dubitatio est non iniqua.

S. 43.

PLATO Atheniensis, cl. 3560.

Socratis discipulus, multum in theoria medica laborauit. De Hippocratis hypothesibus in Phaedro suo agit etc. Praecipue tamen eius ad nos pertinet Timaeus s. de natura, ab ipso Cicerone in latinum sermonem translatus.

ed. gr. lat. interprete M. Tullio Cic. et Chalcidio, vna c. eius dossa explanatione. Paris. 1579. 4.

Operum Platonis editio princeps Addi. Venet. 1913. fol.

H. Stephani Parif. 1578. fol. Bipontina inde ab a. 1782. 8. prodit.

S. 44.

ARISTOTELES Stagirita, cl. 3590.

Nicomachi filius, Platonis per 20 annos discipulus, demum praeceptor Alexandri M., qui oclingenta talenta attica (minimum 8 auri Tonnas quas vocant, valore aequantia) historiae eius animalium condendae impendit. Auctor scholae peripateticae et philosophiae bis mille annos per vniuersum fere orbem

C 4

anti-

antiquum regnantis. Instaurator historiae naturalis et parens sanioris physiologiae. Primus hibliothecam congessit, quae possea hereditatis iure ad Theophrassum transiit.

Princeps viri summi opus et cui vix simile extat, historia animalium est, cuius tamen non nisi epitomen habemus X libris comprehensam.

ed. Ph. Jac. Maussaci. Tolosae 1619. fol. Inter reliqua magni viri scripta praesertim ad nos attinent:

> de partibus animalium L. IV. de generatione animalium L. V. et maxime de auditis admirandis.

Operum ed. princeps gr. c. Theophrasto, Venet. ap. Aldum 1495-98. VI vol. fol.

gr. lat. ex ed. Gu. du Val. Parif. 1654. IV vol. fol.

S. 45.

THEOPHRASTVS Erefius,

Aristotelis discipulus et heres bibliothecae, instaurator botanices, quam binis summi pretii operibus ditauit.

a) hifto-

a) historiae plantarum L. IX.

c. comment. Jul. Caes. Scaligeri et Jo. Bodaei a Stapel Amst. 1644. fol.

Fragmentum L. Xmi c. interpretat. Jani Planci edid. Aug. Mar. Bandinus s. l. et a. fol.

b) de causis plantarum L.VI.

Operum ed. principem diximus ad Aristot. gr. lat. ex ed. Dan. Heinsii LB. 1613. fol.

S. 46.

Diocles Caryflius cl. c. 3600.

Ex Asclepiadum familia, magnae et meritae famae vir.

Pauca quaedam eaque dubia sub eius nomine extant.

v. c. Prophylactica h. e. de secunda valetudine tuenda ad regem Antigonum.

inseruit Io. Alb. Fabricius bibliothecae suae graecae Tom. XII. — pag. 585-92.

Lat.c. nonnul. scholae Salernitanae editionibus. it. c. G. Pictorii methodo sanitatis tuendae.

Bafil. (1561.) 8.

C 5 Dogma-

Dogmata eius relata leguntur apud Celfum, maxime vero apud Caelium Aurelianum.

S. 47.

PRAXAGORAS Cous.

itidem ex Asclepiadum gente.

celeber doctor, vel pituita vitrea, quae eius nomen fert, vulgo notus, cuius dogmata similiter conseruauit Caelius.

S. 48.

ERASISTRATUS Ceus.

Aristotelis nepos et discipulus in aula Syriaca vixit; vbi Antiocho Imo Stratonicen novercam cum vitae discrimine amatam conciliauit, a patre Seleuco X talentis ob eam curam donatus. vid. Plutarchus in Demetrio poliorecete, Stratonices patre T. VI. pag. 1601. s. ed. H. Stephani. cfr. Lucianus de Syria Dea pag. 888. sqq. Tom. II. ed. Salmurens.

Auctor ille fuit celebris et diu durantis scholae, quam Smyrnae praesertim floruisse ferunt ferunt u). Restaurator anatomes, physiologus acutissimus, est habendus.

S. 49.

HEROPHILVS Chalcedonius.

Praxagorae discipulus. Itidem clarae scholae medicae auctor.

Summus qui ante C. n. extitit anatomicus, cuius nomen torculari sic dicto durae meningis impositum est.

Fragmen-

u) Quin numos a Smyrnaeis in honorem medicorum e scholis Erafistrati et Herophili cufos fuiffe aiunt. Vid. Rich. Meadii fuper hoc argumento diff. At enim vero errasse Meadium facile patebit confideranti Aesculapii iconem quam haec numismata ferunt vulgo in tot aliarum vrbium numis occurrere, vbi de medicis ne cogitare quidem licet. Nomina vero ipfi addita non medicos denotant fed magistratus aut etiam sacerdotes, cum in quibusdam eius aeui vrbibus magiffratus et fumma facerdotia coniungerentur. Quodfi contigerit, vt vere medici iis nominibus difignarentur: is honos tamen ipsis non qua medicis, sed qua magistratibus, obtigit.

Fragmentum eius e L. III. Apollonii Citienfis de articulis edidit Ant. Cocchi in discorso dell' anatomia, Florent. 1745. 4. pag. 80 sqq.

S. 50.

NICANDER Colophonius cl. c. 3800.

Ei. theriaca et alexipharmaca.

ed. princeps c. Dioscoride Aldi, Venet. 1499. fol.

al. Aldina ib. 1523. 8. maj.

ed. Ang. Mar. Bandini Florent. 1764. 8.

S. 51.

Incidit in haec circiter tempora aut ea praecessit paulo diductio medicinae Celso dicta in tres disciplinas: scil. in diaeteticam quae victu, pharmaceuticam quae medicamentis, chirurgicam quae manu, medetur.

Mart. Iacobsen de antiqua medicinae divifione in διαιτητικην, Φαρμακευτικην, et χειρεργικην. Helmst. 1766. 4

S. 52.

Hanc mox secuta est medicorum in sectar secessio: praesertim in dogmaticam, quae in medicina exercenda rationi multum tribuebat,

et empiricam, quae fere vnice experientiae confidebat. Illius fundamenta iam iecerat Erafistratus, ideo semidogmaticus dictus: huius
vero Herophilus, hinc semiempiricus vocatus;
eiusque artis alumni; Philinus praesertim
Cous et tum maxime Heraclides Tarentinus,
Mantiae discipulus, magni meriti vir.

G. Gottl. Richter progr. de veterum empiricorum ingenuitate. Gotting. 1741. 4.

(Hic finit Schulzii historia medic. Lips. 1728. 4.)

SECTIO V.

MEDICINA ROMANORVM.

S. 53.

A. 234. a. C. n. medicina cum reliquis scientiis e Graecia Romam migrauit. Primus vero illic medicinam aperuit, taberna publico aere ipsi concessa Archagathus Peloponessiacus, Lysaniae s.

S. 54.

Acer autem extitit medicinae huius graecanicae ofor M. Porcivs Cato Cenforius, qui e contrario ipfe de domessica medicina commentarium conscripsit, cuius vero non nisi fragmenta apud Plinium et Plutarchum extant.

Sed et ej. de ve rustica L. vt multa aniliter superstitiosa ita multa vtiliter ad rem medicam facientia continet.

ed. Io. Matth. Gesneri c. VARRONE et reliquis Scr. R. R. it. Vegetio etc. Lips. 1735.

S. 55.

S. 55.

De conditione id temporis medicorum apud Romanos, praeterito seculo acer disputatio exorta est, currente aeuo denuo suscitata. Criminatum enim est eos sero et post sexcentos demun annos Romam admissos, post vero iterum aliquando vrbe pulsos suisse, diuque in seruili conditione degisse etc.

Classica quae huc faciunt scripta funt:

Io. Fr. Bokelmanni medicus Romanus feruus LX folidis aestimatus Lugd. Bat. 1671. 12. it. ad calcem Iugieri de nundinatione seruorum. Lips. 1748. 8. (aduersus Drelincourtium)

C. Drelincourti apologia medica qua depellitur illa columnia medicos sexcentis annis Roma exulasse. Lugd. Bat. 1672. 12.

Conyers Middleton de medicorum apud veteres Romanos degentium conditione. contra Iac. Sponium et Rich. Meadium servilem atque ignobilem eam fuisse ostenditur. Cantabr. 1726.8.

ej. dissertationis defensio contra anonymos ib. 1727. — Vtraque extat in ej. miscellaneous Works, Lond. 1752. 4. Vol. IV^{to} pag. 177. sq. 205. sq.

Diluerunt has calumnias post Vinkium in amoenitat. medicis, Schulzium, aliosque

Iul. Car. Schlaeger v. cl. de medicorum apud veteres Romanos conditione, Helmst. 1740 4.

Aug. Gottl. Richter collega conjunctiff. (Praef. auunculo el. Georg, Gottl.) prisca Roma in medicos suos haud iniqua. Gotting. 1764. 4.

S. 56.

Vocabantur autem apud Romanos medici qui in vniuersum morborum remedia cognoverant. Distincti ideo a ceteris artificibus qui singularium saltem partium curationem suscipiebant.

Ita chirurgi dicebantur medici vulnerum, alii medici ocularii x) etc.

Medi-

x) Io. Ern. Walchii antiquitates medicae selectae. Ien. 1772. 8.

Christoph. Saxii epist. de veteris medici ocularii gemma sphragide. Vltraj. 1774. 8.

Medicae autem Gynaecia et mulierum morbos curasse videntur. Subinde etiam pro obstetricibus accipiuntur.

S. 57.

Amicus Ciceronis, epicureus, auctor mechanicae sectae. Totus caussis morborum investigandis inhiabat.

Blas. Caryophili (Garosolo) diss. de icone Asclepiadis. Inter dissertationes eiusd. miscellaneas Rom. 1718. 4. pag 331 sq.

Ant. Cocchi discorso primo sopra Asclepiade. Florent. 1758. 4.

La medicina d'Asclepisde per ben curare le malattie acute. raccolta da varii frammenti Greci e latini (auct. Jo. Fortun. Bianchini protomedico Udin.) Venet. (1769.) 8.

\$. 58.

THEMISON Laodicenus.

Asclepiadis discipulus; aucher sectae methodicae, qui Celso interprete, medicinam quasi viam quandam vocabat (quam méDodor Graeci

D

nominant) eorumque quae in morbis communia funt contemplationem.

De ceteris methodicis conf. Halleri bibl. pract. Vol. I. p. 177. et plurimis pag. 202. fq. 205. fq. 209-15.

et super praxi methodicorum in vniuersum Jo. Conr. Amman praefationem ad Caelium suum Aurelianum.

it. Paul. Gottl. Werlhof de medicina methodicae sectae eiusque vsu et abusu. Helmstad. 1723. 4.

S. 59.

Antonivs Mysa cl. circ. a. 22. a. C. n. Augusti Caes. medicus.

Scripta eius deperdita sunt; quod enim eius nomen sert de herba vetonica opusculum, serius aeuum sapit.

ed. Gabr. Humelbergii c. Apulejo de medicaminib. herbar. Basil. 1537. 4.

it. in collect. Aldina.

Lud. Chr. Crellii Antonius Musa Augusti medicus observationibus varii generis illustratus. Lips. 1725. 4.

Chr. Rofe de Augusto contraria medicina curato. Hal. 1741. 4.

S. 60.

S. 60.

CASSIVS FELIX.

itidem Augusti coaetaneus.

extant sub eius nomine, sed serioris vt videtur aeui, Quaestiones s. problemata.

ed. gr. lat. cura Conr. Gessneri. Tiguri 1562. 8.

ex ed. Andr. Rivini. Lipf. 1653. 4.

Eiusdem quoque aetatis esset genuinus Aemilius Macer, cuius nomen praesixum est latinobarbaro carmini de herbarum virtutibus. ed. c. Walafridi Strabi (monachi S. Gallensis, qui a. 849. obiit) hortulo per Joann. Atrocianum. Basil. 1527. 8. it. in collectione Aldi.

S. 61.

AVL. CORNELIVS CELSVS cl. c. 37.

Asclepiadeus, latinorum Hippocrates, medicorum Cicero vulgo dictus.

EJ. de medicina L. VIII.

ed. princeps Florent. 1478. fol.

Mediol. 1481. 4. Venet. 1497. fol. Aldina 1528. 8 maj.

D 2 Ruellii

Ruellii Parisinam 1529. fol. v. ad Scribonium Largum.

ex offic. Plantin. 1592. 4.

ex recognit. Jo. Ant. v. der Linden. Lugd. Bat. ap. Elzevir. 1657. 12.

ex recens. Jo. Baptist. Morgagnii. Patav. ap. Jos. Cominum. 1722. 8.

it. c. ej. VIII epistolis in Celsum et Seren. Samonicum. ex nitida Vulpii edit. Patav. 1750. Il Vol. 8.

ex recens. Th. Jans. ab Almeloveen c. n. varior. LB. 1746. 8.

studio C. Chr. Krause. Lips. 1765. 8.
ex ed. Leon. Targae. Pat. 1769. 4.
ex recens. Jo. Valart. Paris. 1772. 12.
ed. nitid.

extat quoque in collectione Aldina, et inter principes H. Stephani et Halleri.

De Celso conferatur:

Jo. Rhodii vita Celsi. ad calcem diss. de acia, pondere et mensuris Celsi etc. ed. 2. Lond. Scanor. 1691. 4.

G. Matthiae

G. Matthiae de Celsi medicina Goetting.

Jo. Fr. Clossii v. cl. specimen observationum criticarum in Celsum. Ultraj. 1768. 4.

Bianconi lettere fopra Celfo. Rom. 1779. 8. germ. Lipf. 1781. 8.

Scribonius Largus Designatianus. cl. Sec. p. C. n. Imo medio.

Ej. compositiones medicae (primum dispensatorium, ex graeco vt videtur translatum.)

ed. princeps eaque rarissima, quae ad manum est, prodiit cura Jo. Ruellii c. Corn. Celso aliisque, Paris. ap. Wechel. 1529. fol.

Statim recula c. Benivenio de abdit. morbor, caussis, Basil. ap. Cratandr. 1529. 8. quam vulgo cum Jo. Alb. Fabricio ast perperam pro principe habent.

cura Jo. Rhodii Patav. 1650. 4.

et lexico Scriboniano ib. 1655, 4.

it. in collectione Aldina et inter principes Stephani.

XENOCRATES aphrodifiacus Cilix; eiusd.
c. Scribonio aetatis.

D 3

probe

probe distinguendus a celebri Platonico eiusdem nominis, cuius vitam Diogenes Laertius descripsit, et cum quo ab Artedio, Harduino et nuperis editoribus Plinii gallici male confusus est.

Ej. de victu ex aquatilibus L. extat apud Oribasium.

ed. gr. lat. c. not. et glossar. Jo. G. Frid. Franzii. Lips. 1774. 8.

S. 64.

Rvrvs Ephelius.

vir maximae eruditionis.

princeps eius opus est de nominibus partium c. h.

gr. c. rel. opusc. et Sorano per Jac. Goupylum (c. Aretaeo vt videtur) Paris. 1554. 8. gr. lat. ed. Guil. Clinch Lond. 1744. 4. lat. c. Aretaeo Venet. 1552. fol. min. Paris. 1554. 16.

it. in collectione Stephani et Craffi.

in tabulas redegit Fab. Paulinus ad calcem editionis Vesalii de c. h. fabr. Venetae 1604. fol.

S. 65.

S. 65.

PEDANIUS S. PEDACIUS DIOSCORIDES Anazarbaeus. cl. Nerone imp.

instaurator materiae medicae.

Princeps Ej. opus est de medicinali materia L. VI. (alii V; alii VII numerant.)

a) editiones graecae

Princeps Veneta ap. Aldum 1499. fol. ex ed. Jani Cornari Basil. 1529. 4.

b) graeco - latina

classica Jo. Ant. Saraceni Frf. 1598. fol.

c) latinae

Colon. 1478. fol.

ex Jo. Ruellii interpret. Lugd. 1550. 8. et toties alias.

Commentatores.

Val. Cordi annotationes Argent. 1561. fol. Petr. Andr. Matthioli commentarius. saepiss. recus. Ed. praestantiss. Venet. 1565. fol.

S. 66.

ARTEMIDORVS Daldianus.
El. oneirocriticorum L. V.

D 4

ed.

ed. gr. lat. per Nic. Rigaltium Paris. 1603. 4.

germanicae versiones ansam praebuerunt triuialibus istis vulgi libellis insomniorum.

S. 67.

EROTIANVS I. HERODIANVS

EJ. lexicon Hippocraticum supra laudauimus. ed. princeps H. Stephani c. dictionario medico (Paris.) 1564. 8.

item c. glossar. Galeni et Herodoti Lycii in Hippocr. ex ed. 10. G. Fr. Franzii Lips. 1780. 8.

S. 68.

THESSALVS

qui se ipsum iatronicen vocare non eru-

methodicam sectam vltro perfecit.

S. 69.

Andromachus pater, Cretensis.

Neronis imperatoris medicus, primusque archiatri titulo infignitus, qui tunc temporis praesidem s. praesectum medicorum denotabat.

graeco carmine descripsit.

ed.

ed. gr. lat. c. comment. Franc. Tidiaei. Toruni 1607. 4.

it. Norimb. 1754. 4.

S. 70.

C. PLINIVS SECUNDUS Nouocomensis.

Vespasiani imp. familiaris, .†.a. C. 79 ipsa ea Vesuuii famosa eruptione, quae et Herculaneo et Pompeiis fatalis cessit.

EJ. historia mundi L. XXXVII. ed. princeps Venet. 1469. fol.

e. Claud. Salmafii animaduers. sudio Jo. de Laët Lugd. Bat. ap. Elzevir. 1635. III vol. 12.

ed. J. Harduini Parif. 1723. III vol. fol. Bipontina. 1783. V vol. 8.

Claud. Salmasi i exercitationes Plinianae. Ultraj. 1689. II vol. fol.

EJ. de Plinio iudicium. Diuioni. 1668. fol.

S. 71.

Incidit in haec circiter tempora methodicorum denuo in alias sectas seditio, quarum placita autem et quid quaeuis habuerit proprii

D 5

e veterum scriptis dilucide eruere vix est possibile.

Sunt vero A) Pneumatici, auctore ATHE-

- B) Epifynthetici, auctoribus AGATHINO, Athenaei discipulo, et LEONIDE Alexandrino.
- C) Eclestici auctore Archigene Apameense, Agathini discipulo, viro egregio, de quo plurimis cf. Halleri bibl. prast. T. I. pag 198-202. chirurg. T. I. pag. 69 sqq. anatom. T. I. pag. 74 sqq. et botan. T. I. pag. 102 sqq.

S. 72.

Ad pneumaticos pertinet ARETAEVS Cappadox dubiae aetatis, quae tamen ante Titi imperat. tempora ponenda videtur.

Ni graviter fallimur, omnium quorum feripta adhue extant medicorum veterum longe dignissimus, qui a tyronibus totus in succum et sanguinem vertatur.

Ej. de morbis acutis L. IV. totidemque de morbis diuturnis.

ed princeps cura Jac. Goupyli Paris.
554. 8.

gr.lat. Jo. W. Wiggan. Oxon. 1732 fol. c. not. Trilleri etc. curante Boerhaavio Lugd. Batav. 1731. fol.

lat. Venet. 1552. fol. min. Parif. 1554. 16. (v. ad Rufum) Venet. 1763. 8. Argent. 1768. 8. it. in collectionib. Stephani, Craffi, et Halleri.

(C. Gottl. Kuehn) de dubia Aretaei aetate constituenda Lips. 1779. 8. (Neroni coaeuum facit.)

S. 73.

Soranvs Ephesius cl. circa Traiani imper. tempora.

Caelius Aurelianus infra recenfendus, in latinum fermonem transtulit, nobisque ita fernauit.

EJ. de fracturarum signis L. supra citauimus in chirurgicis collectionibus.

Praeterea nomen eius fert satis antiquum sane opusculum de vulua et muliebri pudendo.

ed. gr. c. Theoph. Protospathario. Parif. 1555. 8.

lat. c. eod. ib. 1556. 8.

it. in vniuersa antiquorum anatome ad calcem editionis Vesaliani operis Venetae 1604 fol.

aperte vero spuria Pseudo - Sorani barbari est isagoge artis medendi Basil. 1528. fol. quae et in collectione Aldina extat.

S. 74.

Moschion methodicus.

EJ. de morbis mulierum L. (e latino in graecum translatus)

extat in omnibus quas diximus Gynaeciorum collectionibus, et quidem gr. in Wolfiana, lat. in reliquis duabus.

S. 75.

CLAVD. GALENVS Pergamenus. n. a. 131. .†. Seuero imp.

Vir summus et vnicus, et cui, siue vasti ingenii acumen siue immensum doctrinae ambitum spectes vix alterum vniuersae antiquitatis aequiparare licet.

Scholam Alexandrinam x) frequentauit,
Romae maxime artem exercuit. polygraphus.
nullam

x) De Alexandrina schola et medicinae in eadem summo slore, ipsius Galeni studio impennullam non medicinae partem scriptis suis auxit, de vniuersa arte impense meritus. XIV sequentium seculorum idolum, et in omni re medica sons et norma.

Nomen eius retinuit vena quae ventriculo cerebri tertio incumbens torcular demum sic dictum Herophili intrat.

Ex Scriptis eius, quotquot adhuc supersunt, saltem praecipua et quae genuina videntur, recensebimus, ordinem editionis Charterianae secuti, XIII. vol. comprehensae, et in totidem classes, in quarum tamen distributione iudicium desideramus maturius, diuisae.

Vol. I. biographica.

- I. de libris propriis.
- 2. de ordine librorum suorum.

Vol. II. Isagogica.

- 3. Paraphrastae Menodoti suasoria ad artes oratio.
  - 4. de optima doctrina.
  - 5. de historia philosophica.

6.

impense aucto v. Chr. G. Heynii, viri Opt. opuscula academica Vol. I. p. 109 sq.

6. de Sophismatis penes dictionem.

7. explicatio vocum obsoletarum ap. Hippo-

extat in dictionario medico H. Stephani.

8. de constitutione artis medicae.

9. ars medicinalis s. ars parua.

quondam pro canone habitum opusculum.

Inter commentatores extant praeter numeros alios Petr. Hispanus, posshac Pont.

Max. it. Sanctor. Sanctorius etc.

10 definitiones medicae.

11. de partibus artis medicae.

12. de Sectis.

13. de optima Secta.

14. de subfiguratione empirica.

15. quod optimus medicus sit quoque philo-

16. introductio f. medicus.

a quibusdam pro spurio declaratum opus. (sed v. Barth. Eustachium de motu capitis, pag. 257.)

faepissime editum. v. c. gr. lat. Bas. 1537. 8. Vol.

Vol. III. phyfiologica.

17. de elementis L. II.

18. de temperamentis L. III.

19. in Hippocratein y) de natura humana Comm. II.

20. de humoribus.

21. an sanguis in arteriis natura contineatur.

22 de atra bile.

23. de semine.

Vol. IV. anatomica.

24. de anatomicis administrationibus L. IX. (infignes)

25. de ossibus ad tirones. (idem qui Sec. XVI. ingentes istas lites excitauit libellus.)

ed. gr. lat. c. n. Casp. Hofmanni (Specimen nouae omnium Galeni operum editio-

nis

y) Ad maxime immortalia Galeni merita pertinere criticas curas, quas Hippocraticis operibus adhibuit, ipsumque hinc omnis sanioris criticae parentem et exemplar habendum esse, supra iam ad Hippocratem ipsum monuimus. nis quam adornauerat 2)) Francof. 1630. fol. de commentariis Fallopii, Ingraffiae, Riolani aliorumque infra dicetur.

26. de musculorum dissectione (ex Oribatio) lat. c. praecedente et sequentibus Lugdun. 1551. 16.

27. de venarum arteriarumque dissectione.

28. de neruorum dissectione.

29. vocalium instrumentorum dissectio.

30. de vteri dissectione.

31. de vsu partium L. XVII. (classic. opus.)
lat. ex vers. Nic. Regii Calabri (de quo
infra) Paris. 1528. 4. Lugd. 1550. 16.
commentarius Casp. Hosmanni Frs.
1625. fol.

Vol. V. psychologica 32. de naturalibus facultatibus L. III.

32. de Hippocratis et Platonis decretis L.IX.

lat. c. sequenti et al. Galenicis, XVI L. de pulsibus, etc. Basil. 1535. fol.

34.

z) v. cl. v. Murr Journal zur Kunstgesch. und Litteratur T. IV. pag. 70. sqq.

34. de formatione foetus (ex optimis Galeni feriptis.)

35. an omnes partes animalis quod procreatur, fiant simul?

36. an animal sit quod in vtero est?

37. de septimestri partu.

38. de instrumento odoratus.

39. de motu musculorum L. II.

40. de respirationis vsu.

41. de causis respirationis.

42. de vsu pulsuum.

43. quod animi mores corporis temperamenta fequantur.

Vol. VI. hygiena.

44. de optima nostri corporis constitutione.

45. de bono habitu.

46. num ad medicinam spectet, num ad gymnasticen ars tuendae sanitatis?

47. de sanitate tuenda L. VI.

48. in Hippocratem de aëre, aquis et locis Comm. III.

49. in Polybum de salubri victus ratione (v. supra pag. 31. n. 38.)

50. in Hippocratem de alimento, comm.IV.

51. de alimentorum facultatibus L. III.

52. de attenuante diaeta.

53. de probis prauisque alimentorum succis.

54. de humani corporis constitutione, de diaeta IV anni tempestatum et XII mensium.

55. de ptisana.

56. de exercitio quod parua pila fit.

57. de dignotione ex insomniis.

58. de cognoscendis curandisque animi morbis (vbi cap. 8. de se ipso agit).

59. de cuiusque animi peccatorum dignotione atque medela.

60. de consuetudine.

Vol. VII. pathologica

61. de differentiis morborum.

62. de causis morborum.

63. de differentiis symptomatum.

64. de causis symptomatum L. III.

65. de febrium differentiis L. II.

66. de inaequali temperie.

67. de marasmo senili.

68. de tumoribus praeter naturam.

69: de plenitudine.

70. de causis procatardicis.

71. de tremore, palpitatione, consulfione et vigore.

72. de comate.

73. de difficultate respirationis L. III.

74. de morborum temporibus.

75. al. de totius morbi temporibus.

76. de typis. (dubius)

77. aduersus eos qui de typis s. periodis scripserunt.

78. de locis affectis L.VI. (princeps Galeni opus).

Vol. VIII. femiotica

79. de pulfibus, ad tirones.

80. de pulsum differentiis L. IV.

E 2

- 81. de pulsibus dignoscendis L. IV.
- 82. de causis pulsum L. IV.
- 83. de praesagitione ex pulsibus L.IV.
- 84. Synopsis libror. suor. xv1. de pulsibus
- 85. ad Antonium philosophum de pulsibus libellus.
  - 86. de vrinis compendium.
  - 87. de crisibus L. III.
  - 88. de diebus criticis L.III.
- 89. in Hippocratem de humoribus Comm.
  - 90. in Hippocratis prognosticon Comm III.
- 91. in Hippocratis Lib. I. prorrheticorum Comm. III. (dubii)
- 92. de praenotione ad Posthumum. (plurima ad vitam Galeni propriam continet)
  - 93. alius de prognosi libellus.
  - 94. praesagium experientia confirmatum.
  - 95. de venae sectione.
- 96. de aegrotantium decubitu prognostica ex mathematica scientia.

97. quomodo morbum simulantes sint deprehendendi.

Vol. IX. Opera mixta.

98. in Hippocratis epidemicor. L.I. Comm. III.

99. in eorundem L. II. Comm.

100. in corundem L. III. Comm. III.

101. in eorundem L. VI. Comm. VI.

102 in aphorismorum Hippocratis L. VII. totidem commentarii.

Hippocrates aphorismo 14. Sectionis I.

104. contra ea, quae a Juliano in aphor. Hippocratis 2. Sect. I. dicta sunt.

Vol. X. therapeutica

105. methodus medendi L. XIV. ed. princeps gr. c. sequente. Venet. sumptib. Nic. Blasti. 1500. fol. max.

106. ad Glauconem de arte curatina L. II.
107. de venae sectione aduersus Erasistratum.

E 3

108. al. eiusdem argumenti aduersus Erasistrateos Romae degentes.

109. de curandi ratione per v. f.

et scarificatione.

111. de purgantium medicamentorum fa-

112. Quos, quibus medicamentis, et quando purgare oporteat?

113. pro puero epileptico confilium.

114. de colico dolore.

115. de remediis facile parabilibus.

Vol. XI. diaetetica.

116. In Hippocratem de diaeta in acutis Comm. IV.

117. de diaeta in morbis acutis ex Hippocratis sententia.

Vol. XII. chirurgica.

118. In Hippocratem de officina medici Comm. 111.

119. in ej. de fracturis L. Comm. III.

120. in ej. de articulis L. Comm. IV.

Vol. XIII. pharmaceutica.

122. de simplicium medicamentorum facul-

dum locos (h. e. morbos) L. X.

dum genera L. VII.

125. de antidotis L. II. (multis ad vitam auctoris facit.)

126. de theriaca ad Pisonem.

127. de vsu theriacae ad Pamphilianum.

128. de succedancis medicamentis.

129. de clysteribus.

Editiones operum Galeni.

a) graecae.

princeps Aldina. Venet. 1521. V vol. fol. Basileens. cura Joach. Camerarii et Leon. Fuchsii 1538. V vol. fol.

b) graeco - latina

E 4

Renati

Renati Chartier c. Hippocrate. Paris. 1639.

et titulis tantum recusis 1679. XIII Vol.

fol. a)

c) latinae.

prima Venet. per Phil. Pintium de Caneto 1490. fol.

Basileenses plures; inter quas reliquis praessat ea quae a. 1562 ex Frobenii officina in XII Partes in sol. diuisa prodiit; prolegomenis Conr. Gesneri et indicibus Grataroli et Pantaleonis aucla.

Juntinae Venetiis editae X extant diverfae editiones. viz. I. 1541. II. 1550. III. 1556. IV. 1563. V. 1570. VI. 1576 (hanc curauit Hier. Mercurialis) VII. 1586. VIII. 1600. (haec elegantissima) IX. 1609 (haec c. sequente maxime completa) X. 1625. fol.

alia est Veneta studio Jo. Bapt. Rasarii ap. Vincent. Valgrisium. 1562. V vol. fol.

Ad vitam et scripta viri summi praeter ea, quae ipse sparsim in operibus narrat, et Clericus

a) De hac ed. cf. plurimis cl. Sandifort exercitat. acad. L. I. c. 8. pag. 113. fqq.

ricus (cuius historia medicinae in Galeno finit) atque Hallerus congesserunt, confr. Conr. Gesneri vita Galeni, operum editioni latinae. a. 1562. quam citauimus praesixae.

it. Phil. Labbe elogium chronologicum Galeni. Parif. 1660. 8.

EJ. vita Galeni ex propriis scriptis collecta. ib. eod. 8.

S. 76.

Vterque Q. SERENVS SAMONICVS pater et fil. cl. c. 210.

vtri eorum tribuendum sit carmen de medicina adhuc sub iudice lis est.

ed princeps Venet. 1488. 4.

Lipf. 1515. 4.

ed. Rob. Keuchenii Amst. 1706. 8. c. Q. Rhemnii Fannii Palaemonis carm. de ponderib. et mensur.

it. inter poëtas minores Petr. Burmanni Lugd. Bat. 1731. 4.

ex ed. Jo. Chr. Gottl. Ackermann v. cl. Lipt. 1786. 8.

extat quoque in collectione Aldina et cum Fannio Palaemone inter principes Stephani. Jo. Bapt. Morgagni in eum epist. citauimus ad Celsum.

S. 77.

ALEXANDER Aphrodisaeus Car. cl. c. 220. Ej. interdista medica et problemata physica. ed. princeps gr. c. Aristot. Venet. 1495. fol. Fr. Sylburgi Francos. 1585. 4. 10. de febribus.

Genev. 1612. 8.

S. 78.

CLAVD. AELIANVS Praenessinus cl. c. 225.

EJ. de historia animalium L. XVII.

ed. princeps gr. lat. c. reliq. Aeliani operib.

Tiguri 1556. fol.

gr. lat. c. n. D. W. Trilleri per Abr. Gronovium. Lond. 1744. II Vol. 4.

lat. ex ed. Petr. Gyllii c. ej. descriptione elephantis. Lugd. 1565. 8.

Ej. Gyllii L. XVI. de vi et natura animalium ex Aeliani historia etc. c. libro de gallicis et latinis nominibus piscium. Lugd. 1535. 4.

S. 79.

ORIBASIVS Sardianus cl. c. 362.

Juliani

Juliani apostatae medicus et familiaris, cuius in vsum collectorum medicinalium vastum opus congessit, quorum vero non nisi XV priores libros, tumque L. XXIV. et XXV. habemus.

his posterioribus vtile compendium anatomes Galenicae continetur.

ed. gr. Parif. 1556. 8.

gr. lat. Guil. Dundass L. Bat. 1735. 4. omnes lat. Venet. ap. Paul. Manutium s. a. 8.

Ej. Synopseos ad Eustathium fil. L. IX. lat. Venet. ap. Aldum 1554. 8.

EJ. euporistorum ad Eunapium L.IV.

lat. Bafil. 1529. fol.

Opera lat. Basil. 1557. III Vol. 8. it. inter principes Stephani.

(Cum Oribasio incipit Freindii historia medicinae.)

S. 80.

Nemesivs cl. c. 364. episcopus Emesenus.

EJ. de natura hominis L. (physiologia Galenica.)

ed. princeps gr. Antwerp. 1565. 8.

gr. lat. Oxon. 1676. 8.

S. 81.

VINDICIANVS el. c. 364.

archiater Valentiniani I. cui carmen episto-

ed. in (Petr. Pithoei) collect. epigr. et poemat. veterum. Genev. 1596. 8.

it. ab Andr. Rivino. Lipf. 1654. 8.

it. inter Burmanni poëtas minores.

et a Morgagno c. ep. in Seren. Sa-

S. 82.

THEODORVS PRISCIANVS cl. c. 375.

Vindiciani discipulus, archiater Valentiniani II.

EJ. de curatione morborum L. IV. Basil. 1532. 4. ed. Andr. Rivini Lips. 1654. 8. it. in collect. Aldina.

In aliis codicibus nomen fert Q. Octavii Horatiani quem Prisciani discipulum faciunt. ita prodiit c. Albucasis chirurgia. Argent. 1532. fol. S. 83.

MARCELLUS EMPIRICUS cl. c. 381. Ej. de medicamentis empiricis L. ex ed. Jani Cornari Basil. 1536. sol. it. in collectionib. Aldi et Stephani.

S. 84.

Ad idem circiter aeuum referrem auctorem operis de re medica fiue is PLINIVS quidam VALERIANVS fuerit, fiue SIBVRIVS, quod Günzio magis arridet.

ed. Rom. 1509. fol.

c. Sorano ex ed. Alb. Torini Bafil. 1538. fol.

it. in collectione Aldina et inter principes Stephani etc.

Just. Godofr. Günzii de austore operis de re medica, vulgo Plinio Valeriano adscripti, libellus. Lips. 1736. 4. (qui et ad praecedentium IV medicorum historiam vtilia congessit.)

\$ 85.

Non magis certae actatis est L. Apvlejvs quidam, a Madaurensi philosopho et Milesiarum auctore plane diuersus. EJ. de medicaminibus herbarum L.
ed. c. Ant. Musa quem citauimus, per
Gabr. Humelbergium. Basil. (1537) 4.
it. in collectione Aldi.

S. 86.

VEGETIVS RENATVS cl. c. 384.

a tactico eiusdem nominis vt videtur distinguendus.

Nostri sunt malomedicinae L.IV. (classicum ad anatomen comparatam et veterinariam opus.)

ed. princeps Herm. Comit. a Neuenaar Basil. 1529. 4.

c. not. Jo. Zach. Platneri aliorumque ad calcem scriptorum rei rusticae Jo. Matth. Gesneri quos diximus.

ABSYRTVM et HIEROCLEM supra nominavimus in collectionibus.

S. 87.

CAELIVS AVRELIANVS Siccensis Numida. cl. c. 410. (quantum ex barbaro stylo hariolari licet.)

genui-

genuinus et folus superstes methodicus, VIII libros reliquit maximi pretii, quos ex Sorano Ephesio fere translatos esse supra iam monuimus.

acutarum passionum L. III.

ed. princeps cura Guintheri Andernac. Parif. 1533. 8.

tardarum passionum L. V.

ed. princeps c. Oribalii nonnullis. Balil. 1529. fol.

iunclim ex ed. Jo. Conr. Amman. Amst. 1709. 1722. 4. etc.

it. in collect. Aldi, et inter principes Stephani et Halleri.

Hic vltimus ni fallor Romanorum medicorum qui vernacula lingua fcripferunt. Seculo enim VIto plane desitum Romae latine loqui.

S. 88.

C. Aêtivs Amidenus cl. c. 530. comitis obsequii s. opisicii dignitate ornatus.

IV. tetrabiblia h. e. XVI. L. synopsis medicorum veterum conscripsit, quorum vero non nisi VIII priores graeco idiomate adhuc diuulgata sunt. Venet. ap. Aldum 1534. fol. lat. vero omnes XVI. Basil. 1535. 1542. 1549. fol. Lugd. 1549 fol. et alias.

it. in Stephani collectione.

Super anecdotis istis extat: Jo. E. Hebenstreit tentamen philologico - medicum. Lipsiae, 1757. 4.

Ej. A ëti i ανεκδοτων L. IX. c. 28. exhibens tenuioris intestini morbum quem ileon et chordapsum dicunt. Lips. 1757. 4.

S. 89.

PALLADIVS Alexandrinus, iatrofophista el. c. 540.

Ej. synopsis de febribus.

gr. lat. ex ed. Jo. Chartier. Parif. 1646.4. ex ed. Jo. Steph. Bernard. Lugd. Bat. 1745. 8.

extant praeterea ej. comm. in Hippocratica nonnulla scripta: vt in VItum epidemicorum lat. in Celsi Crassi collect.

S. 90.

ALEXANDER Trallianus Lydiae. iatrofophista cl. c. 544.

egregium ej. habemus opus therapeuticum
L. XII.

ed. princeps gr. Paris. ap. Rob. Stephanum 1548. fol.

gr. lat. Bafil. 1556. 8.

lat. per Alban. Torinum. Basil. 1533. 1541. fol. it. inter principes Stephaniet Halleri.

Ej. libellus de lumbricis

ex ed. Hieron. Mercurialis Venet.

it. in Bibl. Graec. Fabricii T.XII. p. 602 fq. et in Halleri collect.

S. 91.

THEOPHILVS, a dignitate protospatharius dictus; it. PHILOTHEVS, et PHILARETVS cl. c. 623.

monachus et medicus.

Ej. de c. h. fabrica L. V.

ed. gr. Parif. 1554. 8.

gr. lat. in Fabricii bibl. gr. T. XII. pag. 783 fqq.

lat. Paris. 1556. 8. (vid. Soranum) it. in Celsi Crassi collectione.

Ej. de vrinis

Stephani. et inter principes

F

gr. lat. Lugd. Bat. 1703. 8.

S. 92.

STEPHANYS Atheniensis cl. c. 642. Theophili discip.

EJ. in priorem Galeni librum methodi curatinae ad Glauconem explanatio.

lat. in Celfi Craffi collectione.

S. 93.

PAVLVS Aegineta, periodeutes dictus. cl. c. 670.

Ej. de re medica L. VII.

ed. princeps gr. Venet. ap. Aldum 1528. fol. Basil. 1538. fol.

lat. per Guinter. Andernac. Colon. 1534 fol. Venet. 1541. 8. Argent. 1542. fol. per Alban. Torin. Basil. 1551. 8. et al. per Jan. Cornar. Basil. 1556. fol. it. inter principes Stephani.

Rud. Aug. Vogel de Pauli Aeginetae meritis in medicinam, inprimisque chirurgiam Prol. I. II. Goetting. 1768.

S. 94.

Et hic quidem vltimus est ex iis medicis qui Romano durante imperio ideo quod proprii prii quid ad artem augendam contulerint memoria digni videntur. A septimo enim inde seculo indies magis magisque inualescebat serrea barbaries, qua vt omnes reliquae scientiae ita et vniuersa medicina inculta et alto ignaviae sopore sepulta iacebat.

Coronidis tamen loco paucos adhuc nominasse liceat sequentium seculorum medicos quosdam byzantinos, reliquae gregi aliquantulum praestantiores.

S. 95.

Nonvs

cl. c. 940.

Iussu Constantini porphyrogenetae ser. Epitomen praeceptorum artis medicae vel de omnium particularium morborum curatione.

gr. lat. Argent. 1568. 8.

Idem opus vulgo quoque fertur f. t. Mich. Pselli.

S. 96.

SYMEON SETHVS cl. c. 1075.

Magister et Protouestiarius in Palatio Antiochi Byzantino.

Ej. de cibariorum facultate Syntagma.

gr. lat. Bafil. 1538. 8.

F 2

ex ed. Mart. Bogdan Paris. 1658. 8.

S. 97.

DEMETRIVS PEPAGOMENVS cl. c. 1270. Michaelis palaeologi archiater.

Praeter alia opuscula, de cura canum et accipitrum scr.

gr. lat. s. t. rei accipitrariae scriptores. accessit L. de cura canum (ex ed. Nic. Rigaltii.) Par. 1612. 4.

lat. c. Gyllii Aeliano. Lugd. 1565. 8.
1D. de podagra.

ed. gr. lat. Jo. Steph. Bernard Lugd. Bat. 1743. 8.

S. 98.

NICOLAVS MYREPSVS Alexandrinus cl. c. 1280.

Ej. antidotarium s. medicamentarium opus s. dispensatorium (cui plus quam aniles supersitiones intercurrunt),

lat. Ingolft. 1541. 4.

ex ed. Leon. Fuchsii. Basil. 1549. sol. it. s. t. theatri medico - prastici c. praes. Jo. Hartm. Beyeri Norimb. 1658. 8. et inter principes Stephani.

Ab hoc distinguit Hallerus NICOLAVM praepositum, scholae salernitanae medicum, Myrepsi epitomatorem.

S. 99.

Claudat agmen Joannes Zachariae fil. in aula Andronici palaeologi Actuarii (medici) dignitate ornatus, hinc vulgo Actvarivs dictus. cl. c. 1300.

EJ. methodus medendi L. VI.

lat- Venet. 1554. 4.

it. de vrinis

Opera lat. Paril. 1556. 8. Lugd. 1556. III vol. 16.

it. inter principes Stephani.

SECTIO VI.

A R A B E S. *)

S. 100.

Non vna patet via qua Graecorum et Romanorum res medica ad Arabes transire potuit; ita enim, vt vnicam carum saltem tangam, Gregorii Abulpharagii testimonio constat, Valeriano imp. a. 260. a Sapore Persarum rege deuicto et in nouam ab hoc conditam vrbem Gandisaporam delato, aduenisse cum eo plures peritos medicos graecos, qui medicinam Hippocraticam in oriente disseminarint.

S. 101.

- *) Ad hanc sectionem conf. praeter Freindium
  - Jo. Leonis Africani vitae medicorum et philosophorum quorundam Arabum, latinae factae per I. H. Hottingerum, insertae Fabricii bibl. graecae Vol.XIII. pag. 259-298.

Maxime vero Mich. Casiri (Syromaronitae, Regis Hispan. a biblioth.) bibliotheca Arabico - Hispana Escurialensis. Matriti 1760. fol. maj.

S. 101.

Hinc in eadem ipsa vrbe Sec. circ. VI. celebris storuit schola medica, nosocomio quoque instructa, quae in vniuersum etiam in occidente non longo ante Justinianum tempore, (qui a. 555. ob.) primum instituta esse videntur, idoneo huiusmodi rerum iudice Jo. H. Schulze.

Ad eandem scholam frequentandam iam Mohhammadis, (religionis Moslemicae et Saracenici imperii fundatoris) aeuo aduolasse Arabes medicos, idem Abulpharagius testis est, quae vero postmodum a. 640 vltimo Persarum dynasta a Saracenis regno exuto, in ipsam horum potestatem transiit.

S. 102.

Haec Arabum doctrina Saracenorum invalionibus vniuerlam Africam borealem et magnam Europae australis partem inundantibus, longe quoque lateque ad vltimam vsque Hispaniam, quae princeps Arabum in Europa sedes suit, diuulgata est.

\$. 103.

Maximam quidem partem ex Graecorum fontibus hausta erat: naturalis nempe eorum philosophia ex Aristotele, medicina vero e Galeno, cuius vt et Hippocratica bene multa scripta e graecis Arabica fecit Abvsaid Honain Syrus (quem vulgo Joannitivm vocant), ex Obaditarum gente oriundus.

Neutiquam tamen propriae frugis expers dicendum est Arabum studium medicum, cum vt alia taceam, ad materiam medicam et rem alimentarem amplificandam multum contulerint, imo in chemicis et pharmaceuticis primi et principes fere auctores extiterint.

S. 104.

Verum non nisi classicos ex vasta eorum tribu nominasse sufficiat:

Joannes filius Mesves, (Jahia ebn Masawaih) vulgo dictus Joannes Damascenvs.

Plures eiusdem nominis medici fuisse videntur, quorum autem historia adeo confusa est, vt neque de numero, nec de aetate et scriptis sec. IX., iuniorem Sec. demum XI. claruisse, aliqui aiunt.

huic posteriori tribuunt de re medica L.

111. qui pharmacopoeis diu pro canone suerunt.

lat. Venet. 1484. fol. c. al. ib. 1491. fol.

ib. 1505. 8. Lugd. 1511. 8. ib. 1523. 8. Venet.

1538. fol.

ex versione Jac. Sylvii qui multum in emendando Mesue laborauit Paris. 1544. fol. Lugd. 1550. 8. Ven. 1589. fol. c. sig.

Ed. classica ex duplici translatione; altera quidem antiqua, altera noua Sylvii. Venet. ap. Vincent. Valgrisium 1562. fol. c. fig.

Amplissimus in Mesuen extat commentarius celebris anatomes restauratoris Mundini. c. plurimis quos citauimus Joannis editionibus editus.

Jo. Gottfr. Hahn de veris Mesue scriptis non deperditis sed sub Jani Damasceni nomine conservatis. ad calcem Es. antiquit. variolar. Brigae 1733. 4.

S. 105. Joannes filius Serapionis.

F 5

Fere

Fere eadem circa huius nominis viros, (nam et horum plures esse videntur), dubitatio est, ac circa diuersos Mesues.

EJ. practica s. breuiarium Libr. VI. quibus accedit L. VII. qui antidotarium s. formulare complectitur.

it. c. Averrhoë et Rhaze de simplicibus ex ed. Oth. Brunfeisii. Arg. 1531. fol.

S. 106.

RHAZES (ABUBEKER MOHHAMMAD BEN ZACHARIA) Raianus Persa ...... 942.

EJ. Elchavi f. continens L. LXX. quorum vero non nisi XXVII editi funt.

lat. Brixiae 1486. fol. s.l. 1509. fol. etc.

ALMANZOR h. e. ad regem Corassani Manforem L. X.

lat. c. aliis Rhazis opusculis et Constantini viatico Lugd. 1510. II vol. 8.

L. nonus quondam pro canone pathologico habitus.

In eum extat Jo. de Tornamira clarificatio Venet. 1507. fol. et al. it. Andr. Vefalii in eundem paraphrafis. Bafil. 1537- 8.

EJ. classicum opusculum de pestilentia (h. e. de variolis et morbillis).

ex verf. G. Vallae. Parif. 1528. 4.

it. lat. ex nous versione curante Rich. Mead Lond. 1747. et inter huj. opera Goetting. 1748. 8.

arab. c. noua verf. lat. ed. J. Channing Lond. 1766. 8.

hanc versionem inter principes suos recepit Hallerus.

et denuo recudi curauit J. C. Ringebroig Goetting. 1781. 8.

Rhazis opuscula Ven. 1500 fol. Basil. 1544.

S. 107.

HALY filius ABBAS (AL MANGIOVSCHI)
Persa. cl. c. 992.

EJ. Almaleki s. liber totius medicinae necessarius Venet. 1492. fol. etc. Lugd. 1523. 4.

XX. complectitur libros, viz. X theoreticos, totidemque practici argumenti.

S. 108.

AVICENNA filius SINAE (ABV ALI AL HOSSAIN EBN ABDALLAH EBN SINA) Bokharensis .†. 1036.

vulgo princeps medicorum Arabum habitus; hodieque apud Turcas summae auctoritatis; polygraphus.

Ej. canon s. encyclopaedia medica arab. Rom. 1593. fol. lat. ad manus sunt sequentes:
Papiae 1483 fol.

Venet. 1507. 4. it. c. varior. comm. ib.
1523 V vol. fol. ib. 1555 fol.

Basil. 1556 fol.

Venet. ap. Vinc. Valgrisium 1564. II vol. fol. ib. 1584. fol. ib. 1595. fol. ib. 1608. II vol. fol.

Prima Fen (h. e. Pars) Imi canonis classicae quondam erant institutiones medicae.

In numerosis huius Fen interpretibus est quoque Sanctor. Sanctorii comment. in Imam Fen Ii L. canonis Venet. 1646. 4.

L. secundus de canone (qui mater. medic. et therapiam generalem complectitur) arab.

et lat. studio Petr. Kirstenii. Vratislav. 1609. fol.

C. Patini or. de Avicenna. Patav. 1678. 4.

ALBUCASIS cognomine ALZAHARAVI

(ABUL CASEM CALAF EBNO 'l ABBAS) cl. c. 1080.

classicus et princeps chemicorum Arabum;

egregius quoque chirurgus.

EJ. de chirurgia L.

lat. c. Octav. Horatiano Argent. 1532. fol. it. c. opusc. Rolandi et Rogerii chirurgor. et Constantino Afric. per Hier. Gemusaeum; Bafil. 1541. fol.

arab. et lat. cura Jo. Channing; Oxon. 1778. II vol. 4.

S. 110.

Avenzoar cognomine Abimeron (AL, wazir Abv Merwan Abdelmelech Ibn Zohr) vulgo Experimentator diclus. Hispalensis. cl. Sec. XII.

EJ. Theisir i. e. rectificatio medicationis et regiminis.

lat. s. l. et a. fol. it. Venet. 1490. fol. Lugd. 1531. 8.

it. c. sqte. Venet. 1553 fol.

S. 111.

S. 111.

Averroës (Abv Elwalid Mohhammad Ebn Achmet) Cordubensis Hispanus .†. 1206.

Aristotelicus. scholasticorum sui acui antefignanus.

EJ. Colliget s. compendium medicinae vniversae L. VII.

lat. Venet. 1490. fol.

it. c. Ej. comm. in Avicennae cantica et de theriaca .c. Avenzoare Ven. 1553 fol.

S. 112.

Hisce iungere liceat Hebraeum:

Averroïs discipulus, Saladini Aegyptiorum Soldani archiater.

polyhistor sui aeui clarissimus.

Ej tractatus de regimine sanitatis ad sultanum Babyloniae.

ed. vetus lat. Florent. f. a. 4. et al.

EJ. aphorismi secundum doctrinam Hippocratis et Galeni.

lat. Bonon. 1489. 4. et al.

SECTIO

SECTIO VII. LATINOBARBARI. *)

S. 113.

Primus qui haustam ex Arabum schola doctrinam medicam in Italiam derivasse, et hinc restaurator studii medici in christiano orbe censendus videtur, Constantinus a patria Carthagine vulgo Africanus, et quod demumCassini (monachus ord. S. Benedicti) obierit, Cassinensis dictus est; cl. Sec. XI. versus sinem vergente.

Is postquam din Babylone et Bagdadi studiis incubuerat, Roberto Apuliae duci a secretis, ipsique procul dubio auctor suit sua-sorque, vt Salerni medicam conderet scholam s. vt in sigillo collegii audit ciuitatem Hippocraticam; quae prima et princeps extitit in christiano occidente medica vniuersitas.

Ant.

*) Parum notam et fere desertam hanc historiae medicae periodum innumeris modis egregie illustrauit Phil. Gabr. Hensler v. cl. in Geschichte der Lustseuche cuius P. I. Altonae, 1783. 8. prodiit. Ant. Mazza vrbis Salernitanae historia et antiquitates. Neap. 1681. 4. cap. IV. p. 116. fqq. de antiquissimo Salernitano studio ac de eius Hippocratico collegio.

Ipse quoque graecos et arabes medicos latinitati, satis barbarae quidem, tradidit et in compendia contraxit, quorum vulgatissimum est Breuiarium distum viaticum, cuius editionem in §. de Rhazeo citauimus.

Opera iunclim prodierunt Basil. 1536. fol.

S. 114.

Quod sub titulo scholae Salernitanae extat samosum carmen diaeteticum de tuenda valetudine, Jo. de Mediolano, sacultatis membrum, iussu collegii medici versiculis leoninis consignauit et Roberto Normanniae duci dicauit, qui post patris sui, Guilelmi conquestoris, obitum e cruciata expeditione domum properabat, et in itinere Salernum salutauerat de fissuloso vicere quo laborabat medicos eius scholae consulturus.

Numerosissimae extant editiones. Nitida ad manus est Colon. 1494. 4.

c. exc-

c. exegesi Arn. Villanovani et aliis per Jo. Curionem Frf. 1582. 8.

classica Ren. Moreau Paris. 1625. 8.

it. c. Sanctorii aphorismis, Baconis hist. vitae et mortis etc. per J. S. H. (Henninger) Lips. 1726. 8.

S. 115.

Salernitanam mox aliae quaedam celebres scholae medicae secutae sunt. Montispessulana sc., Parisina; et Bononiensis.

illa origines suas referre videtur ad a. 1150.

I. Astruc Mémoires pour servir à l'histoire de la Faculté de Médecine de Montpellier. Paris. 1767. 4.

ista fundata auctoritate papali a. 1220.

Gabr. Naudaei de antiquitate et dignitate scholae medicae Parisiensis, panegyris. Paris. 1628 8.

haec demum instituta videtur initio Sec. XIII.
instauratore quasi medicinae THADDAEO
ALDEROTTO. *)

Maur. Fattorini, abbas Camaldulens. de claris archigymnassa Bononiensis Professoribus

*) De Alderotto cf. Serie di Ritratti d'uomini ill. Tosc. fol. max. vol. III. 1770. Nro.VII.

ribus a Sec. XI vsque ad Sec. XIV. Tom. I. P. I. Bonon. 1769. fol.

Qui in hisce scholis eruditi a Seculo inde XII vsque ad restaurationem litterarum hinc illincque, per Italiam praesertim, Galliam et Germaniam claruerunt medici celebriores rari nantes in gurgite vasto — commode iunctim comprehendi et secundum scientias medicas, in quibus eminuerunt, recenseri poterunt.

ANATOMICI.

Crepusculum anatomes resuscitatae ipsi debetur Friderico II. imperatori et maecenati summo; qui a. 1250 obiit, et ipse opus de arte venandi cum auibus scripsit, editum cura Marci Velseri Aug. Vindel. 1596. 8. quo observationes accuratissimae et maxime memorabiles ad anatomen comparatam continentur. Idem quoque humanorum cadauerum publicas in vsum medicorum dissectiones et demonstrationes institui iussit b).

Frid.

b) Obicem vero mox opposuit feliciori huic anatomes progressui Bonifacius VIII. P. M. cf. Frid. Lindenbrogii codex legum antiquarum Frf. 1613. fol. pag. 808.

S. 118.

Princeps vero restaurator anatomes humanae et immortaliter ideo de re medica meritus extitit Myndinus e Lentiorum s. Liucciorum gente, plurium magni nominis medicorum fertili, quae ex Hetruria Bononiam venerat. Is possquam a. 1315 duo cadauera feminina secauerat, anatomiam partium corp. hum. consignauit, quod primum inde ab orbe condito compendium anatomes humanae

P. M. fingulari edicto a. 1300 fancito, quo sceletos excoquere et praeparare vetauit. Extat in Just. Henn. Boehmeri corp. iur. canon. Vol. II. Extrauagant. commun. L. III. tit. 6. de sepulturis cap. I. p. 1166.

Hoc ipsum pontificis edictum, meritissimum Mundinum deterruit, ne in basin cranii curatius inquireret. Verba eius cap. de anatomia auris sequentia sunt: "Ossa autem alia quae sunt insra basilare, "non bene ad sensum apparent, nisi ossa "illa decoquantur, sed propter peccatum "dimittere consaeui." esse videtur, ideoque etiam tanta quasi superstitione suspectum est, vt, si sequentium seculorum medicis quicquam occurrisset, quod cum Mundini descriptione non conueniret, id omne monstrum dicerent. Satis numerosae sed ad vnam sere omnes rarissimae classici opusculi extant editiones v. c. Bonon. 1482. fol.

it. in J. Ketham fosciculo medicinae, de quo infra dicetur.

it. ex edit. Jo. Dryandri (Eichmann) Marpurgi 1541. 4.

c. comm. Matth. Curtii Lugd. 1551. 16.

c. ampliss. interpretat. Jac. Berengarii qui infra nominandus veniet.

SCRR. HISTORIAE NAT.

S. 119. VINCENTIVS BELVACENSIS . †. 1262.

Ordinis praedicatorum, instructor principum iuuentutis Ludov. Sancti Galliae regis.

ingens opus scripsit in IV partes diuisum, quibus Speculorum nomen dedit: viz. doctrinale, morale, historicum, et quod ad nos attinet, naturale.

Coram

Ad manus est ed. Argentor. per Jo. Mentellin (vnum ex artis typographicae instauratoribus) 1473. X Vol. fol.

S. 120.

EJ. de animalibus L. XXVI.

Venet. 1495. fol. et al.

nalium et mirabilibus mundi.

Antwerp. f. a. 4.

c. fequenti Lugd. 1566. 24.

EJ. secreta mulierum et virorum.

Antwerp. f. a. 4.

fpurci opelli innumerae.

Nomen quoque fert Henrici de Saxonia, qui c. a. 1378 Argentorati vixit, et impotentia mulierum feliciter tollenda, inclaruit.

Aliud eiusdem farinae scriptulum extat Magistri Mich. Scoti s. t. Liber physiognomiae c. multis secretis mulieris.

numerofarum eius editionum ad manum est Lips. 1495. 4.

Frf. 1615. 12.

G 3

Opera

Opera Alberti ex edit. Pet. Jammy. Lugd. 1651. X Vol. fol.

PETRVS DE CRESCENTIA, ciuis Bononienf. cl. c. 1307.

Ej. ruralium commodorum L. XII. verso equidem ed. principem. impress. per Jo. Schüssler ciuem Augustensem 1471. fol.

CHEMICI.

ARNALDVS DE VILLANOVA (prope Monfpelium .†. 1313.

Prof. Monspeliensis. alchemista.

E1. Trastatus de esu carnium pro sustentatione ordinis Cartusiensis contra Iacobitas.

EJ. Breuiarium prasticae a capite vsque ad plantam pedis.

EJ. comment. in Scholam Salernitanam supra memorauimus.

Operum ed. princeps Venet. 1504. fol. it. c. annotat. Nicol. Taurelli (ex ed. Joach. Baudisii) Basil. 1585. fol.

Arnaldi quoque nomen nonnullis Magifiri Magnini operibus praefixum legitur v.c. Ej. proprietatibus multarum aquarum.

S. 123.

S. 123.

RAYMUNDUS LULLUS Maiorcanus . †. 1315. itidem philosophus per ignem, primus spiritum vini destillasse dicitur, quod tamen illustre inuentum alii Villanovano tribuunt c).

Opera eins, quae plurima et maxime memorabilia chemicorum inventorum feminia continent, iunclim prodierunt Argent. 1598. 8.

PATHOLOGI. PRACTICI. etc.

S. 124.

Petrvs Julianus f. Hispanus (posthac Papa nomine Johannis XX vel XXI.) .†. 1277.

Ej. thesaurus pauperum s. de medendis humani corporis morbis.

Antwerp. 1497. 4. et al.

Ej. canones medicinae;

de formatione hominis;

de oculis;

de medenda podagra;

Consilium de tuenda valetudine ad Blancham matrem Ludovici Sancti.

EJ. comm. in artem paruam Galeni supra citauimus.

G 4 Joh.

c) Cf. Astrvc hist. de la fac. de Montpellier pag. 162.

Joh. Andr. Köhler Nachricht von Pabst Iohann XXI. welcher als ein gelehrter Arzt berühmt ist. Gotting. 1760. 4.

BERNARDUS DE GORDONIO, Scotus, Bruni chir. fil. .†. c. 1305. Prof. Monspeliensis.

EJ. Lilium medicum, prastica Gordonii dista. Lugd. 1474. 8. (?) Venet. 1494. fol.

S. 126.

PETRVS DE APONO S. ABANO . †. 1316.

Magiae inculpatus. Ex primis scholae medicae Patavinae professoribus.

Cfr. Jac. Phil. Tomafini gymnasium Patavinum Vtini 1654. 4. pag. 11.

Nic. Comneni Padadopoli hist. gymnasii Patavini. Ven. 1726. fol. vol.I. p.278 sq.

Jac. Facciolati fasti gymnasti Patavini. Patav. 1757. P. I. pag. 45 sq.

EJ. Aponi conciliator differentiarum medicarum. Venet. 147!. fol. ib. 1483. fol. Papiae 1490. Venet. 1504. it.1520. ib.1548. ib.1565. omnes in fol.

Spuria quae eius nomen ferunt elementa magica accesserunt non magis genuino Agrippa e de cerimoniis magicis L. 1565. 8.

§. 127.

MATTHAEVS SYLVATICUS f. Jo. MANTVA-NVS vulgo Pandestarius, cl. Sec. XIV. ineunte. medicus Salernitanus d)

EJ. liber pandectarum medicinae ad Robertum Siciliae regem. (ordine alphabetico)

Bonon. 1474. fol. Venet. 1507. fol. Taurini 1526. fol.

NICOL. NICOLVS DE FALCONIIS Florentinus .†. 1412.

a Nicolao Nicolio s. Nicolao Florentino paulo serioris aeui maecenate meritissimo probe distinguendus.

Hie noster non vulgaris ingenii et doctrinae medicus erat.

Ej. Sermones medicinales VII. — Venet. 1491. III. vol. fol. ib. 1533. IV vol. fol.

Cfr. Ritratti d'uomini ill. Tosc. vol. IV. No. XII. (icon vero suspecta mihi videtur, nuperioris aetatis ni fallor virum exhibens).

G 5 S. 129.

d) Calamitates eius coniugales lepide celebrauit Jo. Boccaccius in Decamerone Giorn. IV. nouella 10. Cfr. Dom. Mar. Manni istoria del Decamerone etc. P. II. pag 319.

S. 129.

Valescvs (Balescon) de Taranta Monspeliensis . †. c. 1418.

Vniuersae fere medicinae latinobarbarorum et Arabistarum compendium dedit cui-titulus: Practica medicinae quae Philonium inscribitur. Lugd. 1490. fol.

Venet. 1502 fol.

it. Stylo comtiore, accommodante Jo. Hartm. Beyer Francof. 1599. 4.

et c. praef. G. Wolfg. Wedelii ibid. 1680. 4.

CHIRVRGI

S. 130.

Anatomes quam diximus restaurationem necessario sequi debuit luculentum chirurgiae incrementum, quae primum in Italia tum vero maxime in Gallia culta est, postquam Jo. Pitardvs a. 1260 collegium Chirurgorum Lutetiae sundasset.

GVIL. DE SALICETO .†. c. 1277.

Prof. Veronensis.

Ej. Chirurgiae L. V.

Venet.

Venet. 1470 (?) ib. 1546. fol.

S. 132.

ROGERIVS Salernitanus.

Acad. Monspeliens. Cancellarius.

EJ. chirurgia.

c. Guidone de Cauliaco et al. Venet. 1499. fol.

Id. de phlebotomia

c. Albucasi Basil. 1541. fol.

S. 133.

Lanfrances Mediolanenfis cl. sub init. Sec. XIV.

EJ. practica quae dicitur ars completa totius chirurgiae

c. Guidonis de Cauliaco ed. citata.

S. 134.

GVIDO DE CAVLIACO. cl. Sec. XIV. medio. Clementis VI. papae archiater Auenioni. tremendam vidit et descripsit pessem quae inde ab a. 1347 – 50 per vniuersum fere orbem antiquum ingentisstrage saeuiit, et a Boccaccio in decameronis praesamine tam graphice depicta est.

Infli-

Institutiones eius chirurgicae, (quarum prooemium criticam synopsin litteraturae eius aetatis medicae continet,) diu pro classico canone habitae et saepissime editae sunt.

v.c. in collectione eius aeui chirurgorum, iunctim cum Rogerio, Lanfranco aliisque. Venet. 1500 fol.

alia mihi est curata editio s.l. et a. per Vincent. de Portonariis (typogr.Lugdunens.) 8 maj.

gall. per Laur. Joubert Rotomagi 1615. 8.

it. lat. ex paraphrasi Jo. Tagaultiic. al.
scriptorib. chirurg. (ex ed. Conr. Gesneri)
Tigur. 1555. fol.

PHILOSOPHI et LITTERATORES

S. 135.

ROGERVS BACONVS Ilcestriensis anglus

Vir summus, vulgo Doctor mirabilis dictus, et ob singularem, in chemicis et dioptricis praesertim doctrinam, magiae inculpatus.

EJ. opus maius de viilitate scientiarum. ex ed. Sam. Jebb Lond. 1733. fol.

Pluri-

Pluribus de ipso egit popularis eius Freindins hist. med. p. m. 537 sqq.

S 136.

NICOL. REGIVS (DE REGGO) Calaber cl. c. 1363.

Graece et latine doctus, Roberti Siciliaeregis iussu Galeni opera adhucdum non nisi ex Arabicis versionibus latine facta, ex ipso graeco archetypo denuo transtulit.

SECTIO VIII.

RESTAVRATIO LITERARVM.

S. 137.

Non obstantibus quos praecedenti sectione recensuimus viris, in vniuersum tamen barbaries medio quod vocant aeuo adeo inualuerat e), vt de omni solidiore doctrina actum suisse videretur, nisi versus medium Sec. XV. biga virorum valde diuersi quidem ordinis, Turcarum scil. imperator et senex quidam in Hollandia scabinus, quanquam aliud quasi agentes alto somno sopitas excitassent musas.

S. 138.

Alter nempe, Amurates, cum a. 1430
Thessalonicam expugnasset, eius vrbis incola
Theodorvs Gaza vir doctissimus in Italiam
profugit, quem sequentibus lustris funditus
euerso

e) En specimen ignorantiae graecarum literarum eius temporis, ex Sylvatici quem diximus pandestario: "Obtalmia est apostema oculi, dictum ab ob quod est contra et talmon quod est oculus, quasi contra oculum." euerso per Mohhammadem II. regno byzantino plures secuti sunt, qui a magno maecenate LAVRENTIO MEDICES ambabus quod dicunt manibus excepti, solidiora et Graeca maxime studia illic denuo resuscitarunt.

S. 139.

Alterum vero faciunt LAVRENTIVM JANSzon, vulgo dictum Costerum Haarlemi
Scabinum, quem cum circa eadem tempora
otiandi causa in syluam aliquando se contulisset, litteras cortici incisas volae manus impressisse aiunt, qui lusus seria ducens, incunabula artis typographicae dederit f), summi
ad restaurandas et diuulgandas scientias adminiculi.

Prima tentamina typographica integris constabant tabulis quibus totae paginae erant incisae. Specimen eiusmodi libri a medico profectum, est: Die Kunst Cyromantia - hatt

f) Prolixae disputationes super hocce alioue artis typographicae inuentore et inueniendi occasione, notae sunt, nec huius loci. Laurentium tuetur Meermannus in originib. typographicis. Hagae Com. 1765. 4.

zu deutsch gemacht Dr. HARTLIEB am Freitag nach Conceptionis Marie virginis gloriosissime 1448. fol. min. (v. Heinecken Nachrichten von Künstlern und Kunstsachen Vol. II. pag. 238. sqq.)

Ad primos vero medici argumenti libros qui mobilibus typis et anno impressionis annotato editi sunt, pertinent, quos supra ad Petr. de Crescentia et Petr. de Apono citaui.

S. 140.

Vti autem ars typographica vniuersae literarum restaurationi maximopere fauit, ita
aliud eiusdem aeui nobilissimum inuentum
medicinae incrementum, praesertim anatomes
et botanices, apprime auxit: artissicium scil.
icones ligno incidendi, quod quantum iis quos
diximus scientiis profuerit neminem latebit
vel de magni Vesalii, et Tragi, Fuchsii
et Conr. Gesneri operibus cogitantem. Imo aut
grauiter fallor, aut ipsi huic arti buxo incidendi tribuo tam celerrima tamque stupenda
fere incrementa, quibus anatome et botanica
post ipsam de qua nobis sermo est literarum
restaura-

restaurationem, omnes reliquas scientias longissime superauit.

Primas id genus icones botanicas, ni fallor, exhibet ortus fanitatis s. de herbis ac plantis, cuius editio princeps in 4. s. l. et a. sed vt idoneis iudicibus videtur, Moguntiae apud Petr. Schöffer de Gernszheim vnum ex artis typographicae inuentoribus prodiit. Posteriores editiones longe auctiores in sol. tribuunt Jo. CVBAE primum Augustae Vindelicorum, tum Francosurti artem exercenti. Pars altera operis quae trassatus de animalibus et lapidibus audit, Jac. quendam Meydenbach auctorem agnoscere fertur. (cfr. Mémoires de la Soc. de Médec. de Paris Vol. III. pag. 535. not. 3)

Istum Moguntinum hortum excepit Herbarius Patauie impressus anno domi. et cetera LXXXV. 4. similibus plantarum figuris maxime rudibus distinctus.

Primae animalium icones, et quidem non vulgarium et zoologico scopo exhibitae, quae mihi quidem innotuerunt, extant in Dialogo creaturarum Alexandri Anglici. Goudae. 1480 fol. tum in Conr. Megenberger Buch der Natur Aug. Vindel. 1482. fol. et in Trastatu de animalibus quem dixi.

H

Super

Super primis anatomicis iconibus disputatum est. Vulgo quidem, ast falso tribuuntur Magno Hvnor Magdeburgensi, qui demum Prof. Lipf. a. 1519 obiit, et cuius antropologium ib. 1501. 4. prodiit. (Vid. Jo. Zach. Platner progr. de M. Hundt tabular, anatomicar. vt videtur auctore Lipf. 1734. 4.) Primo enim iam antea, faepius citato Tradatui de animalibus sceleti humani icon inserta est. Tum vero etiam Splanchnologicas figuras, et quidem Hundtianis praestantiores ad manus habeo in Jo. DE KETHAM, Alamanni, fasciculo medicine. Venet. 1500. fol. Verum et hae satis rudes funt. Longe meliores ad viuum fieri curauit a. 1517 WENDELINVS HACK Brackenauio - Würtenbergicus, medicus Argentinensis, perito vsus delineatore Jo. Waechtlin, Extant in libro LAVR, PHRIE-SKN Colmarienf. cui titulus: Spiegl der Artzny desgleichen vormals nie von keinen Doctor in Tütsch ussgangen. ift nützlich und gut allen denen so der Artzt Rat begern, auch den gefreifelten Legen welche fich unterwinden mit Artzney umzugohn. Argent. 1519. fol.

S. 141.

Verum nouum idemque summi momenti incrementum ars salutaris cepit, cum versus sinem cem Sec. de quo agimus XVti vtraque India degeretur: occidentalis scil. Christophori ploni auspiciis a. 1492; orientalis autem Vasco de Gama a. 1497. Exoticorum dium ab eo inde tempore nouam quasi vnirsae historiae naturali et materiae medicae ciem impertiit, vt de insigni augmento tamam quod physiologiae ex varietatum generis umani vberiore et curatiore notitia accessit.

S. 142.

Denique et illud magis magisque excolenne medicinae circa id tempus fauit, quod vii
niae morborum species sensim in Europa dinaruerunt, (vt lepra, quae antea per expeditioes cruciatas in occidentem illata erat,) ita e
ontrario noua (et antehac aut nunquam aut
nrius saltim et sub mitiori facie visa) grauiorum
norborum genera ibi comparebant. Vt scorutus a. 1482. primum in Germania visus.
indor sic dictus Anglicanus a. 1483. Petechiae
lenticulae in Italia a. 1501. et s. p.

S. 143.

Maxime vero hic nominanda venit lues renerea, quae siue tota noua ex Antillicis insu-

H 2

lis in Europam transplantata fuerit, siue, qui nuperorum quorumdam opinio est, semini eius antea iam in antiquo orbe extiterit certo tamen primum a. 1493 tremenda syr ptomatum vehementia erupit et maximam se sim vniuersi orbis partem, mitior tamen sec lorum decursu facta, peragrauit.

Jo. Aftruc opere infra citando.

Phil. Gabr. Hensleri v. cl. hiftoriam luis venereae supra citauimus.

Aloy f. Luifini Utinensis Aphrodisiace Venet. 1566. II vol. fol.

it. c. praef. Boerhaavii Lugd. Bat 1728. fol.

(Hic finit Jo. Freindii hift. medic.)

SECTIO IX.

CVLI XVIti PRIVS DIMIDIVM.

ANATOMICI.

S. 144.

Quod superiore sectione de incrementis im est, quae sub restauratione literarum ichnographica rei medicae et naturali riae attulit, id multo luculentius confirim videmus ea historiae nostrae periodo uam nunc accedimus, qua summum istud jium, quod anatome praesertim tunc toris attigit, maxime celebrium pictorum sio debetur, quo issius aetatis medici ser vsi sunt.

MARCUS ANTONIUS DE LA TORRE inus .†. 1512. Professor anatomes tum rademia patria tum in Ticinensi: omnis toris anatomes humanae restaurator et urum anatomicarum ad ipsam naturam charum auctor primus et princeps.

H 3

Hic

Hic enim a coeca superstitione destecte qua inde a ducentis fere retro annis Mundi tenue opusculum sequebantur professores, p tim ad Galeni vberiores fontes, tum v maxime ad ipfum naturae fludium et hui norum cadauerum sectionem rediit, adhil laboris socio principe id temporis picl LEONARDO DA VINCI, qui partes a Turi dissectas summo studio rubrica delineauit postmodum lineis atramento ductis distir Praematura morte abreptus Turrius tabi fuas edere quidem nequiuit, extant autem ad classica haec anatomes cimelia in splend illo thefauro picturarum linearium a fun artificibus delineatarum, quae in bibliot augustissimi Magnae Britanniae gis feruantur.

Super M. Ant. de la Torre v. alios I.C.W. Moehfen v. cl. Beschr. Berlin. Medaillen-Sammlung, die vorzü aus Gedächtnis-Münzen ber. Aerzte be Vol. I. Berol. 1773. 4. pag. 129. sqq.

De Leon. de Vinci autem, eit cum Turrio necessitudine cfr. G. Vasar de pittori Vol. II. pag. 8. edit. Rom. 17! Circa ipsas autem istas tabulas anatomicas videsis Guil. Hunter two introductory Le-Eures Lond. 1784. 4. pag. 37. sqq.

JACOBUS BERENGARIUS. quem a patria vulgo Carpum vocant. . †. 1550.

Prof. Ticinensis, inde Bononiensis.

Ipse delineandi peritus, et cuius gustum extollit summus eius aetatis sculptor et aurifaber Florentinus Benvenutus Cellini g).

EJ. Commentaria supra anatomiam Mundini. Bonon. 1521. 4.

EJ. Isagoge in anatomiam corporis humani. Bonon. 1523. 4. Argent. 1530. 8.

Ej. de fractura caluariae L. Bonon. 1518. 4. Lugd. Bat. 1715.

Excipit hunc illustris istius temporis triumviratus Vesalii, Fallopii et Eustachii, quae summorum virorum triga plus in anatome humana praesitit, quam omnium ana. tomicorum, qui eam praecesserunt iuncti labores.

H 4 ANDREAS

g) Vita di B. Cellini da lui medesimo scritta pag. 32. sqq.

Andreas Vesalivs Bruxellensis. .†. naufragus in Zacyntho ins. a. 1564. et 58.

Professor Patauinus, tum Bononiensis, posthac Pisanus, demum archiater Caesar. et Hispan. regis.

Inaudito tunc temporis exemplo parcus Galeni admirator magno, quod mox citabimus opere, multum auctoritatem eius minuit, propria tropaea super eius ruinis erigens.

a magno Titiano in delineandis pulcherrimis figuris suis anatomicis buxo incidendis adiutum suisse, maxime probabilis coniectura est h).

EJ. epitome libror. de c. h. anatome. Basil. 1542. fol. maj.

EJ. de corporis humani fabrica L. VII.

ed. pleniss. et pulcherr. Basil. ap. Oporin. 1555. fol.

H. Palmat. Leveling anat. Erklärung der Original-Figuren von Andr. Vefal. Ingolft. 1783. fol.

EJ.

h) V. cl. Moeh sen Verzeichniß einer Sammlung von Bildnissen gröstentheils ber. Aerzte Berol. 1771. 4. pag. 80. sqq. EJ. Vesalii epistola rationem modumque propinandi radicis Chynae decosti, quo nuper Carolus V. imp. vsus est, pertrastans. Basil. ap. Oporin. 1546. fol. min.

EJ. Examen observationum Fallopii Venet.

recus. studio Jessenii à Jessen. Hanov. 1609. 8.

Opera ex edit. Boerhaavii et Bern. Sigfr. Albini LB. 1725. II Vol. fol.

EJ. paraphrasin L. IXmi Rhazis ad Almanz. Supra citauimus.

Vitam operibus praemisit Albinus.

plurima ad eam facientia ipse refert ep.

de radice chynae.

S. 147.

Prof. Ferrariae, Pisis et Patavii.

Nomen eius ferunt tubae vteri, aquaeduclus auris et ligamenta aponeurotica musculor. obliquorum abdominis.

EJ. observationes anatomicae Venet. 1561. 8. Reliqua posshuma sunt:

H

EJ.

Ej. expositiones in Galeni l. de ossibus Ven. 1570. 8.

EJ. Comment. in Hippocratem de capitis vulneribus ib. 1566. 4.

Ej. de viceribus et de tumoribus [L. ib. cod. 4. Ej. de vulneribus ib. 1571. 4.

Ej. de morbo gallico Trast. Patav. 1564. 4. it. in Luifini collect.

Opera Venet. 1606. fol.

De anecdotis magni viri anatomicis, quae inter codices Meibomianos bibliothecae Goetringensis extant alias notitiam dedi i). Patet exinde praeter alia, Fallopium iam 1553 valuulae coli eiusque vsus plenam notitiam habuisse, diu ante Posthium, Casp. Bauhinum aliosue quibus vulgo celebre illud inuentum tribuitur.

S. 148.

BARTHOLOMAEVS EVSTACHIVS SanctoSeuerinas .†. 1570.

Professor Romanus, Car. Borromaei medicus.

Valuulae et tubarum sui nominis inuentor. Ej. Opuscula anatomica Venet. 1564. 4.

conti-

i) Medicinische Bibliothek Vol. I. p. 372. fqq.

continent libellos de renibus, de auditus organo, ossium examen, de motu capitis, vena αζυγος, vena profunda brachii et de dentibus.

Masculus Galeni desensor, acer noui dictatoris Ve salii censor, maius meditauerat opus de anatomicorum controuersiis, cui XXXIX tabulae destinatae erant. Morte autem impeditus, interiit textus, tabulae vero per sesquiseculum latuerunt donec a. 1712 reperirentur.

ed. princeps ipfarum iconum originalium, c. praefat. et notis Jo. Mar. Lancisii. Rom. 1714. fol.

Saepius recusae eaedem tabulae autogra, phae. nuperrime v. c. c. explicatione breuissima Andr. Maximini. Rom. 1784. fol.

in easdem commentaria (posshuma) G. Martine. Edinb. 1740. 8.

Bern. Sigfr. Albini explicatio earundem ed. pleniss. LB. 1761. fol.

Vitam viri summi scripsit Bern. Gentilis quae Petriolanae editioni tabularum Rom. 1740 fol. praesixa est. CAROL. STEPHANUS (Roberti typographi frater). †. in carcere 1564.

EJ. de dissectione partium c. h. L. III. Paris. 1545. fol.

EJ. Stephani praedium rusticum. Paris.

1554. 8.

S. 150.

REALDVS COLVMBVS Cremonensis. †. 1577
Vesalii discipulus, Prof. Patauinus, post
Pisauus, postremo Romanus; familiaris
Michaelis - angeli Bonarotae.

EJ. de re anatomica L. XV. Venet. 1559. fol. ed. Francof. 1593. 8. aucta observationib. auatomicis Jo. Posthii Germershemii, Professoris primum Würzburgensis, tum Heidelbergensis.

(De Posthio cf. Bruckeri Ehrentempel Nro. 16. pag. 63.

Jo. Phil. Ingrassias Ragalbutensis - Siculus .†. 1580.

Prof. Neapolitanus, post Panormitanus.

EJ.

EJ. in Galenum de ossibus commentaria (posthuma) Panormi 1604. fol.

EJ. informatione del pestisero e contagioso morbo il quale ha assisti Palermo nell'a 1575. 76. Panormi. 1576. 4.

EJ. Quaestio de purgatione per medicamentum, de sanguinis missione etc. it. Ducis Terraenouae casus et curatio penetrantis in thorace vulneris etc. — it. quod veterinaria medicina formaliter una eademque c.nobilior ehominis sit etc. Venet. 1568. 4.

S. 152.

MICH. SERVETVS (al. Reues) Villanouanus Arragonensis. — viuicombustus prope Genevam. d. 27 Oct. 1553. aet. 44.

Ej. Syruporum ratio. Paris. 1537. 8. et al. Ej. christianismi restitutio (Viennae Allobrog.) 1553. 8.

Opere hoc, auctori suo fatali et immensae raritatis (cuius exemplar Dux de la Valliere 3810 libr. redemerat), multa continentur physiologici argumenti maxime memorabilia; et quidem Vto praesertim libro de trinitate divina in quo agitur de spiritu sansto, celeber

celeber extat locus quem a Thomae Bartholini inde temporibus de circulatione fanguinis Harvaeana interpretati funt.

Jo. Laur, de Mosheim anderweitiger Versuch einer Ketzergeschichte Helmst. 1748.4. Ej. neue Nachrichten von Mich. Serueto, ib. 1750. 4.

BOTANICI.

S. 153.

Vniuersae botanices restauratio vnice Germanorum industriae debetur.

Et primus quidem icones stirpium curate ad naturam factas exhibuit Otho Brynfels Moguntinus .†. 1534.

Ludi moderator Argentinensis tum poliater Bernensis.

Ej. Contrafayt Kreuterbuch vormals in teutscher Sprach der massen nye gesehen noch im Truck aussgangen. Argent. 1532. Il vol. fol.

et plenius lat. s. t. Herbarum viuae icones ad naturae imitationem imitatae ibid. 1537. III vol. fol.

EJ. Catalogus illustrium medicorum s. de primis medicinae scriptoribus. Argent. 1530. 4.

S. 154.

SECVLI XVIII PRIVS DIMIDIVM. 127

Vterque Cordvs pat. et fil.

Ille, EVRICIVS, (antea diclus HENR. URBA-NVS) Simeshusa - Hassus. .... Bremae 1535.

Primus in recens fundata Marpurgensi academia Professor medic.

Ej. botanilogicon s. colloquium de herbis.
Colon. 1534. 8.

EJ. nützlich Büchlein für die grausame Plage des Stein-Wehthumbs. c. praef. Jo. Dryandri extat in Artzneybuch fast wunder-köstlich. Regiomont. 1555. 4.

Vitam viri scr. Jo. H. Meibomius praefixam editioni epigrammatum et reliquor. operum poeticorum Euricii. Helmst. 1614. 8.

Tum Wigandus Kahler peculiari fcripto. Rintel. 1744. 4.

VALERIUS CORDUS, Euricii fil. .†. Romae

Maxime spei iuuenis vniuersam historiam naturalem ardentissime coluit.

Petrefacta et fossilia viciniae nostrae legit, pisces marinos descripsit etc.

Opera eius post humum edidit Conr. Gesnerus. Argent. 1561. fol. quibus continentur: AdnoAdnotationes in Dioscoridem.

Sylua observationum qua rerum sossilium in Germania plurimarum etc. notitiam persequitur. c. aliis Cordi, it. Bened. Aretii et editoris Gesneri.

L. Vtus historiae plantarum successit Argent. 1563. fol.

EJ. Dispensatorium pharmacorum Norimb. 1535. 8.

primum post renatas litteras id genus opus.

Vitam scripsit Hier. Schreiber, praefixam L. Vto quem citauimus.

S. 155.

HIERON. BOCK S. TRAGYS Heidenbaco-Bipontinus . +. 1554.

Parochus et medicus Hornbacensis.

El. New Krewterbuch Argent. 1546. fol.

lat. per Dav. Kyber Argent. 1552. 4. c. docta praefat. Conr. Gesneri qua succincta botanices historia continetur.

Icones plantarum delineauit Dav. Kande l.

S. 156.

LEONHARD FVCHS Wemdinga - Sueuus. .†. 1566.

Primum Ingolstadii, tum Tubingae Prof. Ej. De historia stirpium commentarii insignes Basil. ap. Mich. Isingrin. 1542. fol.

germ. auchius s. t. New Kreuterbuch. ibid. 1543. fol. (vtraque edit. splendida).

Pulcherrimas plus quam 500 plantarum icones masculo scalpello ligno incidit egregius artisex Veit Rudolf Speckle.

Ipfas tabulas archetypas vidi Tiguri apud defideratissimum Schinzium, qui Centuriam earum selectam, in ordinem Systematis sexualis Linnaeani redactam, vtilissimo instituto recudi curauit et vernaculo commentario illustrauit Tig. 1774. fol.

inter numerosas harum iconum minore forma repetitiones, elegans ad manus est edita Lugd. 1595. 8.

EJ. Fuchsii paradoxorum medicinae L. III. Basil. 1535 fol.

G. Hizler or, de vita Leon, Euchfii. Tubing. 1566. 4.

S. 157.

Ingens quoque ea aetate accessit plantarum studio incrementum et maximum subsidium hortis quos vocant medicis, qui primi tunc temporis coli ceperunt. Primum privati Eurycii Cordi, Conr. Gesneri etc., tum academici, quorum primus extitit Patavinus a. 1533. et s. p.

cf. Gesneri praes. ad Hortos Germaniae Val. Cordi operibus insertos p. 238. sqq.

SCRR. HISTORIAE NATURALIS.

S. 158.

Ex eadem Germania quae sola sere botanicen restituit, reliquae quoque naturali hissoriae praeclara lux assulsit, eo praesertim egregio instituto, quo tunc demum thesauri rerum naturalium colligebantur, musea sic dicta condebantur. Mirum quidem dictu in tam vniuersali omnis pene aeui naturae studio tam sero tamen homines de colligendis et asseruandis rebus, quae ad id studium pertinent, cogitasse. Quae enim apud veteres, et medio quod dicunt aeuo, passim in templis condebantur prodigia, huc non pertinere vix monitu opus est.

S. 159.

S. 159.

Primus quantum noui mortalium, qui scientificum in finem res naturales studiose vadique collegit, primum physiophylaceum congessit, Georgivs est Agricola, Glaucha Misnensis, coaetanus Lutheri, et qui tum in valle Joachimica, tum Zwickavii et Chemnitii artem exercuit. †. 1555. Sanioris praeterea Metallurgiae classicus auctor, non vao vt patet modo de genere humano bene meruit.

Ej. de re metallica L. XII. Basil. 1546. fol. et al.

germ. per Phil. Bechium Prof. Basileens. Basil. 1557. fol.

EJ. Agricolae de ortu et causis subterraneor. L. V.

de natura eorum, quae effluent ex terra

Bermannus s. de re metallica L.I. de natura fossilium L.X.

de veteribus et nouis metallis L. II.

lunctim haec prodierunt Basil. 1546. fol.

et cum supra citatis L. XII. de re metallica Basil. 1657- fol. EJ. de mensuris et ponderibus Romanorum atque Graecorum L. V.

de externis mensuris et ponderibus L.II. etc. de precio metallorum et monetis L.III. haec simul edita sunt Basil. 1550. fol.

S. 160.

Huic iungendus popularis eius Jo. KENT-MANN Dresdenfis. . 1568.

medicus Torgavieniis, itidem studiosus rerum naturalium collector.

EJ. Nomenclaturae rerum fossilium quae in Misnia praecipue et in aliis quoque regionibus inueniuntur.

it. E_J. calculorum in corpore humano genera XII.

vtrumque opus extat apud Conr. Gesnerum de omni rerum fossilium genere Tig. 1565.8.

S. 161.

Instau-

Instaurator omnis studii historiae literariae: philologus summus, de Galeno totque aliis medicis veteribus impense meritus: maxime autem vniuersae naturalis historiae cultor strenuus et super ea auctor classicus.

Incredibile dictu quantum vir summus, qui vix annum aet. 46 viuendo attigit, improbo labore profecerit, vel ea si spectes, quae typis euulgauit, et quae non nisi pars sunt eorum, quae manuscripta reliquit, et quorum ingentem vim admirabundus vidi Tiguri apud dignum tanto nomine abnepotem, venerandum Jo. Gesnerum.

Non nisi pauca e numerosis Conradi scriptis citare liceat:

EJ. historia animalium L.V. viz. de quadrupedibus viuiparis, auibus, quadrupedibus oniparis, serpentibus, et de piscibus aliisque marinis.

ed. princeps Basil. 1551. V vol. fol. (ordine alphabetico).

Collectanea eius ad insectorum historiam pertinentia, posthuma inserta sunt theatro in-sectorum Th. Mousseti Lond. 1634. fol.

EJ. Gefneri icones animalium et nomenclator ed 2. (plenior) Tig. 1560. fol. (ordine systematico).

Vtilissimi operis (quod historiae animalium compendium quasi est, icones tamen passim nouas aut emendatiores continet,) exempla quaedam ad naturam viuis coloribus quam curatissime distingui curauit Gesnerus, quale illud, quod mihi ad manus est.

Basil, Fabri epitome historiae animalium Gesneri. Lips. 1572, fol. extat ad calcem priorum editionum thesauri eius eruditionis scholasticae.

EJ. Gesneri catalogus plantarum, latine, graece, germanice et gallice. Tig. 1542. 4.

Tig. 1555. 4.

Primus quoque tulipam descripsit, in Val. Cordi operibus supra memoratis pag.213. sq.

Ex iconibus plantarum nitidissimis quas Gesnerus maiori stirpium historiae destinauerat, posthumum millenae circ. ingressae sunt Joach. Camerarii editionem epitomes Matthioli Francos. 1586. 4.

reliquas

SECULI XVIII PRIVS DIMIDIUM. 135

reliquas edidit cl. Schmiedel f. t. Gefneri opera botanica. Norib. 1754 et 59. II Vol. fol.

1D. Gesnerus de rerum fossilium, lapidum et gemmarum maxime, figuris et similitudinibus Tig. 1565. 8.

1D. de laste et operibus lastariis Tig. 1541. 8. recudi fecit c. al. similis argumenti opus-culis cl. J. G. F. Franzius Lips. 1779. 8.

EJ. epistolae medicinales L.III. Tig. 1577. L. IVtus successit Viteberg. 1584. 4.

Vitum viri praestantissimi descripserunt Jos. Simlerus integro opere Tig. 1566. 4. et cl. Schmidel in fronte operum Gesneri botanicorum.

cf. Bruckeri Ehrentempel No. 6. p. 21.

it. Neujahr - Stück an die Züricherische Iugend ab der Chorherren. 4tes St. auf a. 1782. 4.

S. 162.

c. Petr. Gyllio orientem inuisit.

Ej. observations de choses trouvées en Asie. Paris 1553. 4.

I 4

lat.

lat. per Car. Clusium c. huj. exoticis infra memorandis.

EJ. Belonii histoire des Oiseaux. Par. 1555.

ID. de la nature des poissons ib. eod. 8. transv.

GVIL. RONDELET Monspeliensis. .+. 1566.

Facultatis medicae patriae Cancellarius.

EJ. de piscibus marinis L. XVIII. Lugd. 1554. fol.

classicum opus, maxime quoque ad anatomen comparatam et physiologiam.

Ej. aquatilium historiae P. altera ib. 1555. fol. (rariff.)

Vitam eius descripsit Laur. Joubert, extat în huj. operib. P. II. pag. 150. sqq. edit. Francos. 1599. fol.

SCRR. AD MATERIAM MEDICAM.

Anton. Mvsa Brasavolvs Ferrariensis.

Prof. in academia patria, polyhistor, polygraphus.

SECULI XVIII PRIVS DIMIDIVM. 137

EJ. examen medicamentor. simplicium. Rom. 1536. fol. Venet. 1545. 8.

1D. de medicamentis catharcticis Tig. 1555. 8.

1D. examina medicaminum compositorum secundum classes, singularibus libris edidit.

EJ. de morbo gallico L. extat ap. Luisinum.

Girol. Baruffaldi commentario all' inscrizione eretta in Ferrara a. 1704. in memoria del famoso Ant. Musa Brasavoli. Ferrara. 1704. 4.

S. 165.

GARCIAS AB ORTA (vulgo AB HORTO)
Lusitanus.

Medicus proregis Hindostanici.

Bombaji proprium hortum medicum coluit.

Ej. Coloquios dos simples o droguas da India. Goa. 1563. 4.

lat. per Car. Clusium. Antwerp. 1574. 8. it. in huj. Exoticis.

S. 166.

CHRISTOPH. A COSTA in Africa natus, patre Lusitano.

Chirurgus Lusitanus Indias orientales inuisit.

Is

EJ. Tratado de las droguas y medicinas de las Indias orientales. Burgos. 1578. 4.

S. 167.

NICOL. MONARDES Hispalensis. †. 1578.

Bina eius operum volumina ad manus sunt.

Alterum s. t. Dos Libros. el uno que trata de todas las cosas que traen de nuestras Indias occidentales, que sirven al uso de la medicina. y el otro que trata de la Pietra Bezaar, y de la yerva Escuerçonera. Hispali. 1569. 8.

Alterum s. t. Segunda parte del libro de las cosas etc. etc. Va añedido un libro de la Nieve ib. 1571. 8.

lat. in Clusii exoticis, qui hunc et praecedentes libros tum animaduersionibus tum elegantissimis iconibus auxit.

19. Monardes de rosa et partibus eius, it. de malis citreis, aurantiis et limoniis. Antwerp. 1565. 8.

S. 168.

In eadem ni fallor tempora, vtile institutum incidit, itidem e Germania vt videtur oriunSECVLI XVIII PRIVS DIMIDIVM. 139

poliis diuendendis publica auctoritate certa pretia constituta sunt.

Antiquissima huiusmodi tabularum, quae quidem in meam notitiam venerunt, Linda-

viensis est:

Des Apotegkers Tax zu Lyndaw jnen von eynen Ersamen Rath daselbst geben. Ao. 1538.

CHEMICI.

S. 169.

PHIL. AVREOL. THEOPHRASTVS PARACELsvs a Bombast in Hohenheim natus prope pagum Einsidlen ditionis Switensis Helvetiorum, .†. Salisburgi in nosocomio a. 1541. aet. 47.

Aliquamdiu Prof. medicinae philosophicae f. chemiae, it. chirurgiae et physices apud Basileenses.

EJ. intimatio qua studiosi ad nouae medicinae studium undique aduocabantur, cum eiusdem facultatis Professor ordinarius crearetur. dat. Basileae, nonis Junii a. 1527.

Homo quidem paradoxus, indoctus, qui inaudito tune temporis exemplo primus professorum fessorum germanice docuit, — vagabundus, combibo, moribus et siylo rusticus, impudens iactator, therapiae astralis, tartareae etc. et similium somniorum auctor, lapidis philosophici et id genus cimeliorum magno hiatu promissor. — Ast meritis suis tamen non defraudandus, magni certe ingenii vir, medicaminum chemicorum heroicorum, praeparatorum inprimis mercurialium, antimonialium, et maxime opiatorum suasor, super lue venerea classicus auctor etc.

Scripta eius, paucissimis exceptis, posthuma sunt.

Plenissimam et accuratam operum Paracelsi editionem ex ipsis eius autographis, germanico ergo maximam partem idiomate, curavit Jo. Huser Brisgous. Med. Colon. Basil. 1589. X Vol. 4.

Super Paracelfo pluribus egerunt: Henr. Smetius miscellan. medic. pag. 683. sqq.

Herm. Conring de hermetica medicina. L. II. cap. 12. p. 368. ed. Helmst. 1669. 4. Gottfr. SECVLI XVIII PRIVS DIMIDIVM. 141

Gottfr. Arnold Kirchen - u. Ketzer - Hiflorie P. II. L. XVI. cap. 22. Vol. I. p. 778. fqq. ed. Francof. 1729. 4.

Le Clerc hift. de la medecine pag. 792-820. ed. Amít. 1723.

Jo. Jac. Leu Helvetisches Lexicon Vol. XIV. pag. 304. sqq. 383. sqq.

Systema vniuersae medicinae Paracelsicae exhibuit Petr. Severinvs idea medicinae philosophicae Basil. 1571. 4. Erf. 1616. 8.

In acerrimis contra Paracelfi aduerfariis

TH. ERASTVS disputationum de noua medicina Paracelsi P.I-IV. Basil. 1572. sq.

Aequum vero de meritis eius haud inficiandis iudicium tulerunt:

J. A. Hemmann in medicinisch - chirurgischen Aufsätzen. Berol. 1778. pag. 7-37.

et cl. Hensler Geschichte der Lustseuche. P. I. pag. 119-130.

PATHOLOGI, THERAPEVTAE etc.

S. 170.

Practicum istius aeui studium si a paucissimis singularis ingenii viris discesseris, in vniversum tale erat, quale in tanto sanioris physologiae neglectu expectari licet.

Maxi-

Maxime autem cum in scholis Italicis, tum in Parisina slorebat.

In iliis eminebant sequentes:

ALEX. BENEDICTVS Legnago - Veronensis. cl. Sec. XVI. ineunte.

Prof. Patavinus et in academia patria.

Ex restauratoribus medicinae Graecanica post renatas litteras.

EJ. de omnium a vertice ad plantam, morborum signis, causis, differentiis, indicationibus et remediis L. XXX. (c. reliquis operibus).

EJ. anatomiae f. historiae corporis humani L. V. Venet. 1493. 8. ib. 1502, 4. Colon. 1527. 8. Opera eius iunctim prodierunt Venet. 1533. fol. Basil. 1549. fol.

S. 171.

Vir eleganter doctus, amicus Bembi, Ramusii etc. vel diascordio sui nominis vulgo notus.

EJ. Syphilis s. morbus gallicus ad Petrum Bembum. Saepiss. excusum poëma.

ad

ad manus est edit. nitida Basil. ap. Bebel. 1536. 8.

Opera eius omnia philosophica et medica Venet. 1555. 4. Lugd. 1591. II Vol. 8.

Fr. Otto Menke de vita moribus scriptis meritisque in-omne litterarum genus Hier. Fracastorii. Lips. 1731. 4.

S. 172.

NICOL. MASSA Venetus. . +. 1564.

Ej. de morbo gallico L. Venet. 1563. 4. et in Luisini aphrodisiaco.

1D. de febre pestilentiali, pestichiis, morbillis etc. ib. 1556. 4.

EJ. introductorius anatomiae ib. 1559. 4. EJ. epistolae medicinales ib. 1558. II Vol. 4.

S. 173.

In schola Parisina tunc temporis maxime claruerunt sequentes:

Jo. GVINTERVS (Winter) Andernacensis. +. Argentorati 1574. aet. 87.

aliquando ludimagister Goslariensis.

postea Professor Parisinus: restaurator ibi medicinae graecanicae et anatomes; in hac adiutus adiutus a celebri discipulorum biga Vesalio et Serveto.

E numerosis viri benemerentis operibus paucos nominasse sufficiat:

E1. de veteri et noua medicina L. II. Basil. 1571. II Vol. fol.

El. institutionum anatomicarum L.IV. Basil. 1536. 8.

it. ex edit. Andr. Vefalii Patav. 1558 8.

Innumera fere Galenica aliorumque veterun medicorum scripta edidit, vertit, commentatus eft etc.

L. Ant. Profp. Heriffant Eloge de Gouthier d'Andernac. Paris. 1765. 12.

S. 174.

JAC. SYLVIVS (Dubois) Ambianus . +. 1555. aet. 76.

Pertinax Galeni errorum defensor aduerfus Velalium.

Et. Vesani cuiusdam calumniarum in Hippocratis Galenique rem anatomicam depulsio, Paril. 1551. 8.

it. c. Heneri apologia pro Vefalio. Venet. 1555. 8.

SECVLI XVIII PRIVS DIMIDIVM. 145

Ej. commentarius in Galenum de ossibus, Paris. 1561. 8.

EJ. isagoge in Hippocratis et Galeni phyfiologiae partem anatomicam c. observatis in corporibus secandis (haec observata praestantissima) ib. 1555. 8.

EJ. de medicamentorum simplicium praeparatione etc. L. III. Paris. 1542. fol.

EJ. methodus medicamenta componendi L.IV. Parif. 1541. fol.

EJ. interpretationem Me su es supra ci-

Opera Sylvii edidit et vitam viri praefixit Renat. Moreau. Genev. 1630. fol.

S. 175.

Jo. Ferneltvs Ambianus. .†. 1558. aet. 62. Regius archiatrorum comes.

Latinobarbarorum faeces condidisse dictus est.

EJ. de naturali parte medicinae (i. e. phy-fiologia) L. VII. Par. 1542. fol. Venet. 1555. 8.

Primam systematis medicinae partem constituit; reliquae prodierunt posthumae, s. t.

Vniuersa

Vniuersa medicina, L. XXIII. studio Guil. Plantii Cenomani. Frcs. 1574. II Vol. 8. et al.

EJ. consiliorum medicinalium L. Par. 1582. 8.

EJ. de luis venereae curatione perfectissima L. Antwerp. 1579. 8.

Opera ex edit. Plantii, Genev. 1679. fol. et al.

Vitam operibus praemifit editor.

Fusissime quoque super ea egit Goulin in Mém. litteraires pour servir à l'hist, de Médec. année 1775. pag. 286-416.

S. 176.

E reliquis huius periodi auctoribus de praclica medicina bene merentibus, adhuc memorandi videntur:

Jodoc. Lommivs (van Lom) Burenfis-Geldrus.

Fernelii discipulus, medicus Turnaviensis, post Bruxellensis

EJ. observationum medicinalium L. III. Antwerp. 1560. 8. et al.

Opera Amst. 1745. II Vol. 12.

S. 177.
PETR. BRISSOT Pictaviensis . f. 1522. aet. 44.
Masculus vindex medicinae Hippocraticae.
Famosum

Famosum eius opusculum et quod ingentes excitauit lites: Apologia de incisione venae in pleuritide. Par. 1525. 8. saepe recus.

ex edit. REN. MOREAV c. proprio eiusdem argumenti scripto (quod vulgo pro canone chronologico in historia medicinae litteraria habetur,) et vita Brissoti. Paris. 1622. 8.

S. 178.

ULRICHVS VON HUTTEN Eques Franconus .†. in infula Uffnau Tigurini lacus, ditionis Suitenfis 1523. aet. 36.

Non quidem medicus, sed masculus libertatis germanicae pro virili propugnator, armis et sacundia aeque insignis; maxime tamen de re medica meritus egregio de Guaiaci medicina et morbo gassico L. cuius tum editio princeps ad manus est, Moguntiae ap. Jo. Scheffer 1519. 4. tum et vernacula versio studio Th. Murner. Argent. eod. 4.

Jac. Burckard comment. de fatis ac meritis Hutteni. Wolfenb. 1717-23. III Vol. 8.

Denkmal Ulrichs v. Hutten (auctore J. G. Herder v. vener.) in Göthen's Schriften. Berol. 1779. 8. Vol. IV. p. 53. fq.

K 2

S. 179.

S. 179.

Ad eandem quoque periodum referre liceat, quamquam iam a. 1502 obierit, ANT. BENIVENIVM Florentinum, qui fere primus et princeps k) vtilissimi observationum medicarum singularium instituti auctor censendus est.

Ej. de abditis morborum causis L. Florent.

it. ad calcem Galeni de plenitudine et Apuleii de viribus herbarum. Parif. 1528. fol. it. c. Scribonio Largo Basil. 1529, 8.

S. 180.

AMATUS LUSITANUS (al. Jo. Rodericus de Castello albo) cl. c. 1540.

Crypto-Judaeus, diu christianam religionem mendaciter professus, vagabundus homo, paradoxus saepe auctor, non sine suspicione legendus.

EJ.

k) De paucis aliorum, qui eum praecesserunt tentaminibus cfr. J. H. Meibomii praefat. ad Arn. Boot de affestibus omissis. Helmst. 1664. 4. SECULI XVIII PRIVS DIMIDIVM. 149

EJ. curationum medicinalium Cent. VII. Venet. 1566. 8. Burdigal. 1620. 4. et al.

CHIRVRGI.

S. 181.

Chirurgus Argentoratensis.

Primus Germanorum, qui vernacula lingua chirurgicas institutiones ediderunt.

Ed. princeps ad manus est s. t. Dis ist das Buch der Cirurgia. Hantwirckung der Wundartzny Argent. impr. per Jo. Grüninger. 1497. fol.

EJ. Liber de arte distillandi et de compositis:
das Buch der waren Kunst zu distillieren, —
u. das Buch thesaurus pauperum, ein schatz
der armen genannt micarium, die brosamlin
gefallen von den büchern der Artzny, u. durch
Experiment von mir Iheron. Brunschwick
uffgeclubt u. geoffenbart zu trost deren die es
begeren (Argent. 1512.) fol.

EJ. Liber pestilentials de venenis epidimie.

Das Buch der Vergist der pestilentz das da

K 3 genant

genant ift der gemein fterbent der Trüsen Blatren. Argent. 1500. fol. 1).

S. 182. FELIX WÜRZ .t. 1576.

Amicus Conr. Gefneri. Chirurgus Bafiliensis; vnguento susco sui nominis vulgo notus.

1) Speciminis loco cordatioris eius aeui germanorum styli subiungere liceat operis

epilogum:

"Durch die hilff des allmechtigen gots "dys buchlein ich Jeronimus Brun-"schwig Wundartzet der Keiserlichen "fryen flatt Strafsburg geendet hab mit "grosser mie und Arbeit, als es dan yetz "anfacht in etlichen landen zu fterben, unn "dyse mie mich so kurtz ankummen ist; "dann ich yetz hinweg ryten müft, doch ,,underwegen liess, und das nach dem besten "Flys gemacht hon, vff das die nit ver-"hindert wurden die mich gebeten haben. ,, (und ob ich hie in etwas zu kurtz oder ,,zu lang het gefetzt, bit ich mit hohen "Flys das in das best zu wenden.) Und "das getruckt und vollendt durch Meifter "Hansen Grüninger uff mitwoch nach un-"fer lieben frowen hymelfart in dem iar "als man zalt I. 500 iar."

SECULI XVIII PRIVS DIMIDIUM. IST

EJ. Practica der Wundarzney. ex edit. fratris Rudolphi, chirurgi Argentinensis. Basil. 1576. 8.

S. 183.

Jo. DE VIGO Genuensis.

Chirurgus papalis primarius.

EJ. practica in chirurgia copiosa, ad filium Aloisium L. IX. Rom. 1514, fol. et al.

In omnes fere Europae linguas translatum opus.

Compendium eius extat s. t. Chirurgia compendiosa. Venet. 1520. fol. et al.

S. 184.

PETR. FRANCO Turriero - Prouincialis.

Classicus auctor artem suam tum in Helvetia tum Arausioni exercuit.

EJ. Traité des hernies, de la pierre, de la cataracte des yeux et autres maladies. Lugd. 1561. 8. (liber rarissimus).

S. 185.

LEON. BOTALLYS Assensis-Pedemontanus. Fallopii discipulus. Archiater gall. reg. Caroli IX. et Henrici II.

K 4

Imme-

Immerito inuentor foraminis oualis habitus.

Primus immoderatum venaesectionis abusum apud Gallos introduxisse censendus.

EJ. de curatione per sanguinis missionem L. Lugd. 1577. 8.

1D. de curandis vulneribus sclopetorum ib. 1560. 8.

EJ. de luis venereae curandae ratione Lib. Paris. 1563.

Opera eius omnia edidit, et cum animadversionibus auxit Jo. van Horne Lugd. Bat. 1660. 8.

OBSTETRICII.

S. 186.

Et obstetriciae artis post renatas litteras restaurator germanus erat, Evcharivs Röss-LIN (Rhodion) medicus Francosurtensis.

EJ. Der schwangeren Frawen und Hebammen Rosengarte.

Ad manus funt editiones Argentin. 1522. 4. Aug. Vindel. 1529. 4.

sed dedicatus est liber Wormatiae 1513.

Ea actate classicum opus, innumeris editionibus et versionibus euulgatum est.

lat.

SECVLI XVIII PRIVS DIMIDIVM. 153

lat. Francof. (1532) 8. et al.

EJ. Kreutterbüch — von allen Simplicien u. Stucken der Artznei natürl. Nutz u. Gebrauch — it. Distillier - Zeug etc. Francos. 1546. fol. et al.

maximam partem ex Jo. Cubae horto

S. 187.

JACOB. RVEFF

poliater et lithotomus Tigurinus.

EJ. de conceptu et generatione hominis, de monstris etc. L.VI. Tig. 1554. 4. Francos. 1587 4. germ. ab ipso auctore versum s. t. Ein schön lustig Trostbüchle von den Empfengknussen u. Geburten der Menschen. Tig. eod. 4.

longe auchius s. t. Hebammenbuch daraus man alle Heimlichkeit dess weiblichen Geschlechts erlehrnen könne — sampt Anhang von Cur u. Pslegung der newgebornen Kindtlein. Francos. 1588. 4.

S. 188.

WALTHER HERMANN RYFF (Reif, Ri-

medicus Argentinensis.

K 5

EJ.

E3. Frawen Rosengarten von vilsaltigen sorglichen Zusallen u. Gebrechen der Mütter und Kinder. Francos. (1545) fol. (neutiquam cum Rhodionis libro confundendus.)

Ej. des allerfürtrefflichsten höchsten u. adelichsten Geschöpfs d. i. des Menschen, oder dein
Selbst, warhafftige Beschreibung oder Anatomj

— Sampt kunstlicher u. artiger Contrasactur
aller eusserlicher u. innerlicher Glider u. Glidstuck. — vormals weder gesehen noch gelesen
worden. (Argent) 1541. fol.

EJ. new Kochbuch für die Kranken. Francof. 1545. 4.

Ej. kurtze aber fast eigentliche nutzliche u. in Pflegung der Gefundheit notwendige Befehreibung der Natur, Eigenschafft, Krafft —
— Bereitung u. rechten Gebrauch in Speis u.
Trank, aller der Stuck so — bey uns Teutschen in teglichen Gebrauch sind. Zu mererer Behendigkeit nach ordnung des Alphabets gestellt.
Wurzeb. 1549. 4.

MEDICINA

MEDICINA FORENSIS.

S. 189.

In totum fere nouus medicinae campus, itidem primum et maxime, a Germanis excultus.

Ortum duxit celebri Constitutione criminali Carolina, e cuius primis editionibus sequentes ad manus sunt:

Des allerdurchleuchtigsten großmechtigsten wnüberwindtlichsten Keyser Karls des fünsten wund des heyligen Römischen Reichs peinlich Gerichtsordnung, auff den Reichsstägen zu Augspurgk und Regenspurgk, jn Iaren 30 u. 32 gehalten, auffgericht u. beschlossen. (getr. zu lMeyntz a. 1533 im Hornung) fol. — ib. 1534. fol. — ib. 1538. — ib. 1545. — ib. 1555. comnes in fol.

porro Francof 1558. fol. — ib. 1577. fol. — ib. 1599. fol.

Jo. Horix wahre Veranlassing der peinlichen Halsgerichtsordnung Kays. Carl V. Mainz 1758. 4.

Jul. Fr. Malblank Gesch. der peint. Gerichtsordnung Kays. Carl V. Norimb. 1784. 4.

SCRR.

SCRR. MEDICINAE VETERINARIAE.

S. 190.

LAVR. RVSIVS

EJ. hippiatria f. Marescallia. Par. 1531. fol. et al.

PHILOSOPHI et LITTERATORES

S. 191.

NICOL. LEONICENVS Lunigo - Vicentinus. .†. 1524. aet. 96.

Professor Ferrariensis.

Fortissimus barbariei arabistarum depulsator, medicinae humanioris Graecanicae reflaurator meritiflimus.

E1. de epidemia quam Itali morbum gallicum vocant, Galli vero Neapolitanum. Venet. ap. Aldum. 1497. 4.

it. in aphrodifiaco Luifini.

E1. de serpentibus opus singulare et exactifsimum (ad Lucretiam Borgiam): access. EJ. de Tiro f. vipera epist. ad Alex. Agathimerum, medic. Venet. Bonon. 1518. 4.

Numerofos graecorum medicorum libros eleganter latio donauit, in lucem edidit etc.

Vitam

SECULI XVIII PRIYS DIMIDIVM. 157

Vitam viri scr. Brasavolus. cfr. quoque Ang. Gabr. de S. Maria bibl. degli Scritt. Vicent. T. II. p. 122.

S. 192.

JANVS CORNARVS Zwickaviensis .- 1, 1558.

Professor Jenensis.

Restaurator medicinae Hippocraticae inter (Germanos m).

Editiones et versiones eius medicorum veterum graecorum passim citauimus.

Propria meritissimi viri scripta minoris momenti sunt; partim eristica ad acerrimam et biliosam cum Fuchsio litem facientia etc.

E1. de conviniorum veterum graecorum et hoc tempore, Germanorum, ritibus, moribus et sermonibus. it. de amoris praestantia etc. Basil. 1548. 4.

cfr.

m) Ipfissimum illud Hippocratis Aldini exemplar quod Cornario diu desideratum Basileae tandem in eius possessionem venit, ipsique de qua hic sermo est selici restaurationi ansam quasi praebuit, in bibliotheca academica asseruatur. cfr. Bruckeri Ehrentempel No. 34. p. 141. fq.

Baldingeri v. cl. de Jano Cornaro programmata III. Jen. 1769. 4.

Jo. Lange Lembergo-Silesiacus. . †. 1565. aet. 80.

Archister palatinus.

Ej. epistolae medicinales Bas. 1554. 4. Francos. 1589. 8. Hanov. 1605. fol. (haec plenior)

Menr. Cornel. Agrippa (de Nettesheim)
Coloniensis . 1. 1535.

Modo miles, modo Theologiae professor, modo medicus etc.

Singularis et inquieti ingenii homo, paradoxorum amans, scepticus, satyricus etc.

ab vniuerso fere Clero persecutus omnem occidentalem Europam profugus peruagabatur.

EJ. philosophia occulta Lib. I. II. Antwerp. 1531. 8. L. III. Colon. 1533. 8.

L. VItus s. de cerimoniis magicis; cui accesferunt elementa magica Petri de Abano (de quo supra) 1565. 8. (posshumus, spurius, sed daemones mones citantibus et thesaurifossoribus etc. defideratissimus —)

EJ. de incertitudine et vanitate scientiarum declamatio investiua s. l. (Colon. vt mihi videtur) 1532. 8. et al.

Opera Lugd. 1580. II Vol. 8.

Super Agrippa cfr. Jo. Fr. Christii nostes academicae. Spec. IV. pag. 356. sqq. Schelhorn amoenitat. Interariae T. II. pag. 353. sqq.

S. 195.

HIERON. CARDANVS (f. Castilioneus) Mediolanensis . +. 1576.

Prof. medic. Ticinensis, Mediolanensis, Bononiensis.

Polyhistor, polygraphus, mirabilium de se ipso iactator egoista.

In mathesi et naturali historia egregie ver-

EJ. de fubtilitate L. XXI. Norib. 1550. fol. EJ. de varietate rerum L. XVII. ib. eod. fol. Opera ex edit. C. Sponii Lugd. 1663. X. Vol. fol.

Cardani

Cardani de vita propria L. (fingulari ingenuitate scriptus —) ex bibl. Gabr. Naudaei. Amst. 1654. 12. et al.

cf. quoque Jo. Fr. Christii nostes academicae. Spec. I. pag. 46. sq.

S. 196.

Jvl. CAESAR SCALIGER Ripensis .†. 1558. acer Cardani aemulus, arrogans, ventosus etc. eruditissimus, polyglottus.

diu miles, post medicus, sero ad libros seribendos accessit.

Numerosos in Hippocratica scripta tum et in Aristotelis histor. anim. Theophrasti histor. plantar. etc. commentarios edidit.

EJ. Exotericae exercitationes s. de subtilitate aduersus Cardanum. Paris. 1557. 4 Francos. 1612. 8.

ipsae omnis subtilitatis plenissimae -.

Vitam viri v. ad calcem epistolae filii eius Jos. Justi Scaligeri, de splendore gentis Scaligerae. Lugd. Bat. 1594. 4.

S. 197.

AVGVSTIN. NIPHVS (Eutychus Philotheus dictus) Iopolitanus - Calaber . †. 1546.

Prof.

Prof. Patavinus, Pisanus, Romanus, Neapolitanus, Bononiensis et Salernitanus.

Carolo V. imper. a confiliis medicis.

EJ. de diebus criticis L. I. Venet. 1501. fol. 1D. de morbo gallico Neap. 1534. 4.

EJ. parua naturalia viz. physiognomica, de animalium motu, de longitudine et breuitate vitae, de iuuentute et senestute, de respiratione, de morte et vita, de memoria et reminiscentia, de somno et vigilia, de insomniis, etc. Venet. 1523. fol. ib. 1550. fol.

EJ. L. II. de pulcro et de amore Lugd. 1549. 8.

ad Joannam Arragoniam (Afcanii
Colonnae, Tagliacocii principis coniugem),
eximia pulcritudine celebratissimam n), cuius
veneres per vniuersum fere corpus viuido nimis stylo graphice describit.

Gabr. Naudaei de Nipho iudicium c. huj. opusc. moralib. et politic. Paris. 1645. 4.

n) Pulcherrimam Joannae iconem ad Raphaelis picturama Jac. Chereau aeri incisam videsis in Crozati Recueil d'Estampes d'apres les Tableaux du Roy etc. Vol. I. No. 8.

SECTIO X.

SECVLI XVIti DIMIDIVM POSTERIVS.

ANATOMICI.

S. 198.

Fallopii et Rondeletii discipulus demum medicus Norimbergensis.

Instaurator anatomes comparatae meritissimus, cuius nomine musculus corrugator supercilii subinde insignitur.

EJ. Externarum et internarum humani corporis partium tabulae, atque anatomicae exercitationes observationesque etc. Norimb. 1573. fol.

Memorabile opus praeter alia continet quoque: Analogiam ossium humanorum, simiae et verae et caudatae, atque vulpis. — it. Trastatum de ouorum gallinaceorum exordio progressuque et pulli gallinacei creationis ordine. maxime vero: Ossium tum humani foetus tum infantis historiam.

Hanc

ECVLI XVIII DIMID. POSTERIVS. 163

Hanc posteriorem recudi curauit Henr. Eysson ad calcem proprii Trastatus de ossibus infantis. Groning. 1659. 12.

EJ. dinersorum animalium sceletorum (— maiculis tabulis exhibitorum —) explicationes c. Lectionibus Gabr, Fallopii de partibus similaribus hum. corporis. Norimb. 1575. fol.

S. 199.
SAL. ALBERTI Naumburgensis Saxo. .+.
11600. aet. 60.

Professor Wittebergensis, tum archiater

EJ. dissert. de lacrumis Witteb. 1581. 8.
recus. in Halleri collect. dissertationum
canatomicar. Vol. IV. p. 53. sqq.

EJ. historia partium corp. hum. Witteb. 1583.

cfr. Moeh sen Beschr. einer Berlin. Medaillen - Sammi. T. I. p. 25. sq.

Jul. Caesar Arantius Bononiensis. .†.
1589.

Vesalii discipulus, professor Bononiensis, cuius nomen ferunt corpuscula sic dicta ad L 2 limbum limbum valuularum femilunarium arteriae pulmonalis.

Ex primis ni fallor in Italia thefaurorum naturalium collectoribus.

Primus quoque, qui vteri humani grauidi curatam exhibuit historiam.

EJ. de humano foetu opusculum Rom. 1564 8. plenius ex ed. discipuli eius, Laur. Scholzii Vratislaviens. Basil. 1579. 8.

EJ. Arantii observationes anatomicae. (c. priori opere) Venet. 1587. 4.

EJ. commentarium in Hippocratis L. de capitis vulneribus quem supra citauimus, Claud. Porraltus edidit. Lugd. 1580. 8. et al.

Constantinus Varolius Bononiensis.

Professor in acad. patria; tum archiater papalis.

Ponti cerebri nomen eius mansit.

EJ. de neruis opticis epistola Patav. 1573. 8.

E_J. anatomiae f. de resolutione corporis humani L.IV. ib. eod. 8.

iunclim recusa Francof. 1591. 8.

S. 202.

SECVLI XVIII DIMID. POSTERIVS. 165

S. 202.

SEVERINVS PINAEVS Autrico-Aurelianen-

Chirurgus regius. celeber lithotomus.

EJ. opusculum physiologicum vere admirandum tractans analytice primo notas integritatis et corruptionis virginum, deinde grauiditatem et partum naturalem mulierum, in quo assis et ilium distrahi dilucide docetur. Paris. 1597. 8. et al.

Plerisque posterioribus Pinaeani opusculi editionibus v.c. Francos 1690. 12. iuncta est Ludov. Bonaccioli Ferrariensis (qui Sec. XVI. ineunte claruit) enneas muliebris (s. de foetus formatione etc.) qua praeter alia, plurima quoque ad coïtum et rem veneream facientia dictione liberrima et sere lasciuiente describuntur; quae nihilominus auctor, ducissae suae, famosae Lucretiae, (siliae Alexandri VI. papae,) dicauit. Extat autem memorabilis ea dedicatio non nisi in editione principe eaque rarissima huius enneadis, quae s. l. et a. in sol. prodiit. Opus vero ipsum collectionibus quoque Gynaeciorum, quas supra citauimus, insertum est.

EJ. Pinzei Discours touchant l'invention et instruction pour l'operation et extraction du calcul de la vessie. Paris. 1610. 8.

BOTANICI.

S. 203.

REMBERTUS DODONAEVS (Dodoens) Mechelenfis.

Professor Leidensis et archiater imperatorius.

Primo diuersarum ordinum plantarum historiam singularibus libris edidit,

v. c. Histor. frumentorum, leguminum et aquatilium herbarum. Antwerp. 1568. 8.

it. Florum et coronariarum odoratarumque hist. ib. eod. 8.

it. purgantium et deletariarum herbarum hist. ib. 1574. 8. et s. p.

Hi libelli postmodum maiori operi sunt inserti, cui titulus: Stirpium historicae pemptades VI. Antwerp. 1616. fol.

El. observationes medicinales Colon. 1581. 8.

S. 204.

Jo. BAVHINVS Lugdunensis .†. 1613. archiater Würtembergicus.

EJ.

SECVLI XVIII DIMID. POSTERIVS. 167

EJ. historia fontis balneique Bollensis. Montpelg. 1598. 4.

EJ. historia plantarum. Ebrodun. 1650. III Vol. fol.

Opus posshumum, editore Domin. Cha-Braeo, medico Ebrodunense, qui et compendium eius dedit s. t. Icones et sciagraphiae stirpium. Genev. 1677. fol.

S. 205.

CASP. BAVHINVS, frater Joannis. .†.

Prof. graecae linguae, anatomes, botanices et medicinae practicae Basileensis.

Ex doctissimis et meritissimis suae aetatis medicis.

EJ phytopinax. Basil. (1596) 4.

EJ. Pinax theatri botanici. Opus XL annorum ib. 1623. 4.

EJ. Theatri botanici P. I. (gramina complectens et plantas liliaceas) ib. 1658. fol.

EJ. Catalogus plantarum circa Basileam sponte nascentium ib. 1622. 8.

EJ. institutiones anatomicae (Bernae) 1604. 8.

L 4

E J.

EJ. Theatrum anatomicum Francof. 1605 8. (editio rariff.)

id longe auchius ib 1621. 4.

et icones seorsim s.t. viuae imagines corporis humani ib. 1640. 4.

S. 206

Joach. Camerarivs Joach. fil. Norimbergensis + 1598.

medicus in patria vrbe.

Ej. editio epitomes Matthioli. Francof. 1586. 4. (cum iconibus plantarum posshumis Conr. Gesneri, de quibus supra.)

EJ. hortus medicus et philosophicus ib. 1588 4.

Jo. THALIVS Northulanus. medicus ciuitatis patriae.

EJ. Sylua hercynia; accessit Camerarii horto, quem modo citauimus.

Vitam viri descripsit Fr. Chr. Lesser. Northus. 1747. 4.

S. 208.

FABIVS COLVMNA Neapolitanus . †. 1650.

ICtus, viu valerianae quam \(\phi \) Diofcoridis esse eruit, a morbo regio, cui obnoxius

noxius fuerat, liberatus, eaque simul occafione botanices studio captus, eandem binis classicis operibus ditauit, iconesque ipsis infertas ipse delineauit et aqua forti aeri incidit.

alterum: Phytobafanos Neap. 1592. 4. recuf. ex ed. Jani Planci. Florent.

1744. 4.

vol. 4.

Huic, praeter alia zoologica, insertus quoque est singularis de purpura L., quem commentario et dictionario ostracologico auchum recudi fecit Jo. Dan. Major. Kiliae 1675. 4.

Vitam Columnae editioni fuae phytobas

S. 200.

MELCH. GVILANDINVS (Wieland) Regiomontanus .†. 1589.

Professor Patavinus.

Orientem et Aegyptum inuisit, a piratis captus, a Fallopio redemtus.

Acer Matthioli aduersarius.

L 5

EJ.

EJ. de papyro commentarius. Venet. 1572. 4. Amberg. 1613. 8.

EJ. epistolae de stirpibus — accessit Manuco-diattae h. e. aviculae dei (s. paradiseae) descriptio Patav. 1558. 4.

S. 210.

LEONARD. RAVWOLF .†. 1596.

medicus Augustanus, tum castrensis Austriacus.

Discipulus Rondeletii; inde ab a. 1573-75 orientem peragrauit.

EJ. aigentliche Beschreibung der Raiss gegen auffgang etc. Laugingae 1583. IV Partes 4.

Hortus eius siccus ex bibliotheca Christinae Suecicae ad Isaac. Vossium transiit,
iamque in Leidensi academica asseruatur.
Catalogum eius edidit Jo. Fr. Gronovius
st. t. Rauwolfii stora orientalis. Lugd. Bat.
1755. 8.

S. 211.

ANDR. CAESALPINVS Arctinus .†. 1603.

Professor Pisanus, tum Archiater papalis.

Ej. de plantis L. XVI. Florent. 1583. 4.

Ej. de metallicis L. III. Rom. 1596. 4.

SECULI XVIII DIMID. POSTERIVS 171

EJ. Quaestionum peripateticarum L.V. Ven. 1571. 4.

et Quaestionum medicarum libris II. auctae ib. 1593. 4.

Ej. Praxis vniuersae artis medicae; itemque s. t. Speculi artis medicae Hippocraticae Rom. 1601. 8. Tarvisii 1606. 8.

cf. Ritratti d'uomini illustri Toscani T.II. 1768. No. XXXVII.

SCRR. HISTORIAE NAT.

S. 212.

ULYSSES ALDROVANDVS (Aldobrandi)
Bononiensis . +. 1605.

Prof. in academia patria.

Totus quantus historiae naturali, maxime vero zoologiae incubuit, anatomem comparatam egregie auxit, adiutus discipulis illustribus Arantio, Coitero, Varolio etc.

EJ. de quadrupedibus digitatis viuiparis L. III. Bonon. 1637. fol.

1D. de quadrupedibus solidipedibus ib. 1616. fol.

1D. de quadrupedibus bisulcis ib. 1613. fol.

Historiam cetaceorum v. infra.

EJ Ornithologia ib. 1599. sqq. III Vol. fol. (praestantissimum omnium Aldrovandi operum).

EJ. de quadrupedibus ouiparis L.II. iunclim c. libris III de digitatis viuiparis, quos modo memoranimus.

EJ. historiae serpentum et draconum L. II. ib. 1640 fol.

EJ. de piscibus L.V. et de cetis L.I. ibid. 1613. fol.

EJ. de animalibus insectis L. VII. ib. 1602. fol.

Ej. de resiquis animalibus exfanguibus, vtpote de mollibus, crustaceis, testaceis et zoophytis L.IV. ib. 1606. fol.

EJ. monstrorum historia c. paralipomenis historiae animalium ib. 1642. fol.

EJ. Dendrologia naturalis L. II. ib. 1668.

EJ. museum metallicum ib. 1648. fol.

Giov. Fantuzzi memorie della vita di Ul. Aldrovandi. Bonon. 1774. 8.

SECULI XVIII DIMID. POSTERIVS 173

S. 213.

PROSPER ALPINVS, Maroflicensis Venetus

Prof. Patavinus, possquam inde ab a. 1580-84 in Aegypto commoratus erat.

EJ. historiae naturalis Aegyptiorum L. IV. Lugd. Bat. 1735. 4. (Opus posshumum.)

EJ. de plantis Aegypti L. Venet. 1592. 4.

Ej. de medicina Aegyptiorum L. IV. access. de balsamo dialogus ib. 1591. 4.

etc. LB. 1718. 4.

EJ. de plantis exoticis L. II. Ven. 1627. 4. EJ. de medicina methodica L. XIII. Patav. 1611. fol.

EJ. de praesagienda vita et morte aegrotantium L. VII. Patav. 1601. 4.

it. c, praefat. Boerhaavii et ex emendatione Gaubii LB. 1733. 4.

S. 214.

CASP. SCHWENKFELD Gryphimontanus-Silesius .†. 1609.

Medicus Hirschbergensis et Gorlicensis.

Nouam

Nouam et maxime memorabilem historiae naturalis epocham constituit cum primus, aut saltem princeps post pauca aliorum tentamina o), non in curiosam exoticorum et rariorum historiam se dissuderit, sed totus quantus in patrias tantum naturales diuitias inquisiuerit. Parens quasi omnium sequentium Faunistarum et Floristarum, vt vulgo audiunt eiusmodi auctores, qui singularis tantum provinciae animalia aut plantas sibi describendas sumunt.

Opus classicum conscripsit idque tripartitum, viz:

- a) Theriotropheum Silesiae Lignit. 1603. 4. (vbi obiter primam quoque consulsionis cerealis mentionem iniicit a, 1587 et 92 epidemice grassantis.)
- b) Historiam stirpium Silesiae quae iunclim
  - c) Hifto-
  - o) Ita v. c. celeber historiae Saxonicae auctor Georg. Fabricius Chemnicensis, rerum Misnicarum L. VII. Lips. (1569) 4. p. 220. sqq. catalogum piscium et auium Misniae et pag. 233 sqq. indicem stirpium eius terrae indigenarum, exhibet.

SECULI XVIII DIMID. POSTERIVS. 175

c) Historia fossilium Silesiae Lips. 1600. 4. prodiit.

EJ. descriptio et vsus thermarum Hirsbergensium Gorlic. 1607. 8.

EJ. thefaurus pharmaceuticus Basil. 1587. S.

S. 215.

CAR. CLUSIUS (l'Escluse) Atrebas . †. 1609 aet. 84.

Discipulus Rondeletii, vniuersam fere Europam occidentalem peragrauit, demum Prof. Leidensis.

EJ. Exoticorum L. X. Antwerp. 1605. fol. (saepius iam nobis dictum opus ad Bellonium, Garciam, Acostam et Monardem.)

EJ. rariorum per Hispaniam stirpium L. II. Antwerp. 1576. 8.

EJ. rariorum per Panonniam stirpium L. IV. ib. 1583. 8.

vterque iunctim ib. 1601 fol. access. EJ.

EJ. curae posteriores Lugd. Bat. 1611. 4.

Ael. Everh. Vorstii orat. sunebris in obitum Clusii LB. 1609. 8. et ad calcem curar. posteriorum.

S. 216.

S. 216.

BERNARD. PALISSY Santesio - Santonesius (nat. scil. in vrbe Saintes in Saintonge) . †. 1589.

Figulus, autodidactos, qui praeter caelum et terram nullum alium librum legisse iactat, primus quantum noui in Gallia res naturales collegit et iam a. 1575 praelectiones super historia naturali habuit.

EJ. discours admirables des eaux et sontaines, des metaux, des sels, des pierres, des terres, du seu et des emaux. Par. 1580. 8.

EJ. Recepte universelle par la quelle tous les hommes de la France peuvent augmenter et multiplier leurs tresors. Rupell. 1563. 4.

Opera iuncim prodierunt s. t. le Moyen de devenir viche. Paris. 1636. II Vol. 8.

et nuper: Oeuvres de Bern, Palissy revues fur les Mspts de la Bibl. du Roi, par Ms Faujas de S. Fond et Gobet Par. 1777. 4.

SCRR. MATERIAE MEDICAE.

PETR. ANDR. MATTHIOLVS Senensis .+.

Medicus archiducis Ferdinandi.

SECVLI XVIII DIMID. POSTERIVS 183

EJ. commentarium in Dioscoridem supra iam citauimus.

Opus diu pro canone habitum, toties recusum, in omnes fere Europae linguas translatum etc.

ed. prima italico prodiit idiomate s. t. 11 Dioscoride con li suoi discorsi etc. Ven. 1548-4.

Inter latinas reliquis praestant Venetae a. 1565 et 1569 fol. ap. Vincent. Valgrisium.

EJ. compendium (f. Epitome) commentarii in Dioscoridem Venet. 1571. 4.

classicam Camerarii editionem huius epitomes supra laudauimus.

saepissime alias excusa est v.c. forma portatili s. t. historia plantarum per Ant. Pinaeum. Lugd. 1567. 16.

EJ. Matthioli apologia aduersus Amat. Lufitanum Venet. 1558. 8.

et iunclim c. sequentibus Basil. 1674. fol.

EJ. epistolarum medicinalium L.V. Prag 1561.

EJ. dialogus de morbi gallici enratione. c. prior.

it. in Luisini aphrodisiaco.

M

Opera

Opera ex edit. Casp. Bauhini Francos. 1598. fol.

CHEMICI.

S. 218.

LEON. THURNEISEN Zum Thurn. Basileensis .†. c. 1595.

Archiater Brandenburgicus,

Alter quasi Paracelsus, paradoxus, myslicus, adeptus, astrologus etc.

EJ. Pison von kalten mineralischen u. warmen Wassern L. X. Francos. 1572. fol. Argent. 1612. fol.

1D. von der Magia 1591. 4.

EJ. Quinta essentia höchste Subtilität der Medicina u. Alchimia. Monast. 1570. 4.

E_J. Bestätigung dessen das zänkisch ist etc. Berol. 1576. fol.

c. fig. anat. partim propriis.

Super hocce viro v. plurimis cl. Moehfen Beyträge zur Gesch, der Wissensch. in der Mark Brandenburg. Berol. 1783. 4.

it. Helvetisch. Calender a. 1784. p. 76. fqq.

SECULI XVIII DIMID. POSTERIVS 179

S. 219.

JOSEPH. QUERCETANUS (du Chesne) Armeniacus Vascon. . †. 1609.

Ex primis Gallorum chemicis.

EJ. Pharmacopoea dogmaticorum restituta Paris. 1607. 4. et al.

EJ. diaeteticon polyhistoricum Par. 1606.8.

PATHOLOGI et THERAPEVTAE.

S. 220.

Binae res praesertim erant, quae ea, quam nunc perlustramus, periodo, pathologiae et semioticae non contemnenda afferebant incrementa. Alterum quidem curatior consignatio observationum singularium, quae ab ea inde aetate post pauca prioris periodi specimina nunc demum invalescere cepit. Alterum vero acrius Hippocratis studium, cui praesertim mox nominanda illustrium medicorum quadriga sedulo incubuit.

S. 221.

JAC. HOLLERIVS (Houllier) Stempanus .+. 1562.

medicus Parifinus.

M 2

EJ. Coaca praesagia magni Hippocratis (v. supra p. 30. n. 23.)

EJ. Commentarii in aphorismos Hippocratis (v. p. 27)

EJ. opera practica c. Lud. Dureti enarrationibus etc. Paris. 1664. fol.

LVDOV. DVRETVS Segusianus - Burgundus .†. 1586.

archiater Gallicus.

EJ. interpretationes et enarrationes in coacas praenotiones magni Hippocratis (v. supra p.30. n.23.)

EJ. commentarii in Hippocratis L. de humoribus purgandis Par. 1631. 8. it. in Günzii edit. (v. p.28. n. 8.)

Jo. Gorraevs (de Gorris) Parisinus .†.

Artem in patria vrbe exercuit.

EJ. definitionum medicarum L. XXIV. (v. fupra p. 33. §. 36.)

S. 224.

ANVTIVS Foësivs Diviodunensis . †. 1595.

SECVLI XVIII DIMID. POSTERIVS 181

medicus Metensis.

EJ. oeconomia Hippocratis (v. p. 33. §. 36.)

EJ. editionem operum Hippocratis v. p.32.

§. 35.

EJ. observationum et curationum medicinalium L. XXXII. Francos. 1602-7. IV vol. fol.

EJ. observationum et curationum chirurgicarum L.IX. ib. 1610 sq. 11 Vol. fol.

iunchim editae Rotomagi 1614 fol. et al.

S. 226.
NICOL PISO (Le Pois) Nancejanus nat.1527.
Archieter Lotharingicus.

E_J. de cognoscendis et curandis praecipue internis corporis humani morbis L. III. Francos. 1581. fol.

it. c. praef. Boerhaavii Lugd. Bat. 1736. II Vol. 4.

Non separemus filium eius Car. Pisonem .†. 1633.

M 3 Prof.

Prof. Musipontanus, et cubicularius medicus ducis Lotharingiae.

Ej. selectiorum observationum et consiliorum de morbis serosis L. Ponte ad Monticulum 1618. 4.

it. c. praef. Boerhaavii Lugd. Bat. 1714. 4. ib. 1733. 4. Amstel. 1768. 4.

E_J. Discours de la nature des maladies populaires accompagnées de dysenterie. Mussipont. 1623. 8.

S. 228.

FELIX PLATER Bafileenf. . +. 1614.

Filius Thomae Plateri Valesii (restionis, typographi et gymnasiarchae Basileensis p)) ipse Professor in academia patria longe meritislimus, anatomes, botanices, historiae naturalis apprime studiosus.

EJ. observationum in hominis affectibus L.III. Basil. 1614. 8. 1641. 8. et al.

EJ.

p) Bonus senex vitam propriam fatorum singularium plenissimam cordata ingenuitate et stylo vernaculo descripsit; extat in Miscellaneis Tigurinis T. III. p. 207-343. SECULI XVIII DIMID. POSTERIVS. 183

EJ. de partium corporis humani structura et vsu L. III. Basil. 1583. fol. q)

Vitam propriam scripsit Platerus prolixo commentario adhuc anecdoto: cuius vero eclogas dedit vir cl. meique amantissimus Gottl. Eman. de Haller in catal. austorum qui de rebus Helueticis scripserunt. T.II. p. 377. sqq.

CHIRVRGI.

GEORG. BARTISCH Königsbruckensis Saxo.

Medicus ocularius Dresdensis.

M 4 EJ.

q) Quantum' valeant praeoccupantes opiniones Plateri exemplo patet, quem anatomes humanae egregie peritum fuisse, quos diximus libri aperte testantur; et qui nihilominus ossa elephantina sossilia a. 1577. prope pagum Reyden ditionis Lucernensis essossa, post curatam in ea inquisitionem pro humanis declarauit, quae gigantis suerint XIX pedes longitudine aequantis; imo humani sceleti tantae magnitudinis prodigiosam iconem pingi curauit, quam Lucernae aeque ac ipsa ista elephantina ossa, quae iam in archiuo seruantur, cominus vidi.

EJ. Augendienst Dresd. 1583. fol.

AMBROS. PARAEVS Cenomanus . +. 1590.

Barbitonfor regius, illitteratus, princeps chirurgiae apud Gallos reflaurator.

Numerosa edidit opuscula varii argumenti, flylum vernaculum accommodante J. Hautin.

v. c. des Playes et fractures de la tête Paris. 1561. 8.

Ej. deux Livres de chirurgie, de la géneration de l'homme, des monstres tant terrestresque marins etc. ib. 1573. 8.

El. Discours de la Mumie, de la Licorne etc. ib. 1582. 4.

Opera, lat. per Jo. Guillemeau ibid. 1582. fol.

S. 231. LEON. FIORAVANTI Eques Bononiensis .- 1588.

Empiricus, alchymista, peregrinator etc. inuentor balfami fui nominis.

El. Tesoro della vita umana Ven. 1570. 8.

Ej. Chirurgia; distinta in III Libri ibid. 1582. 8.

this tementur, common vidi,

SECVLI XVIII DIMID. POSTERIVS. 185

S. 232.

FRANC. ARCAEVS Fraxinalensis.

Chirurgus Hispanus, itidem balsami compositione clarus.

EJ. de resta curandorum vulnerum ratione L. II. Antwerp. 1574. 8.

S. 233.

Case. Tagliacotivs Bononiensis . †. 1599. Professor in academia patria.

Artem chirurgicam, nasum, auriculas, labia aliaque id genus membra, si deperdita fuerint, e brachii corio restituendi, non quidem inuenit, sed restaurauit et saepissime seliciter perfecit, et opere, si non ad praxin exercendam, attamen ad reproductionis historiam maxime memorabili, sussssime descripsit.

EJ. de curtorum chirurgia per insitionem L. II. Venet. 1597. fol.

Compendium quasi dedit Jo. Bapt. Cortesius miscellan. medicinal. Messan. 1625. fol. Dec. III. pag. 80-130.

Pluribus v. Haller ad Boerhaavii method. studii medici p. 729.

1D. biblioth. chirurg. Vol. I. p. 272, fq.

M 5 it.

it. cl. Portal hift. de l'anat. et de la Chir. Vol. II. p. 169.

OBSTETRICII.

234.

FRANC. ROUSSET

Medicus Gallus. Caesareae sectionis masculus defensor.

EJ. Traité nouveau de l'hysterotomotokie ou enfantement Cesarien. Par. 1581. 8.

germ. Argent. 1583. 8.

lat. vertente Casp. Baubino Bas. 1582. 8. ib. 1588. 8. et al.

it. in collect. gynaecior. Bauhiniana.

E1. Rousseti apologia pro partu caesareo Par. 1598. 8.

E1. de lithopaedio Senonensi carmen Francos. 1601. 8.

JAC. GUILLEMEAU Aurelianensis . +. 1612. Paraei discipulus. Chirurgus regius. Vir egregie doctus.

El. heureux accouchement des femmes Paris. 1609. 8. et al.

El. Chirurgie françoise ib. 1594. fol.

EJ.

F.J. Traité de la parfaite methode d'enbaumer les corps.

c. reliquis operibus gall. ib. 1598. fol.

SCRR. AD MEDICINAM FORENSEM ET CURAM SANITATIS PUBLICAE.

Joach. Strüppe Gelhusanus.

EJ. Nützliche Reformation zu guter Gesundheit u. christlicher Ordnung Francof. 1573. 4.

Primus ni fallor qui eam artis falutaris partem, quam nunc politiam medicam vocant, ex professo tractandam sibi sumsit. Sapientia continet hic liber consilia de aëre puro seruando, munditie platearum, sepulturis ab habitatione viuorum separandis, de iis opisiciorum generibus, quae aërem inquinant, de victu sano et quid ad eum conferre possint molitores, pistores, laniones, oenopolae etc. De obstetricibus ordinandis, pharmacopoliis visitandis, nosocomiis instruendis, empiricis et medicastris arcendis et s. p.

EJ. anchora famis sitis valetudinisque mortalium i. e. newe Speis-Kammer u. Speis-Keller in vorstehenden Hungers-nothen, Kriegsläuften etc. ib. 1573. 4. De multifariis succedaneis Cerealium, it. de alimentis din conservandis etc.

EJ. consensus medicorum super mumia ib.

germ, ib. eod. 4.

Prima fuper mumiis Aegyptiacis monographia.

FORTVNATUS FIDELIS Siculus .†. 1630. In patria artem exercuit. Ex primis iurisprudentiae medicae scriptoribus.

EJ. de relationibus medicorum L. IV. Panorm. 1598. 4. et al.

it. s. t. (pseudonymo) Th. Reinesii schola ICtorum medica Lips. 1675. 8.

VETERINARII.

S. 238.

FRANC. DE LA REYNA Zamorensis. Medicus veterinarius in vrbe patria.

EJ. Libro de Albeyteria Burg. 1564. 4.

it. c. notis Ferdin. Calvi veterinarii Placentini. Compluti 1623. 4.

cf. Bened. Hier. Feyjoò Cartas eruditas T. III. Madrit. 1751. 4. p. 344. fq. SECVLI XVIII DIMID. POSTERIVS. 189

Jos. Quer Flora Española T.I. Madrit. 1762. 4. pag. 371. sq.

S. 239.

CAR. RVINI

Senator Bononiensis.

EJ. Anatomia del Cavallo. Bonon. 1598. 4. 1607. Il Vol. fol.

germ. studio Petr. Uffenbach Francos. 1603. fol.

Jo. HEROARD Monspeliensis .+. 1628.
Archiater regius.

EJ. hipposteologie Par. 1599. 4.

cf. cl. Moehsen Beschr. einer Berlin. Medaillen - Samml. Vol. I. p. 161. sqq.

PHILOSOPHI etc.

Jo. BAPT. PORTA Neapolitanus .+. 1615.

E_I. de humana physiognomia L. IV. Viciaquensis 1586. fol. et al.

EJ. Phytognomonica L. VIII. Neap. 1588. fol. Francof. 1591. 8.

EJ. Magia naturalis k. IV. Antwerp. 1560.

S. 241.

190 SECT. X. SECVLI XVI. DIMID. POSTERIVS.

S. 242.

Jo. HVARTE Navarrensis.

EJ. Examen de los ingenios para las sciencias Lucronii 1580. 8. (Antwerp.) 1603. 12. et al.

germ. vertente Gotth. Ephr. Lessing Servest. 1752. 8. 1785. 8.

SECTIO XI.

SECVLI XVIImi PRIVS DIMIDIVM.

S. 243.

Vix alia est periodus, qua medicinae maiora fata, secundi et aduersi generis, contigerint, quam ea ipfa, ad quam nunc accedimus. Bellum tricennalle Principes Europae adeo occupabat, vt fi a Carolo I. Angliae discesseris, vix alius naturae studio vel ipse incumbere vel id faltem adiuuare potuerit. Huic alia successit eaque fere magis adhuc fatalis calamitas, vanum hypothesium studium, quod quantum tum maxime temporis vniversae medicinae nocuerit, facile patebit cuivis vel Cartesianam et Helmontianam et Sylvianam sectas cogitanti. batur tamen ab altera parte huic lui, et impense augebatur sanior medicina, tum Baconis a Verulamio viuido feruore, quo in ipsam naturae nudae contemplationem ferebatur, eamque ipsam ardentissime commendabat; tum vero maxime reuiuiscente quasi zootomiae et viuisettionum studio, quo nullum aliud arti salutari tot tantaque summa incrementa impertiit. His vnice adminiculis vniversa conualuit physiologia, quam omne praecedentis seculi anatomicorum studium et iuncii labores mancam tamen et hiulcam reliquerant, ideo quod vnice in humanis cadaueribus subsisserent, quorum dissectione chirurgia quidem magna vt vidimus capiebat argumenta; physiologia vero interim, et quae eam presso sequitur pede pathologia, et vniuersum ergo sanioris therapiae sundamentum velut in Cimeriis tenebris sepulta quasi latitarent.

ANATOMICI et PHYSIOLOGI.

S. 244.

Facem eam zootomicam, istas quas diximus tenebras distipantem, praetulisse censendus est

HIERON. FABRICIVS a patria vulgo dictus AB AQVAPENDENTE . †. 1619. aet. 82.

Fallopii discipulus. Professor Patavinus.

Theatrum

SECULIXVIIMI PRIVS DIMIDIVM. 193

Theatrum anatomicum Patauinum inaugurauit, dirigente viro summo Paulo Sarpi Servita (quem vulgo Fra Paolo vocant) exstructum.

EJ. Fabricii de venarum oftiolis L. Patav. 1603. fol.

1D. de formato foetu ib. eod. fol.

1D. de formatione oui et pulli ib. 1621. fol.

1D. de visione, voce et auditu ib. 1603. fol.

1D. de locutione et eius instrumentis Venet. 1603. 4.

Opera omnia anatomica et physiologica ex ed. Jo. Bohnii Lips. 1687.

it. c. praef. Bern. Sigfr. Albini Lugd. Bat. 1738. fol.

EJ. opera chirurgica Venet. 1619. fol. LB.

Vitam viri operum anatomicorum editioni Batavae, quam diximus, praemifit Albinus.

S. 245.

Jvl. Casserivs Placentinus . † 1616. aet. 71. Fabricii discipulus et successor.

N

Cuius

Cuius nomen seruant fontanellae in cranio neonati retro aures positae.

EJ. de vocis auditusque organis historia anatomica Ferrar. 1600. fol.

EJ. Penthaestheseion h. e. de quinque sensibus Venet. 1609. fol. Francof. eod. fol.

Idem maius opus vniuersae anatomes corporis humani parauerat, cui LXXVIII tabulas eo fine aeri incisas destinauerat. Morte autem praepeditus, easdem (praeter vnam quae intercidit) post sata eius edidit et XX aliis, partim propriis (quo praesertim X osseologicae pertinent) partim e Vesaliano opere mutuatis auxit Dan. Bucretius Vratislaviensis, et (iunctim cum Spigelii de h. c. fabrica L. X. itidem posthumis) edidit Venet. 1627 sol.

Aliae IX tabulae Casserii accesserunt Spigelii libro de humano foetu.

Omnes CVI recusae c. comment. Sim. Pavli Rostockiensis (.†. 1689. aet. 77.) Prof. Havniensis, Francos. 1632. 4.

germ. ib. eod. 4. ib. 1707. 4.

SECULI XVIIMI PRIVS DIMIDIUM. 195

S. 246.

ADR. SPIGEL Bruxellensis . †. 1625. aet. 47. Casserii successor

vel lobulo hepatis, sui nominis, in vulgus notus.

EJ. de corporis humani fabrica L. X. opus posshumum quod modo obiter tetigimus, cui editor Bucretius XCVII tabulas, tum Casserianas tum proprias iunxit Venet. 1627. fol.

EJ. de humano foetu L. singularis; itidem posshumus ex ed. Liberal. Cremae Pat. 1626. fol.

Accesserunt IX tabulae Casserianae, quas memorauimus, et Xma Spigelio propria.

EJ. de lumbrico lato L. Patav. 1618. 4.

EJ. de semitertiana L. IV. Frf. 1624. 4.

Ej. isagoges in rem herbariam L. II. 1606. 4. Lugd. Bat. 1633. 16. Accessit huic nitidae editioni Adolph. Vorstii catal: plantarum horti et agri Lugduno - Batavi.

Haec opera iunctim prodierunt c. tabulis Casserii et Bucretii, editore Jo. Antonide van der Linden Amst. 1645. Il Vol. fol. (insertis simul Asellii de lassibus, Harvaei de

N 2

motu

motu cordis et sanguinis et Walaei de motu chyli et sanguinis classicis opusculis.)

S. 247.
SANCTOR. SANCTORIVS Justinopolitanus
.†. 1636. aet. 75.

Professor Patauinus, tum medicus Venetus.

Ej. de statica medicina aphorismi

classici opusculi (quod Boerhaavius ipsis Hippocraticis aphorismis praeserre non dubitauit) binas saltem editiones ipse curauit: viz. Venet. 1614. 12. et auctius ibid. 1634. 16.

E reliquis numerosissimis editionibus sequentes citasse sufficiat:

c. comment. Lifteri Lond. 1700. 12. Lugd. Bat. 1703. 12.

c. Baglivil canone ad rectum statices vsum Rom. 1704. 12.

c. Dodarti et Keilii de eod. argum. libellis ex ed. P. Noguez. Parif. 1723. II Vol. 12.

c. comment. Lorry i Parif. 1770. 12.

it. in (Henningeri) collect. scriptor, diaeteticor. Lips. 1726. 8.

it. ad calcem Gorteriani super eod. argum. operis.

EJ. Sanctorii commentar. in Imam Fen Imi Libri Canonis Avicennae Venet. 1646. 4. EJ. methodus vitandorum errorum in arte medica Venet. 1602. fol.

Giov. F. Cogroffi Saggi della medic. Italiana nelle quali le Invenz, del Santorio f. illustr. Pad, 1724. 4.

Arcudii Capelli de vita Sanctorii L. Venet. 1750. 4.

Jo. RIOLANYS (Jo. fil.) Parificus. . † 1657.
aet. 80.

per 44 annos Prof. in academia patria.

Plura eius opera anatomici argumenti iundim prodierunt s. t. Anthropographiae et osteologiae Paris. 1626. 4. et ex edit. Guid. Patin ib. 1649. fol. Anthropologia L. VII. constat. Osteologia autem complectitur praeter isagogen, in Galenum de ostibus commentarium, simiae sceleti descriptionem, et ex Hippocraticis. libris collectanea osteologica.

EJ. encheiridium anatomicum et pathologicum Parif. 1648. 12.

Ej. opuscula anatomica Paris. 1652. 12.

N 3

EJ.

E1. opuscula noua anatomica ib. 1653. 8.

EJ. Gigantomachie Par. 1613. 8. et Gigantologie ib. 1618. 8. aduersus Nic. Habicot qui sceleton elephantinum a. 1613 in Delphinatu effossum pro Teutobochi regis funere venditabat.

Curatum indicem scriptorum eristicorum ea occasione editorum videsis in Catal, libror.

Ducis de Valliere Vol. I. p. 487.

S. 249.

GVIL. HARVEY Folkstonio - Cantiensis, .†. 1657. aet. 80.

Archiater regis Caroli I. Stuarti.

Fabricii ab Aquapend. discipulus, inde ab a. 1616 Londini in priuatis praelectionibus novum de sanguinis per vniuersum corpus circulo inuentum docuit, demumque publici iuris fecit classico et quod epocham in historia medicinae constituit opusculo, cui titulus:

Exercitatio anatomica de motu cordis et sanguinis in animalibus Francos. 1628. 4. (editio prima et princeps, et quae sola ipsius Harvaei auctoritatem prae se fert.)

Etfi

Etsi ingens aduersus eam insurgeret adversariorum caterua, nemini tamen respondit sapiens eius auctor, praeter vnicum Riolanum.

EJ. Exercitationes anatomiae II. de circulatione fanguinis ad Jo. Riolanum fil. Cantabr. 1649.

12. Parif. 1650. 12.

Junctim cum priore saepissime recusae v.c. Roterod. 1671. 12. cum Jac. de Back diss. de corde.

Glafguae 1751. 12.

insertae quoque operibus Spigelii, quae modo citauimus.

Ej. Exercitationes de generatione animalium. quibus accedunt quaedam de partu: de membranis ac humoribus vteri: et de conceptione. Lond. 1651. 4. (edente G. Ent.)

it. Lugd. Bat. 1651.15. Amst. eod. 12. et alias.

Observationes et historiae omnes et singulae e Harvaei lib. de generat. animal. excerptae et in accuratissimum ordinem redactae. it. Wilh. Langly de generatione animalium observationes quaedam. Accedunt oui foecundi singulis ab incubatione diebus factae inspectiones; vt et observationum anatomico-med. Decades IV. (praestantissimae); denique cadavera balsamo

N 4 con-

JVST. SCHRADERI. Amft. 1674. 12. egregius et immerito parum notus liber.

Ej. Harvaei sectio Thomae Parre, senis

et natura sanguinis Lond. 1669. 8.

Opera Harvaei (principalia) cum praefat. Bern. Sigfr. Albini LB. 1737. 4.

Omnia vero cura collegii medici Londinenfis 1766. 4 maj.

Vita viri extat in splendida pinacotheca cui titulus: the Heads of illustrious Persons of Great Britain by J. Houbraken and G. Vertue Lond. 1743. fol. max. Vol. I. p.83.

it. in edit, operum Londinensi, quam

S. 250.

Ex primis circuli fanguinis defensoribus et nouae doctrinae asseclis- prae reliquis meritissimus exstat

Jo. WALAEVS Medioburgensis . +. 1649. aet. 45.

Professor Leydensis.

EJ. Epistolae duae de motu chyli et sanguinis ad Th. Bartholinum c. huj, editione institionum anatomicar. patris sui, editae Lugd. Bat. 1641. 8. 1651. 8. et alias.

it. in edit. operum Spigelik.

S. 251.

In idem memorabile tempus incidit illufire inventum vniversi fere systematis vasorum absorbentium: lacteorum viz., tum lymphaticorum, et ductus thoracici. De singulorum inventoribus seorsim.

Prof. Ticinenfis.

Nomen eius fert pancreas sic dictum Asellii in mesenterio canino.

Lactea inuenit, aut post Erasistratum reperit, d. 22 Jul. 1622.

EJ. de lactibus s. lacteis venis (opus posthumum) Mediol. 1627. 4. Basil. 1628. 4. et al. it. in collect. operum Spigelii.

Jo. Pecquer Dieppensis . f. 1674.

N 5 Sodalis

Sodalis acad. scient. Paris.

A. 1649 ductum thoracicum inuenit.

EJ. Experimenta noua anatonica, quibus incognitum chyli receptaculum, et ab eo per thoracem in ramos vsque subclauios vasa lactea deteguntur. acc. Dissertatio de circulatione sanguinis et chyli motu Paris. 1651. 4.

it. Harderv. 1651. 12. ed. auctior Parif. 1654. 4.

S. 254.

De primo lymphaticorum vaforum inuentore ambigitur.

Angli Iolyffio tribuunt, qui a. 1652. m. Jun. Glissonio prolixe de eorum in variis corporis animalis partibus habitu retulit.

Sibi ipsi ea vindicare studuit Th. Bartholinus, de quo mox pluribus.

Vtrumque tamen praecessisse videtur Olavs Rudbek Arosia - Suecus . †. 1702. aet. 73.

Professor, demumque eurator acad. Upsaliensis: practer alia quoque voluminoso Atlanticae opere paradoxorum plenissimo clarus.

Vala

Vasa lymphatica s. vt vocabat aquosa, reginae suae, Christinae, demonstrauit m. Apr. 1652.

EJ. disp. de circulatione sanguinis Arosiae

Ej. noua exercitatio anatomica exhibens ductus hepatis aquosos et vasa glandularum serosa ib. 1653. 4.

Ej. de sero einsque vasis disp. Ups. 1661.4.

Haec recusa in Halleri collect. disp. anatom. Vol. VII.

Altera autem, cum aliis ad fystema lymphaticum pertinentibus Pecqueti et Bartholini scriptis in Siboldi Hemsterhvys messe aurea Heidelb. 1659. 8.

S. 255.

THOMAS BARTHOLINVS Casp. fil. . †. 1680 aet. 64.

Prof. Havniensis; vir doctissimus de vniversa arte salutari meritissimus, et cuius gens clarorum medicorum maxime sertilis suit.

EJ. Anatomia ex Gasp. Bartholini parentis institutionibus etc. locupletata. acc. Walaei epistolae supra citatae LB. 1641. 8.

faepe

faepe recufa. ed. gta LB. 1651. 8. it. ex ed. Ger. Blasii ib. 1673. 8.

1D. Bartholinus de lasseis thoracicis in homine et brutis nuper observatis- Hafn. 1652. 4.

Ej. vasa lymphatica nuper Hasniae in animantibus inuenta, et hepatis exsequiae ib. 1653. 4.

Haec iunctim edita cum Pecqueti libello in Jo. Alcid. Munieri sylloge anat. de venis tam lasteis thoracicis quam symphaticis nouissime repertis Genuae 1654. 8.

E_J. Bartholini vasa lymphatica in homine nuper inventa Hasn, 1654. 4.

Taceo numerosa Ej. scripta cristica et apologetica ea occasione aduersus Jo. Riolanum, Lydov. De Bils aliosque edita; plesaque innesim excusa s. t. Opusculor. anatomicor. de lasteis thoracicis et lymphaticis vasis ib. 1670. 8.

EJ. historiarum anatomicarum Centuriae VI. Hafn. 1654 - 61. III Vol. 8.

1D. de pulmonum substantia et motu ibid. 1663. 8. cum Malpighii de eod. argum. epistolis.

EJ. epistolarum medicarum Centuriae IV. ib. 1663-67. IV vol. 8.

In. de medicina Danorum domestica ib. 1666. 8.

Idem quoque collegit et edidit: Asta

Hafniensia ib. 1673-80. V vol. 4.

Guil. Wormii orat. in obitum Th. Bartholini 1680. 4.

CASP. BARTHOLINVS Thomae fil. Cafp. nep. . 17...

EJ. de diaphragmatis structura nova Paris.

Cum Olig. Jacobaet de ranis observ. quae postmodum observationibus de lacertis auctiores recusae sunt Hasn. 1586. 8.

Ej. Bartholini de ouariis mulierum epist. Romae 1677. 8. Norimb. 1679. 8.

1D. de dustu salinali nono Hafn. 1684. 4. Ej. Specimen historiae anatomitae ib. 1701. 4.

Sed et Germani eo aeuo anatomen et physiologiam egregiis auxerunt inuentis.

Jo. Georg. Wirsung Bauarus. occilus d. 22 Aug. 1643.

Veslingii

Veslingii prosector.

Ductui pancreatico in homine primum ab eo demonstrato, nomen eius mansit.

Ipsum suum ductum Patavii a. 1642 (fol. transv.) aeri incidi curauit, cuius bina adhuc exempla ibi loci in bibliotheca nationis Germanicae extabant, quorum alterum beneuolentia cl. Caldanii ad me transiit. Paucreas eiusque ductum et vicina viscera exhibet naturali magnitudine, subiuncta breui explicatione, et inscripto sequenti titulo:

FIGURA DUCTUS CUIUSDAM CUM MULTIPLICIBUS
SUIS RAMULIS NOVITER IN PANCREATE A 10.
GEORG. WIRSUNG PHIL ET MED. D. IN
DIVERSIS CORPORIBUS HUMANIS
OBSERVATI.

S. 257.

Vir summus etsi subinde paradoxus, theoria visus et genuina functione partium oculi egregie de physiologia meruit.

EJ. ad Vitellionem paralipomena Francof. 1604. 4.

EJ. Dioptrice Aug. Vindel. 1611. 4.

it. c. Gassendii institut. astronom. Lond. 1653. 8.

Vitam praemisit Hanschius editioni suae epistolarum ad Keplerum scriptarum s. l. 1718. fol.

Cf. quoque cl. Kaestner in Göttingisch. Magaz. 1781. P. IV.

LVDOV. KEPLER. Jo. fil. Pragensis .†. 1663. aet. 56.

Medicus Regiomontanus.

EJ. Febris epidemica Regiomontana a. 1649. studiosis tantum initio, commune canuictorium intrantibus, exitialis. Elbing. 1650. 4.

CONR. VICTOR. SCHNEIDER, Bitterfelda.
Milnensis . †. 1680. aet. 66.

Prof. Wittenbergensis.

Nomen eius fert membrana pituitaria narium internarum, quarum vniuersam fabricam et vsum, atque olfactus rationem primus eruit.

De plerisque caluariae ossibus libellos singulares scripsit, inter quos excellit classicus: de osse cribrisormi et sensu ac organo odoratus Witteb. 1655. 12. Ej. de catarrhis L. V. Witteb. 1660 - 64. V vol. 4.

S. 259.

Medicus Consulis Veneti in Aegypto degentis; posshac Prof. Patauinus.

Vir de vtraque anatome et botanica longe meritissimus.

EJ. Syntagma anatomicum Patav. 1641. 4. Francof. eod. 12. et al.

it. c. notis et auctariis Ger. Blassi. Amst.

EJ. Veslingii observationes anatomicae (posthumae praestantissimae) Hasn. 1664. 8.

EJ. de plantis Aegypti observationes Patav. 1638. 4.

EJ. Opobalsami veteribus togniti vindiciae ib. 1644. 4. vtrumque opus accessit quoque Alpini hist. nat. Aeg.

S. 260.

GVERNER. ROLFINK Hamburgensis . 7. 1673. act. 75.

Prof.

Prof. Jenensis, non quidem inuentor, sed qui magna cius aeui inuenta quae diximus, candide agnouit atque mature per Germaniam propagauit, et quem non sine grati animi sensu nominare mihi liceat, quod primus idem theatrum anatomicum eundemque hortum medicum Jenae condiderit, in quibus et ego profeci.

EJ. Dissertationes anatomicae Jenae 1656. 4.

EJ. ordo et methodus generationi dicatarum partium per anatomen cognoscendi fabricam ib. 1664. 4.

EJ. de purgantibus vegetabilibus L. ib. 1667. 4. Cfr. Oth. Sperlingii praesamen ad Rolfinkii de partib. generat. L.

BOTANICI.

S. 261.

Praeter Veslingium maxime hic no-

Joach Jungius Lubeccensis . †. 1657. aet. 71.
Prof. matheseos Giessensis et Rostochiensis,
medicinae Helmstadiensis, demumque Rector
gymnasii Hamburgensis.

0

EJ. doxoscopiae physicae minores Hamb. 1662. 4. it. s. praecipuae opiniones physicae ibid. 1679. 4.

EJ. isagoge phytoscopica ib. 1679. 4.

iunchim c. priore s. t. Ej. opuscul. botanico-physic. c. Jos. de Aromatariis epist. de generat. plantar. ex seminibus; cura Jo. Seb. Albrecht. Coburg. 1747. 4.

EJ. Jungii historia vermium Hamb. 1691. 4.

SCRR. HISTORIAE NATURALIS.

S. 262.

FRANC. HERNANDEZ

Medicus Hispanus, Mexicum missus a Philippo II. ad naturalem eius regni historiam conscribendam, cui 60'000 ducatorum impensi sunt.

Primo tunc prodierunt: FRANC. XIMENES quatro libros de la naturaleza y virtudes de las plantas y animales que estam recevidos en el uso de medicina en la Nueva España etc. con lo que el Dr. Hernandez escrivio en lengua latina. Mexico 1615. 4.

Diu

Diu demum post obitum Hernandis totum opus in lucem est editum s. t:

EJ. plantarum, animalium, mineralium Mexicanorum historia; a Nardo Ant. Reccho (Montecorvinate, medico Neapolitano) collecta et in ordinem digesta; a Jo. Terrentio (Constantiense) notis illustrata. Rom. 1651. fol. c. 800 iconib. edita cura Lynceorum academiae; accedunt: aliorum nouae Hispaniae animalium Nardi Ant. Recchi expositio (— eaque praestantissima —) per Jo. Fabrum (Bambergensem Botanicum P. Mxmi) it. Fabii Columnae annotat. et additiones in Recchum; et principis Freder. Caesii (academiae Lynceorum conditoris) tabulae phytosophicae; denique ipsius Franc. Hermandis supplementor. L.

S. 263-

Jo. Jonston Polonus (e gente Scotica)
-t. 1675. act. 72.

Per integrum decennium vniuersam sere Europam, maxime historiae animalium causa, peragrauit, ingentemque eorum numerum a O 2 merimeritissimo artifice Matth. Merian aeri incidi curavit.

E1. historiae naturalis de piscibus et cetis L. V. it. de exsanguibus aquaticis L. IV. Frf. 1649. fol.

EJ. hift. nat. de auibus L.VI. ib. 1650. fol.

E1. hist. nat. de quadrupedibus L. VIII. ib. 1652. fol.

EJ de insectis L. III. it. de serpentibus etc. L. II. 1653. fol.

Junctim faepius recufi.

it. f. t. HENR. RUYSCHII Frid. fil. theatrum universale omnium animalium Amft. 1718. II Vol. fol.

EJ. Jonstoni notitia regni vegetabilis Lips. 1661. 12.

E1. dendrographiae L. X. Francof. 1662. fol.

El. notitia regni mineralis Lips. 1661. 12.

E1. thaumatographia naturalis Amft. 1632. 12. ib. 1665. 12. et alias.

El. Enchiridii nosologici generalis et specialis L. VIII. 1625. 8

E1. idea vniuersae medicinae practicae L.X. Amft. 1644. 12. et al.

S. 264.

OLAVS WORM Aarhula - Danus . †. 1654. aet. 67.

Prof. graecae ling. et medicinae Havniens.

Nomen eius immerito ferunt pridem ante
eum notissima ossicula triquetra caluariae.

EJ. historia animalis quod in Norvegia quandoque e nubibus decidit etc. (Marmota leming) Hafn. 1653. 4.

EJ. Museum Wormianum Amst. 1655, fol. (cui et prius opusculum insertum est.)

Ej. et ad eum epistolae Hafn. 1728. 8. it. ib. 1751. Il Vol. 8.

Th. Bartholini oratio in excessum Ol. Wormii Hafn, 1655. 4.

SCRR. AD MATERIAM MEDICAM.

Gvil. Piso Leydensis

medicus Leydensis, qui cum Mauritio Nassavico Brasiliam adierat.

EJ. historiae naturalis Brasiliae L. IV. Amst. 1648. fol.

it, f. t. Ej. de vtriusque Indiae historia naturali et medica Amst. 1658. fol.

ytrique

vtrique editioni accedunt Georg. Marc-GRAFII Liebstadio Misnens. (.†. 1644. aet. 34) historiae naturalis Brasiliae L. IV. (opus posthumum, sed classicum et ex quo Piso vberrime hausit; în ordinem redegit et animadversionibus auxit Jo. de Laët, vir praestantissimus.)

Posteriore editione continetur quoque Jac.
Bontii Leydensis de medicina Indorum Lib.
cum eiusdem observationibus ex dissectione cadaverum (quorum iam p. 173. obiter meminimus).

CHEMICI et PHARMACEVTAE.

Jo. REY ex pago Bugue ditionis Guyennenfis.

Medicus Petricordienfis.

Ex primis aëris factitii inuentoribus.

EJ. Essays sur la recherche de la cause pour laquelle l'Estain et le Plomb augmentent de poids quand on les calcine. Bazas. 1630. 8.

it. ex ed. Gobeti Paris. 1777. 8.

Jo. Rvp. Glavber Germanus.

Amftelo-

Amstelodami chemicis et alchemicis laboribus consenuit.

Sale medio sui nominis vulgo notissimus. Ej. Opera. germ. Frf. 1658 sq. II Vol. 4.

S. 268.

Jo. Schröder Westphalus . f. 1664. aet. 65. Medicus Francofurtensis.

Instaurator fanioris pharmaciae.

EJ. Pharmacopoeia medico-chymica s. thefaurus pharmacologicus Ulm. 1641. 4.

germ. s. t. Arzneyschatz Francos. 1718. III Vol. fol. c. comment. Fr. Hofmanni patris, Ettmülleri alior.

PATHOLOGI et THERAPEVTAE.

S. 269.

GVIL. BALLONIVS (de Baillou) Parifinus.

Prof. Parifinus

discipulus Dureti; totus Hippocraticus.

Scripta eius posthuma edidit Jac. The vart. Ej. epidemiorum et ephemeridum (inde ab

a. 1570-79) L. Parif. 1640. 4.

0 4

EJ.

EJ. consiliorum medicorum L. I. Paris. 1635. 4. L. II. ib. 1636. 4. L. III. ib. 1639. 4.

Ej. paradigmata et historiae morborum ob raritatem observatione dignissimae ib. 1648. 4.

Opera Venet. 1734. IV vol. 4.

it. c. praef. Theod. Tronchin. Genev. 1762. IV vol. 4.

Vitam auctoris scripsit Ren. Moreau Par. 1641. 4. et c. oper.

LAZARVS RIVERIVS (Riviere) Monspeliensis, †. 1655, act. 67.

Prof. in academia patria: vel potione sui nominis vulgo notus.

Sennertum nimis liberaliter neque satis ingenue exscripsit,

EJ. observationes medicae et curationes infigues Cent. I - III. Paris, 1646. 4. et al. Cent. IVta (posshuma) Hagae Com. 1659. 8.

EJ. praxis medica cum theoria Paris, 1640. 8. et al.

EJ. methodus curandarum febrium Paris.

Opera Lugd. 1663. fol. Ven. 1733. fol. et al. Spuria

Spuria vero funt et supposititia: Arcana Riverii a Bernardino Christini edita Ven. 1676. 4. et al.

S. 271.

DANIEL SENNERT Vratislauiensis . †. 1637.

Prof. Wittebergensis.

Saniora chemicae sectae placita cum Galenicis combinare studuit.

EJ. de consensu et dissensu Galenicorum et peripateticorum cum chymicis Witteb. 1619. 8. Paris. 1633. 4.

EJ. institutionum medicarum L. V. Witteb.

EJ. practicae medicinae L. I-IV. Witteb. 1628-35. VI vol. 4.

EJ. paralipomena c. praemissa methodo discenti medicinam ibid. 1642. 4.

EJ. Opera Parif. 1645. fol, Venet. 1651. fol. ed. maxime completa Lugd. 1676. VI Vol. fol.

Aug. Büchneri paneg. in obitum Sennerti ap. Witte memor. medicor. p. 88. fq.

5. 272.

Jo. BAPT. VAN HELMONT Bruxellensis .t. 1644. aet. 67.

Homo paradoxus, mysticus, philosophus per ignem, sagacissimi tamen ingenii, qui etsi non primus tamen princeps Galenicos de quatuor in fanguine humoribus, errores, mascule confutauit, vitale autem principium archaei nomine ornauit, gas suum s. aëris factitii species diu ante nuperos constituit etc.

Nomen eius adhuc fert tum offa, quam vulgo saponem chemicum vocant; tum ludus qui lapidis calcarei singularis species est, cubis constans, qui spataceis dissepimentis di-Ainguuntur *).

Numerosa eius scripta obscuris plerumque et paradoxis titulis infignita funt. Ad maxime memorabilia pertinent sequentes:

EL.

*) Cum fingulare et fatis rarum hoc lapidum figuratorum genus, a multis historiae naturalis auctoribus cum aliis male confundatur, operae pretium duxi, iconem eiusdem genuinam exhibere in Handbuch der Naturgeschichte ed. 2. tab. III. fig. 13.

Ej. scholarum humoristarum passina deceptio.

EJ. complexionum figmentum.

EJ. Archaeus faber.

EJ. Ius duumuiratus.

1D. de lithiasi.

1D. de febribus.

EJ. Gas aquae.

E1. Blas humanum.

ID. de flatibus.

EJ. inuentio tartari in morbis temeraria.

Opera iunclim edidit, post fata auctoris, filius eius, quem mox citabimus. Amstel. ap. Elzevir. 1648. 4. Frf. 1682. II Vol. 4. et al.

Vitae propriae notitiam aliquam dedit in tumulo pestis. it. in scripto, cui tit. studia authoris.

Cf. quoque Gottfr. Arnold Kirchen-u. Ketzer - Historie L. III. cap. 8. p. 73. fqq.

S. 273-

FRANC. MERCUR. VAN HELMONT Jo. Bapt. fil. .+. 1699. act. 82.

Patre adhuc longe magis paradoxus, alchemista, cabalista etc. etc. acris tamen quoque ingenii, et qui in Leibnitii aliorumque summofummorum eius aeui virorum necessitudinem venit.

EJ. paradoxal Discourses, concerning the macrocosin and microcosin, und their union. Lond. 1685. 4.

germ. Hamb. 1691. 8.

E1. alphabeti veri naturalis hebraici breuiffima delineatio Sulzbaci 1657. 12.

E1. observationes circa hominem eiusque morbos Amft. 1692. 12.

Latinas fecit Jo. Conr. Amman Scaphufinus, vir meritissimus, cuius editionem Caelii Aureliani supra citanimus, sed qui longe maxime inclaruit felicissima methodo surdos instruendi, quam libello summi pretii explicavit f.t. surdus loquens f. methodus qua, qui furdus natus eft, loqui discere possit, Amstel, 1692. 12. et al.

FRANC. SYLVIVS DE LE Boê Hanovienfis .f. 1672. aet. 58.

Prof. Leydensis.

Auctor sectae medicae post Galenicam et Paracelficam tertiae principis et quae magno generis humani damno diu in Europa regnauit. Cum

Cum enim aliis corporis humani humoribus inquilinis acidam indolem, aliis alcalinam male tribueret, et plurimas chylificationis et fanguificationis functiones, ad mixtionem eorum et inde natam efferuescentiam erronee referret, maximam morborum partem fere vt Helmontius pater, ex acidi abundantia deriuabat, huicque subigendo absorbentibus, diaphoreticis, et calido omnino regimine obuiam ibat. Triste adeo sed memorabile exemplum praebuit quam funesta et humano generi lethifera euadat therapia, nisi saniori et casta physiologiae nitatur.

Vtili interim instituto primus hic medicinae sudiosos ad nosocomia frequentanda et ad ipsos aegrotorum lectulos duxit.

Nomen eius mansit tam cerebri quibusdam partibus, etsi antea notis, aquaeductui, fossae, corpori fimbriato etc., quam salibus suis, digestiuo, volatili oleoso etc.

Idem quoque primus epiphysin lenticularem incudis pro peculiari quodam ossiculo haud bene venditauit.

EJ. Differtationum medicarum decas Amst. 1663. 12.

E1. praxeos medicae idea noua L. IV. LB. 1667 - 74. III Vol. 12.

El. Tract. de affectu epidemico a. 1669. LB. 1672. 12.

E1. de methodo medendi L. II.

iunchim c. reliquis operibus Amst. 1679. 4. Ultraj. 1695. 4. et al.

Ipsi quoque Sylvio tribuitur libellus, qui discipuli et collegae eius FLORENTII SCHVYL nomen prae se fert, pro veteri medicina LB. 1670. 12.

Luc. Schacht or. in obitum Sylvii extat in fronte operum.

S. 275. ISBRAND VAN DIEMERBROECK Montfortia-Ultrajectinus .f. 1674. aet. 66.

Medicus Neomagensis: tum Prof. in academia patria.

EJ. de peste (Neomagensi a. 1635 - 37.) L. IV. Arenaci 1644. 4. et al.

El. disputationes practicae de morbis Ultraj. 1664. 12.

EI.

EJ. anatome corporis humani Ultraj. 1672. 8. Genev. 1679. 4. et al.

EJ. observationes et curationes medicae 100.

1D. de variolis et morbillis.

iunctim cum reliquis operibus Ultraj. 1685. fol. et al.

S. 276.

FRANC. CITESIVS (Citois) Piclauiensis .†. 1652. aet. 80.

Medicus Card. de Richelieu.

EJ. de nouo apud Pictones dolore colico biliofo Pictav. 1616. 12.

it. c. al. inter EJ. opuscula medica Par. 1639.4.

S. 277.

PAVL. RENEAVLME Blaefenfis.

Artem tam in patria quam Lutetiae exercuit. Ej. ex curationibus observationes Par. 1606.8. Ej. Specimen historiae plantarum ib. 1611.4.

S. 278.

HENR. SMETIVS (de Leda) Alossa-Flandrus .†. 1614. aet. 77.

Medicus Lippensis, tum archiater Palatinus, tandem Prof. Heidelbergensis.

Vir elegantissime doctus.

Ej. miscellanea medica L. XII. Frf. 1611. 8.

De vita propria carmine egit, miscellaneis istis inserto p. 727. sqq.

S. 279.

ZACVTVS LVSITANVS Ulissiponensis .+. 1642. aet. 67.

Christianam religionem inde a teneris vnguiculis professus, postquam diu in patria artem exercuerat, Amstelodamum petiit et apostata Iudaeus factus circumcidi se passus est.

Credulus, arcanorum et mirabilium amans, non fine suspicione legendus.

Ej. de medicorum principum historia L. VI. Amst. 1629-38. IV vol. 8.

Ej. praxis historiarum morborum L. V. Amst. 1641 sq. III Vol. 8.

EJ. praxeos medicae admirandae L. III.

iunctim c. reliquis operibus Lugd. 1642. et
al. II Vol. fol.

NICOL. TVLPIVS Amstelodamensis .+. 1674
aet. 80.

Medicus et Consul Amstelodamensis, libertatis patriae vindex, in vniuersum de republica et medicina aeque meritissimus.

EJ.

EJ. observationum medicarum L. III. Amst 1641. 8.

Eaedem L. IVto auctiores ib. 1652. 8. et al.

Vita auctoris praefixa est recentioribus harum observationum editionibus.

CHIRV RGI.

S. 281.

GVIL. FABRICIVS (s. potius FABRI vt ex autographis eius didici) a patrio pago Hilden vulgo HILDANVS dictus .†. 1634. aet. 74.

Poliater Bernensis

EJ. vom heisen und kalten Brande it. von der Bräune Colon. 1593. 8.

1D. von geschossnen Wunden c. al. Basil. 1615. 8.

vrinariae) ib. 1626. 8.

EJ. Observationum chirurgicarum Cent. VI. it. epistolarum Centuria ib. 1606 sqq. 8. et al. germ. Flensburgi 1781 sqq. 8.

Opera Frf. 1646. fol. et al.

Immerito autem omissa est in hac operum Hildani collectione EJ. anatomiae prae-

stantia et viilitas d.i. Beschreibung der fürtrefflichkeit, nutz u. Nothwendigkeit der Anatomy Bern. 1624. 8.

De codicibus eius anecdotis qui in bibliotheca Bernenfi afferuantur v. Hallerum in relationib. Goettingenf. de libris nouis fasc. XII. it. bibl. chirurg. Vol. I. p. 266 sqq. et bibl. pratt. Vol. II. p. 307 sqq.

Vitam viri scripsit Christ. Polyc. Leporin. Quedlinb. 1722. 4.

S. 282.

Jo. Scyltetys (Schulze) Ulmensis .†. 1645. aet. 51.

medicus vrbis patriae.

EJ. Armamentarium chirurgicum Ulm. 1655. fol. et al.

reliquis praestat ed. Amst. 1671. 8. c. observationibus Lamzweerdenii, Verduyni aliorum.

S. 283.

CAESAR MAGATUS Scandianensis . +. 1647. aet. 68. (ex lithotomia)

Medicus Romanus, tum Prof. Ferrariens. ad postremum monachus Capucinus.

EJ.

EJ. de rara medicatione vulnerum L.II. Ven. 16:6. fol.

EJ. (sed nomine fratris Jo. BAPTISTAE vsi)

desensio rarae medicationis contra Sennertum

Bonon. 1637. 4.

vtrumque opus recufum Norimb. 1733. II Vol. 4.

S. 284.

MARC. AVREL. SEVERINVS (Thurius Crathigena) Tarsensis Calaber .- 1656. aet. 76. Prof. Neapolitanus.

Restaurator quasi masculae manualis chirurgiae graecanicae.

EJ. de recondita abscessium natura L. VII. accessit diatribe de pestilente ac praesocante pueros abscessiu (paedanchone scil. s. angina gangraenosa) Neap. 1632. 4. LB. 1724. 4.

EJ. de efficaci medicina L. III. Frf. 1646. fol.

E1. Zootomia Democritea Norimb. 1645. 4.

1D. de viperae natura Patav. 1651. 4.

EJ. Antiperipatias s. de respiratione piscium etc. Neap. 1659. fol.

P 2

SCRR.

SCRR. ARTIS OBSTETRICIAE.

Lovise Bourgeois (f. Boursier) Obstetrix regia ab Ambr. Paraeo erudita. El. Observations sur la sterilité, perte de

fruit, fecondité, accouchemens, et maladies des femmes, et enfans nouveaux nés. Par. 1626. 12. ib. 1644. 8. et al.

SCRR. AD MEDICINAM FORENSEM.

286.

PAVL. ZACCHIAS Romanus . †. 1659. act. 75. Archiater papalis.

El. Quaestiones medico - legales Rom. inde ab a. 1621. IX Vol. 4.

iunclim Frf. 1688. III Vol. fol.

LITTERATORES et PHILOSOPHI

Agmen ducat biga clarissima popularium meorum, de medicis veteribus et humanioribus quas vocant sudiis meritissimorum:

CASP. HOFMAN, Gothanus . †. 1648. aet. 71. Prof. Altorfinus, qui quidem famae suae exinde male cauit quod praeoccupata opinione occoeca-

occoecatus sanguinis circulum pertinaciter negaret, etsi ipse Harvaeus, cum in Elgoviae
ducis comitatu a. 1636 Norimbergam venisset
ad oculum eundem ipsi demonstraturum sponderet *). Graece vero egregie doctus in Galeno maxime et Theophrasso recensendis
studiose laborauit.

EJ. variarum lectionum L. VI. Lipf. 1619.8.

Ej. commentar in Galenum de vsu partium; eiusdemque editionem Galenici de ossibus libelli supra citauimus pag 63 64.

EJ. apologiae pro Galeno L. III. (posthumi ex ed. Guid. Patin) Lugd. 1668. 4.

Jac. Paner. Brunonis or. de vita, moribus et scriptis Casp. Hosmanni c. huj. isagoge medica Lips. 1664. 12.

Jo. Jac. Baier biographiae Professorum med. Altorf. p. 36 sqq.

S. 288.

P 3 Medicus

*) Cf. G. Richteri ICti eiusque familiarium epistolae selectiores Norimb. 1686. 4. pag. 808 sqq.

Medicus et conful Altenburgenfis.

Vir ad miraculum eruditus, praeter scripta mox citanda maxime Syntagmate inseriptionum antiquarum clarus.

Ej. variae lectiones Altenb. 1640. 4.

EJ. epistolae ad Casp. Hofmannum Lips. 1660. 4.

EJ. observ. de ancilla Altenburgensi lacertas, ranas et busones euomente, extat in Bartholini act. Hasniens. Vol. II. p. 110 sqq.

Plura eius anecdota Mscpta extant in bibliotheca academica, vt et exempla medicorum veterum manu eius creberrime, et vt solebat dochissime, notata.

Scholam vero ICtorum medicam non ad eum pertinere supra iam dictum est (pag. 188.)

Vitam viri egregii a fratre eius conscriptam videsis in Gothaischen Kirch - und Schulstaat Vol. III. P. XI.

it. cf. Bruckeri Ehrentempel N. XXVII. p. 110 fqq.

S. 289.

HERM. CONRING Friso - orientalis .+. 1681. act. 75.

Prof.

Prof. Helmstadiensis.

Polyhistor, quanis disciplina doctissimus.

El. introductio in artem medicam.

EJ. de Germanicorum corporum habitus antiqui et noui caussis Helmst. 1652. 4.

it. c. comm. Jo. Ph. Burggrav. Francf.

EJ. Conringii de hermetica Aegyptiorum medicina L. II. supra notauimus (p. 8.)

Opera Brunsuic. 1730. VI Vol. fol.

Cf. Bruckeri Ehrentempel N. XXXIX. p. 159.

S. 290.

Franc. Bacon Baro de Vervlamio Eboracensis .†. 1626. aet. 66.

Sancti Albani Vicecomes, aliquamdiu Angliae magnus Cancellarius, figilli regii cuftos etc. etc.

Vir, vt Boerhaavii de eo iudicium meum faciam, ad omnia, quae scientia humana comprehendi possunt, indaganda facile princeps, et de quo dubites, vtrum consilio an exemplo, labore vel liberalitate maior fuerit in instauranda desormata physica.

P 4 Claffi-

Classicus quoque prosaici vernaculi styli

EJ. de augmentis scientiarum LB. 1652. 12. EJ. nouum organon Lond. 1620. fol.

vtrumque opus partem instaurationis ej.

EJ. Sylua syluarum s. historiae naturalis Centuriae X. Lond. 1638. fol.

EJ. historia vitae et mortis Lond. 1623. 8. it. in collectione Henningeri, quam supra citauimus (p. 196)

Opera ex ed. Guil. Rawley Lond. 1638 fol. Frf. 1665. fol.

plenissima autem (curante Th. Birch) Lond. 1740. IV vol. fol.

Malleti vita auctoris praefixa legitur huic postremae Baconis operum editioni.

S. 291.

RENAT. CARTESIVS (Des Cartes) Haga-Turonensis . †. 1650. aet. 55.

Primo miles, tum in Hollandia demumque apud Christinam Sueciae priuatam egit vitam.

Seclam

SECVLIXVIIMI PRIVS DIMIDIVM. 233

Sectam condidit penes quam aliquamdiu monarchicum in philosophia imperium fuit. Ipse auctor vanissimarum et futilium hypothessium vt in physicis ita et in physiologia, quae etsi viuidum inuentoris ingenium testentur, adeo tamen ab omni veri specie alienissimae sunt, vt mireris easdem a viro profectas, qui tamen in mathesi sublimiori, quam strenum exorbitantis phantasiae vocant, classicus extitit, imo de eadem augenda et traddenda immortaliter meruit.

EJ. Dioptrice

iunctim prodiit cum Methodo eiusdem et Geometria LB. 1637. 4.

EJ. de homine (opus posthumum) LB. 1662. 4. ex ed. Flor. Schuyl cuius supra meminimus (p. 222.)

it. c. L. de formato foetu Amst. 1672. 4.

Opera Amst. 1692 – 1701. IX Vol. 4.

Vita eius per Petr. Borellum, Parif. 1656. 8.

(A. Baillet) vie de Des Cartes, Par. 1691. II Vol. 4.

Eiusd. compendium istius operis ibid. 1698. 12.

P 5 Gaillard

Gaillard Eloge de Des Cartes. Paris. 1765. 8.

Thomas Eloge de Des Cartes. ibid. eod. 8.

S. 292.

PETR. GASSENDI Cantersio - Pronincialis 4. 1655. aet. 64.

Prof. Parifinus.

Philosophus humanissimus, doctissimus.

Praeter alia eius scripta, physiologici argumenti, maxime ad nos pertinet vtilissima et dulci varietate gratum opus, viz:

EJ. vita Nicolai Claudii Fabricii de Peiresc Senatoris Aquisextiensis (viri summi) Hagae Com. 1655. 4. et al.

Opera Gassendii Lugd. 1658. VI Vol. fol. it. Florent. 1727. VI Vol. fol.

Vie de P. Gassendi Par. 1737. 8. De Comburat Abregé de la vie de P. Gassendi ib. 1770. 8.

S. 293.

Piget sane tantis viris iungere myssicum somniatorem, quem tamen non plane intactum relinquere licet. Est is

ROBERT.

SECVLIXVIIMI PRIVS DIMIDIVM. 235

ROBERT. FLYDD (f. de Fluctibus) Oxoniensis .f. 1637. aet. 64.

Ex numerosis eius operibus, quae VI vol. fol. continentur, nominasse sufficiat

Ej. integrum morborum mysteriam Francos.
1631. fol.

SECTIO XII.

SECVLI XVIImi DIMIDIVM POSTERIVS.

SOCIETATES LITTERARIAE, DIARIA etc. etc.

S. 294.

Bello tricennali tandem extincto, pacis dulci otio denuo conualescebant quasi litterarum studia. Maxime cum et Principes Europae an imum ipsis iterum aduertere poterant, et publicis quibusdam vtilissimis institutis locus dabatur, quibus vt plurima studiorum genera ita quam maxime medicina cum naturali hifloria praeclarissima capiebant incrementa. Pertinent huc ante omnia Societates et Academiae scientiarum, quae, si a paucis prioribus id genus tentaminibus discesseris, qualis Lynceorum academia fuit, cuius fupra (p. 211.) meminimus, ea nunc, ad quam peruenimus, periodo maximam partem oriebantur.

S. 295.

Et prima quidem inter eas extitit Societas scientiarum Londinensis, quae tamen ipsis satentibus Anglis *) Germanum quendam ex Palatinatu, tunc temporis Londini degentem, Theodorum Haak auctorem agnoscit genuinum, vipote qui iam a 1645 coalitioni eius ansam praebuit.

Acta vero sua serius edere cepit Societas., inde a mense Martio a. 1665. s. t. Philosophical Transactions: 4. curante primum, qui tum temporis ipsi a Secretis erat itidem Germano Bremense Henr. Oldenburg.

Vastae collectionis passim compendia (Abvidgments) edita sunt sequentia:

The philosophical Transactions from 1665 to 1700 abridg'd and dispos'd under general heads by J. Lowthorp. Lond. 1701. III Vol. 4.

inde vsque ad a. 1720 per Benj. Motte. ib. 1721. II Vol. 4.

porro

EJ. Grammat. linguae Anglican. pag. VI. edit. Londin. 1765. 8.

porro vsque ad a. 1732 per J. Grey et Reid ib. 1734. III Vol. 4.

Hae tres series saepius iunclim recusae. ed. 4. Lond. 1734. VIII Vol. 4.

His successit alia epitome s. t. Memoirs of the royal Society being a new Abridgment of the philosophical Transactions by Mr. Baddam ib. 1738 sqq. VIVol. 8.

Denique Transactiones inde ab a. 1743 vsque ad a. 1750 in compendium redegit Jo. Martyn Prof. botan. Cantabrig. II Vol. 4.

Th. Sprat's hiftory of the royal Society Lond. 1667. 4.

Th. Birch's history of the royal Society ib. 1756. IV vol. 4. hac vberrime recensentur quae vsque ad a. 1687 in ipsis Societatis confessibus acta et relata sunt. Ad sontes pertinet vniuersae physiologiae, cum innumera Hookii, Crounii, Kingii, Grewii, Gualt. Needhami aliorumque eius aeui physiologorum observata anecdota contineat.

S. 296.

Academia Scientiarum Parisina, auspice magno Colberto a. 1666 condita, ab Abbate bate Bignonautem a 1699 restaurata, et praeclaris reditibus ac priuilegiis regiis aucta est, a quo inde anno etiam acta sua publici iuris facere cepit, s. t. Histoire de l'academie royale des sciences, avec les Mémoires Par. 4.

Quae autem integris XXXIII annis, quae inde a prima eius instauratione ad eam quam diximus renouationem intercesserunt, acta sunt principalia, iunctim postmodum edita sunt s. Histoire de l'academie des sciences depuis son établissement etc. Par. 1733. XI Vol. 4. et vulgo audiunt Mémoires avant 1699.

Iuncta est his collectio s. t. Mémoires de l'acdemie des sciences, contenant les ouvrages adoptez par tette Academie avant son renouvel-lement en 1699. Amst. 1736. VI Vol. 4.

Demumque inde ab a. 1750 accesserunt: Mémoires de Mathematique et de Physique préssentés à l'academie des sciences. Par. 4.

Table alphabetique de l'hist. de l'ac. des sc. wsque ad a. 1770. curantibus Godino et Demoursio prodiit ib. 1734. VIII vol. 4.

Et noui indices f. t. nouvelle Table per Abb. Rozier ib 1775 IV vol. 4.

Jo. Bapt. du Hamel regiae Scientiar. Academiae historia Paris. 1698. 4. Lips. 1700. 4. ed. 2. Paris. 1701. 4.

S. 297.

Academia Naturae Curiosorum primas suas origines medico debet Swinsurtensi Jo. Laur. Bauschio, qui quidem cum aliis quibusdam Germaniae medicis iam inde ab a. 1652 in priuatam primo societatem iuit, quae postmodum publica sacta et ab imperatore Leopoldo priuilegiis munita academiae Caesareo-Leopoldinae nomine inclaruit.

Commentarios suos edere cepit a. 1670.

et quidem vsque ad a. 1706 f. t. Miscellaneorum s. Ephemeridum medico-physicorum Decuriis III. Francos. 4.

Has exceperunt inde ab a. 1712-1722.

Ephemeridum f. observationum medico - physicarum Centuriae X.

Indicem super hisce Decuriis et Centuriis edidit Guil. Andr. Kellner. Norimb.

Sequentia

Sequentia X Vol. inde ab. a. 1727. vsque ad 1754 edita Actorum physico medicorum titulo veniunt, qui demum inde ab a. 1757 in eum Nouorum Actorum mutatus est *).

Andr. El. Büchner historia academiae N. C. Hal. 1756. 4.

S. 298.

*) Vtili instituto saepius iam ex huius similiumque academiarum ingenti actorum farragine eclogae edi ceperunt, v. c. Acta Germanica, or the literary Memoirs of Germany etc. by a Society of Gentlemen. Lond. 1742. 4.

Vberrima omnium est collectio sic dicta academica Divionensis, in binas divisa series, quarum altera excerpta Actorum Parisinorum, altera vero selecta ex aliis Europae societatum commentariis, continet. Auspicata est a. 1752 s. t. Recueil de Memoires, ou collection de pieces academiques. Dijon et Paris 4. dirigente primum J. Berryat, tum viro egregio Gueneau de Montbeillard aliisque. it. Uytgezogte Verhandelingen uyt de nieuweste Worken van de Societeyten der Wetenskipen. Amst. inde ab a. 1757. XXIV Vol. 8.

S. 298.

Aliud nouum eius aeui sudiorum subsidium et ex quo ingentia commoda in medicinam maxime redundarunt, Diaria sunt litteraria, bibliothecae, vt nunc vulgo audiunt, aliaque id genus scripta periodica, quibus tam noui libri recensentur, quam nupera inventa et observationes insertae leguntur.

Et primum quidem in Gallia prodiit Journal des Sçavans inde ab a. 1665. Par. 4. auctore Dionys. de Sallo, post Abbat. Gallois aliisque.

In Germania inde ab. a. 1682 edita sunt Asta eruditorum Lips. 4. primum dirigente Ottone Menkenio Prof. Lips. tum eius filio Jo. Burchardo, et nepote Frider. Ottone aliisque. Eadem ab a. 1732 nouorum A. E. titulo veniunt.

Integrae dissertationes et observationes propriae, quae hisce actis a prima eorum origine vsque ad a. 1740 continentur, seorsim excusae prodierunt s. t. Opuscula omnia actis eruditorum inserta. Venet. 1740 sq. VII Vol. 4.

Apud

Apud Batauos acutissimi ingenii scepticus Petr. Bayle inde a m. Martio a. 1684 edere cepit Nouvelles de la republique des Lettres Amstel. 12.

S. 299.

Mox et similia opera periodica sunt secuta, vnice rei medicae dicata.

(Nic. de Blegny singularis ceteroquin hominis) nouvelles Découvertes sur toutes les parties de la Medecine. Par inde ab a 1679 12.

lat. per Theoph. Bonnet s.t. Zodiacus medico-gallicus s. Sylloge miscellaneorum medicophysicorum gallicorum recens in re medica exploratorum. Genev. inde ab a. 1680. 4.

In Belgio successit: Steph. Blankaart collectanea medico-physica, oft Hollands Iaar-register der Genees-en Natuur-kundige Aanmerkingen van gantsch Europa etc. Amstel. inde ab 2. 1680. 8.

Indicem super vtroque opere aliisque, quae diximus, actis, Havniensibus (v. p. 205), Naturae curiosorum etc. exhibet Corn. a Beughem Syllabus recens exploratorum, prout in miscellaneis medico-physicis Germaniae

niae, Galliae, Daniae et Belgii sparsim extant Amstel. 1696. 12. it. s. t. bibliothecae eruditorum critico-curiosae ib. 1699. 1701. 1710. 12.

Idem Blancardus praeter innumera compilatitia, proprias et vtiles observationes ad historiam insectorum edidit s. t. Schou-burg der Rupsen, Wormen, Maden, en vliegende Dierkens daar uit voorkomende. Amst. 1688.8.

germ. Lipf. 1690. 8.

EJ. anatomia prastica rationalis s. variorum cadauerum morbis denatorum anatomica inspectio Amst. 1688. 12.

EJ. Lexicon medicum Amft. 1679. 8. et al.

c. praef. G. E. Stahl Hal. 1704. 8.

it. curante J. H. Schulze ib. 1739. 8.

c. auctariis Agnethleri ib. 1747. 8.

et studio cl. Isenflamm Lips. 1777. II Vol. 8.

ANATOMICI et PHYSIOLOGI.

S. 300.

Magna incrementa, quae physiologia praecedente aeuo e zootomiae et viuisectionum studio ceperat, ea quam nunc tractamus periodo impense adhuc aucta sunt, vtilissimis binis ipsi

ipsi accedentibus adminiculis, microscopiorum scil. et anatomicarum quas vocant iniestionum: vipote quorum ope nouus quasi orbis naturalis historiae et anatomes cultoribus apertus

S. 301.

eff.

De microscopiorum vero inuentore multum inter eruditos disputatum est. Vt enim eos taceam, qui iam veteribus eorum notitiam vindicare ausi funt, alii Zacchariae Janszonio Medioburgensi, alii Cornelio Drebel Alkmariensi, alii Francisco Fontanae Italo nobile illud inventum tribuunt Vtut sit, illud sane certo constat, vsum eorum ad indagandam interiorem organicorum corporum structuram ea ad quam accedimus periodo demum inualuisse. Etsi enim iam Harvaeus conspicilla adhibuerit ad insectorum anatomen et pulli in ouo incubato formationem eruendam, et princeps Cae sius cum Lynceis sodalibus (quorum supra p. 211. obiter memini) etiam microscopiis vsus sit, fumma tamen corum in physiologia et historia dignitas felicissimis demum laboribus

Q 3

immor-

immortalium duumuirorum Malpighii et Swammerdamii demonstrata est,

Frid. Schrader (medicus ordinarius ciuitatis Goettingensis, tum Prof. Helmstadiens.) de microscopior. vsu in naturali scientia et anatome. Gotting. 1681. 8.

mental motion S. 302.

Binos faltem e pluribus eius aeui micrographis, vt vocantur qui de observationibus microscopicis singulares ediderunt libros, nominasse sufficiat, Hookium et Leeuwenhoeckium.

Ros. Hook ex inf. Wight .†. 1702.

Medicus et Prof. Geometr. coll. Greshamenfis.

Nomen eius gerit celebre experimentum cordis motum inflatione pulmonum refuscitandi.

EJ. micrographia restaurata Lond. 1665. fol.

Tabulas tantum cum breui explicatione recufas dedit H. Baker ib. 1745. fol. et al.

EJ. posthumous Works Lond. 1705. fol.

EJ. philosophical experiments and observations, publish'd by W. Derham Lond. 1726. 8.

Idem

Idem quoque Hookius edidit inde ab a. 1681 opus menstruum et Transactionibus philosophicis simile, cui titulus Philosophical Collections Lond. 4.

S. 1 303 and makeup suon

ANTON. VAN LEEVWENHOEK Delphensis. †. 1723. aet. 91.

Vir in lentibus minutissimis perpoliendis, earumque ope observando versatissimus, falli tamen iisdem haud nescius, ideoque, si candide fateri licet, physiologiae multum et profuit et nocuit.

EJ. Arcana naturae ope microscopiorum detecta LB. 1685-1702. 8.

EJ. Epistolae physiologicae Delph. 1719. 4.

S. 304.

Alterum anatomes et physiologiae adminiculum, de quo loquimur, iniestiones scil. vasorum, itidem hac periodo si non inuentum, tamen perfectum est. Quibus enim prioris acui anatomici vtebantur artisicia, vasa sanguisera minora in conspectum reddendi, aut acre ea inslando aut aqua colorata et atra-

24

mento

mento eadem replendo, praeter alia eo quoque laborabant incommodo, vt conservationi inepta essent. Iam vero cum ceracea iniectionis massa inuenta esset, et argentum quoque viuum eodem scopo feliciter adhiberetur, noua quadam luce structura corporis humani illustrata est, et via quasi strata ad thesauros praeparatorum anatomicorum colligendos.

\$ 305.

Vulgo quidem Swammerdamium massae istius ceraceae inuentorem perhibent. At enim vero huic ansam primo praebuisse videtur praeceptor eius

Jo. van Horne Amstelodamensis, .†.
1670. aet. 49.

Prof. Leydenf.

EJ. nouus ductus chyliferus, nunc primum delineatus, descriptus etc. LB. 1652. 4.

Ej. microcosmus ib. 1660. 12. et al.

Ej. microtechne ib. 1663. 12. et al.

iunclim c. al. Ej. opusculis anatomico-chirurgicis et in ca annotationibus Jo Guil. Pauli Prof. Lips. (.†. 1723. aet. 66.) Lips. 1707. 8.

Sed

SECULI XVIIMI DIMID. POSTER. 249

Sed omissae sunt ab editore Ej. Hornii de ductibus saliualibus disputationes III. ibid. 1656 sq. recus. in Halleri collect. disp. anat. Vol. II.

EJ. editionem Galenici de ossibus L. et Botalli operum, supra suis locis citauimus.

Drelincourti or. in obit. Hornii extat in istius opusculis.

S. 306.

In vniuersum Batauis illud debetur, quod iniectiones anatomicas cito ad mirum perfectionis gradum euexerint. Ruyschius maxime, Stalp. van der Wiel, alii.

Siphonem anatomicum primus descripsit Regner de Graef.

De inuentore egregii artificii vasa argento viuo replendi, ambigitur. Alii eidem Graefio tribuunt, alii, sed vt mihi quidem videtur minus recte, Malpighio. Certe in Batauis vltro eam encheiresin perfecit et ad systema vasorum lymphaticorum inuestigandum felicissime adhibuit Nuckius.

S. 307.

Studium anatomes comparatae, cui praecedente periodo tanta debuit incrementa vniversa physiologia, et ea de qua nunc agimus vtilissime continuatum est.

Impensa praesertim augmenta cepit splendido opere, quod auspiciis academiae Parisinae nuper conditae, curantibus inprimis duumuiris egregie anatomice doctis, Perralto et Duverneio (de quibus mox seorsim) in lucem prodiit s. t.

Histoire des animaux Parif. 1676. II Vol.

Posshac saepius minore forma sed auctius repetitum, tam inter Memoires avant 1699 Vol. III. quam seorsim Amst. 1733. 4. et al.

Angl. vertente Pitfieldio Lond. 1702 fol. germ. per G. Leon. Huth. Norimb. 1754. II vol. 4.

lat. magnam partem insertum Mich. Bern. Valentini amphiteatro zootomico Frf. 1720. fol.

CLAVD. PERRAVLT Parifinus .+. 1688.

Summus

Summus architectus Vitruvii versione et splendida editione celeber, delineandi elegantissime peritus etc.

EJ. Essays de Physique Par. 1680-88. IV Vol. 8.

Vitam viri v. in Journal des Scavans
a. 1689.

S. 309.

Jos. GVICHARD DUVERNEY Foro-Segufianus .†. 1730. aet. 82.

Prof. Parifinus.

EJ. Traité de l'organe de l'ouie etc. Par. 1683, 12. et al.

lat. Norimb. 1684. 4. et al.

EJ. Oeuvres anatomiques (possh. edentibus Senaco et Bertino) Par. 1761. II Vol. 4.

Ad eundem quoque pertinet: Lettre contenant plusieurs nouvelles observations sur l'osteologie Par. 1689. 4. recus, in Halleri collest. disp. anat. Vol. VI.

EJ. Traité des maladies des os Paris. 1751.

Il Vol. 12.

Elogium eius v. in Hift. acad. Paris. a.

S. 310.

Memorandus hic quoque venit libellus, mole quidem paruus, ast materie grauis, et qui ad fontes physiologiae pertinet. Observationes scil. anatomicae selectiores collegii privati Amstelodamensis (auctoribus Swammerdamio, Ger. Blasio, Matth. Slado aliisque) Amst. 1667. 12.

P. II. ibid. 1673. 12. (haec fere tota 2 Swammerdamio profecta.)

S. 311.

GER. BLASIVS (Blaes) Oostvlieta-Brugensis . †. 1682.

Prof. Amstelodamensis.

EJ. zoologia s. anatome hominis brutorumque variorum Amst. 1677. 8.

EJ. Anatome animalium ib. 1681. 4.

EJ. Anatome medullae spinalis et neruorum inde prouenientium 1666. 12.

Auctarium Ej. ad Veslingii syntagma supra citauimus.

Ductum quoque Stenonianum sibi vindicare studuit.

SECVLI XVIIMI DIMID. POSTER. 253

Cf. Nic. Hoboken nouus ductus salivalis Blasianus in lucem protractus. Ultraj. 1662. 12.

Th. Bartholini discipulus. Prof. Havniensis, denique post varios casus, mutata religione, episcopus Titiopolitanus.

Nomen eius seruat ductus saliualis paretidis.

EJ. observationes anatomicae quibus varia oris etc. vasa describuntur, novique salivae etc. fontes deteguntur LB. 1662. 12.

EJ. de musculis et glandulis observationum specimen Hafn. 1664. 4.

EJ. elementorum myologiae specimen; it. canis carchariae dissectum caput etc. Flor. 1667.

4. Amst. 1711. 8.

EJ. Discours sur l'anatomie du cerveau Par. 1679. 12.

Eundem anatomiae suae inseruit Winslovius, Stenonis affinis.

EJ. de solido intra solidum naturaliter contento prodromus etc. Flor. 1669. 4. it. LB. 1679. 12. it. studio Ant. Matani Pistorii 1763. 4. angl. Lond. 1671 8.

gall. in compendium redactus in collectione academica Divionensi, part. exot. Vol. IV. p. 377 sqq.

Vitam Stenonis v. in Fabronii vitis dollrina illustrium etc. Dec. V.

S. 313.

Jo. Nic. Pechlin Leydensis . +. 1706. aet. 50.

Prof. Kiloniensis.

EJ. de purgantium medicamentorum facultatibus exerc. LB. 1672. 8.

recus. in Halleri collect. disp. anat. Vol. II.

1D. de aëris et alimenti desectu Kil. 1676 8.

1D. de habitu et colore aethiopum ib. 1677 8.

E1. observationum physico medicarum L. III.

Hamb. 1691. 4.

S. 314.

REGNER. DE GRAEF Schoonhova-Hollandus . †. 1673. aet. 32.

Medicus Delphensis. Syluianus.

Primas

Primus ouarii muliebris vesiculas ouulorum nomine appellauit.

EJ. Disp. de natura et vsu succi pancreatici LB. 1664. 12.

1D. de virorum organis generationi inseruientibus it. de vsu siphonis in anatomia LB 1668.8.

EJ. de mulierum organis generationi inservientibus Tract. ib. 1672. 8.

Opera ib. 1677. 8. Lugd. 1678. 8. et al.

CAR. DRELINCOURT Parisinus .+. 1697.
aet. 64.

Frof. Leydenfis. Sylvii aduerfarius.

EJ. praeludia anatomica Amft. 1672. 12.

EJ. nouem libelli de vtero, conceptu, fetu etc. LB. 1682 sqq. 12.

EJ. experimenta anatomica ex virorum sectionibus petita LB. 1681. 12. ib. 1684. 12.

Ej. apologiam adv. Bokelmannum fupra citauimus (p. 47)

Boerhaavii Hagae Com. 1727. 4.

ANT. NVCK Harderovicensis .†. c. 1692.

Prof.

Prof. Leydensis.

cuius nomen gerunt diuerticula fic dicta peritonaei.

EJ. de ductu salinali nono L. LB. 1685. 12. Auctius f. t. Sialographia et ductuum aquoforum anatome noua etc. LB. 1695. 8.

El. Adenographia curiosa et vteri foeminei anatome noua LB. 1691. 8. 1696. 8.

Accedit Maur. van Reverhorst de motu bilis circulari eiusque morbis.

Ej. Nuckii operationes et experimenta chirurgica LB. 1696. 8.

Opera LB. 1733. II Vol. 8.

S. 317.

THOMAS WHARTON Eboracensis . +. 1673. aet. 63.

Prof. Oxonienfis, tum collegii Greshamenfis quod Londini est.

Ductibus saliualibus submaxillaribus sui nominis vulgo notus.

EJ. Adenographia Lond. 1656. 8. Amst. 1659. 12.

S. 318.

FRANC. GLISSON natus Rampishami ditionis Dorfetshirensis .+. 1677.

Prof. Cantabrigensis. Profundi et sagacis ingenii vir.

Capfulam Iui nominis nimis ornauit.

EJ. anatomia hepatis Lond. 1654. 8. Amst. 1659. 12.

1D. de ventriculo et intestinis Lond. 1677. 4.

1D. de rhathitide Lond. 1660. 12.

Iunclim f. t. Oper. medico - anatomic. LB.

1D. de natura substantiae energetica s. de vita naturae Lond 1672. 4.

Vitam viri v. ap. Birch history of the royal Society Vol. III. p. 356.

S. 319.

RICH. LOWER Cornubiensis . +. 1691. aet. 60. Medicus Londinensis.

Tuberculo sui nominis vulgo notus.

EJ. tract. de corde Lond. 1669. 8. Amstel. eod. 8. et al.

it. c. Ej. diff. de origine catarrhi Lond. 1680 et al. LB. 1749. 8.

R

S. 320.

S. 320.

Medicus Bathensis. +. 1679. aet. 34.

Inter primos de aëris factitii speciebus auctores: maxime de aëre, quem hodie dephlogisticatum vocant, qui ipsi spiritus nitri aëreus audiebat.

EJ. Tractatus duo: de respiratione, et de rhachitide Oxon. 1668. 8. LB. 1671. 8.

it. c. aliis tribus s. t. Tractat. quinque medico-phys. Oxon. 1674. 8.

S. 321.

Sequatur illustris virorum biga de neurologia, parte anatomes hactenus fere neglecta, maxime meritorum: Willisius scil. et Vieussenius.

THOMAS WILLIS Bedwina - Wiltshirensis. +. 1675. aet. 54.

Prof. Oxoniensis, tum medicus Londinensis.

Eius nomen mansit neruo ad par vagum accessorio, et circulo ex arteriarum vertebralium cum carotidibus cerebralibus confluentia oriundo.

SECVLI XVIIMI DIMID. POSTER. 259

EJ. cerebri anatome et neruorum descriptio Lond. 1664 4.

1D. de anima brutorum Oxon. 1672. 4. Lond.

EJ. pathologia cerebri et neruofi generis Oxon. 1677. 4.

EJ. affectionum quae dicuntur hystericae et hypochondriacae pathologia Lond 670 8.

nis Lond 1660. 8 Amst. 1663. 12.

EJ. pharmaceutice rationalis Oxon. 1674. II Vol. 4.

Opera, Lond. 1679. fol. Amst. 1682. 4. Venet. 1720. fol. etc.

V. the Heads of illustr. Persons of Great Britain by J. Houbraken et G. Vertue Vol. I. p. 119.

S. 322.

RAIMVND. VIEVSSENS Roverguensis .+. 1716. aet. 75.

Prof. Monspeliensis.

Nomen eius impositum centro ouali quo cerebri hemisphaeria iunguntur, item recepta-

R. 2

culo

culo carotidis cerebralis, et ishmo qui cordis auriculas intercedit.

Primus quoque vasa neuro-lymphatica s. decolora statuit, quae Ferrenius posshac denuo asserebat.

EJ. nevrographia vniuersalis Lugd. 1684. fol.

EJ. Tractat. II. de mixti principiis et fermentatione Lugd. 1687. 4.

EJ. nouum systema vasorum Amst. 1705. 8.

EJ. Traité de la structure de l'oreille Tolosae 17:4. 4.

EJ. Traité du coeur ib. 1715. 4.

EJ. Traité des liqueurs du corps humain ib. eod. 4.

Tum opera quaedam posthuma, viz:

EJ. Experiences sur la structure des visceres Par. 1755. 12.

EJ. Traité des maladies internes Tolosae

S. 323.

Iam nominandi veniunt duumuiri praeflantissimi, subtilioris anatomes auctores primi et principes, simul vero binarum illustrium in physiophysiologia sectarum antesignani, Malpighius et Ruyschius.

MARCELL. MALPIGHI Bononiensis . †. 1694.

Prof. in academia patria, tum in Pisana et Messanensi: denique archiater papalis; cuius nomine mucus notatur, qui epidermidem et corium intercedit.

Patronus texturae viscerum glandulosae. Vir ceteroquin in observando totus quantus.

Ej. de pulmonibus epistolae II. Bon. 66. fol.

it. c. Bartholini de eodem argumento libello quem citauimus.

EJ. Malpighii tetras epistolarum anatomiearum (viz. de cerebro, de lingua, de tactus organo, et de omento et adiposis ductibus) Bonon. 1665. 12. Amst. 1669. 12.

de cerebri cortice, de renibus, et de liene.)

acc. disp. de polypo cordis Bonon. 1666. 4.

Lond. 1669. 12.

EJ. diff. de bombyce Lond. 1669. 4.

EJ. de formatione pulli in ouo dist. Lond. 1673. 4.

EJ. anatome plantarum Lond. 1675-79. II Vol. fol.

Opera Lond. 1686. II Vol. fol.

EJ. opera posthuma Lond. 1697 fol. Ven. 1698. fol. curante Faustino Gavinello.

De vita propria egit in posthumis.

Lancissi narrationem de obitu et extispicio Malpighii videsis in philos. Transact. N. 226. p. 467 sqq.

S. 324.

FRIDER. RUYSCH Haganus . †. 1731. aet. 93.
Per integros LX annos Professor et poliater
Amstelodamensis.

Affertor fructurae viscerum vasculosae.

Vitam in praeparatis conficiendis triuit, in inueniendo tamen parum felix, adeo vt nomen eius maneret fictitiis, quibus fibi imponi passus est, partibus, membranae sc. oculi quam a chorioidea diuersam putabat, et musculo nescio cui quem in fundo vteri detexisse sibi videbatur.

EJ. Dilucidatio valuularum in vasis lymphaticis et lacteis. Hagae Com. 1665. 12.

EJ.

EJ. observationum anatomico - chirurgicarum Centuria. Amst. 1691. 4.

EJ. XVI responsiones ad totidem epistolas problematicas Amst. 1696-1708. 4.

EJ. thefauri anatomici X. ib. 1701-15. tum curae posteriores s. thesaurus maximus ib. 1724. et curae renouatae s. thesaurus nouus ib. 1728.4.

Ej. Aduersariorum anat. chirurgicorum Decades III. ib. 1717-23. 4.

Ej. de fabrica glandularum responsio ad Boerhaavium LB. 1722. 4.

Opera Amst. 1721 - 25. 11 Vol. 4.

J. F. Sehreiberi historia vitae et meritorum Ruyschii Amst. 1732: 4.

S. 325.

Duumuiris quos modo diximus asseclas fuos subiungamus dignissimos, Bohnium nempe Malpighianum, Bergerum vero Ruyschianum.

Jo. Bohn Lipsiensis .†. 17:8. aet. 79. Prof. in academia patria.

EJ. circulus anatomico - physiologicus Lips. 1680. 4. ib. 1697. 4.

EJ. de aëris in sublunaria influxu ib. 1678 8.

R 4

ib. 1704. 4.

ID. de renunciatione vulnerum lethalium ib. 1711. 4. 1755. 8.

Jo. Gothofr. De Berger Hallensis .†.

1736. aet. 77.

Prof. Wittebergensis.

Ej physiologia medica s. de natura humana Witteb. 1702 4 et al.

Noua auctior editio, quam parauerat Bergeri nepos, Brendelius quondam noster, intercidit.

EJ. Bergeri de thermis Carolinis comm. Witteb. 1709. 4. et al.

S. 327.

Sequantur bini tabularum anatomicarum splendidarum auctores, Bidlous et Cowperus.

GOTHOFR. BIDLOO Amstelodamensis .† 1713 aet. 64.

Prof. Leydensis.

EJ. Anatomia corporis humani, CV tabulis per artificiosiss. Ger. de Lairesse ad viuum delineatis, demonstrata. Amst. 1685. fol. max. TabuTabulam LXXXImam et LXXXIIdam egregius artifex de Lairesse, ipse aqua fortiaeri incidit, quae reliquis omnibus palmam praeripiunt.

EJ. Bidloi observationes de animalculis in hepate ouillo detectis LB. 1698. 4.

ib. 1715. 4.

E_J. exercitationes anatomico-chirurgicae ib. 1708. 4.

Haec opuscula iunctim cum aliis ib. 1715. 4.

S. 328.

GVIL. COWPER Londinensis +. 1710. Chirurgus Londinensis.

Glandulis fui nominis ad vrethram vulgo innotuit.

Trecentis tabularum Bidloi exemplaribus, ab. Anglo bibliopola redemtis, propriam fubiunxit explicationem, plagii ideo a Bidlone accufatus.

EJ. Anatomy of human bodies Oxon 1697. fol. max. et al.

EJ. glandularum quarundanı nuper detectarum descriptio Lond. 1702. 4.

Ej. myotomia reformata Lond. 1694. 8.

R 5 Eundem

Eundem quoque titulum praesert opus posthumum, splendidum, tabularum musculorum, a Rich. Meadio editum Lond. 1724. fol. max.

Multa item vtilia Cowperi extant in philof. Transact. tam ad chirurgiam quam ad vtramque anatomem facientia.

Socius quoque extitit ED. TYSONO cum fimiae satyri (quam malaice Orang-utang vocant) anatomen ederet s. t. The anatomy of a pygmy Lond. 1699. 4. et cum aliis Tysonis opusculis ib. 1751. 4.

S. 329.

Claudat denique agmen quadriga Iatromathematicorum, Itali nempe Borellus et Bellinus, Angli vero Pitcarnius cum Keilio.

Jo. Alphons. Borellys Neapolitanus .†. 1680. aet. 75.

Prof. Pifanus.

EJ. de motu animalium opus posthumum Rom. 1680 sqq. II Vol. 4. et al.

EJ. historia et meteorologia incendii Aetnei 1669. Regii Julii 1670. 4:

S. 330.

S. 330.

LAVRENT. BELLINI Arctinus .†. 1704.

Prof. Pisanus, tum medicus Florentinus. Borellii discipulus.

Nomen eius seruant tubuli renales.

EJ. de structura renum obs. Flor. 1662. 4.
Amst. 1665. 12. et al.

EJ. gustus organum nouissime deprehensum Bonon. 1665. 12.

lunctim cum priore LB. 1711. 4. et al.

EJ. de vrinis, pulsibus, missione sanguinis etc. opus Bonon. 1683. 4. Lips. 1685. 4. cum praes. Bohnii. it LB. 1711. 4. cum praesat. Boerhaavii.

EJ. Opuscula ad Pitcarnium. Pistorii -

EJ. Opera Venet. 1708. 4.

Cf. Ritratti d'uom. illustri Toscani Vol. III. N. XL.

it. Fabronii vitae Dec. V.

S. 331.

ARCHIBALD. PITCAIRN Aberdeena-Scotus

Prof.

Prof. Leydensis, post Edinburgensis.

EJ. dissertatio de motu cibi in ventriculo LB. 1693. 4.

Ej. elementa medicinae physico-math. Lond: 1717. 8.

Ej. diss. de legibus historiae naturalis Edinb. 1696. 8.

Opera LB. 1737. 4. angl. Lond. 1727. 8.

JAC. KEIL Scotus . †. 1719. aet. 46. Medicus Northamptonensis.

Ej. anatomy of human body abridg'd Lond. 1698. 12. et al.

Ej. tentamina medico-physica — quibus accessit medicina statica Britannica Lond. 1718. 8.

BOTANICI.

NEHEM. GREW Londinensis .†. 1711.
Inspector musei Societatis Lond.

Praeter Malpighium primus vberior et classicus super physiologia plantarum auctor.

EJ. anatomy of vegetables begun. Londin. 1672. 12.

gall.

SECVLI XVIIMI DIMID. POSTER. 269

gall. LB. 1685. 12.

Post praecipuas plantae partes singularibus libellis susius pertractauit:

v. c. Ej. phytological history and anatomy of roots Lond. 1673. 8. et s. p.

EJ. figuram caulis cardui transuersim disfecti chartae nigrae eleganter impressam videsis in Att. Nat. Cur. Dec. I. ann. X. Append.

Ex his demum coaluit maius opus f. t.: Ej. anatomy of plants Lond. 1682. fol.

EJ. Musaeum regalis Societatis at Gresham's colledge Lond. 1681. fol. access. Ej. comparative anatomy of the Guts.

EJ. Cosmographia sacra Lond. 1701. fol.

S. 334.

Jo. Raivs (Ray) Nodleio-Essensis .†. 1705. aet. 77.

Ecclesiasticus, qui felici otio vsus per dimidium seculum historiae naturali gnauiter incubuit.

Classicus in eadem auctor, et cuius nomen epocham constituit, cum primus saniorem methodum et curatius characterum studium in eadem adhibuerit. EJ. catalogus plantarum circa Cantabrigiam Cantabr. 1660. 8.

EJ. Synopsis methodica stirpium Britannicarum Lond. 1690. 8.

ed. tertia cura Dillenii Lond. 1724. 8.

EJ. methodus plantarum emendata Lond. 1703. 8 ib. 1733. 8.

EJ. historia plantarum generalis Lond. 1693

EJ. Synopsis methodica quadrupedum et serpentum Lond. 1729. 8.

EJ. Synopsis anium ib. 1713. 8.

EJ. Synopsis piscium ib. eod. 8.

Ej historia insectorum (ed. W. Derham)
ib. 1710. 4.

EJ. Wisdom of God manifested in the works of the creation Lond. 1691. 8. et al. ed. XII. Glasgov. 1750. 12.

EJ. topographical observations Lond. 1673. 8.
proprium iter, quod comite Franc. Willough beio per Germaniam, Heluetiam et Italiam instituerat.

SECULI XVII MI DIMID. POSTER. 271

EJ. Collection of Travels and Voyages Lond. 1693. 8.

Eclogas ex Rauwolfii, Belonii al. itineribus continet.

Iunchim cum priore Lond. 1738. II Vol. 8.

EJ. philosophical Lettres etc. Lond. 1718. 8. edente Derhamo.

EJ. Jelest Remains Lond. 1760. 8.

Vita Raii vltimo quod diximus operi praefixa est.

S. 335.

Rob. Morison Aberdeena - Scotus .- 1683. aet. 63.

Prof. Oxoniensis.

Ej. hortus regius Blesensis Lond. 1669. 8. Ej. plantarum historia vniuersalis P. IIda

Oxon. 1678. fol. P. tertia ib. 1699. fol.

P. I. qua dendrologia contineri debebat, nunquam prodiit.

S. 336.

Avg. Qvirin. Rivinvs Lipsiensis .†. 1723. aet. 71.

Prof. in academia patria.

Puta-

Putatitium membranae tympani foramen, et rectius ductus saliuales sublinguales, nomen eius ferunt.

EJ. introductio generalis in rem herbariam Lipf. 1690. fol. et al. it. ib. 1720. 12.

EJ. ordines plantarum irregularium flore monopetalo, tetrapetalo, et pentapetalo Lips. inde ab a. 1690. fol.

Posthumas tabulas hexapetalorum irregularium edidit Chr. Gottl. Ludwig.

EJ. dissertationes medicae iunctim editae Lips. 1710. 4.

E1. de peste Lipsiensi a. 1680. L. Lips. 8.

EJ. censura medicamentorum officinalium Lips. 1701. 4.

Si aeuum spectes, quo scriptum est, classicum opus.

EJ. manuductio ad chemiam pharmaceuticam Normb. 17.8. 8.

Vita eius praemissa catalogo bibliothecae.

S. 337.

PAVL. HERMANN Hallensis .+. 1695. aet. 55.

Prof.

Prof. Leydensis, postquam in Indiis orientalibus artem exercuerat.

Ej. catalogus horti academici Lugd. Batav. 1687. 8.

EJ. paradisus Batauus LB. 1689 4. EJ. musaeum Ceylanicum LB. 1714. 8.

Cf. Jo. Burmanni thesaurus Ceylanicus Amst. 1737. 4.

it. Linnaei flora Ceylanica 1747. 8.

Vtrumque opus magnam partem ad Hermanni plantas Ceylanicas ficcas confectum.

EJ. Hermanni cynosura materiae medicae Argent. 1710. 4.

it. c. comm. Boecleri ib. 1729. et al. III Vol 4.

S. 338.

GEORG. EBERH. RVMPH Hanouiensis .+. 1706. aet. 69.

Confiliarius Batauus apud Amboinenses.

EJ. Amboinsche Rariteitkammer Amst. 1705. fol. ib. 1741. fol.

EJ. Herbarium Amboinense posthumum edidit Jo. Burmann Amst. 1741-51. VI Vol. sol. Auctarium successit ib. 1755. fol.

S S. 339.

S. 339.

Denique et plantarum exoticarum studium impense auclum est Horto Malabarico qui Amstelod. inde a. 1676-93. XII Vol. fol. prodiit; auspiciis et sumptibus Henrici van Rheede van Drakenstein Bataui Malabariae gubernatoris; auctoribus Matthia de S. Josepho, Guil. ten Rhyne alisque *); digerente et edente, maximam certe partem, Jo. Commelyn, egregio botanico.

Indicem Linnaeanum addidit Jo. Burmannus LB. 1769. fol.

SCRR. HISTORIAE NAT.

340.

Microscopiorum inuentum vt anatomiae ita et vniuersae historiae naturali immense proficuum fuit. Maxime vero in animalculorum insectorum aliorumque quae vulgo exfanguia audiebant historia nouum quasi orbem aperuit; ita vt Entomologiae studium, maxime autem physiologia insectorum, ab eo inde tempore

^{*)} Cf. Guil. ten Rhyne de arthritide pag. 102. et epistolam dedicatoriam.

tempore natales suas primum duxisse dicenda sit. Et quidem in ea ornanda praeter Leeuwenhoekium et Malpighium, quos iam laudauimus, maxime eminet triga virorum, nisi tres essent, incomparabilium, Swammerdamius, Redius et Valisnerius.

Medicus in vrbe patria.

Ej. de respiratione vsuque pulmonum diss. LB. 1667. 8.

Ej. miraculum naturae s. vteri muliebris fabrica LB. 1672. Lond. 1680. 8. LB. 1729. 4. et al.

EJ. algemeene Verhandeling van de Bloedeloose Diertjes Ultraj. 1669. 4.

E1. Ephemeri vita of Afbeeldingh van's Menschen Leven Amst. 1675. 8.

Codices eius posthumos magno aere redemit Boerhaavius et edidit s. t. Bibliorum naturae, belg. et lat. (quam versionem parauit H. D. Gaubius) LB. II Vol. fol.

Sa

germ.

germ. (vertente Jo. Jac. Reiske viro meritissimo) Lips. 1752. fol.

angl. c. not. Jo. Hill Lond. 1758. fol.

gall. in compendium redactum et animadversionibus auctum av. cl. Guenau de Montbeillard, Vol. V. collectionis academiae Divionensis, P. exotericae.

Vitam auctoris, meliore fato dignissimi, Boerhaavius praefixit bibliis hisce.

S. 342.

FRANC. REDI Aretinus .+. 1697. aet. 71. Archister Florentinus.

Scholasticorum de generatione aequiuoca fomniorum depulsor. Puritate quoque et elegantia vernaculi fermonis eminuit.

E1. Esperienze intorno alle generazione degli insetti Flor. 1668. 4.

lat. Amft. 1686. 12.

E1. Oservazioni intorno a gli animali viventi, che si trovano negli animali viventi Flor.

lat. Amft. 1708. 12.

E1. Esperienze intorno alle diverse cose naturali dell' Indie Flor. 1671. 4.

lat.

lat. Amft. 1685. 12.

EJ. osservazioni intorno alle vipere. Flor. 1664. 4.

lat. cum priore.

EJ. Lettere, consulti mediche etc. iunclim cum reliquis operibus editae sunt, quorum editio plenissima est Neapolitana 1778. VII Vol. 8.

Elogio di F. Redi. Flor. 1781. 8.

Cf. quoque Ritratti d'uomini ill. Toscani Vol. II. No. XLVII.

it. cl. Mochfen Medaillen-Sammlung Vol. I. p. 289 fqq.

S. 343.

Iungatur Redio, etsi recentior paullo
ANTON. VALLISNERI Trassilico - Mutinensis . f. 1730. aet. 69.

Prof. Pataninus; discipulus Malpighii.

EJ. Dialoghi Ven. 1700. 8.

EJ Nuove esperienze sulli sviluppi ib. 1713. 4.

EJ. Considerazioni intorno alla generazione de vermi del corpo umano Patav. 1710. 4.

EJ. Istoria della generazione dell' uomo e degli animali Venet, 1721. 4.

S 3

germ.

germ. c. animaduers. Chr. Ph. Berger. Lemgov. 1739. 8.

EJ. Istoria del Cameleonte Africano e di varii animali d'Italia Ven. 1715. 4.

Iunchim c. reliquis operibus Venet. 1733.

Vita viri praefixa operum editioni quam modo citauimus.

S. 344.

De exoticorum insectorum, ineffabili pulcritudine et insigni magnitudine conspicuorum, naturali historia bene meruit

MARIA SIBYLLA MERIAN Francosurtensis. 1717. aet 70.

Filia egregii chalcographi Matth. Merian cuius supra iam p. 212. mentionem iniecimus. A summis pictoribus Jac. Morell et Abr. Mignon slores depingere docta.

Haec a tenellis erucarum indigenarum metamorphofi delectata vernacula lingua eam descripsit libro, cui titulus:

MAR. Sib. Graeffin (nubserat enim Graeffio cuidam) wunderbare Verwandlung der Raupen Norimb. 1679-83. II Vol. 4.

ed.

ed. 2, (tertia parte auctior), lat. Amst. 1717. 4.
gall. ib. 1730. fol. max.
belg. ib. eod. ead. forma.

Postea vero a. 1699 ipsa Surinamum petiit et ibi per biennium oeconomiam eius terrae insectorum studiosissime indaganit, vnde natum est, iuuante Casp. Commely n botanico egregio, splendidissimum opus, LX tabulis constans,

EJ. Metamorphosis insectorum Surinamensium, ofte Verandering der Surinaamsche Insecten etc. Amst. s. a. (1705) fol. max.

lat. ib. eod. ead. forma.

ed. 2. XII tabulis auctior belg. Amst. 1719.

faepius et variis linguis denuo excusum.

Editionis vernaculae principis a. 1705 pauca quaedam exempla propria manu summo artificio coloribus distinxit, ab iis probe, et in tanto quo superbiunt nitore et accuratione satis facile distinguenda, quae alii inferioris subsellii pictores imitati sunt.

De vita Merianae cf. Doppelmayer Nachr. von Nürnberg. Künstlern p. 268 sqq.

J. C. Füesslin v. Schweizer - Künftl. Vol. II. p. 196 fqq.

Weyermann Nederl. Konstschilders Vol. III. p. 58. sqq.

it. ap. Hüsgen Nachr. v. Francfurter-Künstl. Dargenville, Descamps etc.

S. 345.

MART. LISTER Eboracensis . †. 17...
Archiater Annae Britannicae.

EJ. Exercitationes anatomicae de cochleis et binaluibus I. Lond. 1694. 8. II. ib. 1695. 8. III. ib. 1696. 4.

EJ. Synopsis methodica conchyliorum Lond. 1685. fol.

it. ex edit. Guil, Huddesford Oxon, 1770. fol.

EJ. de insectis opus Jo. Goedartii *), in methodum redactum, c. not. Lond. 1685. 8.

EJ.

*) Jo. Goedart, pictor Medioburgensis, ex primis fuit, qui insectorum oeconomiam curatius scrutati sunt. Ej. Metamorphosis et hist. nat. insectorum III Voluminibus prodiit

SECVLI XVIIMI DIMID. POSTER. 281

EJ. Listeri historiae animalium Angliae Tra-Satus III. Lond. 1678. 4.

prior qui de araneis agit, germ. prodiit Quedlinb. 1778. 8.

1D. de fontibus medicatis Angliae Exercitationes II, Eboraci 1682-84. II Vol. 8. LB. 11686. 12,

EJ. diff. de humoribus Lond. 1709. 8.

EJ. Exercit, de quibusdam morbis chronicis Lond, 1694. 8, et al.

EJ. Fourney to Paris Lond. 1699. 8.

EJ. comm. in Sanctorii aphor, supra citaui-

S5 MATERIA

prodiit Medioburgi, viz. I. 1662. 8. II. 1667. 8. III. posthumum 1669. 8. Et huius operis exempla quaedam extant rarissima ab ipso auctore coloribus distincta, ea mirum quantum nitore superantia, quae postmodo ab aliis colorata sunt. — Cf. Jo. van Gool nieuwe Schoubourg der Nederlantsche Kunstschilders Vol. I. p. 41 sqq.

MATERIA MEDICA etc.

S. 346.

Materiae medicinali hacce periodo fummum accessit augmentum cortice peruniano, qui etsi iam inde ab a. 1638 Europaeis innotuerit, cum Comitissa de Cinchon Peruviae Proregis coniux eius vsu a pertinace febre intermittente liberata esset, non tamen nisi posteriore quod tractamus seculi dimidio divulgari cepit. Et primo quidem, vt res ipsa ferebat, apud Hispanos est adhibitus, quibus tunc temporis Corteçà del Quarango audiebat, et penes quos quoque iam tum acres lites super eius insonte aut suspecta qualitate Colmenerum inter et Fernandezium excitatae sunt, quae et postmodum in reliqua Europa per integrum fere feculum, non obstantibus Sydenhami et Mortoni diuinis fere corticis istius ope curationibus, vsque ad Werlhofii nostri tempora toties iteratae funt.

Don Joseph Colmenero (Catedratico de Prima de Salamanca) Reprobacion del pernicioso abuso de los Polvos de la China china. f. l. 1647. 8. 1697. 4.

Don

Don Th. Fernandez Defensa de la chinachina contra Colmenero f. l. 1692. 4.

Discurso medico, formado en una Tertulia de Madrid, sobre un Librillo que en Defensa de la china china, se apareciò con el nombre de Don Th. Fernandez, en que se hace mencion de varios Autores, que tratan de la China s. l. et a. 4.

S. 347.

Verum et res alimentaria nouum et maxime memorabile cepit incrementum Theae et Coffene vsu, inter Europaeos nunc magis magisque inualescente, quo calidorum potulentorum abulu vt vniuerla fere diaeta ita et morborum facies eatenus fane magnam partem mutata eff, vt alii, v. c. calculus vrinae, ab eo inde tempore rarius observari ceperint, alii e contrario vt fluor albus et quae hypochondriaci cet hysterici sunt generis, indies magis fuerint dinulgati. Thea inprimis iam tum nancifcebatur feruidum praeconem Corn. Bontekoe f. Decker (Alemariensem, Medicum Batawum, demumque Prof. Francofurti ad Viadr.) qui primus eam tanquam panaceam tam efficaciter

caciter commendabat, vt magnum exinde praemium Societatis Indicae orientalis meruerit.

Corn. Bontekoe Trastaat van het excellenste Kruyd Thee, ten dienste van die gene, die Lust hebben om langer, gesonder, en wyser te leven. Hagae-Com. 1678. 12. ib. 1679. 8. et al.

CHEMICI, PHARMACEV TAE etc.

S. 348.

ROBERT. BOYLE Lisboria-Hibernus .- 1691. aet. 63.

Parens quasi sanioris chemiae, vtpote qui primus eandem physicis principiis superstruxit, et prosligata mystici styli, quo antea obuelari solebat, nube, simplici et natiuo candori eandem reddidit. De vniuersa quoque philosophia naturali meritissimus, magni nostri Othonis de Guerike de vacuo spatio et electricitate inuenta vltro prosecutus est, physiologiam quoque vtilissimis experimentis ditauit, vitam impendere vero studiosissimus.

El. sceptical chymist. Oxon. 1661. 8.

EJ. physiological Essays of the usefulness of natural philosophy. ib. 1661-73. II Vol. 4.

E_I. Experiments touching colours ib. 1663. 4. E_I. Memoirs for a natural history of human

blood Lond. 1684. 8.

E_J. Disquisition about final causes of natural things. it. some uncommon observations about vitiated sight. Lond. 1688. 8.

Ej. general history of the air Lond. 1692. 4.

Operum ed. pleniss. curante Th. Birch.

Lond. 1744. V vol. fol.

Vita viri praemissa huic operum editioni. Cf. quoque: the heads of illustrious persons of Great Britain Vol. I. p. 135.

Moses Charas Uzesia-Languedocus .†.
1698. aet. 80.

Chemicus Parifinus.

EJ. experiences sur la vipere Par. 1669. 8.

EJ. Suite des nouvelles Experiences sur la vipere ib. 1671. 8.

iunclim c. priore ib. 1672. 8.

EJ. Pharmacopes royale Par. 1672. II Vol. 8. Opera, lat. Genev. 1684. III Vol. 4.

Nic. Lemery Rotomagensis .†. 1715. aet. 70.

Chemicus Parifinus.

EJ. cours de chymie Par. 1675. 8. ed. IX. ib. 1701. 8.

it. c. not. Baroni ib. 1756. 4.

EJ. Lemeryi pharmacopee universelle 1698. 4.

EJ. Dictionnaire universel des Drogues simples ib. 1698. 4. et al.

it. c. not. Bern. de Justieu ib. 1733. 4. Elogium Lemeryi v. in act. Parif. a. 1715.

LVD. LEMERY Nic. fil. Parifinus .f. 1743. aet. 66.

Medicus Parifinus.

EJ. Traité des alimens Par. 1702. 12. et al.

EJ. Dissertation sur la nouvriture des os ib. 1704 12.

it. c. affinibus Courtiali aliorumque libellis LB. 1709. 12.

Elogium viri v. in act. Parif. a. 1743.

S. 351.

GVIL. HOMBERG Batavia - Javanus . +. 1715. aet. 63.

Medicus ducis Aurelianenfis.

inden.

Sale

Sale sedatiuo sui nominis vulgo notus.

Dissertationes eius numerosae insertae sunt

Elogium eius ibid. a. 1715.

S. 352.

Prof. Havniensis.

EJ. de ortu et progressu chemiae L. Havn.

EJ. sapientiam Hermetis supra (pag. 8)

EJ. conspectus chemicorum illustrium (opus posshumum) ib. 1697. 4.

EJ. de vsu plantarum indigenarum in medicina ib. 1688. 8.

Multa quoque eius extant tam in actis Hafniensibus quam in epistolis Bartholini (v. p. 205.)

Vita viri praemissa conspectui citato.

S. 353.

DAN. LVDOVICI Vinariensis .†. 1680 2et 55.

Archiater Gothanus, ducibus Ernesto pio
et Friderico I.

Pharma-

Pharmaceuticen a perniciosa infanarum compositionum farragine liberare, simplicioremque eandem et elegantiorem reddere felici cum successu studuit.

EJ. pharmacia moderno seculo applicanda Gothae 1671. 12.

Classicum opus saepiss. recusum, trans-

v.c. gall.c. comment. Ettmüller, Mussiponti 1757. II Vol. 8.

Vtiles quoque Symbolas contulit ad Ephemer. Nat. Cur.

Opera Frf. 1712. 4.

BRIDIE

S. 354.

Felices hi Ludovici ausus melioribus quoque et aliquantisper saltem repurgatis Dispensatoriis vt vocantur, ansam dederunt. Pertinent huc

Pharmacopoea Augustana, quae etsi antiquior, nunc vero cointius prodiit Aug. Vind. 1673. fol. et al.

Dispensatorium regium Brandeburgicum 1698 fol. et al.

S. 355.

S. 355.

Jo. Joach. Becher Spirensis .†. 1682.
act. 57.

Homo paradoxus, inquietus; sed profundae sagacitatis; qui, praeter tot alia, primus quoque phlogisti principii naturam et dignitatem indagauit.

Inuentor quoque pilularum polychrestarum.

EJ. Physica Subterranea Frf. 1669. 8.

it. ex ed. Stahlii Lipf. 1735. 4.

EJ. chymischer Glückshafen Frf. 1682. 4.

EJ. Parnassus medicinalis Ulm. 1663. fol.

EJ. närrische Weisheit und weise Narvheit Frf. 1682. 12.

Ej. scripta chymica rariora ex ed. Rothfcholzii Norimb. 1719. 8.

Vita Becheri, auctore Urb. Gothofr. Bucher Norimb. 1722. 8.

S. 356.

Jo. Kunkel von Löwenstern Slesvicensis .†. 1703. act. 74.

Chemicus electorum Saxoniae, tum Brandenburgi, denique regis Sueciae.

1

Post Brandium inventor phosphori vrinarii, item perfector artis vitrum purpura Cassii minerali tingendi, morsularum antimonialium etc.

EJ. Laboratorium chemicum ex ed. Engellederi 1716. 1722. 8.

EJ. Opuscula chemica minora Frf. 1721.

EJ. Glasmacherkunst Lips. 1689 4. et al.

PATHOLOGI et THERAPEVTAE.

Learnier escope pilulation poly

S. 357:

Iam ad auspicatissimum et aureum quasi therapiae aeuum delati sumus, quo salutisera ars a millenis inde annis sectarum sordibus, Galenicae inprimis, Chemicae et Syluianae, inquinata, iam Hippocratico i. e. simplici suo natiuo nitori reddita est; quae quidem selix reformatio ex ipsa ea Anglia exiit, quam praecedente periodo tantum quoque ad physiologiam reformandam contulisse vidimus.

S. 358.

THOM. SYDENHAM ex pago Winford-Eagle comitatus Dorfetensis .†. 1689. aet. 65. Medicus Londinensis.

Reflaura-

Restaurator methodi antiphlogisticae: cuius nomen ferunt varia medicamenta, Laudanum liquidum, decoctum album, pilulae foetidae etc.

EJ. observationes medicae circa morborum acutorum historiam et curationem Lond 1676. 8.

Ej. diss. de curatione variolar, confluentium, nec non de affectione hysterica ib. 1682. 8.

Ej. de podagra et hydrope Lond. 1683. 8. Opera Lond. 1684. 8. 1735. 8. et al.

RICH. MORTON Suffolciensis . †. 1698.

Medicus Londinensis.

Ej. phthisiologia Lond. 1669. 8.

Opera Amst. 1696. II Vol. 8. et al.

CHRISTOPH. BENNET Rayntonia - Sommersetensis .+. 1655. aet. 38.

Medicus Londinensis (potius ad praecedentem periodum referendus).

Ej. theatri tabidorum vestibulum Lond. 1654. 8. et al.

it. Vindob. 1768 8.

S. 361.
GEORG. BAGLIVI Ragusanus. †. 1706. aet. 38.
Prof. Romanus.

T 2

EJ. de praxi medica L.IV. Rom. 1696. 8.

acc. diss. de anatome, morsu et effectibus

Tarantulae.

Opera Lugd. 1704.4. c. praef. Hecqueti. et al.

ib. 1745. 4. ib. 1765. 4.

BERNARDIN. RAMAZZINI Carpensis. †. 1714. aet. 81.

Prof. Patauinus,

Ej. de morbis artificum diatriba Mutin. 1700. 8. et al.

germ. Lipf. 1718. 8. et c. auctariis cl. Ackermann. Stendal. 1780-83. II Vol. 8.

1D. de principum valetudine tuenda Patav. 1710. 4. et al.

1D. de contagiosa epidemia, quae in Patauino agro in boues irrepsit Patav. 1712. 8.

EJ. Relazioni sopra il parto e la morte della Marchesa Martellini. Moden 1681. fol. (de non acceleranda secundinarum post partum extractione.)

it. c. aliis huius argumenti eristicis scriptis, edente Jos. Ramazzini. Mutin. 1758. 4.

Opera Patav. 1718. IV vol. 8. Neap. 1739. 4. et al. §. 363. S. 363.

Mich. Ettmüller Lipsiensis . f., 1683.

Prof. in acad. patria.

EJ. fundamenta medicinae verae Frf. 1685-4-EJ. comment. in Ludovici opus pharmaceuticum supra citanimus.

Numerosae quoque Ej. extant dissertationes.

Pro spuriis vero operibus declarauit filius chemiam et fundamenta medicinae post patris fata edita.

Operum plures extant editiones; vt Cyrilli Neap. 1728 fol. Mangeti Genev. 1736. IV vol. fol.

Plenissima et accurata studio filii, Mich. Ernesti (.†. 1732) Frf. 1708. III Vol. fol.

Vita viri extat in Chr. Gerberi Historie der wiedergebornen in Sachsen Append. p. 90. sqq.

Alia praemissa est operibus.

S. 364.

HENR. MEIBOM (filius Jo. Henrici, cuius Tupra meminimus p. 29) Lubeccensis . †. 1700 aet. 62.

T 3

Prof.

Prof. Helmstadiensis medicinae practicae, historiarum et poëseos.

Vir egregius, et inter historicos magna rerum Germanicarum collectione celebratissimus.

Nomen eius habent glandulae sebaceae palpebrarum.

EJ. de vasis palpebrarum nouis, epistola Helmst. 1668. 4.

Ej. de ceruisiis L. ib. eod. 4.

EJ, de incubatione in fanis deorum diss. supra citauimus (p. 6.)

Maxima eius scriptorum pars dissertationibus constat academicis.

Praestantissima vero vtriusque Meibomit tum collectaneorum tum lucubrationum propriarum copia anecdota extat in bibliotheca academica.

S. 365.

GEORG. WOLFG. WEDEL Lusatus . †. 1721. aet. 77.

Prof. Jenensis.

Nomen eius mansit variis praeparatis pharmaceuticis. EJ. Non-entia chymica Frf. 1670. 12.

EJ. Opiologia Jen. 1674. 4.

1D. de morbis infantum ib. 1717. 4.

E1. amoenitates materiae medicae ib 1684 4.

E_J. de medicamentorum compositione extemporanea Jen. 1678 4.

EJ Exercitationes philologico-medicae Dec. XV. ib. 1701 sqq. 4.

S. 366.

Günth. Christoph. Schellhammer Jenensis. +. 1716 act. 67.

Prof. Helmstadiensis, tum Jenensis, denique Kiloniensis.

EJ. de auditu L. LB. 1684. 8.

EJ. anatome xiphiae Hamb. 1707. 4.

EJ. de nitro, vitriolo, alumine et atramentis opusculum Amst. 1709. 8.

Vita viri praemissa epistolis selectioribus ad eum datis Wismar. 1727. 8.

S. 367.

Jo. JAC. WEPFER Scaphusinus . †. 1695. aet. 75.

Archiater, Würtenbergicus.

T 4

EJ.

Ej. cicutae aquaticae historia et noxae. Basil. 1679. 4.

El. observationes anatomicae ex cadaveribus apoplecticis. Scaphuf. 1658. 8. et al.

ed. plenissima Amst. 1724. 8.

Ej. observationes de adfectibus capitis Scafhuf, 1727. 4.

Hisce obs, posthumis praemissa est vita auctoris.

Cf. quoque Eph. N. C. Dec. III. a. 3.

368.

Iungamus Wepfero generum eius Brunnerum, et popularem Peyerum, etsi maxime anatomicis scriptis inclaruerunt.

Jo. CONR. BRUNNER (postea de Brunn de Hammerstein) Diessenhovio-Thurgavicus .f. 1727. aet. 75.

Prof. Heidelbergensis, tum archiater Palatinus.

Nomen eius feruant glandulae in duodeno qua pylorus ipfi inhaeret, coaceruatae.

E1. experimenta circa pancreas Amft. 1783.8.

ID. de glandulis duodeni f. pancreate secundario. it. de glandula pituitaria Frf. 1715. 4.

EI.

SE

EJ. de methodo luis venereae curandae L. (posshumus) Scaphus. 1739. 4.

it. numerosae observationes insertae Ephemeridibus N. C.

S. 369.

Artem in vrbe patria exercuit.

Vel vulgo glandulis intestinalibus notus, inprimis in ileo extremo, quo valuulam Fallopii spectat, constipatis.

EJ. de glandulis intestinorum L. Scaphus.

EJ. parerga anatomica reliqua VI. Amstel. 1682. 8.

EJ. merycologia Basil. 1685. 4.

S. 370.

Jo. Jac. Harder Basileensis .+. 1711.

Prof. academiae patriae.

EJ. apiarium observationum Bas. 1687. 4.

Ej. examen anatomicum cochleae terrestris

T 5

Paeonis

Paeonis et Pythagorae (Harderi et Peyeri) exercitationes anatomicae et medicae ibid. 1682. 8.

S. 371.

THEOPH. BONNET Geneuensis .+. 1689.

Medicus vrbis patriae.

Vtilis compilator.

EJ. Sepulchretum s. anatomia practica Genev. 1679 II Vol. fol.

auctior ex ed. Mangeti Lugd. 1700. III Vol. fol.

EJ. medicina septentrionalis collatitia Genev. 1685. II Vol. fol.

EJ. Polyalthes s. thefaurus medico-practicus ib. 1690-93. III Vol. fol.

S. 372.

Non separemus popularem eius, compilandi genio ipsi simillimum:

Jo Jac. Manget . +. 1742. act. 91.

Medicus Geneuenfis.

EJ. bibliotheca anatomica Genev. 1685. II Vol. fol. EJ. theatrum anatomicum ib. 1716. II Vol. fol. EJ. bibliotheca chemica ib. 1702. II Vol. fol. EJ. bibliotheca pharmaceutico-medica ibid. 1703. II Vol. fol.

EJ. bibliotheca medico-practica ib. 1695-98.

IV vol. fol.

EJ. bibliotheca scriptorum medicorum ibid.
1731. II Vol. fol.

CHIRV RGI.

S. 373.

Sanguinis circuli inuentum iam magis magisque per Europam agnitum, chirurgicis duabus encheiresibus ansam praebuit, quae etsi breuis in chirurgia aeui fuerint, cum longe minus periculo quam vtilitate careant, physiologiae tamen illustrandae idoneae fuerunt, et in vniuersum ad magna audacis Iapethi generis conamina referri merentur. De chirurgia loquor infusoria, et sanguinis transsussone.

S. 374.

Chirurgiam infusoriam iam a. 1642 venatorem quendam Lusatum in canibus suis exercuisse referunt. Maxime autem inde ab a. 1656 et inprimis apud Anglos diversimode instituta est: auctoribus Lowero quen diximus, tum Christoph. Wreen aliisque. Primum quidem in animantibus, praecipue ad vires medicaminum explorandas, postea vero et quidem saepe non sine euphoria in ipsis hominibus. Purm annus, quem mox citabimus, bis sibi ipsi medicamina venis iniecit, et nuper quoque eodem modo desperatis morbis medicatum suisse constat.

Jo. Sigm. Elsholzii clysmatica noua. Berol. 1667. 8.

Jo. Dan. Majoris chirurgia infusoria. Kilon. 1667. 4.

Mich. Ettmülleri diff. de chirurgia infusoria Lips. 1768. 4.

Ad nuperos eius vindices pertinent praeprimis

J. A. Hemmann medicinisch chirurg. Auffätze p. 122-216.

J. M. Regnaudot diff. de chirurgia insuforia renouanda LB. 1778.

Simplicem et maxime commodum ad eandem apparatum, quo ipse vtor, descripsi in Medicinische Bibliothek Vol. I. pag. 177 sqq. tab. I. sig. 4. S. 375.

De transfusione sanguinis primum in Germania et quidem, Andr. Libavio teste, iam ante a. 1615 cogitatum est: tentata autem primo in animantibus apud Anglos a. 1666, itidem Lowero auctore, tum Kingio aliisque nouae Societatis Londinensis fodalibus. In homine eandem primi instituerunt a. 1667 Denisius, medicus regius, et Emmerezius chirurgus, Gallie tum in Germania idem Purmannus; alibi alii. Cum vero audax et anceps ea vitalis laticis transfusio paucissimis proficua, pluribus vero lethalis cederet, eius in homine vsus iam a. 1668 in Gallia vetitus *), et in vniuersum quoque a medicis reprobatus est; nisi quod Nuckius **) aliique eandem in desperata et alias lethali fanguinis profusione admitti posse concederent, quae et antea iamiam Majoris, quem modo citauimus, opinio fuit. Prolixum

5) Cf. la Sentence vendue au Chatelet de Paris d. 17 Apr. 1668, in collectione academica Divionenfi, Part. exot. Vol. H. p. 144 sqq.

urgica p. m. 168 fq.

Prolixum catalogum fingularium relationum et differtationum, quae occasione primorum in homines transfusi sanguinis tentaminum, maxime in Gallia editae sunt, videsis in Halleri bibl. anat. Vol. I. p. 555 sqq. Ad vnam fere omnes extant in bibliotheca academica. Sed et plures ad manus sunt, Hallero non dictae v. c.

J. Denis Lettre touchant l'origine de la Transfusion du sang et la maniere de la pratiquer sur les hommes. Avec le recit d'une cure faite depuis peu sur une personne paralitique Par. 1668. 4.

Lamy Lettre sur la mort du sou pretendu guery par la Transsusion ib. eod. 4.

L. de Bastil reflexions sur les disputes qui se font à l'occasion de la Transsusion s. 1. et a. 4.

De Sorbiere discours touchant diverses Experiences de la Transfusion du sang Paris. 1668. 4.

Synopticam transfusionis historiam ex-

Jo. Christoph. Sturm transfusi sanguinis historia Altors. 1676. 4.

G. Abr. Mercklin de ortu et occasu transfusi sanguinis Norimb. 1679. 8.

Super Super

SECULI XVII mi DIMID. POSTER. 303

Superapparatu et encheiresi operationis cs. Lamzweerde Append. ad Sculteti armamentar. ed. LB. 1692. p. 29-57.

S. 376.

Inter chirurgos eius aeui maxime eminet MATTH. GOTTFR. PVRMANN Lubenia-Silefiacus . † 1711. aet. 63.

Chirurgus Brandenburgicus castrensis, tum poliater Wratislauiensis.

Ad exercendam chirurgiam manualem natus, difficillimas operationes mascule et felicissimo cum successu exercuit.

EJ. Lorbeercranz der Wundarzney Fref.

EJ. chirurgia curiofa ib. 1716. 4.

EJ. curiose chirurgische Observationen ibid.

De vita propria praefatus est ad hasce observationes chirurgicas.

S. 377.

CORN. SOLINGEN

Chirurgus Haganus.

EJ. manuale operation der Chirurgie. it.
Ampt der Vroed-vrouwen Amst. 1684. 4.

EJ.

EJ. Embryulcia ofte Afhaalinge eenes dooden Vrugts Hagae Com. 1673. 12. Opera Amst. 1698. 4.

OBSTETRICII.

Lelunduda Maria S. 378. TOO HTTALA

Ars obstetricia iam magis magisque convaluit obsolescente demum infelice praeiudicio hactenus praeualente, quasi indecorum esset dissiculter parturientibus, si a perito medico seruari mallent, quam ab indocta muliere crudeliter pessumdari. Cum enim si a caesfarea sectione et paucis aliis eiusmodi operationibus discesseris vniuersum huius artis exercitium ad hancce periodum vsque penes obstetrices suerit, iam demum ad medice doctos artis magistros quoque transiit, interquos maxime eminuerunt apud Gallos Mauriceau, apud Belgas Roonhuysen.

S. 379.

FRANC. MAVRICEAU Parisinus . +. 1709. Chirurgus Parisinus.

EJ. Traité des maladies des femmes grosses Par. 1668, 4, et al. SECVLI XVIIMI DIMID. POSTER. 305

EJ. observations sur la grossesse et l'accouchement Par. 1695. 4.

germ. Dresd. 1709. 8.

EJ. dernieres observations sur les maladies des femmes grosses Par. 1706. 4.

Junctim Par. 1721. II Vol. 4. et al. belg. c. auctariis cl. Camperi Amst. 1759. 4.

S. 380.

HENR. VAN ROONHUYSEN Amsteloda-

In patria vrbe artem exercuit.

Vectis sui nominis inuentum ab alis huic, ab alis vero, et quidem rectius, silio eius Rogerio tribuitur.

EJ. heelkonstige Aanmerkingen Amst. 1663-72. II Vol. 8.

germ. Norimb. 1674. II Vol. 8.

S. 381.

Justina Siegmund (nata Dieterich)
Silesiaca.

Obstetrix Brandenburgica.

EJ. Brandenburgische Hosiwehemutter Berol. 1692. 4. et al.

V

SCRR.

SCRR. MEDICINAE FORENSIS, POLITIAE MEDICAE etc.

S. 382.

PAVL. AMMANN Vratislauiensis. Prof. Lipsiensis.

EJ. medicina critica s. decisoria Erf. 1670. 4. et al.

ed. plenior Stadae 1677. 4.

EJ. praxis vulnerum lethalium Frf. 1701. 8. EJ. irenicum Numae Pompilii cum Hippocrate Lipf. 1689. 8.

S. 383.

Prof. academiae patriae

EJ. rationale vulnerum lethalium iudicium Lips. 1660. 8. et al.

EJ. memorabilis quoque est disputatio qua purpuram puerperarum primus descripsit s. t, historia medica nouum puerperarum morbum continens, qui ipsis der Friesel dicitur. Lips. 1655. 4.

S. 384.

Ni fallor eadem quoque periodo prima in vsum popularem prodiit methodus submersis subueniendi. Et quidem primus benesico eiusmodi scripto de genere humano bene meruisse videtur

SEBAST. ALBINVS

Pastor ecclesiae Ditterspacensis.

EJ. Bericht und Handgriff wie man mit Personen so im Wasser gelegen und für todt herausgezogen worden umgehen solle editio II. quae ad manus est, prodiit s. l. 1675. 8.

S. 385.

Denique et in eadem tempora incidit aufpicium vtilissimi instituti, quo e tabulis emortualibus corollaria physiologica et pathologica et politica deduci ceperunt. Et primus quidem id conatus est al 1662

Jo. GRAUNT

Pannifex Londinensis.

Ej. natural and political observations made upon the bills of mortality. Lond. 1662. 4. (ed. princeps)

it. ib. 1666. 4. et al. ed. VIta ib. 1676. 4.

V 2

it. recus. in collection of the yearly Bills of mortality from 1657 to 1758 inclus. Londin. 1759. 4.

PHILOSOPHI.

S. 386.

Coronidem imponimus historiae huius periodi memoria viri summi et de vniuersa republica litteraria in aeternum meritissimi

Electoris Hannoverani a confil. intimis.

Etsi longe maxime mathematicis et historicis laboribus inclaruerit, vt calculo differentiali inuento et scriptorum rerum Brunsuicensium editione etc. egregie tamen etiam de re medica et naturali meruit, cum inter primos ipecacuanhae notitiam dederit, vrinae phosphorum descripserit, ex primis quoque bombyces in Germania coluerit et quae sunt id genus alia.

E_J. de nouo antidysenterico ex America allato L. Frf. 1696. 8. SECVLI XVIIIII DIMID. POSTER. 309

EJ. de annuis super re medica commentariis edendis consilium, extat in Journal des Sçavans Vol. XXII. 2. 1694.

EJ. protogaea ex edit. Scheidii Goett.

Opera ex edit. Ludov. Dutens Genev. 1768, VI Vol. 4.

Vitam Leibnitii ab eius amanuensi Jo. Georg. v. Eckhart conscriptam v. in cl. v. Murr Journal zur Kunstgeschichte Vol. VII. Hismanni desideratissimi Versuch über Leibnitzens Leben. Monaster. 1783. 8.

310 SECTIO XIII. SECVLI XVIIIVI

SECTIO XIII. SECVLI XVIIIvi PRIORA SEPTEM LVSTRA.

S. 387.

Duo funt ni fallor quae ineunte quod viuimus seculo, vt vniuersae arti salutari egregio fuerunt emolumento, ita maxime scriptis ad eam pertinentibus maiorem impertierunt perfectionem Inualescens scil. eo tempore studium historiae litterariae, et Wolfiana demonstrandi methodus. Quanquam enim in vtroque haud parum ineptierint eius aeui homines, cum ea quam litterariam vocabant historiam in multis fere vnice ad notitiam librorum ratiorum, aliasque steriles curiositates rediret; et demonstrativa methodo ad nauseam vsque abuterentur Wolfiani; nihilominus tamen vtrumque vel ex eo capite studio medico maxime proficuum cessit, quod historiae litterariae curatiore cultura ingentes ex antiquiorum auctorum scriptis, antea neglectis,

glectis, denuo eruerentur thesauri et magis magisque in communem vsum verterentur; Wolfiana autem methodus vtique ad iudicium acuendum plurimum conferret, quod in tot praecedentis seculi credulis observatoribus et compilatoribus tantopere desideramus.

SOCIETATES LITTERARIAE, DIARIA etc. etc.

S. 388.

Inter nouas ea periodo institutas academias scientiarum eminent praesertim Berolinensis, Petropolitana et Bononiense institutum.

Berolinensis Societas Scientiarum a. 1700 Leibnitii consiliis fundata, acta sua inde ab a. 1710 Miscellaneorum Berolinensium titulo edidit.

A. 1744 academiae nomen nacta ab insequente inde anno commentarios suos gallicos fecit s. t. Histoire de l'Academie des Sciences et belles Lettres avec les Memoires; demumque inde ab a. 1770 eosdem Nouveaux Memoires vocauit.

Cf. Histoire de l'academie de Berlin depuis son origine. Berol. 1752. 4. V 4 S. 389.

S. 389.

Petropolitana scientiarum academia ad vltima Petri Magni instituta pertinet, quibus de illustrando suo imperio immortaliter meruit. Condidit eam anno 1724, instaurauit Catharina I. 1725.

Commentarii eius academiae prodierunt inde ab a. 1726. XIV vol.

Tum Noui Commentarii ab a. inde 1747 XX Vol.

Qui denique titulus 2. 1773. in eum Acto-

\$. 390.

Bononiense Scientiarum institutum origines suas debet viro non vno nomine illustri Lud. Ferd. Com. de Marsigli (scriptis quoque propriis claro, Danubio maxime, et maris historia) et Commentarios suos inde ab a. 1731 publici iuris secit.

Gius. Gaët. Bolletti dell' origine e de' progressi dell' instituto delle scienze di Bologna Bonon. 1767. 8.

Notizie dell' origine e progressi dell' instituto di Bologna ib. 1780. 8.

S. 391.

Ad acta eius aetatis litteraria, et quidem medici argumenti, prae reliquis pertinent collectio V ratislauiensis et Commercium noricum.

Illa inde a. m. Jul. a. 1717 vsque ad a.1727 prodiit s. t. Sammlung von Natur - und Medicin - Geschichten directoribus Jo. Kanold et Jo. Christ. Kundmann medicis Vratislaviensibus. XXXVIII constat partibus et IV Supplementorum Voluminibus. 4.

Postea per quadriennium continuata est ab Andr. El. Büchnero s. t. Miscellan. physico-medic. oder Nachrichten von physicalu. medicinischen Geschichten Erf. 1727-30. IV Vol. 4.

Finito eo opere, successit ipsi inde ab a. 1731 vsque ad a. 1745 XV voluminibus 4. commercium litterarium Noricum dirigente Christoph. Jac. Trew, de quo infra pluribus.

ANATOMICI et PHYSIOLOGI.

S. 392.

ANT. MAR. VALSALVA Foro-Cornelienfis .†. 1723. aet. 57.

V 5 Prof.

314 SECTIO XIII. SECVLI XVIIIvi

Prof. anat. honorar. Bononiensis.-

Nomine eius infignitur finus fic dictus arcus aortici.

EJ. Tract. de aure humana Bonon, 1704. et al.

it. c. dissertationibus anatomicis (posshumis). Recensuit et XVIII epistolis illustrauit Jo. Bapt. Morgagni Venet. 1740. 4.

De vita et scriptis Valsalvae Comm. huic eius operum editioni praemisit Morgagni.

S. 393.

Jo. Domin. Santorini Venetus . f. 1737. aet. 56.

Prof. in vrbe patria.

Emissariis durae matris, et varietati ossium turbinatorum superiorum, nomen eius mansit.

EJ. observationes anatomicae Ven. 1724. 4. EJ. istoria d'un feto estratto selicemente intero dalle parti deretane ib. 1727. 8.

EJ. tabulae XVII posthumae; ex ed. Mich. Girardi Prof. Parmensis. Parm. 1775. fol.

Vitam viri tabulis hisce praemisit editor.

S. 394.

Jo. FANTONI, Jo. Bapt. fil. Taurinensis.

Prof. in vrbe patria

El disertationes anatomicae Taurin, 1701. 8.

Et quae pectoris et abdominis viscera attinent auctiores s. t. Anatomia corporis humani ib. 1711. 4.

Denique Ej. dissertationes anatomicae VII priores renouatae ib. 1745. 8,

EJ. opuscula medica et physiologica Genev. 1738. 4.

EJ. Specimen observationum de acutis sebribus miliariis Nissae 1762, 8.

S. 395.

Jo. BAPT. MORGAGNI Foroliviensis . †. 1771. aet. 90.

Prof. Patauinus.

Viri summi et (vt Facciolati super eo verbis vtar) in vninersae vitae aequabilitate sine exemplo maximi, nomen sert inter alia os spongiosum superius, vt et aquula, quae lentem crystallinam eiusque capsulam intercedit.

EJ. aduersaria anatomica Bonon. 1706-19. VIVol. 4. et al.

it. Venet. 1762. fol.

EJ. epistolae anatomicae II. LB. 1728. 4. edente Boerhaavio.

it. c. XVIII istis quas ad Valsalvam citauimus, Venet. 1762. fol. Patav. 1764. fol.

1D. de sedibus et causis morborum per anatomen indagatis Venet. 1761. Il Vol. fol. et al.

germ. ex versione cl. Königsdörfer Altenb. 1771-76. V vol. 8.

EJ. opuscula miscellanea Ven. 1763. III vol. sol. EJ. epistolarum in Celsum et Samonicum iam supra meminimus (p. 52 et 74.)

Vita di Morgagni scritta da Gius. Mosca ed. 2. Neap. 1768. 8.

Fabronii vit. italor. Dec. II.

S. 396.

JAC. BENIGN. WINSLOV Oden-sea Danus .†. 1760. aet. 91.

Prof. Parifinus

EJ. Exposition anatomique de la structure du corps humain Par. 1732. 4. et al. Amst. 1752. IV vol. 8. Par. 1767. IV vol. 12.

EJ.

EJ. numerosae commentationes extant in Actis academiae scientiar. Parisinae.

EJ. diss. E. mortis incertae signa minus ex chirurgicis quam ab aliis experimentis Paris. 1740. 4.

recus. c. comment. Bruhieri s. t. Diss.

sur l'incertitude des signes de la mort. Paris.

1742-45. II Vol. 12. et al.

Elogium viri v. in Hift. acad. scient. Par.

S. 397.

Jo. Senac Gasco . †. 1770. aet. 77. Archiater regius.

EJ. (anonymi) Anatomie d' Heister avec des Essais de Physique Par. 1724. 8. ib. 1735. 8. et al.

EJ. Traité du coeur Par. 1749. II Vol. 4. ed. 2. cura Portalii v. cl. ib. 1778. II Vol. 4.

intermittentium et remittentium natura Amst. 1759. 8. ed. auctior Genev. 1769. 8.

Elogium ej. extat in hist. acad. Paris.
it. in Diction. encyclop. Ebrodunensi Vol.
XXXVIII.

S. 398.

S. 398.

JACOB DOUGLAS

Medicus Londinensis.

EJ. Bibliographiae anatomicae specimen Lond. 1715. 8.

it. fludio Bern, Sigfr. Albini Lugd. Bat. 1734. 8.

EJ. myographiae comparatae specimen Lond. 1707. 8. Edinb. 1775. 8.

lat. per Jo. FRID. SCHREIBER LB. 1729.8.

EJ. description of the peritonaeum etc. Lond.

1730. 4.

lat. Helmft. 1733. 8. LB. 1737. 8.

Ej. History of the lateral operation Loud. 1726. 4.

et Appendix eiusdem ib. 1731. 4.

EJ. tabulae osteologicae anecdotae extabant in bibl. Guil. Hunter.

S. 399.

Chirurgus Londinensis; celeber lithotomus.

Ej. Anatomy of human body Lond. 1713. 8.
et al. ed.

ed. praestantiores VIta ib. 1741. 8. et VIIma ib. 1756. 8.

Ej. ofteography Lond. 1733. fol. max.

EJ. Treatise on the high operation of the Stone Lond. 1723. 8.

In Philof. Transact. No. 402. celebris hifloria restituti adolescenti visus qui caecus natus erat.

De vita viri cf. Biographia Britannica Vol. III. ed. 2.

et universal Magazine m. Octobr. 1784.

S. 400.

BERN. SIGFR. ALBINVS, Bernardi fil. Francofurtensis Viadrinus . †. 1770. aet. 74. Per LIII annos Prof. Leydensis.

Vir vt innumeris aliis modis de humana anatome meritissimus, ita maxime tabulis anatomicis nitidissimis sidissimis, a magno artissee Jo. Wandelaar confectis.

EJ. de ossibus corporis humani LB. 1726. 8. Vindob. 1756. 8.

1D. de sceleto humano LB. 1762. 4.

Ej. historia musculorum hominis ib. 1734. 4. Frf. et Lips. 1784. 4.

EJ.

EJ. Index suppellectilis anatomicae Ravianae LB. 1725. 4.

EJ. Annotationes academicae L. I-VIII. ib. 1754-68. VIII P. 4.

EJ. Icones offium foetus ib. 1737. 4.

EJ. tabulae sceleti et musculorum ib. 1747. fol. max.

Huic et sequenti operi edendo 24000 flor. impendit auctor.

EJ. tabulae offium ib. 1753. fol. max.

EJ. tabulae vteri grauidi ib. 1755. fol. max.

EJ. tabula vasis chyliferi ib. 1757. fol. max.

1D. de arteriis et venis intestinorum hominis e. icone coloribus distincta J. L'admiral ib. 1737: 4.

1D. de sede et causa coloris aethiopum et ceterorum hominum c. simili icone eiusd. artisicis ib. eod. 4.

EJ. explicatio tabularum Eustachii LB. 1743. fol. et plenior ib. 1761. (cf. supra p. 123.)

EJ. editiones aliorum veterum anatomicorum suis locis citauimus. viz. Vesalii p. 121.; Fabr. ab Aquapendente p. 193.; et Harvaei p. 200. EJ. auctarii ad Douglasium modo memi-

Elogium viri v. in Biblioth. des sciences et des beaux Arts a. 1771. Vol. XXXVI. P. II. it. in Bruckeri pinacotheca Dec. V.

Iungamus ipsi fratres eius binos, itidem de re anatomica bene merentes:

CHRIST. BERN. ALBINVS . †. 1752. aet. 56. Prof. Ultrajectinus.

Singulari et molestissimo morbo habituali, intolerabili scil. auditus sensibilitate, assictus.

Ej. or. de anatome errores detegente in medicina Ultraj. 1723. 4.

EJ. descriptio intestinorum tenuium hominis LB. 1724. 8.

EJ. or. de ambulatione vitae maxime necessaria LB. 1769. 4.

EJ. de natura hominis libellus ib. 1775. 8.

(Qui repertorii aut indicis realis loco inferuit in vniuersa fratris Bern. Sigfr. opera anatomica.) CHRISTOPH. JAC. TREW Laufa-Norimbergensis .†. 1770. aet. 84.

Medicus Norimbergensis.

EJ. de chylosi foetus in vtero Altors. 1715. 4. EJ. de differentiis inter hominem natum et nascendum Nor. 1736. 4.

EJ. tabulae osteologicae ib. 1767. fol. max. EJ. cedrorum Libani historia ib. 1757. 4.

EJ. plantae selectae, quarum imagines pinxit G. Dion. Ehret inde ab a. 1750. fol. maj. 10. ediditherbarium Elizabethae Blackwell longe emendatius et auchius. 1747-73. fol.

Plurimae eius diff. extant in A. N.C.

it. in Commercio Norico quod citauimus. Vitam ej. v. in Nov. A. N. C. Vol. IV. Append.

it. in Bruckeri pinacotheca Dec. X.

S. 402. Jo. Frid. Casseвонм Hallensis .†. с.1740. Prof. academiae patriae.

EJ. de aure humana Tract. I-VI. Halae 1734 sq. II Vol. 4.

Ej Anweisung zur Zergliederung des menschlichen Körpers Berol. 1746. 8.

ed.

ed. II. curante cl. Baldinger ib. 1769 8.

Ad eundem quoque referri potest discipuli eius, qui et icones operis de aure humana delineauit, Jo. Zach. Petsche Sylloge observationum anatomicarum Hal. 1736. 4.

recus. in Halleri collect. anat. Vol. VI.

S. 403.

Josias Weitbrecht .- 1747.

Prof. Petropolitanus.

Praeter plurimas dissertationes, commentariis Petropolitanis insertas, maxime inclaruit opere classico quo desertum hactenus anatomes campum curatissime excoluit sc.

EJ. Syndesmologia f. historia ligamentorum corporis humani Petrop. 1742. 4.

S. 404.

Demum et vir summus venit nominandus, qui etsi ecclesiasticus, nec multum in humana anatome laborarit, binis tamen classicis operibus, quae ad fontes vniuersae physiologiae pertinent, egregie eandem auxit et illustrauit. Est is

STEPH. HALES Cantiensis . . 1761. aet. 84.
X 2 Minister

324 SECTIO XIII. SECVLI XVIIIVI

Minister Teddingtoniae ditionis Middlesex.
Vir ad physiologiam experimentalem natus.
Ej. vegetable Statiks Lond 1727. 8. et al.
gall. vertente C. de Buffon Par. 1735. 4.
Ej. Haemastatiks Lond 1733. 8.

gall. interprete Sauvagesio Genev,

EJ. Halesii Treatise on ventilators Lond.

Vitam viri auctore P. Collinson v. in Gentlem. Magaz. m. Jun. 1764.

it. in Biograph. Britannica Vol. VI. P. II.
et Elogium ej. in Actis acad. Paris.

BOTANICI.

S. 405.

Jos. PITTON DE TOURNEFORT Aquae-Sextiensis .†. 1708. aet. 64.

Prof. Parifinus.

Inde ab a. 1700-1702 comite Andrea Gundelsheimer Onoldino (archiatro regis Borussorum) Graeciam et Asiam minorem inuisit.

EJ. Elemens de Botanique Paris. 1697. III Vol. 8. et longe auclius s. t. Institutionum rei herbariae ib. 1700. III Vol. 4.

Quibus accessit corollarium ib. 1703. 4. ex editione Ant. de Jussieu recusae Lugd. 1719. III Vol. 4.

EJ. histoire des plantes environs de Paris Par. 1698. 12.

it. ex edit. Bern. de Jussieu ib. 1725.

EJ. Relation d'un voyage du Levant Par. 1717. II Vol. 4. Lugd. eod. III Vol. 8.

Ej. numerosae dissertationes insertae Actis Parisinis.

Elogium v. in Act. acad. Paris. et in Jussieui editione Institutionum R. H.

SEBAST. VAILLANT Vigniacensis . †. 1722.

Demonstrator plantarum Horti reg. Paris.

Ej. Botanicon Parisiense (edente Boerhaavio) LB. 1727. fol.

EJ. nouum plantarum genus Araliastri specie, cuius species est Ninzin. (ad Jo. Aug. de Hugo archistr. Hannoveran.) Hannov. 1718. 4. X 3 Elogium Elogium ej. in Act. Parif.

S. 407.

Sequatur triga cl. fratrum de Jussieu, Lugdunensium, filiorum Christophori, qui de Theriaca scripsit.

ANT. DE JUSSIEU . †. 1758. aet. 72. Successor Tournefortii.

Plurimas commentationes academiae Parifinae exhibuit,

v. c. 1713 iconem et descriptionem Cosseae.

1729 de Simaruba eiusque vi antidysenterica etc.

E_I. editionem operis Tournefortiani modo diximus.

ID. Geoffroyi mat. medicam edidit etc.

BERNARD. DE JUSSIEU . †. 1777. aet. 79.

Praeter alia quoque de historia naturali
polyporum aquae dulcis et coralliorum meritissimus.

Itidem maxime commentationibus academiae Parifinae oblatis inclaruit.

EJ, thesis E. omni tempore et aetate salubris potus Coffeae Par. 1743. 4.

in good in

De hoc viro cf. Journal de Paris m. Nov. 1777.

Joseph. DE Jussieu . f. 1779. aet. 74.

Per integros XXXVI annos in Pernuia vixit, vbi praeter alia Cinchonae historiam vltro indagauit, heliotropium pernuianum inuenit etc.

EJ. thesis E. litteratis salubris Coffeae vsus Par. 1741. 4.

Elogia horum germanorum v. in Actis

HENR. BERNARD. RUPP Giessensis.

Candidatus medicinae veteranus Jenensis.

Ej. Flora Ienensis Frf. et Lips. 1718. 8.

ed. 2. ib. 1726. 8.

ed. 3. c. ditissimis auchariis Halleri Jen.

Jo. Jac. DILLENIVS Giessensis .†. 1747.
Prof. Oxoniensis.

Oculatissimus muscorum praesertim obseruator, et nitidissimus eorum delineator ac sculptor.

EJ. catalogus plantarum circa Giessam nascentium Frf. 1719. 8. acced. nov. plantar. genera et species.

X 4

E7.

328 SECTIO XIII. SECVLI XVIIIvi

EJ. Historia muscorum Oxon. 1741. 4.

EJ. Hortus Elthamensis Jacobi Sherard. ib. 1732. fol.

Ej. editionem praestantissimam Synopseos Rajanae supra citauimus (p. 270.)

Plures quoque Ej. vtiles observationes extant inter A. N. C. vt de hirudinibus, de opio nostrate, de indigenis Cosseae surrogatis etc.

SCRR. HISTORIAE NATURALIS.

HANS SLOANE Killileah-Hibernus .+. 1753
aet. 93.

Archiater regius. Praeses soc. Londinensis.

Magnus thesaurorum naturalium collector, multis nominibus de re naturali et medica meritissimus.

Sui nominis vnguentum ophthalmicum vulgo innotuit.

EJ. Voyage to the Islands Madera and Jamaica Lond. 1707. II Vol. fol.

Plurimae eius observationes extant in Philosophicis Transact.

Vitam ej. v. in Commentar. Societat. Goettingensis Vol. IV. S. 4II.

RENAT. ANT. FERCHAULT DE REAUMUR Rupellensis . +. 1757. aet. 76.

Egregius observator, vel thermometro sui nominis vndique notiffimus.

E1. Mémoires pour servir à l'histoire des Infectes Parif. inde ab a. 1734. VI Vol. 4.

EI. Art de faire éclorre des oiseaux domestiques ed. 2. Parif. 1751. II Vol. 12. cui accessit: Pratique de l'art de faire éclorre etc.

Maxime memorabiles eiusdem dissertationes actis Parifinis funt infertae, vt de tremella nostoc, de Turcosia gemma ad odontolithos pertinente, de vi reproductrice in cancris fluviatilibus, de ventriculo auium graniuorarum.

Vitam v. in Actis Parifinis.

SCRR. MATERIAE MEDICAE.

412.

ENGELB. KAEMPFER Lemgoviensis . †. 1716 Primum legationi Suecicae a fecretis Perfiam adiit, tum chirurgus naualis Indias orientales petiit, et per biennium in Japonia verfatus eff.

CSIEATIES

EJ. amoenitatum exoticarum Fascic. V. Lem-

Cf. cl. Dohm praefat. ad vernaculam editionem Kaempferianae historiae Japoniae.

is will but not finner.

S. 413.

STEPH. FRANC. GEOFFROY Parifinus .†. 1731. aet. 60.

Prof. Parifinus. VII Jori Bine 1 a be time

EJ. Tract. de materia medica Paris. 1741. III Vol. 8. (ex edit. Anton. de Jussieu) gall. ib. 1750. VII Vol. 12.

Continuatus ab Arn. de Nobleville et Salerne f. t. Histoire naturelle des animaux ib. 1756. III Vol. 12.

Accesserunt postea les Figures des plantes et animaux décrits dans la Mat. medicale etc. delineatore Garsault ib. 1764. V vol. 8.

EJ. Geoffroyi thesis E. hominis primordia vermis ib. 1704. 4.

Inter dissertationes ej. actis Parisinis insertas eminet prae reliquis prima quae extat tabula affinitatum chemicarum a. 1718.

Vitam v. in Hift. acad. Parif.

CHEMICI.

CHEMICI.

S. 414.

Jo. Conr. Dippel (vulgo Christ. Democritus) Frankensleina Palatinus . 1. 1734. aet. 62.

Homo paradoxus, sed chemicis inuentis, caeruleo praesertim, quod Berolinense vocant, et medicaminum quorundam compositione, vt oleo animali, elixirio acido, balsamo vulnerario sui nominis etc. notus.

EJ. vitae animalis morbus et medicina LB. 1711. 8. et al.

germ. c. prolixis commentariis anonymi Frf. 1736. 8.

Vitae propriae notitia ex variis eius scriptis excerpta prodiit s. t. Personalia oder kurzgeführter Lebenslauf Chr. Democriti s. l. eta. 8.

Alias eiusdem biographias ediderunt cl. J.
Chr. Gottl. Ackermann Lips. 1781. 8.
et H. W. H. quidam. Darmst. 1783. 8.

S. 415.

CASP. NEVMANN Zullichausensis . †. 1737 aet. 54.

Prof. Berolinensis.

Lectiones

332 SECTIO XIII. SECVLI XVIIIVI

Lectiones sic dictas publicas edidit super varii generis alimentis et medicamentis

v. c. von Thee, Caffee. Bier u. Wein Lips. 1735. 4.

von falibus alcalino - fixis u. vom Campher Berol. 1727. 4.

von Succino, Opio, Würznelken u. Castoreo ib. 1730. 4.

ib. 1732. 4.

der Ameise Lips. 1737. 4.

EJ. praelectiones chemicae (posshumae), quarum binae et valde discrepantes extant editiones.

altera scil. Jo. Chr. Zimmermanni Berol. 1740. 4

altera Christoph. Henr. Kesselii c. reliquis Neumanni operibus. Zullichav. 1749-55. IV vol. 4.

S. 416.

Jo. HENR. POTT Halberstadiensis .† 1777aet. 85.

Prof Prof. Berolinensis.

EJ. Exercitationes chymicae Berol. 1738. 4. EJ. observation et animaduer sionum chymicar. Collectio I. ib. 1739. II. ib. 1741. 4.

EJ. chymische Untersuchungen von der Lithogeognosie Potzd. 1746-54. III Vol. 4. et al.

EJ. Abhandlung von dem Urin-Salze Berol. 1761. 4.

Plura eius extant tam in Miscellaneis Berolinensibus quam in Gallicis quae ea secuta sunt actis.

Vitam v. in iisdem academiae Berolinenfis actis.

PATHOLOGI et THERAPEVTAE.

S. 417.

Ita demum peruenimus ad praeclaros eos Triumuiros, quorum ingenio et doctrinae magnam partem eam praestantiorem artis salutaris saciem debemus qua se hodie commendat, et qui tanquam sontes suspiciendi sunt, e quibus hodiernum sudium medicum in plerasque Europae academias quasi per traducem derivatum est. De Boerhaavio, Hos-

manno

334 SECTIO XIII. SECVLI XVIIIVI manno et Stahlio sermonem mihi esse vix est quod moneam.

S. 418.

HERMANN. BOERHAAVE ex pago Voorhout, qui Leydam et Haarlemum interiacet .†. 1738. aet. 70.

Prof. Leydensis.

Vir summus et quem nominasse est laudasse, cum vel principalia ex innumeris eius
in vniuersam artem medicam meritis sigillatim recensere, arcti nostri limites vetant; qui
instaurator sanioris chemiae, maxime applicatae, extitit, medendi methodum a Sylvianis
aliisque eius aetatis sordibus maximam sane
partem repurgauit, et in omni disciplina medica tradenda, quod simplicitatem et cum
summa dignitate sermonis coniunctam perspicuitatem attinet, vix sui parem habuit.
Vir, vt vno verbo omnia complectar, cuius
characterem exprimit symbolum eius: Simplex veri sigillum.

Aurea eius scripta secundum classes re-

a) ad methodum studii medici.

EJ. oratio de comparando certo in physicis L.B. 1715. 4.

EJ. or. de vsu ratiocinii mechanici in medicina ib. 1703. 4.

E1. or. qua repurgatae medicinae facilis asseritur simplicitas ib. 1709. 4.

EJ. or. de commendando studio Hippocratico. ib. 1721. 4.

EJ. or. honor medici seruitus ib. 1731. 4.

EJ. methodus discendi medicinam Amst. 1726. 8. (praelectiones inscio et inuito Boerhaavio editae)

Halleri amplissimos in eundem com-

b) physiologica.

EJ. institutiones medicae LB. 1707. 8. et al. ed. genuina plenissima ib. 1727. 8.

EJ. in easdem praelectiones posshumum redidit Hallerus Goetting. inde ab a. 1739. WII Vol. 8.

EJ. diss. de distinctione mentis a corpore

EJ. epistola ad Ruyschium de fabrica glandularum in corpore humano c. huj. respons. LB. 1722. 4. (cf. supra p. 263.)

c) pathologica et therapeutica.

Institutiones diximus.

EJ. dist. inaugur. de vtilitate explorandorum excrementorum in aegris, vt signorum Harder-vic. 1693. 4.

EJ. de morbis neruorum praelectiones (posthumae) ex ed. Jac. van Eems Amst. 1761. II Vol. 8.

EJ. praelectiones de morbis oculorum (posthumae) ex ed. Halleri ed. 2. Goett. 1750. 8.

EJ. historia morbi atrocis Wassenarii [LB.

EJ. historia altera morbi atrocis S. Albani ib. 1728. 8.

EJ. tract. de lue aphrodisiaca (praemissus aphrodisiaco Luisini)

EJ. Confultationes medicae (posshumae) ex ed. Halleri Goett. 1752. 8.

EJ. epistolae ad Bassandum (posthumae) Vindob. 1778. 8. EJ. aphorismi de cognoscendis et curandis morbis LB. 1708. et al.

ed. plenissima ab ipso auctore curata ib.

EJ. materia medica et remediorum formulae quae serviunt aphorismis LB. 1721. 8. ib. 1727. 8. et al.

EJ. tract. de viribus medicamentorum ibid. 1723. et al. (praelectiones inscio auctore editae)

d) chemica

EJ. oratio de chemia errores suos repurgante LB. 1718. 4.

EJ. elementa chemiae LB. 1732. II Vol. 4.

haec prima editio genuina immortalis operis, priores spuriae, mutilae.

Ej. de mercurio experimenta extant in Philos. Transact. a. 1734.

feorsim recusae Ultraj. 1735. 8.

e) botanica

EJ. index stirpium horti LB. 1710. 8.

EJ. index alter ib. 1720. 4.

A spuria plantarum historia, cui vt tot aliis supposititiis partubus, Boerhaavii nomen malitiose praesixerunt, probe distinguendi.

Y

Impense

Impense praeterea de re medica et litteraria meruit Boerhaavius, aliorum scripta, aut anecdota aut saltim rarius obuia, edendo, ad ea praesando etc. qualia toties iam citauimus ad Aretaeum, Vesalium, aphrodissacum Luisini, Alpinum, Pisones, Drelincourtium, Bellinum, biblia Swammerdamii, etc. etc.

Vitam propriam fuccincte et candide scriptam ipse reliquerat Boerhaavius.

Extat ea ad calcem W. Burtonis vitae Boerhaavii, anglice editae Lond. 1746. 8.

it. in Schultenfii oratione in memoriam Boerhaavii LB. 1738. 8.

Cfr. quoque eiusdem elogium in Actis academiae Parifinae.

it. (Matyi) Essay sur le caractere du grand Medecin. Colon. 1747. 8.

Maxime vero Equit. de Jaucourt vita Boerhaavii in Diction. encyclop. Ebrodunensi Vol. V.

et in eandem Spicilegia Halleri, in eiusdem Lexici Supplem. Vol. II.

Iungatur auunculo, eius ex forore nepos Abrah. Ka'au-Boerhaave Haganus .†. 1753, aet. 38.

Archiater

Archiater Rufficus.

Classicis praesertim binis libris vniuersam physiologiam et pathologiam ditauit. viz.

EJ. perspiratio dista Hippocrati LB. 1738. 8.

EJ. impetum faciens distum Hippocrati ibid.

1745. 8.

Extat praeterea

EJ. historia anatomica infantis monstrosi Petrop. 1754. 4.

et historia altera similis infantis ib. 1757. 4. tum plures Ej. dissertationes nouis Commentariis Petropolitanis insertae.

Elogium viri v. in iisdem nov. Comment. Vol. IV.

S. 419.

FRID. HOFMANN, Frid. fil. Halensis .+.

Prof. Hallenfis.

Aequus mechanicae sectae assecla, non vno nomine de re medica longe meritissimus.

Primus maxime thermarum et aquarum quae minerales audiunt, vires medicatas curatius indagauit et commendauit, in vniuersum restaurator quasi medicinae diaeteticae extitit;

Y 2

340 SECTIO XIII. SECVLI XVIIIVI
et ex primis quoque observationes meteorologicas in vsum medicum vertit.

Nomen eius ferunt pharmaca quaedam vtilia, elixir viscerale, liquor anodynus etc.

EJ. medicina rationalis et systematica Hal.

Singulas eius partes in compendium redegit Andr. El. Büchner v.c.

Fundamenta physiologiae Hal. 1746. 8.

— pathologiae generalis ib. eod. 8.

— specialis ib. 1747. 8.

- therapiae generalis ib. eod. 8.

Aliud eiusdem voluminosi operis compendium anglico idiomate conscripsit Guil. Lewis, cuius nupera editio prodiit curante v. cl. Andr. Duncan Edinb. 1783. H Vol. 8.

EJ. Hofmanni de differentia inter eius doctrinam physico - medicam et Stahlii medico - organicam Frf. 1746. 8. (opus praestantissimum, posthumum edidit Cohausen.)

EJ. observationum physico-chymicarum T.
III. Hal. 1722. 2.

EJ. minora scripta diaetetica, iunclim edita germ. Hal. IX Vol. 8. EJ. medicina confultatoria Hal. inde ab a. 1721. XII Vol. 4.

Ey. consultationum et responsorum medicina lium Centuriae ib. 1734. H Vol. 4.

Inter innumeras EJ. dissertationes academicas eminent praeter alias

de anatomes in praxi medica vsu 1707.

de duodeno sede multorum morborum 1708.

de metallurgia morbisera 1695. 4.

de vapore carbonum fossilium innoxio
1695. 4. et tot aliae.

Memorabile quoque est Ej. Bedenken von dem tödlichen Dampse der Holz-Kohlen Hal. 1716. 8. et al. (occasione mortis magiae studioforum Jenae seriis natalitiis a. 1715 in domuncula vinetaria prunarum vapore suffocatorum. csr. wahre Erössnung der Ienaischen Christnachts-Tragödie auf Landes-fürstl. Special-Besehl publiciret Jen. 1716. 4.)

Opera Hofmanni, Genev. 1740 - 53. IX Vol. fol.

Vitam viri v. in fronte operum. it, in Bruckeri pinacotheca Dec. I.

S. 420.

GEORG. ERN. STAHL Onoldinus .f. 1734. aet. 75.

Prof. Hallensis, aemulus Hofmanni, tum archiater Borussorum regis.

Acerrimi ingenii vir, sed non absque mixtura praeiudiciorum et paradoxorum, obscuriore quoque vsus stylo, qui obsuit, quo minus egregia eius, et ex intimioribus naturae penetralibus hausta, de animae autocratia, de tonico motu, eiusque siue ad spasmos siue ad congestiones ciendas potentia, de phlogisto corporum elemento, et quae sunt id genus alia obseruata, iam pridem, vt nunc sit, pro dignitate recepta et in vsus verterentur.

EJ. theoria medica vera, physiologiam et pathologiam sistens Hal. 1708. 4.

ed. 2. curante Jo. Junker ib. 1737. 4.

EJ. Excusatio respondens examini pulsuum celeris et frequentis s. l. et a. 4.

EJ. Zymotechnia fundamentalis ib. 1697. 8it. c. aliis s. t. Opusculum chymico-physicomedicum ib. 1715. 4. EJ. experimenta et observationes 300 chemicae et physicae ed. 2. Berol. 1731. 8.

EJ. Materia medica Dresd. 1728. 8.

Numerosae eius Dissertationes medicae iunchim prodierunt Hal. 1707-12. Il Vol. 4.

Ad praeslantiores pertinent:

de mechanismo motus progressiui sanguinis ib. 1695.

de aestu maris microcosmici s. fluxu et refluxu sanguinis 1696.

de vena portae porta malorum 1698, empeiria rationalis medica 1704. de fistula lacrymali 1707.

Jo. CHRISTOPH. GÖTZE de scriptis Stahlil eiusque asseclarum Norimb. 1729. 4. c. suppl.

S. 421.

Subiungamus statim istis triumuiris principes quosdam eorum discipulos. Et quidem inter Boerhaavianos praeter alios infra memorandos eminuerunt Gaubius et Gorterus.

HIERON. DAV. GAVBIVS Heidelbergensis

Prof. Leydensis.

344 SECTIO XIII. SECVLI XVIIIVI

EJ. inflitutiones pathologiae medicinalis LB. 1758. 8.

ed. plenissima posthuma ex ed. Hahnii ib. 1781. 8.

EJ. methodus concinnandi formulas medicamentorum LB. 1739 8. et al.

EJ. aduersaria varii argumenti ib. 1771. 4i et al.

EJ. orationes II. de regimine mentis quod medicorum est ib. 1747-63. 4.

Eundem Swammerdamii biblia Latio donasse supra memorauimus.

Elogium viri v. in Hist. de la Societé de Médecine T.III.

Jo. DE GORTER Enkhusanus . †. 1762. aet. 74.
Prof. Hardervicensis; aliquamdiu archiater
Russicus.

EJ. de perspiratione insensibili LB. 1725. 4: auctius ib. 1736. 4.

EJ. medicinae compendium ib. 1731. II Vol. 4.

EJ. Systema praxis medicae Harderv. 1750.

II Vol. 8.

EJ.

EJ. methodus dirigendi studium medicum ib.

EJ. medicinam Hippocraticam supra citaui-

Vitam ej. v. in Nov. A. N. C. Vol. III.

Filius eius DAVIDES . +. 1783.

Itidem aliquamdiu archiatri Russici munere functus.

EJ. Flora Gelrozutphania Harderv. 1745. 8.

- Ingrica Petrop. 1761. 8.
- Belgica Ultraj. 1767. 8.

S. 423.

Ex Hofmanni asseclis inprimis memos

Jo. HENR. SCHVIZE Colbitza-Magdeburgenfis .†. 1745. act. 58.

Prof. Altorfinus, tum Hallensis.

Vir egregius, humaniorum quoque litterarum et rei numariae peritifimus.

EJ. historia medicinae (vsque ad a. V.C. 535) Lips. 1728. 4.

EJ. compendium historiae medicinae (vsque ad Hadriani excessum) Hal. 1741. 8.

Y 5

EJ.

346 SECTIO XIII. SECVLI XVIIIVI

EJ. praelectiones in Dispensatorium Brandenburgicum ed. 2. Berol. 1753. 8.

In differtationibus eius numerosis plures inueniuntur maxime memorabiles v. c.

An umbilici deligatio in nuper natis absolute necessaria? Hal. 1733. (post Fantonum primus negabat)

de liene canibus exciso 1735.

de mechanico naturae artificio in vulneribus persanandis cod.

de lithiasi sinistro quam dextro reni magis infesta 1738.

Plurimae ad materiam medicam spectant vo. de elaterio Altors. 1722. et s. p.

Cf. Bruckeri pinacotheca Dec. IV.

Andr. El. Büchner Erfurtensis . †. 1769.

Prof. in acad. patria, tum in Hallensi.

Miscellanea eius physico-medica supra citavimus (p. 313.)

vt et historiam academiae N. C. cui Praeses erat (p. 241.) et compendia medicinae rationalis Hofmanni (p. 340.)

EJ. Abhandlung von einer leichten Art taube hörend zu machen, samt andern medic. Abhandl. Hal. 1759 sq. II Vol. 8.

Innumerae quoque eius extant dissertationes v. c. de viribus tabaci 1746. de glasto 1756. etc. etc.

Vitam v. in Nov. A. N. C. vt et in Bruckeri pinacotheca Dec. II.

S. 425.

Stahlius ipse ad praeclarissimos sui discipulos referebat Jo. Junkerum et Jo. Sam. Carl.

Jo. JVNKER Lehndorfio - Giessensis . +.

Prof. Hallenfis.

Conspectuum titulo in plerasque medicinae partes compendia edidit. v. c.

Conspectum physiologiae Hal. 1735. 4.

—— therapiae generalis ib. 1727. 4.

--- chemiae ib. 1730. II vol. 4.

gall. Parif. 1757. VI vol. 12.

Ingens

348 SECTIO XIII. SECVLI XVIIIVI

Ingens praeterea eiusdem extat dissertationum farrago.

S. 426.

Jo. Sam. Carl Ochringa - Francus. .+.

Archiater Danicus.

vt plures Stahliani mystici quid et theofophici spirat.

EJ. Lapis Lydius ossum fossilium. Frf. 1704. 8.

EJ. Synopsis medicinae Stahlianae. Büding.

1724. 8.

EJ. Historia medica pathologico - therapeutica. Hafn. f. a. II vol. 8.

De vita propria disseruit in libro cui tit. Einleitung in die Naturordnung. Hal. 1747. 8.

S. 427.

Iam ad exteros transeamus. Inter Anglos huius periodi maxime praefulget

RICH. MEAD ex pago Stephey prope Londinum .†. 1754. aet. 81.

Archiater regius.

Vir vudique doctissimus, et qui innumeris modis de augmento scientiarum meruit. EJ. Mechanical account of poisons. Lond.

nanum ib. 1704. 8.

1D. on pestilential contagion. ib. 1720. 8.

in. de variolis et morbillis cum Rhaze

1D. de morbis biblicis. Lond. 1749. 8.

haec opera iunclim lat. studio cl. Ocaderi Goett. 1749. II vol. 8.

EJ. Meadii monita et praecepta medica. Lond. 1751. 8. et al.

Cfr. Avtentic Memoirs of the Life of R. Mead.

. it. biograph, Britannica Vol. V.

S. 428.

Jo. FREIND Crotono - Northamptonensis

Medicus Londinensis, aliquamdiu castrensis.

EJ. history of Physik from Galen to the 16th Century. Lond. 1725. II vol. 8. et al.

EJ. Emmenologia. Oxon. 1703. 4.

EJ. de quibusdam variolarum generibus. Lond, 1723. 4.

350 SECTIO XIII. SECVLI XVIIIVI

EJ. comm. in genuinos epidemicorum Hippocratis libros supra citauimus (pag. 25.) Opera, lat. Lond. 1733. fol.

Biographia Britannica Vol. III.

S. 429.

Guil. Musgrave nat. in pago Charlton-Musgraue ditionis Sommersetshire .+. 1721. aet. 65.

Medicus Londinensis, rei antiquariae peritissimus.

EJ. de arthritide symptomatica. Exon. 1703. 8. et al.

Ej. de arthritide anomala s. interna. ib. 1707. 8, et al.

Memorabiles quoque eius fymbolae extant in philosophicis transactionibus.

Biographia Britannica Vol. V.

S. 430.

Inter Gallos eius aetatis medicos maximae lites agitatae sunt de venaesectionis effectu, praesertim derivatoriae et reuulsoriae. Princeps earum auctor extitit

Рип.

PHIL. HECQUET natus apud Abbatis - villam, .- 1737. aet. 76.

Medicus Remensis, tum Parisinus.

Vir fere ad superstitionem religiosus.

Polygraphus, praeco venaesectionis et aquas potus, satyram inde Romanensium auctoris sabularum, le Sage, passus.

EJ. Explication physique et mechanique des effets de la Saignée et de la boisson dans la ceure des maladies. Par. 1707. 12.

Ej. Observations sur la saignée du pied etc.

les semmes et l'obligation aux meres de nourrrir leurs enfans ib. 1708. 12.

EJ. Traité des dispenses du Carême ib. eod. 12, 1D. de la digestion et des maladies de l'Estomac, suivant le système de la Trituration ibid. 11712. Il Vol. 12.

1D. de purganda medicina a curarum sordibus

EJ. Remarques sur l'abus des purgatifs etc. et sur l'utilité de la saignée ib. 1729. 12.

352 SECTIO XIII. SECVLI XVIIIVI

EJ. (anon.) Raisons de doutes contre l'Inoculation ib. 1723. 12.

Sed maxime memorabilis est EJ. naturalisme des convulsions dans l'Epidemie des maladies convulsionnaires ib. 1733. 12. [occasione pseudo-miraculorum ad sepulcrum Diaconi Fr. de Paris. *)]

it. Reponse touchant les devoirs des Médecins et des Chirurgiens au sujet des miracles et des convulsions ib. eod. 12.

Vitam viri scripsit amicus eius de S. Marc.

S. 431.

Nic. Andry Lugdonensis . +. 1742. aet. 84. Prof. Parisinus.

EJ. Remarques de Médecine sur ce qui regarde la saignée et la purgation Par. 1710. 12.

EJ. Regime du carême consideré par rapport à la nature du corps et des alimens ib. eod. 12.

EJ. Traité des alimens de carême ib. 1713. 12. (omnes aduersus Hecquetum.)

EJ.

*) Cfr. CARRE DE MONTGERON verité des Miracles operés par l'intercession de M. de Pâris et autres appellans. ed. 2. Colon. 1745. III Vol. 4. EJ. Orthopédie Par. 1741. II Vol. 12. et al. 1D. de la génération des vers dans le corps humain ed. 2. ib. 1714, 12. et al.

Jo. BAPT. SILVA Burdigalensis .+. 1742.

Medicus Parifinus.

EJ. Traité des usage de differentes sortes de saignées, principalement de celle du pied Paris. 1727. Il Vol. 12. (aduersus Hecquetum)

Par. 1744. Il Vol. 12.

S. 433.

FRANC. QUESNAY ex pago Merey prope Montfort-Lamaury . †. 1774, aet. 80.

Archiater regius.

Politicis maxime speculationibus inclaruit, systemate physiocratico etc. etc.

EJ. Observations sur les effets de la saignée, avec des remarques critiques sur le Traité de Silva. ed. 2. Par. 1750. 12.

EJ. art de guérir par la saignée ib. 1636.12.

El. Traité de la suppuration ib. 1749. 12.

EJ. Traité de la gangrene ib. eod. 12.

Eloge

Eloge de Quesnai par le Comte d'Alban Prince d'Yvetot. ed. 2. Par. 1775. 8.

Aliud eius Elogium auctore Mirabeau extat in nouvelles Ephémérides économiques a. 1775.

S. 434.

Jo. Astruc Sauva-Languedocus .+. 1766 act. 83.

Prof. Tolosanus, post Monspeliensis, denique Parisinus.

EJ. de morbis venereis L. VI. ed. 2. Parif. 1740. II Vol. 4.

EJ. Traité des maladies des femmes ib. 1761. VI Vol. 12.

Ej. histoire naturelle de Languedoc ib. 1737. 4.

EJ. (anon.) coniectures sur les mémoires originaux dont il paroit que Mosse s'est servi pour composer le livre de la Genese. Bruxell. 1753. 12. (memorabile et super ea materie primum opusculum.)

EJ. historiam facultatis medicae Monspeliensis supra citauimus (p. 97.)

Vitam virì praefixit Lorry ipfi huic historiae.

Inter Italos eius aetatis eminet

Jo. Mar. Lancisivs Romanus .f. 1720. aet. 66.

Archiater papalis.

EJ. de subitaneis mortibus L. II. ib. 1707. 4.

1D. de noxiis paludum effluuiis ib. 1717. 4.

1D. de motu cordis et anevrysmatibus Rom. 1728. fol.

1D. de bouilla peste ib. 1714. 4.

Iunctim c. al. Ej. opusculis. Rom. 1745. IV vol. 4. et al.

Summum eius meritum, edendis sc. tabulis Eustachii, supra laudauimus.

Eiusdem quoque est explicatio mascularum. tabularum in Car. Errardi anatomia per uso del disegno Rom. 1691. fol.

Edidit quoque et animaduersionibus auxit Mich. Mercati metallothecam Vaticanam Rom. 1719. fol.

S. 436. FRANC. TORTI Mutinensis . +. 1741. Archiater Mutinensis.

EJ. therapeutice specialis ad febres quasdam perniciosas inopinato ac repente lethales Mutin. 1709. 8.

longe auctius ib. 1730. 4.

c. al. Ej. opulculis Venet. 1754. 4. Frf. 1756. 4.

Vita auctoris praemissa posterioribus operaeditionibus.

S. 437.

Jo. BAPT. VERNA Lanciano - Neapolitanus nat. 1676.

Prof. Patavinus.

EJ. princeps acutorum morborum pleuritis.
Ven. 1713. 4.

E1. princeps medicaminum omnium phlebotomia Patav. 1716. 4.

S. 438.

Denique et haec, de qua agimus, periodus in annalibus bonorum generis humani euentuum aeternum albo notabitur calculo quod infitione variolarum tunc temporis intermedi et fere ineuitabilis morbi, tantopero immi

dimminuta, ipseque tam impense mitior red-

Notum est, pridem eandem insitionem pud orientis quosdam populos, et quidem maxime apud Circaffios follemnem fuiffe; versus finem autem praecedentis seculi eam a Thessalonicensi femina Constantinopolin translatam, et summo cum successu in Graecorum, Armenorum et Christianorum ibi degentium liberis exercitatam esse. Inde permota coniux Anglici in aula Turcica tunc temporis legati, Wortley Montague, non vno nomine celebratissima, eandem in filio fuo non minus feliciter institui curauit ope chirurgi sui Henr. Maitland, qui, cum ea in Angliam redux, eiusdem quoque filiae variolas infenit.

Primam de variolarum infitione notitiam dederunt:

Eman. Timoni (medicus Graecus) historia variolarum, quae per insitionem excitantur: Constantinopoli missa a. 1713 extat in Philos. Transast. Vol. XXIX. No. 339. a. 1714.

Jac. Pylarini (consulis Veneti apud Turcas) noua et tuta variolas excitandi per trans-Z 3 plantaplantationem methodus, nuper inuenta et in vsum tracta. Venet. 1715. 12.

Ant. le Duc (Constantinopolit.) diss. de Byzantina variolarum insitione LB. 1722. 4.

Tam parum tamen inter Europaeos animos aduertebat falutiferum hoc inuentum, vt verendum esset, ne satis cito idem obliuioni iterum traderetur, nisi excelsi animi magnae Britanniae Rex Georgivs I. augustam familiam eo seruari voluisset. Iussu itaque eius, tentato primum a. 1721 et seliciter cedente experimento in sex mortis damnatis, tumque in totidem infantibus orphanis repetito, idem postmodum selicissime in regiis principibus ituuentutis institutum est a. 1722.

Cf. Jo. G. Steigerthal (archiatri regii) narratio in collectaneis chirurgicis Hannoveranis anni 1721. 8.

Henr. Maitland Account of inoculating the Smallpox Lond. 1722. 8.

it. Hans Sloane in philos. Transact. Vol. XLIX. P. II. a. 1756.

Eiusdem

Eiusdem sapientissimi regis nutu statim insequentibus annis etiam variolarum insitio in terris eius Hannoveranis instituta est, quae primae ni fallor in christianae Europae continente eandem receperunt: exercentibus eam viris meritissimis Jo. Aug. de Hugo archiatro, et Jo. Ern. Wrede chirurgo Hannoverano.

Cf. collectanea chirurgica Hannoverana P.II.

Elenchum locupletissimum scriptorum ad vniuersam variolarum insitionem sacientium exhibuit cl. Krünitz Lips. 1768, 8.

CHIRVRGI.

S. 439.

Chirurgiae egregia accesserunt incrementa ea quam tractamus periodo, cum morborum quorundam quae ad eam pertinent, qualis cataracta est, natura, nunc demum curatius perspecta, tum operationum quorundam graviorum, lithotomiae praesertim, methodis emendatis et facilitatis. Maxime autem in Gallia caput extulit, a 1731 collegio chirurgorum, quod communitas Sancti Cosmi audit 360 SECTIO XIII. SECVLI XVIIIVI

ad academiae chirurgicae dignitatem euecto, studio inprimis chirurgi regii Franc-Gigot de la Peyronie (.†. 1747.)

Commentarios suos edidit noua haec academia inde ab a. 1743 s. t. Mémoires de l'academie royale de Chirurgie Par. 4.

S. 440.

nent sequentes:

FRANC. PETIT (al. Pourfour du Petit)
Parisinus . †. 1741. aet. 78.

Diu chirurgus castrensis.

in vtraque anatome egregie versatus.

Nomen eius seruat canalis, qui circa lentis ambitum corpori vitreo incumbit.

Ej. (anon.) Lettres d'un médecin des Hópitaux du Roi sur un nouveau Système du cerveau.

EJ. diss. sur une nouvelle methode de faire l'operation de la cataracte ib. 1727. 12. et al.

Sed longe praessantissimae sunt EJ. disfertationes actis Parisinis insertae, maximam partem ad anatomen oculorum eorumque morbos spectantes.

Elo-

Elogium viri vid. in Hist. de l'acad. des

Jo. Lvd. Petit Parifinus .†. 1750-aet. 76. Prof. Parifinus.

EJ. Traité des maladies des os Par. 1705.12. t. c. Lemeryi citato opusc. aliisque LB. 1709. 12.

it. longe auchius ex ed. Ant. Louis Par. 1758. II Vol. 12.

EJ. Petiti Traité des maladies chirurgicales et des operations qui leur conviennent (opus possibumum) edidit Lesne ib. 1774. III Vol. 8. Elogium in act. acad. Parisinae.

SALVAT. MORAND Parifinus .f. 1773.

Vir experientissimus, doctissimus, praeter chirurgiam quoque de vtraque anatome et physiologia longe meritissimus.

EJ. Discours dans lequel on prouve qu'il est necessaire au Chirurgien a'etre lettré Par. 1743. 4.

EJ. Recueil d'experiences et d'observations sur la pierre ib. 1743. Il Vol. 12.

Z 5

362 SECTIO XIII. SECVEI XVIIIVI

EJ. Opuscules de Chirurgie Par. 1768-72. II Vol. 4.

germ. curante E. Platner v.cl. Lipf. 1776.8, Numerofae eiusdem et maximi pretii commentationes extant inter Acta acad. scient. Parisinae.

Cf. Lettre sur seu M. Morand (auctore filio). Par. 1774. 4.

it. Elogium ej. in actis Parifinis.

Morand, Parisinus .†. 1784. aet. 58.
Professor Parisinus.

EJ. histoire de la maladie singuliere d'une femme contresaite par un ramollissement général des os Par. 1752. 12.

it. Ej. Lettre à M. le Roi au sujet de l'histoire de la semme Suppiot. ib. 1753. 12.

EJ. Eclaircissement abrégé sur la maladie d'une fille de St. Geosme ib. 1754. 12.

it. Ej. Recueil pour servir d'eclaircissement, detaille sur cette maladie ib. eod. 12.

Par. 1769. fol. (pertinet ad magnam seriem historiae artium et opisiciorum)

EJ. Mémoire sur le charbon de terre oppreté pour les usages domestiques ib. 1770. 12.

S. 443.

Chirurgus Parifinus.

EJ. Parallele des différentes manieres de tirer la pierre de la vessie. Par. 1730. et al. 8.

EJ. Suite du parallele de la taille ib. 1756. 8.

EJ. Observations de chirurgie ib. 1731. II Vol. 8. et al.

EJ. Traité des operations de Chirurgie ib. cod. 8. et al.

EJ. Reflexions sur les plaies d'armes à seu ib. 1737. 12. et al.

EJ. Confultations sur la plupart des maladies qui sont du Ressort de la Chirurgie ib. 1765. 8.

germ. c. pracf. cl. E. Platneri. Lips. 1773. 8.

S. 444.

Anton Maitre-jan ex vrbe Mery ad Sequanam.

Chirurgus in vrbe patria.

Ej. Traité des maladies de l'oeil, Augustoton 1722. 8 et al.

E1. Observations sur la formation du poulet. Paris. 1722. 12.

S. 445.

CAR. SAINT - YVES ex pago la Viotte prope Rocroy . †. 1733. aet. 66.

Chirurgus Parifinus.

EJ. Traité des maladies des yeux. Par. 1722. 12. et al.

Sequatur hos binos de morbis oculorum bene merentes gallos, tertius, idemque Germanus.

Burch, Dav. Mauchart Marpachio-Wurtenbergensis + 1751. aet. 56.

Prof. Tubingensis.

Numerosas maxime ad affectiones oculorum spectantes dissertationes scripsit: v. c.

de hypopio Tubing. 1742.

de mydriasi ib. 1745.

de staphylomate ib. 1748. et f. p.

Iunchim recusas dedit cl. Chr. Fr. Reuss
f. t. Dissertations medicae selectae Tubingenses,
oculi

oculi humani affectus medico-chirurgice consideratos sistentes Tubing. 1783. II vol. 8.

Multa Maucharti medicinam forensem

EJ. diss. de inspectione et sectione legali. 1736. de luxatione nuchae 1747. lethalitas per accidens 1750.

Bruckeri pinacoth. Dec. VII. Comment. Lips. Vol. I.

S. 447.

LAVR. HEISTER Francosurtensis . †. 1758. aet. 76.

Aliquamdiu medicus castrensis, tum Prof. Altorsinus, demum Helmstadiensis.

Vtilis et extensae famae polygraphus, de re chirurgica et anatome meritissimus.

Ad libros eius principes pertinent sequentes. Ej. institutiones chirurgiae. Amst. 1739. Il vol. 4.

EJ. Kleine Chirurgie Norimb. 1747. 8.

EJ. Compendium anatomicum cuius innumerae extant editiones et versiones; prima Altorf. 1717. 8. – correcta Amstel. 1748. 4. et al.

Senaci

366 SECTIO XIII. SECVLI XVIIIVI

Se na ci paraphrasin eiusdem supra citauitnus (pag. 317.)

EJ. est ingens farrago dissertationum.

Tum et observationum Actis N. C. insertarum etc.

Propria extat EJ. designatio librorum et dissertationum ab ipso editarum. Helmstad. 1750. 4.

Posthumum prodierunt EJ. medicinisch-chirurgische u. anatomische Wahrnehmungen. Rostoch. 1759 – 70. II vol. 4.

Cf. Bruckeri pinacotheca Dec. III. it. Noua affa N. C.

S. 448.

Prof. Lipsiensis.

Vir elegantissime doctus.

EJ. institutiones chirurgiae rationalis Lips. 2745. 8. et al.

it. ex ed. cl. C. Chr. Krause ib. 1783. 8.

Supplementa in easdem dedit cl. E. Platner
ib. 1773. 8.

EJ. Platneri patris dissertationes et alia id genus scripta academica iuncim recusa in Opusculis Lips. 1739 sq. III vol. 4.

EJ. Ars medendi singulis morbis accommodata (posshuma) ib. 1765. 8.

Elogium viri praemissum legitur opusculis.

SCRR. ARTIS OBSTETRICIAE.

S. 449.

Guil. Mauquest de la Motte Valogna - Normannus.

Artem in patria exercuit.

EJ. Traité des accouchemens Par. 1721. 4. et al.

ed. pleniss. ib. 1765. II vol. 8.

EJ. Traité complet de chirurgie Par. 1722. III vol. 12. et al.

it. ex edit. cl. Sabatier ibid. 1771. II Vol. 8.

S. 450.

JAC. DENYS Leydensis.

Aliquamdiu medicus naualis, tum Lithotomus et obstetricius in vrbe patria.

Clafficae

Classicae et ditissimae sunt EJ. Verhandelingen over het Ampt der Vroedmeesters en Vroedvrouwen. LB. 1733. 4.

EJ. Observationes de calculo renum, vesicae, et vrethrae. ib. 1731. 8.

AD ARTEM VETERINARIAM.

S. 451.

Medicina veterinaria hac periodo insigne augmentum nacta est curatiore notitia luis bouillae quae, etsi pridem antea cognita, imo nec veteribus ignota, tamen non nisi ineunte quod viuimus seculo et quidem ab a. inde 1711 (quo ex Hungaria per Dalmatiam in Italiam translata et exinde per vniuersam sere Europam occidentalem in magnam vsque Britanniam vagata est), totics et tam tremenda propagatione passim saeuire cepit, vt et maxime vrgens inde oriretur necessitas, et vberior simul praeberetur occasio, altius in causas eiusdem et sine arcendae sine curandae remedia, inquirendi.

Primorum et principum qui super ea peste ex professo scripti sunt librorum. Ramazzinii et Lancisii, supra iam meminimus.

Anti-

Antiquiora huius luis vestigia legit cl.
Paulet in recherches historiques et physiques
sur les maladies epizootiques. Par. 1775. 8.
Vol. I.

Cf. cl. Krünitz Verzeichnis von den vornehmsten Schriften von der Rindvieh-Seuche Lips. 1767. 8.

LITTERATORES et PHILOSOPHI

S. 452.

DAN. LE CLERC Geneuensis . †. 1728. aet. 76. Medicus patriae vrbis.

EJ. Histoire de la médecine (ad Galenum vsque) ed. pleniss. Amst. 1723. 4.

EJ. Historia naturalis et medica latorum lumbricorum. Genev. 1715. 4.

Idem quoque Mangetum adiuuit in bibliotheca anatomica congerenda (v. pag. 298.)

Isaac. Newton Londinensis .†. 1726. aet. 85.

Prof. Cantabrigiensis, tum rei monetariae Lond. praesectus.

Vir, quod dignitatem et grauitatem eorum attinet, quae aut primus inuenit aut post Kep-

Aa

lerum

ler um et Leibnitium vltro perfecit, et quod, si a paucis eius lapsibus discesseris, sere et sallere et salli nescius suerit, et in tanta animi intentione, summa abstinentia ad tantum crudae viridisque senectutis sassigium peruenerit, summus et in suo genere vnicus dicendus.

EJ. Optiks Lond. 1701. 4. et al.

lat. per Sam. Clarke ib. 1719. 8. et al.

Ad physiologiam maxime pertinent subiunctae immortali huic operi Quaestiones.

EJ. Opera quae extant omnia ex ed. Sam. Horsley Lond. inde ab a. 1779. 4.

Vitam viri scripsit Henr. Pemberton. Cf. quoque the Heads of illustr. Persons of Gr. Britain Vol. I. p. 147.

Biograph. Britannica Vol. V.

Elogio di Newton, Mediol. 1778. 8. auctore cl. P. Frifi.

S. 454.

Primum Prof. Halensis, hinc ob Confucium laudatum repente exilire iussus, Marpurgum purgum se recepit, vnde postinodum denuo Halam reuocatus, summis honoribus ornatus.

Merita eius in vniuersum huius seculi genium, maxime in observandi et ex observatis iudicandi normam, supra iam tetigimus (p. 310.)

Ex numerosis eius scriptis propius ad nos attinent sequentia:

EJ. Gedanken von Würkung der Natur Hal. 1723. 8. et al.

1D. von Absichten der natürlichen Dinge ib. eod. 8.

1D. vom Gebrauch der Theile in Menschen, Thieren u. Pflanzen ib. 1724. 8.

EJ. nützliche Versuche ib. 1721 sq. et al. III Vol. 8.

EJ. Codex anecdotus penes me est de generatione animalium.

Cf. Brucker pinacotheca Dec. I. (Gottsched) histor. Lobschrift anf den Freyh. v. Wolf. Hal. 1755. 4.

SECTIO XIV.

SECVLI XVIIIvi PROPIORA LVSTRA.

S. 455.

Etsi laudator temporis acti facile quaedam in hodierno studii medici statu desideranda reperiat, vt neglectam nimis medicorum veterum, graecorum maxime, culturam, etc; dabit tamen posteritas id nostris temporibus laudis, paucos eos defectus summo cum foenore compensatos esse studiosiore ipsissimi istius fontis frequentatione ex quo et isti veteres riuulos fuos deduxerunt, naturae inquam curatiore observatione; et a coeco e contrario fectarum et futilium hypothesium sludio castiore abstinentia; in vniuersa autem tum medicamentis tum manu medendi methodo fimplicitate; imo et faniore, s. rationali empiria, quae experientia duce, comite indicio practico, ipío eo a plebeia ista altera circumforaneorum et vetularum empiria se distinguat, quod

guod tota quanta folidiore medicinae theoreticae fundamento nitatur.

S. 456.

Adhasce autem hodiernae medicinae praerogatiuas et Goettingensem scholam pro virili fymbolam suam contulisse neminem doctum et aequum iudicem inficias iturum speramus: ita vt haud inepte ab ipsa istius scholae fundatione nouissimam quam nunc aggredimur periodum auspicare licebit, maxime cum et inauguratio eius, quae a. 1737 contigit, terminum fere inter ea bina dimidia constituat, in quae feculi huius quantum iam praeterlapfum est, diuiditur.

SOCIETATES LITTERARIAE.

S. 457.

Pertinent huc maxime sequentes:

Academia scientiarum Holmiensis fundata a. 1739.

EJ. Swenska Vetenskaps academiens Handlingar inde ab a. 1739. XLI Vol. 8.

tum nya Handlingar inde ab a. 1780.

Aa 3 germ.

germ. curante cl. Kaestner.

S. 458.

Societas scientiarum Upsaliensis instituta quidem iam a. 1725.

Sed Asta sua edere cepit inde ab a. 1740-51. V vol. 4.

Quibus successerunt noua Asia inde ab

S. 459.

Societas scientiarum Goettingensis, condita a. 1751. praeside Hallero.

EJ. Commentarii 1751-54. IV Vol. 4.

Noui Commentarii 1769 - 77. X Vol. 4.

Commentationes inde ab a. 1778. 4.

it. Deutsche Schriften von der kön. Soc. d. W. herausgegeben. Goett. 2, 1771. 8.

Tum tres Batauae: viz:

Societas scientiarum Harlemensis:

Verhandelingen der Hollandsche Maatschappye der Weetenschappen to Harlem; inde ab a. 1755. 8. S. 461. S. 461.

Societas scientiarum Vlissingensis:

Verhandelingen der Zeeuwsch Genootschap der Weetenschappen te Vlissingen; inde ab 2. 1769. 8.

S. 462.

Verhandelingen der Bataasseh Genootschap
der proesondervindelyke Wysbegiente te
Rotterdam; inde ab a. 1769. 4.

reincolar Corors S. 1. 463. Sonor Meloning

redeniere, geac ea quem agrinus parcelo per

Verum et hisce temporibus peculiares societates medicae condi ceperunt, e quarum numero sunt

qued inter prima et principalia

Havniensis-

EJ. collectanea a. 1774 fq. II Vol. 8. et Acta inde ab a. 1777. 8.

Parisina, fundata a. 1776.

Histoire de la Societé de Médécine —

avec les Memoires inde ab a. 1778. 4.

Aa 4

Haga-

376 SECTIO XIV. SECVLI XVIIIVI

Hagana

Verhandelingen der Natuur-en Geneeskundige Correspondentie in de vereenigte Nederlanden; inde ab a. 1780.

COLLECTIONES PERIODICAE.

S. 464.

Prolixus esset nec huius loci labor, ingentem et sere mole sua laborantem farraginem huiusmodi collectionum, promptuariorum etc. recensere, quae ea quam agimus periodo per vniuersam Europam sed maxime in Germania edita sunt, e quorum posteriorum numero vnum saltem quod s. t. Hamburgisches Magazin inde ab a. 1747. 8. prodiit ideo nominare liceat, quod inter prima et principalia id genus scripta extiterit.

Ex iis vero, quae medicinae propius dicatae funt, huiusmodi collectionibus, non nisi exoticas quasdam citasse sufficiat: quo v.c. pertinent sequentes:

Recueil periodique d'observations de médecine Par. inde ab a. 1754. XVI Vol. 12. editore van der Monde.

postmodum continuatum a cl. Roux s. t. Journal de médecine inde a m. Jul. a. 1762.

Inter anglicas eiusmodi collectiones nomimandi veniunt primo tres Edinburgenses: viz: Medical Essays and observations Edinb.

curante maxime Alex. Monro patre.

His fuccesserunt: Essays and observations physical and litterary ib. inde ab a. 1754.

Sed diuersi plane ab his funt: Medical and philosophical commentaries; by a Society at Edinburgh. ib. inde ab a. 1773. redigente cl. Duncan.

Tum tres Londinenses, scil.

Medical Observations and Inquiries by a Society of physicians Lond. 1757-84. VI vol. 8.

Medical Transactions publish'd by the college of physicians ib . inde ab a. 1768. 8.

Medical communications ib. inde ab a. 1784.8.

Aa 5 DIARIA

378 SECTIO XIV. SECVLI XVIIIVI DIARIA ET NOVA LITTERARIA.

S. 465.

Recensendis innumeris sere ephemeridibus, quae vniuersam rem litterariam spectant, neutiquam immorabimur. Goettingenses eo saltem ex capite nominare liceat, quod ducenas supra mille recensiones ab Hallero prosectas contineant; et quod index in LXXI earum volumina extet, qui loco Lexici litterarii rei medicae nuperiorum XXX annorum inseruire potest. Prodiit s.t. Allgemeines Register über die Gättingischen gelehrten Anzeigen v. 1753-82. versertiget v. Fr. Ekkard. Goett. 1784. III Vol. 8.

S. 466.

Forum autem huiusmodi diariorum quae vnice in re medica versantur, itidem non nisi extera principalia citabimus; quo v. c. pertinent:

Gazette salutaire Bullion. inde ab a. 1761. 4.

Giornale di medicina Venet. 1763-74. XII Vol. 4. praeter supplementa. curante cl. Orteschi.

Nuova

Nuovo Giornale di medicina ib. inde ab 2.

dirigente cl. F. Vitali.

Giornale per servire alla storia ragionata della medicina di questo secolo, ib. inde ab a. 1783. 4.

auctore cl. Aglietti.

The London medical Journal inde ab. a. 1780. 8.

editore cl. Sam. Foart Simmons.

Vecko-Skrift for Lakare och Naturforskare Holm. inde ab a. 1780. 8.

LEXICA MEDICA ET ENCTCLOPAEDICA.

.S. 467.

Denique et antequam vlterius progrediamur, ingentium quoque istorum lexicorum mentionem iniicere oportet, quae nunc tanquam promi

promi condi et repertoria aut omnium scientiarum aut saltem vniuersae medicinae edi ceperunt.

Et primo quidem iam praecedente periodo prodiit

Ephr. Chambers's cyclopaedia or univerfal Dictionary of arts and Sciences. Londin. 1728. fol.

Accesserunt Supplementa ib. 1753. II Vol. fol. iunctim ital. Venet. 1748 sqq. X Vol. 4.

Post in Germania successit:

Grosses Universal - Lexicon aller Wissenschaften u. Künste Lips. 1732 - 50. LXIV vol. fol. et IV vol. Supplem.

Moles quidem maximam partem compilatitia, saepe absque vllo iudicio corrasa tantum, cui tamen magnum exinde pretium accedit, quod fontes subiecerint auctores, e quibus hauserunt, et quod memorabilia subinde anecdota contineat, haud alibi reperiunda. In Anglia exinde prodiit:

R. James medicinal Dictionary Lond. 1742

Gall. par Mrs. Diderot, Eidous et Toussaint revû par M. Jul. Busson Par. 1746. VIVol. fol.

Et ipsa haec lexici medici versio iisdem translatoribus ansam praebuit edendi magni lexici encyclopaedici s. t.

Encyclopédie, ou Dictionnaire raisonné des Sciences Paris. inde ab a. 1751. XVII Vol. fol. cum IV Vol. Supplem. XII Vol. tabular. aen. et II Vol. indicis. analytici.

Dirigebat opus cum Dideroto, Dalembertius.

In vniuersum autem 152 docti viri symbolas suas ad idem persiciendum contulerunt: inter quos nobis maxime memorandi veniunt cl. viri Adanson, Barthés, Bonnet, Bordeu, Bourgelat, Cadet, de la Condamine, Dargenville, Daubenton, Eidous, le Febure, la Fosse,

382 SECTIO XIV. SECVLI XVIIIVI

Gueneau, Haller, de Jaucourt, Louis, Malouin, Maret, Morand, Rouelle, Tarin, Toussaint etc.

Editioni Ebrodunensi, quae curante cl. de Felice inde ab a. 1770 XLVIII Vol. 4. (praeter iconum volumina) prodiit, maximum accedit pretium innumeris nouis capitibus ab Hallero suppeditatis.

ANATOMICI et PHYSIOLOGI.

S. 468.

Alb. v. Haller Helveto-Bernas . f. 1777

Prof. Goettingensis, tum in patria republica magistratum gerens.

Vir, si ambitum et profunditatem doctrimae spectes, tam perpetua lectione, quam indesesso per propria experimenta ac observata naturae studio partae, tenacissima meimoria custoditae, acerrimo iudicio sultae, ab ipso retro Leibnitio in vniuerso orbe litterario secundus; et qui rem medicam binis operibus ditauit, elementis scil. physiologiae, et bibliotheca medica, adeo consummatissimis, vt vix alia humana scientia similibus adminiculis adhuc superbire possit.

Ex scriptis summi viri maxime memoranda videntur sequentia:

a) anatomica et physiologica.

EJ. diss. inaug. sistens experimenta et dubia circa ductum saliualem Coschwizianum Lugd. B. 1727. 4.

EJ. de musculis diaphragmatis diss. Bern. 1733. 4.

EJ. de monstris plures dist. et progr.

Praesertim autem Ej. numerosae commentationes, quibus experimenta recenset ad indagandum negotium respirationis, et motum cordis a stimulo natum, sanguinis circulum, formationem pulli in ouo incubato, osseogeniam, tum vero maxime ad irritabilitatem et ad insensiles corporis humani partes instituta; quae omnia in operibus minoribus infra memorandis redeunt.

Ej. commentarii ad praelectiones Boerhaavii in institutiones proprias Goetting. 1739-44. VI Vol. 8.

EJ. primae lineae physiologiae Goett. 1747. ed. 3. ib. 1766. et al.

it. ex ed. cl. Wrisberg ib. 1780. 8.

Ej. elementa physiologiae Laufann. 1757-66. VIII Vol. 4. et al.

ed. postrema inchoata s. t. De partium corporis humani praecipuarum fabrica et functionibus, opus 50 annorum Bern. 1777. VIII Vol. 8.

Denique

Denique bina opera, quae ipse Hallerus pro principalibus suorum scriptorum declarare solebat, viz:

EJ. icones anatomicae Goett. 1740-56. VIII Fasc. fol.

et EJ. opera minora Lausann. 1762 - 68. III Vol. 4. quibus scripta eius anatomica minora, tum academica, tum commentationes ad societatem scientiarum missae continentur emendatae auctae et renouatae.

Hisce addendae seriores commentationes Nouis Commentariis Goettingensibus insertae.

b) pathologica

EJ. de herniis congenitis progr. Goetting.

EJ. Opuscula pathologica Lausann. 1768. 8. et auct. inter Opera minora quae diximus Vol. III.

tum in nouis commentariis Goettingensibus, de opii in c. h. efficacia (occasione morbi proprii).

it. historiae aliorum grauiorum morborum. it. de lue bouilla.

c) botanica

EJ. enumeratio plantarum horti et agri Goettingensis Goett. 1753. 8.

EJ. enumeratio methodica stirpium Helueti. carum ib. 1742. fol.

et longe auctius f. t. Historia slirpium Helueticarum inchoata Bern. 1768. III Vol. fol. El. Opuscula botanica Goett. 1749.

tum de cerealibus in nov. Comment. Goettingens.

d) ad historiam medicinae litterariam. Ey. locupletissimi in Boerhaavii methodum studii medici commentarii Amst. 1751. II Vol. 4.

accessit in eosdem index Corn. Pereboom LB. 1759. 4.

El. Halleri bibliotheca medica, viz:

Bibliotheca botanica Tig. 1771 fq. II Vol. 4. chirurgica Bern. 1774 fq. II Vol. 4. anatomica Tig. 1774-77. II Vol. 4. medicinae practicae Bal. 1776 fqq.

4. III priora volumina, vsque ad a. 1685. Reliqua volumina ex Halleri posthumis a clar.

Bran-

Brandis summo sudio digesta et proprio labore aucta mox prelo subiscientur.

Huc quoque pertinent innumerae Halleri recensiones librorum medicorum tum in novis litterariis Goettingensibus vernaculis, quae citauimus; tum inter Relationes Goettingenses de libris nouis Goett. 1752-55. XIII Fasc. 8.

it. in gallico diario, cui tit. Bibliotheque raisonnée cui inde ab a. 1742 plurimas symbolas contulit.

Tacemus tot eiusdem dissertationes insertas aliis praeter Goettingenses actis societatum, vt Londinensis, Parisinae, Holmiensis, Taurinensis etc. etc.

Quaedam earum vernaculae linguae redditae et insertae sunt elegantissimae collectioni cui tit. Haller's kleine deutsche Schriften Bern. 1772. III Vol. 8.

Quae Hallerus vt diximus ad Lexica eucyclopaedica, tum Parifinum tum vero maxi-Bb 2 me Ad aliorum denique opera ab Hallero edita pertinent maxime collectiones eiusdem dissertationum medicarum, viz:

anatomicarum Goett. 1746 sqq. VIII Vol. 4. chirurgicarum Lausann. 1755 sqq.

practici argumenti ib. 1756 fqq. VII Vol. 4. tum et historia morborum qui a. 1699-1701 Vratislauiae grassati sunt Lausann. 1746. 4. (ed. 1. prodierat Vratisl. 1706. 4.)

it. Epistolarum ab eruditis viris ad Hallerum scriptarum Vol. I – VI. Bern. 1773 – 75. 8. et deutsche Briefe an den Hrn. v. Haller ib. 1777. 8.

Plura alia iam citauimus, vt Ej. medicae artis principes (p. 36.), Ruppii floram Jenensem (p. 327.), Boerhaaviana plurima (p. 335 sqq.) etc.

Curatissimum indicem scriptorum summi viri videsis ad calcem Vol. VI. epistolar. ad eum scriptarum, quas diximus.

Vitam

Vitam propriam scripsit (tecto nomine Oel-fu) in romanensi sabula cui tit. Usong L. III.

tum et bibliothecae anatomicae T. II.

Pluribus ad eandem cfr.

J. G. Zimermann v. cl. Leben des Hrn. v. Haller. Tig. 1755. 8.

Et porro de eiusdem in vniuersam rem medicam meritis v. ea quae cl. Tissot inseruit in Tscharneri Lobrede auf Haller. Bern. 1778. 8.

it. cl. Baldingeri or. in laudem meritorum Halleri. Goett. 1778. 4.

Ex innumeris aliis Halleri elogiis modo quaedam eorum citabimus quae actis academicis et scriptis periodicis inserta leguntur: v. c.

- cl. Heyne in nov. commentar. Goettingens. Vol. VIII.
- cl. M. de Condorcet in Hist. de l'ac. des sciences de Paris 3. 1777.
- cl. Vicq d'Azyr in Hist. de la soc. de Medecine Vol. I.
- cl. Targioni in Raccolta d'opuscoli Vol. XXII. Flor. 1782.
  - cl. Linguet annales Vol. III. n. 20.

Bb 3

S. 469.

390 SECTIO XIV. SECVLI XVIIIvi

S. 469.

Jo. Guil. Albrecht Erfurtensis . 7. 1736. aet. 33.

Prof. Goettingensis, antecessor Halleri, et qui primus anatomen in ea schola aperuit.

EJ. tract. de tempestate (c. observat. anatomicis) Erf. 1731. 8.

ib. 1734. 8.

Ej. de vitandis erroribus in doctrina medica progr. Goett. 1734. 4.

nica ib. 1725. 4.

EJ. paraenesis cum primam anatomen in noua acad. obiret (observat. continens anatomicas) ib. eod. 4.

Cf. Jo. Matth. Gesneri biograph. ac. Goetting, Vol. I.

\$. 470:

Jo. Gothofr. Zinn Swabacensis . †. 1759. aet. 33.

Prof. Goettingensis.

EJ. descriptio anatomica oculi humani Goett.
1755. 4. recus. ib. 1780. 4.

EJ. experimenta circa corpus callosum, cerebellum et duram meningem ib. 1749. 4.

EJ. observationes de vasis subtilioribus ocusi et cochlea auris internae ib. 1753. 4.

tum et dissertationes commentariis et commentationibus societ. Goettingensis insertae.

EJ. catalogus plantarum horti et agri Goettingensis Goett. 1757. 8.

Cf. Jo. Matth. Gesneri biograph. acad. Goetting. Vol. I.

S. 471.

Jo. JAC. HUBER Basileensis . †. 1778. aet. 78.
Prof. Goettingensis, post archiater Cassellan.

EJ. progr. de medulla spinali Goett. 1739.4.

EJ. de medulla spinali, speciatim de neruis ab ea prouenientibus commentatio ib. 1741. 4.

non de hymene ib. 1742. 4.

1D. de neruo intercostali etc. Cassell. 1744.4.

1D. de foramine ouali ib. 1745. 4.

EJ. observationes anatomicae ib. 1760. 4.

EJ. animaduersiones anatomicae ib. 1763. 4.

1D. de monstris ih. 1746. 4.

Bb 4

1D. de ortu hominis ib. 1777. 4.

EJ. tabulae aliquot extant inter icones anatomicas Halleri.

S. . 472.

ABR. VATER, Christ. fil. Vittebergensis

Prof. Vittebergensis.

Numerosa edidit minora scripta academica: quorum praestantissima intrarunt

EJ. Museum anatomicum proprium c. praes. Heisteri. Helmst. 1750. 4.

Vitam viri v. in Nov. A. N. C.

S. 473.

Jo. NATHAN. LIEBERKÜHN Berolinensis

Medicus in vrbe patria.

Mechanicis maxime artificiis inclaruit, praeparatis inprimis anatomicis fubtilioribus, aquuleo vtilissimo, quem machinam pro ranis vocant, microscopii solaris inuento etc.

Ej. de valuula coli et vsu processus vermicularis diss. LB. 1739. 4.

recuf. in Halleri collect. anat.

EJ. de fabrica et actione villorum intestinorum tenuium LB. 1745. 4. (c. tabulis III a summo artisice cl. Lyonnet aeri incisis.)

Iunctim c. aliquot ej dissertationibus actis Berolinensibus insertis, recudi secit cl. Sheldon Lond. 1782. 4.

Vitam v. in Act. Berolinensibus.

S. 474.

Jo. FRID. MECKEL Wetzlariensis . f. 1774.

Prof. Berolinensis.

EJ. diss. de quinto pare neruorum cerebri Goett. 1748. 4.

iles Herzens u. von den Spann-adern des Angesichts Berol. 1755. 4. (ex actis Berolinensibus male translata).

EJ. epist. ad Hallerum de vasis lymphaiicis glandulisque conglobatis ib. 1757. 4. et al.

EJ. noua experimenta de finibus vasorum ymphaticorum ib. 1772. 8.

EJ. Tract, de morbo hernioso congenito sin-

Bb 5

394 SECTIO XIV. SECVLI XVIIIVI

vt alias summi viri dissertationes taceam actis academiae Berolinensis insertas.

Elogium eius ibidem extat.

S. 475.

Jo. FRID. LOBSTEIN Lampertshemio - Argentoratenfis . †. 1784. aet. 48.

Prof. Argentinensis.

EJ. diss. de neruo spinali ad par vagum accessorio Argent. 1760. 4.

Ej. diss. de valuula Eustachii ib. 1771. 4.
1D. de hernia congenita ib. eod. 4.

1D. de neruis durae matris ib. 1772. 4.

1D. de liene ib. 1774. 4.

Vitam v. in cl. Baldingeri biographiis P. III.

S. 476.

Jo. ERN. NEVBAVER Giessensis . +. 1777.

Prof. Jenensis: praeceptor meus pientissismus desideratissimus.

EJ. dissert. de tunicis vaginalibus testis etc. Giess. 1767. 4.

1D. de epiploo-oscheocete Jen. 1770. 4.

10. de neruis cardiacis Frf. 1772. 4.

El. peritonaei conceptaculum tenuia intestina feclufa continens Jen. 1775.

Vitam tanti viri v. in cl. Baldingeri neuen Magazin für Aerzte Vol. I. P. 8.

5. 477-

PHIL. AMBROS. MARHERR . 1771. Prof. Pragenfis.

El. de affinitate corporum dist. Vindobon. 1762. 8.

Et. de electricitatis aëreae in corpus humanum actione Prag. 1766. 8.

El. praelectiones in Boerhaavii institutiones (posthumas edidit cl. Cranz) Vindob. 1772. III Vol. 8.

it. addito Boerhaavii textu, et indice ib. 1785. III Vol. 8.

S. 478.

Prof. Edinburgensis

vel Elixirio stomachico sui nominis vulgo notus.

EJ. Esay on the vital and other involuntary motions of animals Edinb. 1751. 8.

EJ. physiological Essays etc. with observations on the irritability and sensibility ed. 2. ibid. 1761. 12.

Ej. observations on the nervous, hypochondriac or hysteric disorders ib. 1765. 8.

Opera, angl. ex ed. filii ib. 1768. 4. quae practici funt argumenti, germ. Lipf. 1771. 8.

\$. 479.

ALEX. MONRO sen. Londinensis .†. 1767.

Prof. Edinburgensis.

Ej. anatomy, of the bones and nerves etc. Edinb. 1726. 8. et al.

Osteologia sola gall. ex ed. cl. Su e c. tabulis aeneis XXXI. Par. 1759. Il Vol. fol.

Neurologia sola lat. c. comm. G. Coopmans ed. 2. Harling. 1763. 8.

vtraque germ. vertente el. Krause Lips. 1761. 8.

EJ. Essay on comparative anatomy ed. 2.

Lond. 1775. 8. (inscio auctore editum).

Numero-

Numerosae eius observationes insertae leguntur actis Edinburgensibus quae diximus.

Opera, angl. ex ed. cl. Alex. Monro fil. Edinb. 1781. 4.

germ. sed mutilata Lips. 1782. 8.

Vitam operibus praemisit silius.

cf. cl. Duncan account of the Life of Al.

Monro sen. Edinb. 1780. 8.

S. 480.

Guil. Hunter ex Kilbride ditionis Scorticae Clydesdale . †. 1783. aet. 67.

Serenissimae Reginae Charlottae medicus extraord.

Vel vniuerso absorbtionis negotio vnico lymphatico systemati cum lacteis vasis vindicato, tum membrana caduca oui humani, et aneurysmate varicoso, ac retrouersione vteri celeber.

Magnus thefaurorum naturalium et veterum numifmatum collector *).

EJ.

*) Numorum veterum populorum et vrbium qui in museo Gul. Hunter asseruantur de-

Ej. medical commentaries Lond. 1762. 4. it. ad eosdem supplementum ib. 1764. 4.

EJ. anatomy of the human gravid vterus Lond. 1775. fol. max.

EJ. numerosae dissertationes insertae cum philosophicis transactionibus, tum medicis obferuatis et disquisitionibus, quae supra citauimus (p. 377.)

germ. Ej. medicinisch – u. chirurgische Beobachtungen u. Heil – methoden ex ed. cl. Kühn Lips. inde ab 2. 1784. 8.

EJ. two introductory Lectures to his last course of anatomical Lectures etc. Lond. 1784.4.

Cf. G. Arnaud Memoires de chirurgie P. I. it. cl. Simmon's Account of the Life of the late W. Hunter.

et Hist. de la Société de Médecine a. 1780.

S. 481.

Guil. Hewson ex oppido Northumbriae Hexham, .†. 1774. aet. 31. Chirurgus Londinensis.

EJ.

fcriptio figuris illustrata. Opera et studio Car. Combe S. R. et S. A. Lond. Soc. — Lond. 1782. 4to max. EJ. Experimental Inquiries into the properties of the blood Lond. 1771. 8.

germ. Norimb. 1780. 8.

EJ. P.II. containing a description of the lymphatic System. Lond. 1774. 8.

lat. vertente cl. v. d. Wynpersie c. praef. Jo. Dav. Hahn Ultraj. 1783. 8.

EJ. Hewsonis P.III. (posthumam edidit cl. Falconar) Lond. 1777. 8.

Vita viri praemissa latinae versioni descriptionis systematis lymphatici modo dictae.

S. 482.

ANT. FERREIN Agenotanus Guyennensis...†. 1769. aet. 76.

Prof. Parifinus.

Viscerum textura ex tubulis albis (vasculis ineuro-lymphaticis Vieuss.) asserta, et vocis sformatione per tensionem ligamentorum inseriorum glottidis explicata, clarus.

EJ. quaestiones medicae XII. Monspel. 1732.4. EJ. numerosae et memorabiles dissertationes

actis acad. Parisinae insertae.

EJ. Cours de médecine pratique (posshumus) Par. 1769. III Vol. 12.

EJ. Elémens de chirurgie pratique (post-huma) ib. 1771. 8.

Elogium viri v. in hist. acad, Parisinae.

S. 483.

Joseph. Lievtavd Aquis - sextiensis .†.

Archiater regius.

EJ. Esfays anatomiques ed. 2. Par. 1766. 8. it. c. n. cl. Portal ib. 1776. II Vol. 8. germ. Lips. 1782. II Vol. 8.

EJ. historia anatomica sistens numerosissima extispicia Par. 1767. Il Vol. 4.

EJ. Précis de la médecine pratique ed. plen. ib. 1770. Il Vol. 4.

germ. Lipf. 1776-79. III Vol. 8.

EJ. Précis de la matiere medicale Par. 1770. 4.

Elog. eius extat in Hift. acad. Parif.

tum et in Hift. focietatis medicae Par. T. III.

S. 484.

Touss. Bordenave Parifinus .f. 1782. aer. 84.

EJ. Remarques sur l'insensibilité de quelques parties Par. 1757. 12.

El. Diff. sur les antiseptiques Divion. 1769.8

EJ. Memoires sur le danger des caustiques pour la cure radicale des hernies 1774. 12.

tum plures EJ. dist. tam in actis acad. scientiar. Paris. quam inter isla acad. chirurg,

Cf. Journal de Paris 1784. No. 106.

402 SECTIO XIV. SECVLI XVIIIVI BOTANICI.

S. 485.

CAR. v. LINNÉ ex pago Rashult Smalandiae .†. 1778. aet. 71. Prof. Upfalienfis.

Vir ingenio plane singulari et quo vix sui parem habuit, ad characteres rerum dissinctiuos primo intuitu agnoscendos, eosque selicissime ordinandos, et pauculis verbis summa cum perspicuitate consignandos, natus. Et qui praeclaras eas naturae dotes indesesso ardore et rapido successu ad instaurandam methodum historiae naturalis, stabiliendam nouam sed aptissimam technicam linguam, condendum systema naturae et in vegetabili regno systema sexuale, adhibuit.

Ex feriptis fummi viri maxime memorabilia funt

a) botanica

Ej. philosophia botanica Holm. 1751. 8. et al. it. ex edit. cl. Gleditsch Berol. 1780. 8. Ej. Linnaei Classes plantarum LB. 1738. 8. Ej methodus sexualis plantarum ib. 1737. 8. Ej.

EJ. genera plantarum ib. eod. 8. et al. ed. 6. Holm. 1764. 8.

EJ. Species plantarum Holm. 1753. II Vol. 8. ed. 2. ib. 1763. II Vol. 8.

EI. Systema vegetabilium (est P. 2da systematis naturae de quo mox).

ed. XIII. curante cl. Murray Goetting.

ed. XIV. eodem cl. editore impense auclior ib. 1784. 8

EJ. Linnaei Supplementum plantarum systematis vegetabilium (posthumum edente filio)
Brunsv. 1781. 8.

EJ. Flora Suecica LB. 1745. 8. ed. 2. Holm. 1755. 8.

EJ. Flora Lapponica LB. 1737. 8.

EJ. Hortus Cliffortianus Amst. 1737. fol.

b) ad reliquam historiam naturalem

EJ. Systema naturae LB. 1735. fol. max. (ed. princeps)

ed. 2. Holm. 1740. 8.

ed. 12. ib. 1766. IV vol. 8.

acc. ad idem mantissae I. II. ib. 1767 fq. 8.

Cc 2

EJ.

404 SECTIO XIV. SECVLI XVIIIVI
EJ. Fauna Suecica ed. 2. Holm. 1761. 8.
EJ. Museum regis Adolph. Frid. ib. 1754. fol.
reginae Louis. Ulricae ib. 1764. 8.
Tessinianum ib. 1750. fc!.
EJ. Oelänska och Gothlänska Resa Holm.
1745. 8.
germ. Hal. 1764. 8.
EJ. Wästgötha Resa Holm. 1747. 8.
germ. Hal. 1765. 8.
EJ. Skonska Resa Holm. 1751. 8.
germ. ib. 1756. 8.
c) medica
EJ. materia medica regni vegetabilis Holm.
1749. 8.
ex regno animali Upfal.
1750. 4.
in regno lapideo ib. 1752.
iunctim longe auctior ex ed. cl. Schre-
ber ed. 4. Erlang. 1782. 8.
Numerosissimae denique Ej. dissertationes
etc. collectae f. t. Amoenitatum academicarum
inde ab a. 1749. VIII Vol. 8.
Aliae insertae actis Upsaliensibus et Hol-
miensibus etc. Abr.

cl. Abr. Back Aminnelse- Tal öfver C. v. Linné Holm. 1779. 8.

cl. M. de Condorcet in Hist. academ. scient. Paris.

cl. Vicq d'Azyr in Hist. Societ. medicae Paris. Vol. II.

cl. Fabricius in Deutschen Museum 2.

CAR. v. LINNÉ iun., Caroli fil. Falunensis. †. 1783. aet. 42.

Prof. Upsaliensis.

EJ. Decades plantarum rariorum horti Upsaliensis Fasc. I. Holm. 1762. II. ib. 1763. III. Lips. 1767. fol.

EJ. noua graminum genera Ups. 1779. 4. EJ. methodus muscorum ib. 1781. 4.

In obitum eius or. cl. Schulz v. Schulzzenheim. Suec. Holm. 1784 8.

S. 486.

DAV. SIGISM. AVG. BÜTTNER Chemnizensis .+. 1769. aet. 46.

Prof. Goettingenfis.

Cc 3

EJ. Enumeratio plantarum horti Cunoniani Amst. 1750. 8.

Praeterea maximam quoque partem historiae corallinarum, quae Ellissi nomen praese fert, ad Büttnerum nostrum pertinere, pluribus assertum legitur in cl. Pütter Versuch einer gelehrten Geschichte der Universität zu Göttingen p. 162.

S. 487.

HENR, Lud. Duhamet, (du Monceau)
Parifinus .†. 1782, act. 82.

Inspector rei marinae,

Indefessus et felicissimus naturae obseruator; cuius pauca saltem e plurimis iisque egregiis operibus recensere licet;

EJ. Physique des arbres, de l'anatomie des plantes et de l'occonomie végétale Paris. 1758. Il Vol. 4.

germ. Norimb. 1764. II Vol. 4.

EJ. Traité des arbres et arbuftes qui se cultivent en France en pleine terre Par. 1755. II Vol. 4.

germ. Norimb. 1762-66. IV vol. 4.

EJ. Traité des arbres fruitiers Paris. 1768. II Vol. 4.

germ. Norimb. 1771-83. IV vol. 4.

Numerosae eius et maxime memorabiles dissertationes actis academiae Parisinae insertae leguntur, vt de ossibus animalium rubia tinctorum pastis, de osseogenia, de insitione calcaris galli gallinacei in caput eiusdem, de summo in quo hominibus viuere licet aestus gradu.

Multae quoque eius partes sunt in magna ista artium et opificiorum historia concinnanda

Elog. v. in Hift. de la Soc. de Médec.

408 SECTIO XIV. SECVLI XVIIIVI SCRR. HISTORIAE NATURALIS.

JAC. THEOD. KLEIN Regiomontanus .†. 1760. aet. 74.

Senatui Dantiscano a secretis.

Ej. Dispositio quadrupedum Lubec. 1751. 4. germ. ib. 1760. 8.

EJ. historiae auium prodromus ib. 1750. 4. germ. ib. 1760. 4.

EJ. Stemmata awium Lips. 1759. 4.

EJ. oua auium plurimarum — genuinis coloribus pista Regiom. 1765. 4.

EJ. tentamen herpetologiae LB. 1755. 4.

Ej. historia piscium naturalis Missi I-V. Gedan. 1740-49. 4.

EJ. Mantissa ichthyologica de sono et auditu piscium Lips. 1746. 4.

EJ. Tentamen methodi ostratologicae LB.

EJ. Descriptiones tubulorum marinorum Gedan. 1773. 4.

Ej. naturalis d'spositio echinodermatum ex ed. cl. Leske Lips. 1778-4.

Elogium viri v. in nouis act. Societ. Dantisc. T. I.

S. 489.

S. 489.

Aug. Jo. Rösel (von Rosenhof) Norimbergensis .- 1759. aet. 54.

Pictor miniati quod vocant operis, curatissimus naturae observator.

EJ. monatliche Insecten - Belustigungen Norimb. inde ab a. 1746. IV vol. 4.

Quibus praeter alia quoque continetur Vol. Illio praesiantissima historia hydrarum s. polyporum aquarum dulcium.

EJ. natürliche Historie der Frösche hiesigen Landes Norimb. 1758. fol. (opus ditissimum, pulcherrimum)

S. 490.

ABRAH. TREMBLEY Geneuensis . f. 1784.

Vir cui liber proxime citandus aeternum documentum summi ingenii acuminis, et aliis naturae studiosis aeque aeternum exemplar in arte observandi manebit.

EJ. Mémoires sur les polypes d'eau douce à bras en forme des cornes LB. 1744. 4.

germ. vertente cl. Göze Quedlinb. 1775. 8.

Cc 5 EJ.

410 SECTIO XIV. SECVLI XVIIIVI

Ej. instruction d'un pere à ses enfans sur la nature et sur la religion Genev. 1775. II Vol. 8. germ. Lips. 1776. 8.

Ej. quoque memorabiles funt observationes philosophicis Transactionibus insertae.

S. 491.

Vermium praesertim indagator selicissimus Ej. historia vermium terrestrium et sluuiatitium Hasn. 1773 sq. II Vol. 4.

1D. von Würmern des süssen u. salzigen Wasfers ib. 1771. 4.

EJ. Zoologiae Danicae prodromus ibid. 1776. 8.

EJ. Zoologia Danica Lips. 1779-84. II Vol. 8.

EJ. Zoologiae Danicae icones, Hafniae,

EJ. Hydrachnae in aquis Daniae palustribus Lips. 1781. 4.

EJ. Entomostraca s. insecta testacea (monoculi L.) in aquis Daniae et Norwegiae ibid. 1785. 4.

EJ. Fauna Fridrichdalina s. descriptio inse-Gorum agri Fridrichdal. Hafn. 1764. 8.

Ej. Flora Fridrichdalina Argent. 1767. 8.

Idem quoque cl. Oederi floram Danicam inde a Fasc. XI continuauit.

EJ. kleine Schriften aus der Natur-historie Dessay, 1782, 8.

S. 492.

Jo. Gottschalk Wallerivs Nerkensis. +. 1785. act. 76.

Prof. Upfaliensis,

EJ. Systema mineralogicum Holm, 1772-75 II Vol. 8.

germ. Berol. 1781 fqq. II Vol. 8.

Ej. lucubrationes de systematibus mineralogicis Holm. 1768. 8.

EJ. introductio in historiam litterariam mineralogicam ib. 1769. 8.

EJ. Chemia physica (suecice) Holm, 1759-68. II Vol. 8.

Vol. I. lat. auclius ib. 1760. 8.

vtrumque

412 SECTIO XIV. SECVLI XVIIIvi

vtrumque germ. vertente cl. Weigel Lips. 1775. If Vol. 8.

EJ. Elementa metallurgiae, speciatim chemicae Holm. 1768. 8.

germ. Lipf. 1769. 8.

Auctor praeterea numerosarum dissertationum, num academicarum, vt et observationum, quae actis acad. Holmiensis insertae leguntur.

SCRR. MATERIAE MEDICAE.

JAC. REINBOLD SPIELMANN Argentinensis. +. 1783. aet. 61.

Prof. in academia patria.

EJ. institutiones materiae medicae Argent. 1774. 8.

germ. ib. 1775. 8.

EJ. Syllabus medicamentorum ib. 1777. 8.

EJ, pharmacopoea generalis ib. 1783. 4.

EJ. institutiones chemiae ib. 1763. 8.

ed. 2. auctior ib. 1766. 8.

germ. Dresd. 1783. 8.

Numerosae eiusdem dissertationes academicae magnam partem materiem alimentarem, medicam, et chemiam spectant,

CHEMICI et PHARMACEVTAE

S. 494.

Vix aliud-scientiarum genus ea quam agimus periodo tot tantisque nouis inuentis et sanioris maxime physices applicatione auctum et reformatum est, ac chemia, ita vt eandem non obstantibus Boyleorum, Boerhaaviorum, Stahliorum aliorumque, quos citauimus, praestantium virorum meritis, quasi renatam dicere liceat.

S. 495.

ANDR. SIGM. MARGGRAF Berolinensis

Numerofas dissertationes, chemici maxime argumenti, actis acad. scient. Berolinensis inferuit, quarum magna pars germanice versa sequentem ingressa est collectionem:

EJ. chymische Schriften Berol. 1762 - 68. II Vol. 8.

De vita viri cf. cl. Baldingeri biographias medicor.

it. noua acta acad. Berolinens.

S. 496.

Jo. GEORG. MODEL ex Neostadio ad Aifeham .†. 1774. aet. 64.

Proto-pharmacopaeus imperialis Petropoli. EJ. chymische Nebenstunden Petrop. 1760-69. II Vol. 8.

gall. c. auctariis cl. Parmentier Paris. 1774. II Vol. 8.

Ej. kleine Schriften Petrop. 1773. 8.

Ej. Entdeckung des Selenits in der Rhabarber ib. 1774. 8.

Cfr. Rozier Journal de Physique 1773.

Jo. DAV. HAHN Heidelbergensis . †. 1784.

Prof. Ultraiectinus , tum Leydensis.

EJ. dist. de efficacia mixtionis in mutandis corporum voluminibus LB. 1751. 4.

EJ. or. de scientia naturali ab observationum et experimentorum sordibus repurganda Ultraj. 1753. 4.

EJ. or. de chemiae cum botanica coniunctione ib. 1759. 4.

EJ. or. de mathesi et chemia earumque mutuo auxilio ib. 1770. 4. 416 SECTIO XIV. SECVLI XVIIIVI

EJ. or. de vsu venenorum in medicina ibid.

EJ. or. de medico speculatore LB. 1775. 4. 1D. ad latinam editionem systematis lymphatici Hewsoniani doctissime est praesatus.

S. 498.

Torbern Bergmann .†. 1785.

Prof. Upsaliensis.

E_J. physisk Beskrisning öswer Iordklotes.
Upsal. 1766. 8.

ed. 2. auctior ib. 1773. 8.

germ. curante cl. Röhl Gryphisw. 1769.8. et longe auchius ib. 1781. II Vol. 4.

EJ. Opuscula physica et chemica Holm. 1779 sq. III Vol. 8.

germ. Frf. 1781 fq. II Vol. 8.

EJ. Sciagraphia regni mineralis secundum principia proxima digesta Lips. 1782. 8.

Praeter numerosissimas et praestantissimas symbolas tam actis Holmiensibus quam nouis Upsaliensibus contentas, ad vniuersam historiam naturalem, maxime quoque ad insecta et mineralia pertinentes.

S. 499.

1784.

Prof. Parifinus.

EJ. Elémens de chymie théorique ed. 2. Par. 1756. 12.

ET. Elémens de chymie pratique ed. 2. ibid. eod. 12.

iunclim germ. Lipf. 1768. 8.

EJ. Dictionnaire de chymie Paris. 1766. II Vol. 12. et al.

ad manus est ed. Parif. 1778. II Vol. 4. germ. ex ed. cl. Pörner P. I. Lipf. 1768.8. it. longe auclius ex ed. cl. Leonhardi Lipf. 1781 fqq. VI Vol. 8.

PATHOLOGI et THERAPEVTAE.

S. 500.

GEORG. GOTTLOB RICHTER Schneebergensis . †. 1773. aet. 80.

Prof. Goettingensis.

Auctor numerosarum et elegantissimarum dissertationum aliorumque scriptorum academicorum.

iunclim edita s. t. Opusculorum medicorum curante cl. Ackermann, praesante Trillero Frs. 1779. III Vol. 4.

EJ. praecepta diaetetica in vsum praelectionum Heidelb. 1780. 8. (posthuma)

Elogium viri auctore cl. Heyne opusculis praesixum legitur.

cfr. quoque Bruckeri pinacotheca Dec.X.

S. 501.

Jo. Gothofr. Brendel, Adami fil. Vittebergensis .+. 1758. act. 47.

Prof. Goettingensis.

Itidem non nisi dissertationes et programmata edidit.

Iunctim recudi fecit haec opuscula el: Wrisberg Goett. 1769 sq. III Vol. 4.

S. 502.

S. 502.

PHIL. GEORG. SCHRÖDER Marpurgensis .t. 1772. aet. 44.

Prof. Goettingensis; antea Rinteliensis et Marpurgenfis,

Numerosas eius dissertationes academicas collegit et edidit cl. Ackermann Norimb. 1772. Il Vol. 8.

S. 503.

RVD. AVGVSTIN. VOGEL Erfurtensis .+. 1774. act. 50.

Prof. Goettingensis.

E1. praelectiones de cognoscendis et curandis corporis humani affectibus Goett. 1772. 8.

it. c. praef. cl. Tissot ib. 1784. 8. germ. vertente cl. Pohl Lipf. 1780. 8.

EJ. historia materiae medicae LB. 1758. 8.

E1. institutiones chemiae ed. 2. LB. 1757. 8. germ. cura cl. Wiegleb Vinar. 1775. 8.

EJ. practisches Mineral-System Lips. 1762 8.

auctius, curante filio el. Sam. Gottl.

Vogel ib. 1776. 8.

EJ. de incrustato agri Goettingensis Goett. 1756. 8.

Dd a

EJ. medicinische Bibliothek Erf. 1752 sq. II Vol. 8.

EJ. neue medic. Bibl. Goett. 1754-73. VIII Vol. 8.

EJ. Opuscula medica selecta Goett. 1768. 4. germ. vertente filio cl. quem modo citavimus Lemgov. 1778. II P. 8.

Elogium viri v. in Nov. Commentar. Soc. Goetting.

S. 504.

PAUL. GOTTLIEB WERLHOF Helmstadiensis .†. 1767. aet. 69.

Archiater Hannoueranus.

Vir acutissimi ingenii, strenuus corticis peruuiani vindex, cuius nomen mansit vnguento ad scabiem.

EJ. observationes de febribus praecipue intermittentibus et ex earum genere continuis ed.2. Hannov. 1745. 4.

1D. de variolis et anthracibus ib. 1735. 4.

EJ. cautiones medicae de limitandis laudibus et vituperiis morborum et remediorum Tract.

I. II. ib. 1734. 4.

Plurimae

Plurimae eiusdem observationes Commercio litterario Norico insertae leguntur.

Opera ex ed. cl. Wichmann Hannov. 1775. II Vol. 4.

EJ. epistolae anecdotae posthumae ap. cl. Engel Specimin. medic. Berol. 1781. 8.

Cf. Bruckeri pinacotheca Dec. VII. Nov. A. N. C. Vol. IV.

Commentar. Lipfienf. Vol. XV.

it. memoriam praefixam operum editioni, quam modo diximus,

Jo. Theod. Eller .†. 1760. act. 71.
Archiater Borussicus.

Ej. observationes de cognoscendis et curandis morbis, praesertim acutis Regiom. 1762. 8.

gall. vertente cl. le Roy Par. 1774. 12.

Ej. ausübende Arzneywissenschaft Berolin. 1767. 8.

El. vollständige Chirurgie ib. 1763. 8.

EJ. medicinische u. chirurgische Anmerkungen u. Operationen ib. 1740. 8.

EJ. physicalisch - chemisch - medicinische Abhandlungen ib. 1764. II Vol. 8.

Elogium viri v. in actis acad. Berolinens. cf. Journal encyclopéd. m. Febr. 1761. Dd 3 S. 506. S. 506.

Jo. ERN. HEBENSTREIT ex Neofladio ad Orlam .†. 1757. act. 56.

Prof. Lipfiensis.

EJ. Exegesis nominum graecorum quae morbos definiunt Lipf. 1751. 4.

EJ, de homine sano et aegroto carmen ibid. 1753. 8.

EJ. anthropologia forensis ed. 2. Lips. 1753. 8.

Suecice, vertente Rol. Martin v. cl.

Holm. 1783. 8.

EJ. numerosae dissertationes et programmata. v. c. XXX Specimina palaeologias therapiae Lips. 1748 - 5.

VII Specimina ord. morborum caussalis; quae iuncim cum prioribus edidit cl. Gruner Hal. 1779. 8.

it. VII Specimina Actiologiae chemicae. Lips. 1757. 4.

Idem quoque praecipuam curam gessit edendi Musei Richteriani Lips. 1743. fol.

EJ. dissectio anatomica muli et mulae extat in Schreberi neuen Cameral-Schriften Vol. VI. et al.

cournal esect speid, m. Febr. rode

Inter

Inter dissertationes eius plures historiam quoque naturalem spectant v. c.

de ordinibus conchyliorum instituendis 1728.

de organis piscium externis 1743.

de insectorum natalibus 1733.

institutiones historiae naturalis insectorum

de vermibus anatomicorum administris 1741.

de terris eod.

de ordinibus gemmarum 1747.

EJ. de anecdotis Aëtii scripta supra citavimus p. 80.

Elogium viri v. in Commentar. Lipsiensib. Iunctim cum alio, quod J. Aug. Ernesti auctorem habuit, recusum est in fronte editionis palaeologiae therap. quam citauimus.

S. 507.

CHRIST. GOTTLIEB LUDWIG Briegensis Silesiacus .; 1773. 2et. 64.

Prof. Lipfiensis.

Nullam non medicinae partem egregie auxit et illustrauit.

Ej. methodus doctrinae medicae vniuerfae Lips. 1766. 8.

Dd 4

424 SECTIO XIV. SECVLI XVIIIVI

Ej. institutiones physiologiae ib. 1752. 8.

— pathologiae ib. 1754. 8.

— therapiae generalis ib. cod. 8.

— medicinae clinicae ib. 1769. 8.

— chirurgiae ib. 1765. 8.

— medicinae forensis ib. 1765. 8.

— historiae physicae regni vege-

EJ. definitiones generum plantarum (auctae a cl. G. Rud. Boehmer) ib. 1760. 8.

EJ. Estypa vegetabilium vsibus medicis praecipue destinatorum Hal. 1760-64. VIII Fasc. fol.

EJ. terrae musei Dresdensis Lips. 1749. sol. Idem quoque edidit: Aduersaria medico-

practica Lips. 1769-73. III Vol. 8.

tabilis ib. 1757. 8.

Denique et auctor extitit Commentariorum de rebus in scientia naturali et medicina gestis ib. inde ab a. 1752. 8.

Cf. Bruckeri pinacotheca Dec. IX.

S. 508.

GERARD. L. B. VAN SWIETEN Leydensis. +. 1772. aet. 73.

Archiater Caefareus.

Diutinus

Diutinus et intimus Boerhaavii discipulus, cuius nomen mansit potioni spirituosae mercuriali.

EJ. diff. de arteriae fabrica et efficacia in corpore humano LB. 1725. 4.

EJ. Commentarii in Boerhaavii aphorismos LB. 1743 - 72. V vol. 4. et al.

Index in eadem Gladbachii Hildburgh. 1775. 4.

El. (anon.) kurze Beschreibung u. Heilungsart der Krankheiten, welche am öftersten im Feldlager beobachtet werden Vindob. 1758. 8.

gall. Parif. 1760. 12. et al.

EI. constitutiones epidemicae et morbi, potissimum L. B. observati Vindob. 1782. 8. (posthumum opus edidit cl. Stoll)

v. Bruckeri pinacotheca Dec. X. it. cl. Baldingeri biograph. medicorum.

> C. 509.

ANT. DE HAEN ... Batavus ... 1776. aet. 65.

Prof. Vindobonensis.

EJ. historia morbi incurabilis medicos passim fallentis Hagae 1744. 8.

Dd 5

EJ. de celica pictonum diss. ib. 1745. 8.

EJ. ratio medendi in nosocomio practico Vindob. 1757-73. XV P. 8.

continuata ib. 1772-79. III

Vol. 8.

germ. c. auctariis cl. Platneri Lipf. 1779-84. VIII Vol. 8.

EJ. magiae examen ib. 1774. 8.

EJ. de miraculis L. Frf. 1776. 8.

EJ. praclectiones in Boerhaavii institutiones pathologicas ex ed. cl. de Wasserberg Vindob. 1780 sqq. V vol. 8.

Vitam viri v. in Giornale di medicina T. XIII della continuazione,

S. 510.

Gualt. van Doeveren .+. 1783. Prof. Groeningensis, post Leydensis.

EJ. diss. de vermibus intestinalibus hominum LB. 1753. 4.

germ. Lipf. 1776. 8.

EJ. or, de erroribus medicorum fua villitate non carentibus Groening. 1762. 4.

EJ. Specimen observationum academicarum ib. 1765. 5.

EJ. primae lineae de cognoscendis mulierum morbis ib. 1775. 8.

it. ex ed. cl. Schlegel Lipf. 1785. 8. I

S. 511.

- Medicus Plymouthenfis, cuius nomine vulgo venit vinum antimoniatum.

E1. observationes de aëre et morbis epidemieis Lond. 1752. II Vol. 8.

Ej. observationes ab a. 1749-52. ib. 1770. 8. (posthumae ex edit. filii).

Ej. medical and chymical observations upon Antimony ib. 1756. 8.

EJ. Differtation on the malignant ulcerous Sore-throat ib. 1757. 8.

Opera, lat. ex ed. G. Christ. Reichel Vindob. 1773. III Vol. 8.

S. 512. degra bno. 1 ven.

Prof. Edinburgensis.

428 SECTIO XIV. SECULI XVIIIVI

EJ. Lectures on the duties and qualifications of a physician Edinb. 1772. 8.

germ. Lipf. 1778. 8.

EJ. Elemens of the practice of Physik ed. 2. Lond. 1774. 8.

S. 513.

Jo. PRINGLE Baronetus, ex pago Stichelhouse, comitatus Roxburgh Britanniae borealis .†. 1782. aet. 75.

Serenissimae Reginae Charlottae

EJ. observations on the diseases of the army ed. 5. Lond. 1765. 4.

acced. Ej. observations on the Hospital-

nec non Ej. Experiments upon septic and antiseptic substances.

germ. Altenb. 1772. 8.

EJ. Discourse upon some late Improvements of the means of preserving the Health of mariners Lond. 1776. 4.

germ. vertente cl. Wichmann Goett.

Extat

Extat quoque inter EJ. Six Discourses delivered when President of the royal Society etc. Lond. 1783. 8.

Vitam praemisit hisce VI sermonibus editor cl. Kippis.

cf. it. Hist. de la Soc. de Médecine a. 1780.

S. 314.

Jo. FOTHERGILL ex Carred prope Richmond .f. 1780. aet. 68.

Medicus Londinenfis.

Observationes inservit transactionibns philosophicis, tum vero maxime praestantissimae collectioni quam citauimus cui tit. Medical Obs. and Inquiries.

Iunchim editae s. t. a complete collection of D. Fothergill's medical and philosophical Works Lond. 1781. 8.

Vitam viri praefixit editor cl. J. Elliot. alias eius memorias ediderunt viri cl. Hird, Thompson et Lettsom. aliud elogium v.in Hist. de la Soc. de Medec.

S. 515.
FRANC. BOISSIER DE SAUVAGES AlesioLanguedoccensis .+. 1767. aet. 61.

Prof.

Prof. Monspeliensis.

EJ. Pathologia methodica s. de dignoscendis morbis. Monspel. 1739. 4.

ed. 2. Amft. 1752. 12.

longe auclius f. t. Nosologiae methodicae. Amst. 1763. V vol. 8.

iterum auclius ib. 1768. II vol. 4.

EJ. opera minera edidit cl. Gilibert s.t. Chefs d'oeuvres de Sauvages. Lugd. 1771. II vol. 12.

Eloge de M. de Sauvages. Lugd. 1768. 4. it. in fronte opusculor.

S. 516.

Iunclim hac referre liceat nouorum pulfuum criticorum auctores, inter quos princeps eminet

Franc. Solano de Luque Montilla-Cordubenfis . †. 1738. aet. 53.

Artem primo Illorae, tum Antequerae exercuit.

EJ. Lapis lydos Apollinis. (hispanice) Madr.

Fuliflimum

Fusissimum opus in compendium redegit Jac. Nihell Lond. 1745. 8.

PETR. SOLANO DE LUQUE, Francisci sil.

itidem celeber clinicus et subtilissimus
sphygmicus paternam doctrinam vltro excolluit, etsi, quantum ego quidem noui, nihil
super ea memoriae prodiderit.

Cfr. H. Fouquet Essai sur le pouls. Monspel. 1767. 8.

THEOPH. DE BORDEU Isessio-Bearnensis

Medicus Parifinus.

EJ. Récherches sur le pouls par rapport aux Crises. ed. 2. Par. 1768. II vol. 12.

EJ. Récherches anatomiques sur la position des glandes et sur leur action Par. 1751. 8.

EJ. Récherches sur le tissu muqueux et l'organe cellulaire ib. 1766. 12.

germ. Vindob. 1772. 8.

EJ. Récherches sur quelques points d'histoire de la médecine. Leod. 1764. Il vol. 12.

Eloge historique de M. de Bordeu, par J. J. Gandan Par. 1777. 8.

J. 518.

S. 518.

Anna-Car. Lorry .+. 1783. Medicus Parifinus.

EJ. (anon.) Essay sur l'usage des Alimens pour servir de Commentaire aux livres dietetiques d'Hippocrate. Par. 1757. II vol. 12.

ed. 2. ib. 1781.

germ. vertente cl. Ackermann Lips. 1785. 8.

germ. Lips. 1769. II vol. 8.

1D. de morbis cutaneis Par. 1777. 4.

germ. Lips. 1779. II vol. 8.

EJ. de praecipuis morborum mutationibus et conversionibus tentamen (posshumum) Paris. 1784. 12. ex ed. cl. Hallé.

EJ. de motu cerebri memorabilia experimenta, extant in Mémoires présentés vt vulgo audiunt Vol. III.

Supra quoque pluries eius meminimus: ad Hippocratem pag. 27; Sanctorium pag. 196; et Astruccium pag. 354.

S. 519.

NICOL. ROSÉN V. ROSENSTEIN nat. prope Gothenburgum .- 1773. aet. 67.

Archiater Suecicus.

El. Underrättelse om Barns Sjukdomar Holm. 1764. 8. et al.

germ. c. auctariis Jo. Andr. Murray v. cl. ed. 5. Goetting. 1785. 8.

EJ. Rosensteinii Hus-och Rese-Apoteque Holm. 1765. 8. et al.

germ. itidem vertente cl. Murray Lipf. 1781. 8.1

El. compendium anatomicum (fuecice) Holm. 1738. 8.

Numerosissimae praeterea extant eiusdem viri praestantissimi dissertationes academicae, et fymbolae quas actis Holmiensibus contulit.

Vitam praemisit cl. editor versioni vernaculae.

CHIRV RGI.

S. 520.

CLAUD. NIC. LE CAT ex Blérancourt Picardiae . †. 1768. aet. 69.

Prof. Rothomagensis. celeber lithotomus.

EJ. Recueil des pieces sur l'operation de la taille. Rothom. 1749-53. III vol. 8.

tum numerosa scripta eristica lithotomiam spectantia, in Fr. J. de S. Cosma etc.

Ej. Traité des Sens ib. 1740. 8. longe auctius Par. 1767. III vol. 8.

EJ. Diss. sur le fluide des nerfs et son action pour le mouvement musculaire Berol. 1765. 8.

EJ. Traité de la couleur de la peau humaine en géneral et de celle des Nègres en particulier etc. Amst. 1765. 8.

Plurimae quoque eius dissertationes agonisticae, praemio ornatae et editae ab acad. chirurgor. Paris.

Eloge de M. le Cat, par Valentin Par. 1769. 8.

Jo. Petr. David ex Gex Burgundiae .+.
1784. aet. 47.

le Cati gener et dignus Successor.

EJ. Recherches sur la maniere d'agir de la saignée etc. Par. 1762. 12.

Ej. Diss. sur ce qu'il convient de faire pour diminuer ou supprimer le lait des femmes. ib. 1763. 12.

EJ. Diff. sur les effets du mouvement et du repos dans les maladies chirurgicales. ib. 1779. 12.

Ej. observations sur la Necrose. Par. 1782. 8.

Taceo longe minoris momenti eius scriptiunculas, vt de mechanismo respirationis, de nutritione et incremento, de vsu liquoris amnii etc.

S. 522.

GEORG. ARNAUD (de Ronfil) Rolandi Pauli fil. . †. 1774.

Chirurgus gallus, sed exul vt Londini maxime artem exerceret, felix praesertim herniotomus.

El. Traite des hernies Par. 1749 Il vol. 12.

E1. Observations on aneurysms Lond 1750. 8.

EJ. Instructions on the diseases of the bladder and vrethra. Lond. 1763. 12.

Ee 2

EJ. Differtation on hermaphrodits Lond. 1750. 8.

germ. Argent. 1777. 4.

Mémoires de Chirargie avec quelques Remarques historiques sur l'Etat de la Médecine et de la Chirargie en France et en Angleterre. Lond. 1768. Il vol. 4.

EJ. Remarks on the use of the Extract of lead of Goulard. Lond. 1770. 12.

S. 323.

JAC. DAVIEL Barrea - Normanus .+. 1762. aet. 66.

Maxime extractione cataractae ab ipso instaurata et perfecta, inclaruit.

EJ. Lettre sur les maladies des yeux Paris.

tum variae eius extant epistolae in Journal de Médecine, Journal des Savans, et Mereure de France.

S. 524.

Georg. De LA FAYE Parifinus . †. 1781. Chirurgus Parifinus. EJ. Principes de Chirurgie Par. 1739. 12.

germ. Argent. 1751. 8.

EJ. auctaria ad Cours d'Operations de chirrgie par Dionis Par. 1739. 12. et al. ibid. 165. Il vol. 8.

tum et nonnulla eius inserta actis acad.

S. 525.

SAM. SHARP .†. 1758.
Chirurgus Londinensis. Cheseldenii disci-

EJ. Treatise on the operations of surgery . 3. Lond. 1740. 8.

EJ. Critical Inquiry into the present State of vgery. Lond. 1750. 8.

germ, Berol, 1756. 8.

S. 526.

Just. Gothofr. Günz Königsteinensis to. .†. 1754. aet. 41. Prof. Lipsiensis.

Ej. de calculum curandi viis quas chirurgi li repererunt Lips. 40. 8.

Ee 3

438 SECTIO XIV. SECVLI XVIIIVI

EJ. de variis lithotomiae methodis dissertatio inserta est institutionibus chirurgiae Jo. Zach. Platneri.

EJ. observationum anatomico - chirurgicarum de herniis libellus ib. 1744 4.

EJ. numerosae sunt diss. et programmata anatomici argumenti.

Aliorum eius nonnullorum scriptorum supra iam meminimus pag. 19. 26. 28. 77.

S. 527.

GEORG. HEUERMANN : †. 1768.
Prof. Hafniensis.

EJ. Abhandlungen der vornehmsten chirur. gischen Operationen. Hafn. 1754-57. III vol. 8.

EJ. vermischte Bemerkungen der ausübenden Arzneywissenschaft. ib. 1765 - 67. II vol. 8.

E1. Physiologie ib. 1751 - 55. IV vol. 8.

OBSTETRICII.

S. 528.

Prof. Goettingensis.

Ej. icones vteri humani observationibus illustratae Goetting. 1759 fol.

El. elementa artis obstetriciae ib. 1752. 8.

it. c. not. cl. Wrisberg ib. 1766. 8.

Ej. Rödereri observationum de partu laborioso Decad. II. ib. 1-56. 8.

1D. de vi imaginationis in foetum negata Petrop. 1756. 4.

Numerosae eius dissertationes et programmata collecta a cl. Wrisberg prodierunt Goett. 1763. 8.

Alia eiusdem quaedam extant in Comment. fociet Goetting. nonnulla vero eius posthuma deperdita sunt, vt de trichuridibus comm.

Elogium viri scripsit cl. Kaestner.

Guil. Smellie . †. 1763.
Obstetricius Londinensis.

Ee 4

vel

vel forcipe sui nominis notissimus.

EJ. Treatise on the theory and practice of Midwifery Lond. 1752. 8. et al.

germ. Altenb. 1755. 8.

EJ. Collection of cases and observations on Midwifery Lond. 1754. 8.

germ. Altenb. 1763-70. II Vol. 8.

Junctim cum priore Lond. 1766. III Vol. 8.

EJ. Collection of praeternatural cases and observations in Surgery Lond. 1768. 8.

EJ. Set of anatomical Tables Lond. 1754. fol. max. ed. 2. ib. 1761.

germ. Norimb. 1758. fol. maj.

S. 530.

Nicol. Puzos Parifinus . †. 1753. aet. 67. Chirurgus Parifinus.

EJ. Traité des accouchemens Par. 1759. 4. Posshumum edidit el. Morisot Des. landes.

S. 531.

ANDR. LEVRET Parifinus .†. 1780. aet. 78. Obstetricius Parifinus.

Itidem forcipe sui nominis vulgo notus.

EJ. Observations sur les accouchemens laborieux Par. 1747. 8. et al.

EJ. Suite des observations etc. Par. 1751. 8. iunctim ib. 1770. 8.

germ. Alton. 1758-61. II Vol. 8.

El. Art des accouchemens démontrée par des principes de physique Par. 1761. 8.

germ. Gerae 1772-74. II Vol. 8. it. Lipf. 1778. II Vol. 8.

E1. Esfai sur l'abus des regles générales, et contre les préjugés qui s'opposent au progres de l'art des acconchemens Par. 1766. 8.

germ. Lipf. 1776. 8.

EJ. Observations sur la cure radicale des polypes Par. 1749. 8.

ed. 3. c. Supplem. ib. 1772. 8.

Plura praeterea eius extant in Journal de Médecine.

442 SECTIO XIV. SECVLI XVIIIVI

AD MEDICINAM FORENSEM, et POLITIAM MEDICAM.

S. 532.

CRISTOPH. GOTTLIEB BÜTTNER Brandenburgensis . †. 1776. act. 69.

Prof. Regiomontanus.

EJ. Anweisung zu Ausstellung der Obdutions - attestate über tödliche Verletzungen Regiom. 1768. 4.

EJ. Unterricht zur legalen Besichtigung todter Körper ed. 2. ib. 1776. 4.

EJ. Anweisung durch Besichtigung einen Kindermord auszumitteln ib. 1771. 4.

EJ. Erörterung die Lungenprobe betreffender Fragen ib. 1765, 4.

EJ. anatomische Wahrnehmungen ib. 1769. 4. EJ. anatomische Anmerkungen bey einem mit heraushängendem Herzen lebendig gebohrnen Kinde c. al. ib. 1752. 4.

S. 533.

Ad summa autem procul dubio rei medicae augmenta, quibus aetas nostra de genere humano egregie meruit, maxime pertinent instiinstituta, quibus curae sanitatis publicae s.

politiae medicae magis magisque prospectum
est; quo praesertim, vt bina tantum eius
momenta tangamus, de exercenda medicina
publicae leges, quas medicinales ordinationes
vocant, tum vero etiam societates ad submers
sorum restitutionem conditae, spectant.

S. 534.

Quod istam rei medicae reformationem per leges publica auctoritate sancitas attinet, maxime in iis ferendis eminuit Suecia, cuius sapientissima super ea re edicta et instituta, (quae ni fallor maxime inde ab a. 1756 reformari et augeri ceperunt) sanitati publicae conferuandae et mortalitati minuendae insigniter profuerunt.

Conferatur de his: Samling of Kongl. Förordningar rorande nya Medicinal-Staten Holm. 1774. 4.

Plucibus v. cl. Kölpin in cl. Pyl Magazin für die gerichtliche Arzneykunde Vol. II.
P. IV.

S. 535.

Inter Societates de submersis restituendis occupatas, eminent Londinensis, Parisina et Amstelodamensis.

Haec ni fallor omnium prima coaluit a.

Historie en Gedenkschriften van de Maatschapy tot Redding van Drenkelingen opgericht binnen Amsterdam Amst. inde ab a. 1767. 8.

Illa condita a. 1772.

Collectionem scriptorum ad eandem facientium edidit cl. Pia (pharmacopaeus Parisinus) s. t.

Detail des Succès de l'Etablissement que la ville de Paris a fait en faveur des noyés Par, inde ab a. 1774. 12.

Londinensis fundata a. 1774 nomine the human Society.

Plan and Reports of the Society at London for the recovery of persons apparently drowned. Lond. 1775. 8.

SCRR. MEDICINAE VETERINARIAE.

S. 536.

Jo. Christoph. Polyc. Erxleben Quedlinburgensis . †. 1777. aet. 33.

Prof. Goettingensis.

E_I. Einleitung in die Vieharzneykunst Goett. 1769. 8.

EJ. practischer Unterricht in der Vieharzneykunst ib. 1771. 8.

EJ. Anfangsgründe der Naturgesch. ib. 1768.8: it. ex ed. cl. Gmelin ib. 1782.

EJ. Systema regni animalis P. I. Mammalia. Lips. 1777. 8.

EJ. Anfangsgründe der Naturlehre Goett. 1772. 8,

it. ex ed. cl. Lichtenberg ib. 1785. 8.

EJ. Anfangsgründe der Chemie ib. 1775.8.

it, ex ed. cl. Wiegleb ib. 1784. 8.

EJ. physicalisch-chemische Abhandlungen P.

I. Lips. 1776. 8.

Ej. physicalische Bibliothek Goett. 1774-76.
III Vol. 8.

Elogium viri meritissimi auctore cl. Kaestner extat in Nov. Commentar. societ. scient.

S. 537.

GEOG. STUBBS, pater.

Pictor Londinensis.

Classico et splendidissimo opere anatomen comparatam ditauit, cui tit.

the anatomy of the Horse, including a particular description of the Bones, Cartilages, Muscles, Fascias, Ligaments, Nerves, Arteries, Veins and Glands in XVIII Tables, all done from Nature Lond. 1766. fol. max. transv.

S. 538.

STEPH. GUIL. DE LA FOSSE . †. 1765 Veterinarius Parisinus.

EJ. Traité sur le le veritable Siège de la morve des chevaux Par. 1749. 8.

germ. Hall, 1752. 8.

300 C

EJ. observations et découvertes faites sur les chevaux Par. 1754. 8.

S. 539.

Director scholae veterinariae Lugdunensis.

EJ. Elémens d'hippiatrique Lugd. 1750 sq.

III Vol. 12.

EJ.

EJ. Elémens de l'art vétérinaire, precis anatomique du corps du cheval etc. Par. 1769. 8.

EJ. Supplement zu dem kurzen Begriff von der Zergliederung des Pferdes; aus dessen französischer Handschrift übersetzt Servest 1773.8.

EJ. Materie médicale à l'usage de l'Ecole vétérinaire Lugd 1765. 8.

germ. Lipf. 1766. 8.

II Voi. a.

ran some allosemma xa

micis memorafie fiffic et:

By forcer de libra one fai polique corp

gondus explosure rolls. Com 1740: 4

E.J. Bot estibility auto Columns Lambs for

rde argo Ilivia weath some of

decomessions germanias vernit et sunit.

Grand Marsunas In sloge Staviorella.

To you will be

to the start more thrown that will be

Bry Charles and Charles 201. 10 Holl an absolute

PHI

PHILO.

448 SECTIO XIV. SECULI XVIIIVI PHILOSOPHI, LITTERATORES etc.

S. 540.

Jo. Andr. Segner Presburgensis . †. 1777aet. 74.

Prof. Goettingensis, tum Hallensis.

EJ. Einleitung in die Naturlehre Goetting. 1746. 8. et al. ed. 3. 1770. 8.

EJ. Astronomische Vorlesungen Hal. 1775. II Vol. 4.

ex numerosis eius minoribus scriptis academicis memorasse sufficiat:

EJ. progr. de libra qua sui quisque corporis pondus explorare posset. Goett. 1740. 4.

EJ. Beschreibung einer bequemen Lampe für Studirende ib. 1744. 4.

10. quoque Nieuwentydii opus physicotheologicum germanice vertit et auxit. Jen. 1746. 4.

GEORG. MATTHIAE Swelinga Sleswicensis. †. 1773. aet. 65.

Prof. Goettingensis.

Ej.conspectus historiae medicorum. Goett.1761.8. alia eius edita passun citauimus pag. 29. 53. S. 542.

S. 542.

Vltimum denique excitare liceat venerandum virum de primo medicinae parente et vniuersa elegantiore medicina multis medis meritissimum.

Eft is

Prof. Wittebergensis.

EJ. Commentatio de pleuritide Frf. 1740.8. EJ. observationes criticae in auctores veteres ib. 1742.8.

EJ. clinotechnia medico - antiquaria ibid.

Ej. Dispensatorium pharmaceuticum vniuersale ib. 1764. II vol. 4.

EJ. opuscula medica Frf. 1766-72. III vol. 4. aliorum eius scriptorum alias iam mentionem iniecimus. v. c. pag. 3. 29. 59. 74.

Cfr. Bruckeri pinacotheca Dec. VI.

INDEX.

A		Alderottus	97
de Abano	104	Aldrovandus	171
Abimeron	93	Alemona	17
Abfyrtus 37		Alexander Aphrod	i-
Academiae Scientia		iaeus	74
v. Societates		- Trallianus	80
Acosta	137	Alexandrina schola	60
Acron	_ 22	Alpinus	
Acta litteraria v.	Dia-	Alzaharavi	93
ria		Amatus Lufitanus	
Actuarius	85	Ammann, Jo. Conr.	
Acupunctura	14	- Paul.	306
Aegineta	. 82	Amstelodamense col	
Aegyptiorum med		gium anatomicum	
cina	7	Andromachus	
Aelianus	74	Andry	352
Aemilius Macer	51	Antonius Mufa	50
Aefculapius	18	La contraction of the contractio	. 16
Aëtius	79	de Apono	104
Agricola	.131	Apuleius	77
Agrippa	158	ab Aquapendente	192
Alberti, Mich.	461	Arabes	86
- Sal.	163	Arantius	163
Albertus M.	101	Arcaeus	185
Albinus, Bern. Si		Archagathus	46
frid.	319	Aretaeus	58
- Christ. Bern.	321	Aretius	128
- Fr. Christ.	321	Ariftoteles	39
- Sebast.	307	Arnaud Artemidorus	435
Albrecht	390		55
Albucafis	93	Articella	34
Alcmaeon	21	Asclepiadae	cle-
		A	icie.

	INI	DE X.	451
Asclepiades	49	Boerhaave	334
Afellius	201	- v. Kaau	
Aftruc simon	354	Bohn	263
Avenzoar	93	Bonacciolus	165
Averroës	94	Bonet	298
Avicenna	92	Bononiensis Schola	
	. 78	Bontekoe	283
	Paul Ser	Bontius	214
B		Bordenave	401
Bacon, Franc.	23 T	Bordeu	43 I
- Roger.	108	Borellus	266
Baglivi	291	Borrichius	287
Balescon de Tarant		Botallus	151
THE STATE OF	106	Bouilla lues	368
Ballonius	215	Bourgelat	446
Bartholinus, Casp.	205	Bourgeois	228
- Thom.	203	Boyle	284
Bartifch	183		18-
Bauhinus, Casp.	167	dicina	12
- Jo.	166	Brafavolus	136
Becher	289	Brendel	418
Bellini	267	Briffot	146
Belonius	135	Brunfels	126
Beluacenfis	100	Brunner	226
Benedictus'	142	Brunschwyg	149
Benivenius	148	Büchner	346
Bennet	291	Bucretius	194
Berengarius	119	Büttner, Chr. Gottl.	442
de Berger	264	- Dav. Sign	n.
Bergmann	416	Aug.	405
Bidloo	264	20,000	
Blankaart	243	Caslina Amelian	160
Blafius	252	Caelius Aurelianus	
de Blegny Boccatius	243	Coofelnium	78
Bock v. Tragus	38	Caefalpinus	170
de le Boë	010	Camerarius	168
are le boe	220	Cardanus	159
Brill Control	F	f 2	Carl

Carl	0.10	a Cofta	***
	348		137
A STANDARD TO THE PARTY OF THE	155	de Crefcentia	265
	119	Cuba	102
	232	Cuba	113
Caffebohm	322	D	
Cafferius Valia	193	Control of the Contro	00
Cassius Felix	51	Damafcenus David	88
le Cat	434	Daviel	434
Cato de Cauliaco	107	Decima	
Celfus	51	Demetrius Pepag	17
Chabraeus Chabraeus	167	menus	84
AND THE RESIDENCE OF THE PARTY	285	Democritus	22
Charas	318		367
Chefelden	18	Denys Diana Lucina	
Chiron		Diaria et acta lit	AT THE REAL PROPERTY.
Chirurgiainfusorio	299		
Chirurgorum veter	36	Diemerbroeck	
collectiones	Aug. 1075 1076 11	Dillenius	327
Cicero	39	Diocles Caryftius	
Citefius	223	Diofcorides	55
le Clerc	100		331
Clufius	175	Dippel	288
Coffea	283	Dispensatoria Dodonaeus	166
Coiter Collectiones medica	162	van Doeveren	426
	of a contract	Dogmatica fecta	44
veterum	34	Douglas	318
Colmenero	282	Draco	38
Columbus	168	le Dran	363
Columna	230	Drelincourt	255
Confing Constantinus Afri		Duhamel	406
		Duretus	180
Cordus, Euric.		Daverney	251
	127	Duverney	434
Cornarus Cornelius Celfus	157	E	2000信
Cortefius		Ebn Sina	92
Cortenus	100		
· Cortex Peruuianu	3 404	Lierceriot in jeun	Eller
			Ener

Eller	421	THE G.	
Empedocles	21	Galenus	60
Empirica Secta	45	Gandisaporensis !	chola
Episyntheticorum.	secta.	COA Bertin	86
OUT ST	58	Gaffendi	234
Erafistratus 42	. 45	Gaubius	343
Erotianus	56	Gaza	IIO
Erxleben	445	Geoffroy	330
Ettmüller	293	Gefner	13.4
Euftachius	122	Glauber	214
Eysion	163	Glisson	257
F		Goedart	280
Faber	211	de Gordonio.	104
Fabricius ab Aqu	a-	Gorraeus	180
pendente	192	van Gorter, Dav.	345
- Hildanus	225	, Jo.	344
de Falconiis	105	Goettingensis schola	
Fallopius	121	Graecorum medicin	1a 16
Fantoni	315	de Graef	254
de la Faye	436	Graeffia v. Merian	a
Febris dea	17	Graunt	307
Felix, Caff.	5 E	Gregory	427
Fernandez	282	Grew	268
Fernelius	145	Guilandinus	169
Ferrein	399	Guillemeau	186
Fidelis	188	Guinterus	143
Fioravanti	184	Günz	437
Fludd	235	Gynaeciorum veter	
Foësius	180	collectiones	37
Forestus	181		
de la Fosse.	446	H.	
Fothergill	429	Hack	114
Fracastorius	142	de Haën	425
Franco	151	Hahn	415
Freind	349	Hales	323
Fridericus II imp.	98	Haller	383
Fuchs	129	Haly abbas	91
			arder
		A PARTY OF THE PAR	1

INDEX

Harder	297	v. Horne	248
Hartlieb	112	Horti medici	130
Harvey	198	ab Horto	137
Hebenstreit	422	Horus	8
Hebraeorum medic	cina	Huarte	190
1 Contract of 1 and 1	II	Huber	391
Hecquet	351	Hundt	114
Heister	365	Hunter	397
van Helmont, Fran		v. Hutten	147
Mercur.	219	Huxham	427
, Jo. Bapt.	218	Hygiea	17
Heraclides	45		
Heraclitus	21	I,	115.9
Herbarius	113	Jacobaeus	205
Hercules	18	Icones ligno incifae	
Hermann	272	Indiae detectae	115
Hermes	8	Ingrassias	124
Hernandez	210	Iniectiones anator	
Heroard	189	I	247
Herodianus v. Er	otia-	Joannes actuarius	
nus	Hers. 7	Damascenus	
Herodicus	22	Serapionis	89
	3. 45	Joannitius	88
Heuermann	438	Jolyffe	202
Hewfon	398	Jonston	211
Hierocles 37	7. 78	Ifis	8
Hildanus	225	Julianus, Petr.	103
Hippocrates	22	Jungius	200
Hispanus, Petr.	103	Juncker June Lucine	347
Hoang - ti	14	Juno Lucina	17
Hofmann, Cafp.	228	Juffieu, Bern.	326
, Fr. Hollerius	339	, Jof.	326
	179	-, Steph.	327
Homberg Honain	286	K.	
Hook	246	Kaau - Boerhaave	220
Horatianus	76		338
Horacianus	10	Kaempfer	329 Keil
	-	The second second	Iren

Keil	268	Lufitanus, Amat.	148
Kentmann	132	, Zacut.	224
Kepler, Jo.	206	ALTERNATION OF PARTY	A TOP
, Lud.	207	M.	
de Ketham	114	Macer	51
Klein	408	Machaon	20
Koyter	162	Macquer	417
Kunkel	289	Magatus	226
el Line		Magninus	102
Lancifius	355	Maimonides	94
Lanfrancus	107	Maitre-jan	363
Lange	158	Malabaricus horte	IS 13
Largus, Scribon.	53		274
Latinobarbari	95	Malpighi	261
Leeuwenhoeck	247	Manget	298
Leibnitz	308	Marcellus empirica	1s 77
Lemery, Lud.	286	Marcgrav	214
, Nic.	285	Marggraf	414
Leonicenus	156	Marherr	395
Levret	440	Martianus	34
Lexica medica et e		Maffa	143
cyclopaedica	379	Matthaeus Sylvat.	105
Lieberkühn	392	Matthiae	448
Lieutaud	400	Matthiolus	176
Linné, pat.	402	Mauchart	364
, fil.	405	Mauriceau	304
Lifter	280	Mayow	258
Lobstein	394	Mead	348
Lommius	146	Meckel	393
Lorry	432	Medicinales ordine	3-
Lower	257	tiones	443
Lucretius	38		96
Ludovici	287	Megenberger	113
Ludwig	423	Meibom, Henr.	
Lullus	103		29
de Luque Franc.		Mercurialis 22. 24	
lano	430.	Meriana	278
- Petr. Solano			lefue
Y		The William of	

***			
Mefne	88	Nonus	83
Methodica secta	49	Nuck	255
Meydenbach	113	THE STATE OF AT	
Microscopia	245	0,	
Minerua medica	17	Octavius Horatian	15 76
Model	415	Oribafius	74
Monardes	138	Orpheus	18
Monro	396	ab Orta	137
Monspeliensis school		Ortus sanitatis	113
Morand, Jo. F. C		Offris	8
C 1	362		
, Salv.	361	P.	2000年
Moreau	147	Paeon	8
Morgagni	315	Palaemon	73
Morifon	271	Paliffy	175
Morton	291	Palladius	80
Mofchion	60	Pallas medica	17
Mofe B. Maimon	94	Paracelfus	139
de la Motte	367	Paraeus	184
Müller	410	Parisina schola	97
Mumiarum conditi		Partula	17
	9.99	Patavina schola	104
Mufa, Ant.	50	Paulus Aegineta	82
Mulgrave	350	Pechlin	254
Myrepfus	84	Pecquet	201
THE PERSON		Perrault	250
N.		Petit, Franc.	360
Naturalium rerun		, Jo. Lud.	361
primi collectores	130	Peyer	297
Nemefius	75	de la Peyronie	360
Neubauer	394	Pharmacorum tax	cae
Neumann	331	FE SHOW	139
Newton	369	Philarethus	81
Nicander	44	Philinus	45
Nicolus	105	Philotheus	81
Niphus	160	Phriefen	114
Nona	17	Pinaeus	165
		The second of the last	Pinus
		THE RESERVE AND ADDRESS OF THE PARTY OF THE	

	I N. I	DE X	457
Pinus	34	Resumur	329
Pifo, Car.	181	Redi	276
-, Guil.	213	Regius	109
, Nica	181	Reinefius	229
Pitardus	106	Reneaulme	223
Pitcairn	267		arum
Plater	182	10,100	IIO
Platner	366	v. Reverhorft	256
Plato	39	Rey	214
Plinius	57	de la Reyna	188
Valerianus	77	Rhazes	90
Pneumaticorum fe	da 58	Rhemnius Fann.	
Podalirius	20	13	73
Polybus	38	Rhodion	152
Porta	189	Richter	418
Posthius	124	Riolanus	197
Pott	332	Riverius, Laz.	216
Praxagoras	42	, Steph.	124
Pringle	428	Rivinus	27 I
Priscianus, Theo		Röderer	439
Prodicus	22	Rogerius	107
Pfellus	83	Rolfink	208
Purmann	303	Romanorum me	dicina
Puzos	440	7.0	46
Pythagoras.	21	Rondelet	136
A PROPERTY.	01	Roonhuyfen	305
Q.		Röfel	409
Quercetanus	179	Rosenstein	433
Quesnay .	353	Röflein	152
After Story and		Rouffet	186
R.		Rudbeck	202
Rabelais	26	Rueff, Jac.	153
Rains	269	, Walt, Hern	1. 153
Ramazzini	292	Rufus	54
Rambam	94	Ruini	189
Rauwolf	170	Rumph	273
Ray	269	Rupp	327
Sometime		Ff 5	Rufius

Solingen

INDEX.

	IN	DEX.	419
Solingen	303	de la Torre	117
Soranus	59	Torti	355
Spielmann	413	Tournefort	324
Spigel	195	Tragus	128
Stahl	342	Trallianus	80
Stenonis	253	Transfusio sangui	
Stephanus Ather			301
Ed and the same Ed	82	Trembley	409
, Car.	124	Trew	322
, Henr. 3	3 35	Triller	449
Strabus	51	Tulpius	224
Strüppe	187	Typographicae at	
Stubbs	446	inuentio	III
Swammerdam	275		1
v. Swieten	424	V.	
Sydenham	290	Vaillant	325
Sylvaticus 105.	IIO	Valescus de Tarai	nta
Sylvius, Franc.	220		106
—, Jac.	144	Vallisneri	277
Symeon Sethus	83	Valfalva	313
		Variolarum insitio	356
T.		Varolius	164
Tagliacotius	185	Varro	46
de Taranta	106	Vater	392
Telesphorus	19	Vegetius	78
Thalius	168	Venerea lues	115
Thea	283	Verna	356
Themison	40	de Verulamio	231
Theodorus Priscia	nus	Vefalius	120
	76	Vesling	208
Theophilus	81	Veterinarii veteres	37
Theophraftus	40	Vieusiens	259
Theffalus	38	de Vigo	151
	56	Villanovanus	102
Thoth	7	da Vinci	118
Thucydides	38	Vindicianus,	76
Thurneyssen	178	Vogel	419
TO THE TOWN		4	
			W.

YNDEX.

W. //		Wirfung	265
Walaeus	200	*** 10	310. 370
Walafridus	51	Worm	213
Wallerius	AII	Wren	300
Wedel	294	Würz	150
Weitbrecht	323	(C.1)	Single No.
Welfch	306	X.	
Wepfer	295	Xenocrates	53
Werlhof	420		
Wharton	256	Z.	
Whytt	395	Zacchias	228
Willis	258	Zacutns Lusit	. 224
Winslow	316	Zinn	390

OPERARVM FESTINATIONE OMISSA.

pag. 33. post l. 7. Opuscula aphoristica (ex ed. Jo. Rud. Zwingeri) Basil. 1748. 8.

pag. 57. post l. 14. c. n. var. ex ed. cl. Franzii. Lips. inde ab a. 1778. 8.

pag. 74. post l. 16. gr. lat, c. priorum interpretum et suis animaduersionibus edidit el. Schneider Lips. 1784. 8.

pag. 152. l. 11. post animaduersionibus omissae voces tum iconibus.

pag. 295. post l. 17. Ej. ars medendi vniversa. Opus posthumum edidit E. Fr. Burchard. Wismar. 1747-52. III vol. 4.

pag. 343. post 1. 3. Ej. Silenum Alcibiadis s. ars sanandi cum expectatione (cum Gid. Harvaei eiusd. argumenti libro) Offenb. 1730. 8.

pag. 344. post l. vlt. Ej. formulae medicinales Harderov. 1752. 8. pag. 368. post 1. 5. adde

S. 450. 0

MICH. ALBERTI Norimbergensis .†. 1757. aet. 75.

Prof. Halensis.

EJ. Systema iurisprudentiae medicae Hal. 1725 - 47. VI vol. 4.

Vid. Bruckeri pinacotheca Dec. III.

EMENDANDA.

Pag. 9. lin. 19. lege: 30 dies. p. 25, l. 1. l. principum p. 37. l. 13. l. lfr. p. 42. l. 15. l. Centum talentis. p. 47. l. 3. l. acerba. p. 59. l. 1. l 1723. p. 78. l. 9. l. mulomedicinae. p. 83. l. 9. l. reliquo grege. p. 102. l. 2. l. XXI Vol. p. 123 l. 5. l. meditatus erat. p. 127. l 20. maximae. p. 144. l. 14. l. Gonthier. p. 158 l. 22. l. IVtus. p. 166. l. 9. l. diuerforum. p. 192. l. 10. l. sugmenta lin 14. l. Cimmeriis. p. 200. l. 5. l. 153 fere annorum. p. 205. l. 3. l. 1666. 8 p. 221. l. 13. l. physiologia. p. 255. l. 17. l. vinorum. p. 263. l. 13. l. Schreiberi, p. 275. l. 1. l. fuos. p. 298. l. 5. l. Bonet. p. 299. l. 17. l. Japeti p. 300. l. 3. l. Wren. p. 373. l. 10. l. auspicari.

